

 Edebiyat Defteri

Halisyildiz -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
28 Aralık 2019 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BİZİM ORDA

Bizim orada Türkü söylerler gülüm!
Karanlık bahtlarına inat, Efkâr kokan
Sen ve senin gibilerin hoşlanmadığı Türküler!
Ondandır sarmaz seni.

Çaldığı zaman oynama şıkıdım şıkıdım değil,kar mı yağmış şu Harput'un başına kurban olam toprağına taşına ...Yada:
Yüz anahtar yüz anahtar...Dil kilit Yüz anahtar...Kilitlidir gönül evim açamaz yüz anahtar derler.
Ondandır sarmaz seni.

Bilirmisin?

Yüreklerin dayanamadığı yaşanmış olayların Türküsüdür, bu ve buna benzer
Türküler...Gerçektir...Yaşanmıştır...Acılarla kavrulmuş yürekler söylemiştir...
Senin dinlediğin şarkılar gibi uçurumun kenarına götürmez adamı!
Ondandır sarmaz seni.

İstersen sana bir tanesini daha okuyayım, belki o zaman daha iyi anlarsın beni...Yedi beni,Yedi beni...Kurt oldu
gardaş yedi beni...Bir soysuza gönül verdim dillere destan etti beni...Kime gidim,kime gidim ,kimim var gardaş, kime
gidim...Bu derdi senden aldım dermana kime gidim ben diyor.!
Olmadı değil mi?Gelmedi işine.

Bak birde bu var istersen bunu da oku.

Yüce dağ başının karı değilim,bende bu dağların anam yarı değilim...Yardan ayrılalı ayıh değilim,Öldüm anam
öldüm öldürdü beni.Yüce dağbışında bir sıra selvi,yarımın sözleri bağrımı deldi...Hasretinden öldüm sevdiğim nazlı
gelin...Öldüm anam öldüm öldürdü beni... Yüce dağbaşına da anam varam otura,var mı benim gibi de anam yarı
yitiren...Yolunu da bilmem anam gidem getirem bende bu bahtımı yar yar karalı gördüm.Yüce dağbaşında budar
ağacı,dökülmüş yaprağı da anam kalır ağacı..<Sen bana gardaş de ben de sana bacı,bende bu bahtımı da yar yar
karalı gördüm> diyor.!

Bilirim:Hangisini yazsam gülüp geçeceksin.Ve Eski kafa işte!

Ne anlar ki diyeceksin.Buna cevaben sana tek şey söyleyeyim güzelim."KENDİ YÜREK YANGINI TÜRKÜMÜZ
DURURKEN, HER TÜRKÜYÜ ÇALMAZ BİZİM TELİMİZ...HER HALAYA ÇIRPINMAZ MENDİLİMİZ."Ve senin dinlediğin pop
müziğine alışkın değil yüreğimiz.Ya anlarsın beni, yada hadi ordan!Tüm bunlar sarmaz beni der, sen yoluna ben
yoluma gideriz.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681313/bizim-orda.html>

HATIRLARMISIN DOST

Hatırlar mısın dost? İsyân karası gecelerde türküler söyledik...Karanlık bahtımıza inat, hep aydınlık, umut dolu türküler.Bazen Kar mı yağmış şu Harput'un başına kurban olam toprağına taşına türküsünü söyler derdimizi dökerdik, bazen de efkârlanıp birer sigara yakar Yeniceî Kemal abeden ,Sallanlı ,sallanlı adım atarsın...Güzel bu çalımî kime satarsın...Benden ayrılalı nasıl yatarsın...Yattığın yerlerde taş olsun güzel deyip gönül harabayla devam ederdik.Bilirim unutmamışsındır;Harput'tan yalınayak Hüseniğeye indiğimiz günleri.

O özlemler,o sevinçler,o ağlayışların ve o yakarışların hepsi Allah'a,hepsi insanlık adınaydı.Ondan unutulmaz yaşananlar.Unutulacak gibi değil ki unutasın Gakgom!!!

Hüsen geldi telgrafın başına,bir tel çakti Mısırdâ gardaşına,yazık oldu bu genç ömrüme...Bilmem bu feleğın bize kasti neyi söyleyince gözyaşlarımızı tutamaz, Kırk ikindi yağmurları gibi ağlardık hep beraber.Nesini unutabilirsin o günlerin?Nesini özlemeyecek,nesini kulak ardı edeceksin söyleyebilir misin bana?79 ili gezdim dolaştım...Zaman oldu çok şöhrete ulaştım..Çok yerlerde çok işlere bulaştım...Vatanın elleri çok güzel ama gakgoşlar diyarı Elazığ başkanın manasını.!

Sen söylersin ama ya bilmeyen?Nesini anlatacak yaşamadan o günleri... Hani bir keresinde evden kaçmıştık!Hatırlıyorsun değil mi?Enver abenen Paşa dayı kalenin orda oturmuş sevdalarımızı dillendiriyorlardı.Bir karakaş bir ela göz sende var.Bir tükenmez belalı gönül bende var.Yedi yıldır derde derman aradım heç demedin derde derman bende varı söylerken sevdiğimiz kızlar gelmişti aklımıza...İsyân etmiştik yine kadere...Gül düğümü güldüğümü, açılmış güldüğümü,felek gel ispat eyle o yarsız güldüğümü manisiyle katılmıştık aralarına büyüklerimizin.

Ah be gakgom;Seni bilmem ama ben unutamıyorum o günleri.Şimdi o günlerden eser yok.Derdimizi dökecek adamda!Ne Hüseniğeye çıkacak dost,nede Mornik'te alem yapacak post kaldı be gakgom.Felek eyleme acı söyleme derler ama,acılarla kavrulmuşsa bir yürek nesini söyleyecek oynama şıkıdım, şıkıdımın?Nesini be gakgom.

Hasan emmiyi,Abbas Bakır'ı,bakır Madenin o muhteşem gülünü,nerde şimdi Ömer dayının delikanlı dürünü...Hep bir yana savrulduk.Hepimizin harap oldu bugünü dünü...Ne evdeki camiden olabildik,nede mihşilerin kilisesinden.Bizi hep hoca yıkasın,keşiş zati elimizi öpi derdik..Şimdi insanlık adına bişey kalmadı be gakgom...!Ortalıkta ne doğru bir keşiş var nede doğru bir imam.!

Aklıma geldikçe üzülyorum...Harput divanıyla gökyüzünde süzülyorum.O günler o günler yalan oldu o günler...Bir mezhep icad eyleyin kurtulsun gönülden yaralı bülbüller diyecem ama yar içerden yar içerden kes bağrımı yar içerden...Yüz yerde yüz yaram var al derdimi ta içerden deyip avutuyorum kendimi. !Birde kara erik çağala yeki yaren sağala geliyor aklıma hepsi bu be gakgom.!

Gelmesin sofu zahit dahi kabrime,ardımca vefa göstermesin sevdiklerim!Köğenğın ellerinde çimeydim göllerindeyi çalın,birde ben şehidi badeyem dostlar beni yad eyleyin gülüm aman desin Paşa Demirbağ öldüğümde...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681501/hatirlarmisin-dost.html>

BİZİ NİYE AĞLATIYORLAR

Dün gece bir meyhanede oturmuş, ufaktan ufağa demleniyordum.
Kadehleri ardı ardına devirdikçe birden hatırıma bizi neden ağlattıkları sorusu geldi...
Çağırdım garsonu ,garson!
Bizi niye ağlatıyorlar lan...?
Cevabını bilmediği için ,bilmem abi ben anlamam o işlerden deyip savuştu yanımdan.
Hemen karşımda duran Rifkî'ya sordum bu kez de.
Olum Rifkî bizi niye ağlatıyorlar lan...?
Oda gülümseyerek kadehini yudumladı ve abi yine başladın ha ...
Nerden aklına geldi şimdi bunun sırası mı? dedi.
Neden olmasın lan sırası mı var bu işin...
Geçenlerde Murat hoca sormuştu benden, bende kendisine
Bizi ağlatacaklar ki kendileri gülebilsinler demiştim de oda "Lıkıs" deyip,gülüvermişti...
Şimdi de kafama takıldı öğrenmek istiyorum, bizi neden ağlattıklarını;
Hadi biliyorsan anlat ta bende öğreneyim lan!...
Rifkî derinden bir of çekti ve ciğarasını yaktı.
Abi Merzifon eşeğini bilir misin?
Hani beyaz renkli ve pahalı olanını
Bilirim lan bilmez olur muyum hiç
Bir eşeği takaslayıp üç eşeğe iki eşekte kâra geçmişliğim çok olmuştur.
Oradan bilirim eşeklerin fiyatını...
İyi işimiz kolay öyleyse.
Semerci Dilaveri'de hatırlıyorsan mesele kalmadı.
Olum ben sana ne sordum sen ne anlatıyorsun lan.
Tanımaz mıyım iki gözümün ışığı dilomu
Dur hele patlama anlatacağım
Bak abi ,eşekle semercilerin arasında bir fark vardır.
Semerci semeri vurur eşekte hem yük çeker hem de zırlar.
Birisi bu işten para kazanırken ötekisi hem dünyanın yükünü çeker,
Hem de Ai ai deyip anırır.
Ağlatanla ağlayan arasında ki farkı çözebildin mi şimdi?
Ne alaka lan olum sana da bir şey sorulmuyor ha...
Dur lan ben imama soracam deyip, Hemen telefonu çevirdim hoca efendiye sordum.
Hoca efendi bizi neden ağlatıyorlar?
Töbe estafilla çekip bastı narayı ve daha konuşmam bitmeden telefonu da suratıma kapatıverdi.
Canım iyice sıkılmıştı.
Bu sorunun cevabını bulmak bu kadar zor muydu?
Dedim ya, sarhoş kafaya takmıştım bir kere bulacaktım.
Bulacaktım lan herkesin kaçtığı bu sorunun cevabını...
Bir ciğara yakıp kadehimden bir duble daha aldım ve hurdacı Resul dayıyı aradım.
Resul dayı bizi niye ağlatıyorlar dersin...
Olum sen manyak mısın? Saat kaç haberin var mı? Yoksa sen yine sarhoş musun?
Yok, be dayı yeni başladım daha...
İçim daraldı bu ağlatmalardan onun cevabını bulmak istiyorum hepsi bu.
Sana mı kalmış olum bırak ağlayan ağlasın derdi senimi almış dedi o da.
Herkesin bu sorudan kaçıyor olması kafamı iyice bozmuştu
Efkârlandıkça efkârlanıyor, bir o kadar da sabırsızlanıyordum. Bu sorunun cevabını bulmak istiyordum. Ama kimden
ve nasıl?
Tamda onu düşünüyorken karşı meyhaneden biri daldı içeri
Recoydu bu evet Recoydu
Gözleri kan çanağı gibi kızarmış ve ağlıyordu
Hayırdır lan noldu sana? diye sordum masama buyur ettim.
Gül yanaktan gül yanaktan gül kokar al yanaktan
Dalımda yaprak dilde takat kalmadı o yara yalvarmaktan dedi.
Hayde bakalım kolay gelsin
Bir bu eksikti bu da çıkmıştı karşıma.
Neden ağlatıyor olum seni yar...?
Onu ne sen sor ne de ben söliyem usta dedi ve
Sarıldı şişeye...
Yavaş olum zam geldi lan ağır ol biraz

Ne gelirse gelsin yav alışık nasılsa

Benzine, rakıya ve karıya zam gelmesine...

Bırak ta anlat hele niye neden ağlatıyorlar lan?

Dememe fırsat kalmadan

Biraz ötedeki masa üstü başı biraz dağınık fakat bana hitabından, halinden, tavrından görmüş geçirmiş biri olduğu belli olan orta yaşta biri biraz çekinerek bana doğru yöneldi ve şöyle dedi.

Neden ağlatıyorlar biliyor musun?

Kendilerine muhtaç köle bir toplum oluşturmak ve her daim kendilerinin elini eteğini öpmeye hazır halde olmamızı istedikleri için...

İnsanın sırtına ne kadar çok yük yüklenirse insan bu yükün ağırlığından ancak cılız bir feryat eder yapabilecek başka bir şeyi yoktur ki!

Bizim ağlamaktan göz pınarlarımız kuruyacak... Çaresizlikten kıvranacağız kimin umurunda?

Bu onların düşündükleri planlarını gerçekleştirebilmeleri için bulunmaz fırsattır. İşte tam bu sırada merhametli ve adil yanlarını bize gösterip yardım ellerini uzatarak planlarını uygulamaya koyulacaklar. Elimize bir lokma ekmek, kışın ısınabilmemiz için yine bizden alınan vergilerle istiflenen yakacakla kendilerine daha bir bağlayacaklar. Çünkü biz o an ne verirlerse ve bizden ne yapmamızı isterlerse onu kabul edecek kıvama çoktan gelmiş olacağız. Bunlar çok iyi bilirler ki; millet olarak sırtımıza ne kadar ağır yük yüklenirse yüklensin belimiz bu yükün ağırlığıyla ne kadar bükülürse bükülsün kalbimiz tek bir sözle dahi yumuşar. Bizim genlerimizde her zaman saf kalan o "ANADOLU " insanı yönümüz vardır, ekmek yediğimiz kapıya asla ihanet etmeyiz ve kendilerine hep sadık kullar olarak kalırız.Zira tebaa kısmı sadece kul olmak için vardır.Bilirler ki bize ne kadar çok kötülük ederlerse etsinler tek bir iyilik karşısında minnettar kalacak kadar asil bir milletiz ve bu yönümüzü de bizim lehimize değil de hep aleyhimize kullanırlar dedi ve çekip gitti.Sorumun cevabını on numara bir cevapla bulmuş son duble rakımı da yudumlayıp bende ayrılmıştım meyhaneden.Saygı ve sevgiyle bizleri yönetenlerden ağlamak yerine yüzlerimizi güldürmelerini dileyelim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681665/bizi-niye-aglatiyorlar.html>

Adı Candi

Adı Can'dı; Henüz 9 yaşında. Boynu bükük yüreği buncucuktu. Bu küçük yaşında hayat onun boynuna tüm ağırlığıyla yüklenmişti. Ürkek ve cılız bir sesle yaklaşmıştı yanıma''Peçete vereyim mi abi dedi'' Ben onu süzmeye çalışırken, o sadece peçete satma telaşındaydı. Ver bakalım Can dedim! Kaç para koçum peçeteler. Abi ne verersen ver dedi... Yapma be Can; olur mu öyle şey, söyle bir fiyatı yok mu bunun? Abi bir ekmek parası versen yeter dedi. İşte o an olmayan aklımın yarısını da Can almıştı sanki. Gel koçum gel, seninle biraz sohbet edelim dedim. Oturduk bir mekânda; Anlat bakalım Can kimsin sen? Ben Diyarbakırlıyım abi diye başladı söze. Babam yok.6 kardeşiz. Annem ve 5 kardeşimle yaşıyorum. Can evin büyüğü sen misin? Yok, abi benden büyük bir abim var askerde şimdi. Başka kardeşin var mı peki? Evet, abi 4 tanede benden büyük kız kardeşim var. Ben evin en küçüğüyüm abi. Kız kardeşlerin ne yapar Can? Abi geçen yaz biri kocaya kaçtı.3 ü evde oturuyor. Ya annen? Ara sıra temizlik işlerine gider, ikimiz çalışırız anlayacağın. Bu küçük beden ama bir o kadarda kocaman olan bu yürek küçücük yaşında çalışıp askerde ki abisi ve kendisi dışında 4 cana daha bakmak zorundaydı. Can, senin okuman lazım değil mi? Seninde yaşitların gibi okul sıralarında olman gerekmez mi? bu yaşta çalışılmaz ki! Demeye çalıştım, Ne yapayım abi çalışmayayım da aç mı kalalım evde elime bakan onca kişi var dedi. Can dedim; Zor olmuyor mu? senin için bu küçücük bedenle çalışmak... Sorma be abi zor olmaz mı? Bazen o kadar yoruluyorum ki; eve ekmek götürmek için olmasa hayatta katlanamam. Kimse de almıyor abi bu peçeteleri. Akşama kadar dolaşıyorum anca bir iki paket satabiliyorum. İşler kesat anlayacağın. Öyle bir daldım ki; Can çocuğun kahve tadında olan masum gözlerinin içerisine, kendimi buldum biran, o çocuk saflığı olan gözlerine dalıp umutlarını hayal etmeye çalıştım. Acaba geleceğe dair ne umutları ne hayalleri var diye düşündüm. Birgün bu yoksulluktan kurtulup o günleri, hayatına tecrübe kattığı için iyimi yâd edecek yoksa hayatın lanet olası o iğrenç çarkında eriyip yok mu olacak? Can'ımın üstü başı yırtık, bedeni kir pas içindeydi. Üzüldüm! İsyan ettim kaderine. Babana ne oldu Can? Vefat mı etti diye sordum. Hayır, abi babam annemi terk etti dedi. Hayırdır neden? Ağlamaya başladı garibim. Gözleri doldu yüzünün rengi değişti. Hadi ağlama anlat dedim. Abi Babam inşaatlarda çalışıyordu. Evler yapıp satıyordu yani... Annem özürlü benim. Bir ayağı sakat. Geçen yıl bir gün babam eve geldi. Annemle kavgaya tutuştular. Ardından elbiselerini toplayıp kapıyı çarpıp gitti... Gitmeden yapıştım paçalarına küçücük boyumla... Baba nereye? Bizi böyle bırakamazsın dediysem de dinlemedi. Çekip gitti...! 6 çocuk yaparken özürlü oluşu hiçbir engel teşkil etmemişti oysaki... Daha sonra anneme sordum neler olduğunu babamın neden bizi bırakıp gittiğini. Boynu devrile oğlum. Batmanlı bir kız bulmuş ona gidiyor dedi! Hayretler içerisinde kalmıştım. Evlatlarına vermesi gereken sevgisini başkalarına layık görüyordu. Altı çocuk ve sakat bir kadını başka bir kadına geçişecek kadar adi olan babam yok dedim artık bende. O gün bugündür hep çalışıyorum abi. Bir gün bizi yüz üstü bırakıp kaçan babamla savaşmak için sabırsızlanıyorum biliyor musun? Olsun be Can; Aldırma Yaradan yardır dedimse de dinletemedim küçücük yüreğinde öyle acılar vardı ki; benim sözlerim bile onu sakinleştiremedi. Bu kocaman yürekli delikanlıyı yaşadığı yoksulluk ve çaresizlikte onu böyle hırslı yapan... Beni öyle derinden sarsmıştı ki onun bu hali ama haklıydı da hırslanmakta çünkü kendilerine en yakın kişiden böyle bir darbeye yıkıma uğramışlardı. Baba evin direği olmalıydı enkaza çevirip, küçücük yaşında tüm sorumlulukları onun omuzlarına yıkıp kaçan değil. Böyle kısacık ama bir o kadarda beni etkisi altında bırakan konuşmadan sonra kocaman kahve gözleriyle boynunu yana devirerek abi benim artık kalkmam gerek deyip beni böyle düşüncelere salarak yanımdan ayrıldı. Malum çalışması lazımdı 9 yaşında ama bir evin geçimini tamamen omuzlarına yüklenmiş bir babaydı adeta, sorumlulukları vardı ve onları yerine getirmeliydi...Kalktık ve vedalaşıp ayrıldık,kalabalıklar içerisinde kaybolup gitti ama yüreğim o koca adamla kaldı. Saygı ve sevgilerimi sunuyor CANLARA SAHİP ÇIKMANIZI UMUYORUM.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681795/adi-candi.html>

MARAŞLIYDI ADI RÜSTEM

Maraşlıydı;Adı Rüstem!
Üzgün ve yorgundu!
Koltuğunda bir değnek bir ayağı yarısından sonra çamur.
Oturdu bir köşede, tütün tabağasını açtı.
Yaktı bir ciğara etrafına baktı
Yutkundu derinden bir of çekti.
Sokuldum yanına emmi hayrola?
Ne hayrı be "ede" çamura sapladım dedi.

Emmi yaş kaç dedim?
86 oğul;Bi ayağım çukurda bi ayağım da total gördüğün gibi.
Ayağına ne oldu?Rüstem emmi.
Anavatan boğulurken kıpkızıl kanda
Vatana verdim sen yatanda dedi.

Senin için topal kaldı bacağım,Senin için tütmez oldu ocağım
Senin için kalbur oldu süngülere kucağım dedi.

Ne yani benmiyim tüm bunlara sebep?
Sensin tabi dedi.
Şaşırmış ve üzölmüşüm.
Emmi durduk yere suçlamıştı beni.
Çanakkale'yi bilirmisin?Yada kilitbayırı
Orda bıraktım bir ayağı,deyip doğrulmaya çalıştı.
Tuttum elinden kaldırmaya çalıştım.
Bırak ;girme koluma sevindirme düşmanı dedi.

Emmi ne düşmanı?Düşmanın mı var dedim.
Ah be oğul;şu karşıdaki mızrap tepeyi görürmüsün?
İlk oradan saldırdılar bize ecnebiler!

Dedem Hayrullah çavuş idi,topladı bizi
Ya Allah deyip kurtaralım vatanı ve sizi!
Nenem sara hanım beğ beğ
Görmez misin geliyor kafirler
Öldürecek hepimiz zalimler dedi.
Korkma Sara ;azığımız varsa ver çocuklara
Ben gidiyorum kabristana dedi.
Ogün bugündür hep orda olduklarını
Hep oradan saldıracaklarını düşünürüm.

Ey gözünün rengi bana yabancı oğul, buralı değilsin bilirim
Ruhun mu ateş, yoksa o gözler mi alevden?
Bir başka füsün fişkırıyor sanki yüzünden, dedi.

Dona kalmıştım.Emmi konuştuğça ben batıyordum.
Rüstem emmi;Hele anlat kurban olduğum,sen anlattıkça pervane olan kendini gizler mi hiç alevden?
Anlat ta kendimi bulayım dedim.
Her yolcunun uğradığı ey hancı, ver bize iki çay derin bu sancı dedi.
Bana anlat, anlat bana, siz ne yaptınız?
Kar altında kanlar döktük,canlar yıprattık;
Aç yaşadık, susuz kaldık, taşlarda yattık ama vatanımızı satmadık dedi.
Anladım ki emminin bedeni yorgun ama beyni değildi.
Yüzündeki çizgilere baktım yutkundum, yutkundum
Ağlayacak gibi oldum.
Bir bana baktım birde Maraşlı Rüstem emmiye
Utandım insanlığımdan boş yaşamışım diye.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682162/marasliydi-adi-rustem.html>

Babama

Bu akşam yine hüzünlendim,
Eflatun sokak 16 numaradayım baba...
Arkadaşlardan oturmuş horata edidik;
Birden hetirimize sen geldin Baba...!
Amet gakgonun oğlu Nusret seni anlatıdı.
Halit emi boş değil, hoş adamdı diyidi...
Duygulandım bilimisin Baba?
Eski günlerimiz geldi aklıma.!
Bi ah çekip bastım narayı,Hasan küreyle bozdum arayı...
Poto gilin Mamud,gıllı gilin Ali,Hurdacının Yaşar,bide Deli Meheyi gonuştuk Baba...!
Hep eskileri yad ettik..Unutsak ta bir kısmının adını,
Ezrail aldı çoğunun canını...!!!
Ordan burdan derken söz dönüp dolaşıp "SALIBABAYA" geldi..
Sedri dayıyla,Halef emmiyi,birde şimdiki haramzadeleri kıyasladık Baba...!
Meğer nede çok farkmış o zamanın adamlarınan şimdiki nabalcalar arasında,herkesin gözü bacah arasında..!!!
Yalancılar gelmiş başa,doğru adamlar sürini
Nerde bizim "KOÇYİĞİTLER" nerde şimdiki zorbalılar Baba..!
Her bişe çoh değişti şimdi
Eski dadlar yoh artık...
Sizin zamanız gibi sevmiler birbirlerini insanlar..
Herkes ayahlara bahar olmuş,nasıl kaydırağı düşüniler...
Ana, Baba,Kardaş, Bacı hepsi düşman olmuş,dostlar ise kendi havasında Baba..!
Yarab bu ne zunan, bu ne ihanet,hepinize olsun rahmet...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682278/babama.html>

BİR DÜĞÜN DAVETİYESİ

BİR DÜĞÜN DAVETİYESİ

<http://www.facebook.com/photo.php?v=10151204178277211&set=vb.707027210&type=2&theater>

Bazen bir kemanın gijiltisinde bulursun kendini
İrkilirsin.!Canından can götüren sevgilin canlanır hayalinde.
Şimşekler çakar beyninde!
Üzülürsün...
Ah edip indirirsin yumruğunu masaya.
Yapılır mıydı bu bana diye!
Teselli ararsın bir yudum şarabının son damlalarında
İçin içini yer.
Ayrıldığıın gece gelir aklına!
Sevda mevsiminde dökülen yapraklar gibi olursun
Hüzünler sarar bedenini.
Sevda treni ne yana döner Usta dersin!
Kemancı devam eder oysa
Farkında olmadan çektiklerinin.
Oda yaralıdır çünkü!
Onu da bir kahpenin ceylan gözleri vurmuştur.
Oda tatmıştır aşk acısını!
Muharrem İmik çıkar sahneye
Bir düğün davetiyesi aldım dün gece der.
Titreyen ellerim zarfı açmıştı
Okuyan gözümden yaşlar dökülür
Üstünde aşkımın adı yazılı!
Elveda edipte veda ediyor
Ayrılacak ta beni unutma diyor.
Eller elimi tutarken sen Sahibim ol diye dalga geçiyor...!
O zalim gidecek başka birine
Beni de çağırılmış bak düğününe
Böyle bir kahpelik yapacağına, kurşunlar sıksaydı yüreğime
Deyip daha çok kanatır yaralarını...!
GÖR ULAN MEYHANECİ BİZİM HESABI
NASILSA YOLUN SONU GÖRÜNDÜ...
O kahpe beni öldürmedi ama
Bu KEMANCI beni öldürdü deyip
Dertlerinle SIRDAŞ OLURSUN.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682508/bir-dugun-davetiyesi.html>

NEYİNE GÜVENEM SENİN ELAZIĞ

Neyine güvenem senin ELAZIĞ.?
Hasan küvremi sen kaçirtmadın mı bu şehirden?
Salmadın mı macir Rasim emmiyi başka bir diyarın kollarına?
Kurduğum bağları sen etmedin mi veran?
Oynamadın mı hayallerimle en üst seviyedekeyken düşlerimin?
Yaşatmadın mı bana "Zulmün" en alâsını?
Koymadın mı sevdalarımı boynu bükük?
Karartmadın mı umutla açılan pencerelerimi?
Yok etmedin mi bir hiç uğruna koca yürekli "Gakgolarımı"?
Sen soldurmadın mı "Mornik" bağlarında açan badem ağaçlarını
Sen değimliydin? iki kelle "Lahanadan"ne çıkar deyip
"Kesrik ile Sürsürüyü bitiren"?
Susma hadi söyle.!Yalan de.!
İstedğin kadar inkar et.!
Hayır yapmadım de bana.!
Harput'ta Kalem hâlâ ayakta
Hüsenik'te sevdalarım yaşıyor
Yıginkide pırnatları bol ekinlerimin
Sekuda omzunda ceketleri heriflerin, de.!
Yada nidaları eksik olmaz Türkücülerimin
İnim inim inler sesleri kayabaşından
Ezanlarım okunur "SaraHatundan"
Kuşlar uçuşur "Ölbe" vadisinde
Kanat sesi duyulur şemsi gölde, de.!
De hadi.!
Çayda çıram yıkılmadı, mumlarım aydınlatıyor hanik çayını!
Delilom,Tamzaram,Dik halayım oynanıyor düğünlerimde
Yitirmedim "Yakup Şevkileri" İmanlı paşalar yaşıyor bağrımda!
Abdullahpaşa, Bahçeli,birde yeni şehir kuruldu sağımda.!
Şehrin ufku açıldı sayesinde yetkililerin...!
Diyemezsin ki.!Kalmadı ki bir şey.!
Karşıyakayı sildin tarihten ,Salıbaba kan ağıli.!
Yuharı mahle sahan beddua ederken
Sanayi mahallesinde "Tilkiler"gezi.!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/684412/neyine-guvenem-senin-elazig.html>

SABAHCİ KAHVESİ

Sabahçı kahvesi gibiyim artık...!
Vagonların peş peşe verdiği.
Kara trenleri bekleyen yoksul düşler ve
Sevgilisini kaybetmiş vagonları gözleyenler gibi!
Üstü başı yırtık deliler gibiyim ama
Gökyüzünü aydınlatan güneş kadar da uzun süreliyim ben.!

Sabahçı kahvesi gibiyim artık...!
Son sigarasından sonra
Kafasını masaya koymuş uyuklayan ayaşlar gibiyim yani...
Bazen dalıyorum düşüncelere derin uykular çekerek bedenime,
Çıkar bir yol bulunmasa da dertlerime..!
Her şeye rağmen Çağlayan pınarlar gibi berrak ve uzunca akarım ben...!

Sabahçı kahvesi gibiyim artık...!
Kül tablalarını dolduran izmaritler ve
Her gecenin sabahında boş sandalyeleri sayan patron gibi...!
Hani bazen ağlamak ister de ağlayamadığı olur ya insanın
İsyan ederek, 'havar' deyip yok mu bir kurtaran diye
İşte tam o anda çığlıklara ses veren koca bir yüreğim ben.!
Bilir misin o anda neler ister insan..?
En kötü gününde yanında bulacağı bir dost ve hasretiyle yandığı bir sevgili ile kendisine uzanacak sıcacık bir el birde
içinden geçenleri kaleme dönecek bir 'ŞAIR'...!
Sabahçı kahvesinde sabahlayan yoksullara ve sabahçı kahvesinin bayat çayı kadar kararan düşlere gelsin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/685059/sabahci-kahvesi.html>

Hayatım boyunca akıllı olamadım Hiç...!

Hayatım boyunca akıllı olamadım Hiç...!

Hep deliliklerimle yaşadım...

Olmayan aklımla yani...!

Yanlış atlara çok oyunlar oynadım ama

Hiç KAYBETMEDİM.

Erken uyanırım çünkü uykudan.!

Sürüden ayrılan koyunları çok sevdim...

Bir de kendi bacağından asılmayanları severdim hep...!

Delikanlı olur onlar. Ağlamayı değil gülmeyi severler.

Aldatmayı değil sevmeyi bilirler.!

Koyun gibi boyun eğmez, bir yolunu bulup karşı çıkarlar hep.!

"NERDESİN" yerine "BEN BURDAYIM"

"NASIL YAPARSIN" yerine "NİYE YAPTIĞINI ANLIYORUM"

"KEŞKE" yerine "İYİ Kİ YAPTIN" deyip "PİLAVDAN DÖNENİN KAŞIĞI KIRILSIN" derler.!

Ondandır severim onları.

Hele birde hata yaptığında; Hiddetlenip çabuk özür dile yoksa bir daha konuşmam yerine
Looooo boş ver olum laf ağızdan çıktı bikere ben "ÖZÜR" dilim ne var bunda demezler mi...

İşte o zaman bitiyorum bu davranışa.

Eline fırsat geçtiğinde ,gendiği bi poh sayıpta adam yerine koyanlara baktıkça daha çok sevim onları.!

Daha çok sevim; Adam gibi adamlarla hayatı yaşamayı.

Aslında ben hep en büyük kavgalarımı kendimle yaşadım

içimdeki çocuk Saklambaç oynarken ben hep seyrettim...!

Takılmadım kimseye...Kış demedim kimsenin tavuğuna.!

Kırılınsın istemedim kimsenin gönül kalbi.

Mesut bahtiyar olsun demişim gönülden sevmesini bilenler.

Buna rağmen dışarıdan bakanlar beni kâh deli bildiler, kâh akıllı ama

Ben Tarifi imkansız olan deli sevdalar yaşarken hiçbir zamanda vuslata ermeyeceğini bile bile,Onlar için "Adalar"
hayal ettim,kıyılarına cam şişeler içinde sevda mektupları vuran...!

Şimdi!Gidiyor musun ? diye sorma bana,gönderen sensin...!

Ne terk etmeyi istedim seni, ne de daha yaşamadığımız bu aşkı toprağa gömmeyi..!Senin kadar öfkeliyim bende ,
senin kadar endişeli..!!!

Gidişim yürekten değil zorunluluktan.!

Sanma ki bu toy sevdayı başka kimliklere taşıyım...

Sanma ki benden sakladığın gülüşlerini yalancı yüzlerde ararım...

"SENİDE GÖTÜRÜRÜM YÜREGİMDE"

YOKLUĞUNU TAŞIMAYIDA BİLİRİM VARLIĞINLA MUTLU OLMAYIDA..!!!

Elimde kalanla koca bir eyvallah demeyi de bilirim bu yalancı dünyaya...

Bir selamınla yeniden güneş gibi doğmayı da.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694520/hayatim-boyunca-akilli-olamadim-hic-8230.html>

BENİ YARGILAMAK MI İSTİYORSUN

Sen yandan yırtmaçlı kara kız!
Beni yargılamak mı istiyorsun?
Sen git önce gönül yangını,
"Türkülerimizi" ve bu türkülerin neden insanların yandığı yerde yakıldığını öğren,
Seni büyüten ninnilerimizi dinle!
Gidenlere yakılan ağıtları ezberle ve....
Hoşgeldiniz,gönlümüzün güvercini garkoşlar
Bize kucak açanlar dert ortağı baboşlar
Damla damla geçirip HARPUT'un imbiğinden
ELAZIĞ sevdasını yudumlayan ser-hoş'lar diyen atandan, dedenden, bibiden,diyezenden birde Şivenden UTANMA!
Ağır halaydaki ayak vuruşlarını ezberle...
Utanmadan, sıkılmadan mendilini al oyna!
Sonra benim gibi gövdeni koy ortaya, ondan sonra beni YARGILA...!
İsmi Ali, Ahmet veya da Mamoş
Nenesi Fidoş'tur,anası Emoş
Sohbeti çok tatlı, ŞİVE'si pek hoş,
Herkeseden "GAKGOŞ" denilmediğini öğren!
Ondan sonra beni yargıla tulaz Mügoş!
Sen yandan yırtmaçlı kara kız!
Beni yargılamak mı istiyorsun?
Sen git önce annene seni hangi ahırda doğurduğunu sor?
Taksici Muro'nun takasıyla nasıl şeve kıldığını öğren!
Hangi sokakta büyüdüğünü ve neler yaptığını canlandır gözlerinde ondan sonra beni yargıla!
Sen yandan yırtmaçlı kara kız!
Beni yargılamak mı istiyorsun?
Sen git önce bizim orada karanlık bahtlarına inat adamlıklarından ödün vermeyen insanların neden asıllarını kaybetmediklerini sor?
Elazığ insanından mertliği öğren, mosturalıktan kurtul!
Harput'un yamaçlarında ağlayıp tövbe et ondan sonra beni yargıla!
Sen yandan yırtmaçlı karakız!
Beni yargılamak mı istiyorsun?
Sen başını ellerinin arasına al ve benim neden Elazığ şivesiyle konuştuğumu düşün!
Yarpuzla karpuzun farkını oku!
Profilinde tahsili üniversite mezunu yazan yere bir de şu "okumuş cahil" ibaresini ekle!
Merzifon eşiği ile çocukken sana söylenen "eşiğin sıpası" sözünün farkını öğren!
Paranın gölgesine yaşamının rahat ama parayı esir alanların nasıl yaşadıklarına şahit ol!
UNUTMA SAKIN!
HARPUT'un başına kar hep yağacak!
Ve..onun torpağına daşına hep gurban olacaklar!
Senin başına da aklar düştüğünde, kimlerin kurban olacağını düşün!
Evet biliyorsun sende...
Kebabı köz öldürür, ataşı köz söndürür,Yiğit'i kılıç kesmez,bir kötü söz öldürür!
Ağzından çıkanı kulağın işitsin!
Biz hep gururla söylüyoruz, konuşuyoruz ve yazıyoruz ELAZIĞ şivemizi!
Utanması gereken sensin!
Atalar ne der biliyor musun?
"Derler ki insanda derin bir yaradır, köksüzlük!
Budur alemde hudutsuz ve hazin öksüzlük.
Sızlatır bazı saatler dayanılmaz bir acı,
Kökü toprakta kalıp, kendi kesilmiş ağacı,
Ruh arar başka teselli her esen HARPUT rüzgarından
Ne Yazık!
Utaniyoruz doğduğumuz o topraklardan!
Söylenecek çok şey var....değer misin?
Değmezsin!
Kısacası mini eteğinin yanına yırtmaç açmakla adam olunamayacağını,adamlığın ancak koca bir yürekle olacağını öğren ondan sonra beni YARGILA..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/698409/beni-yargilamak-mi-istiyorsun.html>

Vurun Lan Vurun

Vurun lan vurun.!Mavzer kurşunlarını severim ben.
On yedi yaşında sebi bir kızın sevdiğine aşık olduğu gibi.
Alışkındır bedenim kurşun yaralarına
Erken kabuk bağlar;Öldürmez beni...
Sanmayın ki ölürüm.!
Her kurşun daha çok ayakta tutar beni.
Çünkü en adisini taşıyım göğsümde.
Sağ kaburgamın orta yerinde...!
Vurun lan vurun.!Korku nedir bilmem ben.
Çoktan yendim korkumu.!
Gecenin bir yarısı elime silah tutuşturularak ve
Kenar mahallelerin çöplüğünde yüreğinde fırtınalar koparak.!
Vurun lan vurun!kalbimin tam orta yerinden.!
En çok o acıttı canımı.
Çok sevdalar yaşattı kurşundan daha beter
Ve yaşanmadan sonu ölümle biten.!
Vurun lan vurun!Daha çok kanatın yaralarımı.
Nasıl olsa hergün kanıyor...!
Sevda mevsimi geldi diye acımayın
Boynu bükük koymayın beni.
Vurun lan vurun!Ben on yedi yaşında alıştım vurulmaya
Tuz basarak;Merhem olsun diye gönül yarama.!
Ondandır asi oluşum,ondandır terk edişim ve
ondandır kurşunları takmayışım.!.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/700899/vurun-lan-vurun.html>

SEN BİLİRMİSİN

Hey dostum!Sen bilir misin boynu bükük sokaklarda dolaşan yetimlerin nasıl hasretle baktıklarını.?Kendilerine uzanacak bir ele nasıl muhtaçlık duyduklarını.? Bilemezsin tabii ki nerden bileceksin ki kalmadın ki yetim.!

Sen bilir misin soğuk kış gecelerinde sokaklarda izmarit toplamanın nasıl bir duygu Olduğunu.?Veya buz gibi soğukta yıkık dökük bir evde sobasız yatmanın acısını.?Sen bilir misin kuru soğanı kırıp çökeleğe,ploz yapıp ta dolamanın ne kadar tatlı olduğunu.?Yada Paylaşmasını bilir misin elindekilerin,en kıymetli olduğu anda bile değerinin.?

Sen hiç bir zeytin tanesini koca bir sac ekmeğiyle yedin mi?Bilir misin açlığın kıymetini.?Söyle hadi susma; bakma öyle yüzüme, sevinme yemediğine.!

Ya kara lastiği giydin mi ayağına, temmuzun sıcağı, ocağın soğuşunda.?Hadi de bakalım hangisini yaptın neresindesin hayatın şimdi.?Söyleyebilir misin bana dost demenin, can demenin ne olduğunu...?Yada sevgili olmanın aşk anını anlatabilir misin bana.?

Senin kardan adam yaptığında olmadı değimli.?

Tabi nerden bileceksin yaşamadın ki sen.!

Yamalıklı elbisen olmadığı gibi,yırtık ayakkabında olmamıştır senin.

Hadi anlat anlatabileceklerini..Saklı tutma susma; konuş benimle.!

Anlatamazsın değil mi.Zaten sorduğumda kabahat benim.!

Hadi utanma Anlat bak ben utanmıyorum.Yaşadıklarımı bir bir döktüm kaleme!Sende yapabilirsin evet gördüm diyebilir veya sadece şunu yaşadım diyebilirsin.De hadi.!Korkmadan sıkılmadan anlatmaya çalış sende yüreğinin acısını.!Anlat ki bir gün senden sonra gelenlerde örnek alabilsin seni.!

Şimdi diyebilirsin kendince bu geri zekalı adam neler soruyor böyle,neler anlatmaya çalışıyor.Nelere kısır bende kalan yüreği...imrendiği duyguların anlamı ne diye....Söyleyimmi güzelim sana neden böyleyim diye...Hep bir yanım yarım kaldı...Hep hüznü sardı olmayan yüreğimi...Ondandır böyle deli taylor gibi koptuğum yaşamdan Ve sitemimdir sana ve senin gibilere insanlık dersidir anlatmak istediğim.!

Yaşamayan bilemez yaşayamaz diye sokaklarda ...

İşte budur tükenişim...Senin içindir üzüldüğüm.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702581/sen-bilirmisin.html>

Biz Elazığlıyız gardaş

Biz Elazığlıyız gardaş...!

Çok çalışmayı, az tatili, en çok içli köfteyi

Yanında kofik dolmayı, üstüne de sütlaç yemeyi severiz...!

Halay çekmeden düğünden,

Hoyrat dinlemeden ortamdan,

Horata etmeden dosttan ayrılmak bize yakışmaz...!

Misafiri dış kapıda karşılar

Dış kapıda da yolularız.

Gazi caddesinde volta atar,

Derdimize dert katar

Köfteciler sokakta nara atarız...!

Sevdik mi adam gibi sever,

Sevmedikse de ümit verip bekletmeyiz.

Kimseyin hanında hamamında olmaz gözümüz

Komşumuzun kızı namusumuz,

Malatyalılarda en büyük hazzımızdır...!

Biz Elazığlıyız gardaş...!

Gakgo demeden duramazığ.

Zerebet yemesek olmaz,

Harput köftesiz karnımız şışer.!

Bizde ahbablık önemlidir

Komşuda pişen bize de düşer.

Yani kısaca anlayacağın

Yiğit gözü kara insanın hasıyız...

Oyunu kuralına göre oynar,

Yeri geldiğinde bi pire için yorganda yakarız

Aklımıza yatana devede keseriz.!

Hele masamıza gelenin çay parasını vermeden masadan kalkmak bize hiç yakışmaz.Onu guru yaparız...!

Harput kalemizde dalgalanır bayrak,

İstemezük yanımızdakini sebepsiz yere savak.

Domatesnen balcanı doğrar fırına verir güveç yaparız,

Olmadığı vakitte eşi ayrandan kuru ekmeğimizi bölüşür beraber yer,adamlıktan vermeyiz ödün...! Belki sende dostumuz olmayı düşünürsün diye isterim ki bizi eyi tanıyasın...Biz Elazığlıyız gardaş.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702959/biz-elazigliyiz-gardas.html>

ŞEHİDİME

Vakit gecenin bir yarısı. Alem kim bilir kaçınıcı uykuda?

Oysa benim çarمیha gerili gözbebeklerime uyku öylesine uzak ki.. Yüreğimde ordular at sürmekte, fırtınalar kopmakta. Sensizlik bileklerimde demir bilezik. Hıçkırıklar boğazımda dokuz düğüm.. Kemirir ruhumu hicranlar bölüm bölüm... Olmuyor dost.. Olmuyor.. Beceremiyorum uyumayı. O kahpe kızıl kurşunların hedefi olup, alkanlara boyandığın gündən beri, şu riyakarlıklarla dolu dünyaya kapatamıyorum gözlerimi .!

Çünkü sen geliyorsan aklıma.. Bir elinde yavuklun kadar sevdiğin ondörtlün, bir elinde güller var. Göğsünde de hiç indirmedığın, “lekelemeyin, kirletmeyin, indirmeyin” diye sıkı sıkı tembihlediğin ay-yıldızlı bayrağın... Ne zaman aklıma sen gelsen, kırk ikinci yağmurları misali uzunca bir sağanak boşalıyor gözlerimden. Sana giden yollarda, başlıyor bir tipi, başlıyor bir boran..

Hatırlar mısın dost? İsyân karası gecelerde türküler söyledik.. Karanlık bahtımıza inat, hep aydınlık, umut dolu türküler.. Bazen; Kar mı yağmış şu Harput’un başına yı söyler Harput’u gezer, Bazen de Kayabaşından Hüseniğe iner,Hüsenikten çıktım şehir yoluna,kol ağrısı tesir etti koluma yaradaniım yazık oldu bu kuluna der Arap babanın üzerinde de yeminler ederdik. Allah (cc)’ a, bayrağa, silaha.. “Vatan bölünmez, bayrak inmez, ezan dinmez” diye..

Bırakıp gitmek var mıydı kavlimizde be dost.. Kahpe kurşunlara yenik düşmek var mıydı? Yeminimiz birlikte mücadele etmek için değil miydi. Yeminimiz son nefes, son nefer ve son damla kana kadar mücadele etmek için değil miydi? Şerefini üç kuruşa satan bayrak düşmanlarına hadlerini birlikte bildirmeyecek miydik?

Biliyorum'ki şuan benimlesin, benliğini hissedebiliyorum. Hem de tüm hücrelerimle..Ve biliyorum ki, duyuyorsun beni.. Öyle ise kulak ver dudaklarımdan fütursuzca dökülenlere: Yakışmadı bizi bırakıp ta kara toprağın bağına varman.Yakışmadı sana koç yiğidim!Onca emek,onca acı..Bağrındaki derin sancı ile, Vatan yoluna baş koymuş, bayrak sevgisini iplik iplik hücrelerine dokumuşken nerden geldi bu kahpe kurşun?Hangi şerefsizin sana ve senin gibi vatan bekçilerine kurduğı tuzaktan çıktı bu kahreden son buluş?“Vatanımın ha ekmeğini yemişim, ha uğrunda bir kurşun” diyerek,

Gül bahçesine girercesine kara toprağa düşen
Gül yüzlü şehidim..Hangi kahpenin kör kurşununa hedef oldun?
Hangi kahpe kıydı sana?

Hangi kahpenin yaptığını bilmem ama,yakışmadı sana ölüm KEKE!

Gereksiz insanların gereksiz yere başlattığı savaşları kınıyor,Bingöl ili Karlıova ilçesinde bir saldırı sonucu hayatını kaybeden Elazığlı polisimizin anısına yazdığım şiiri sizlerle paylaşıyorum.Rabbim tüm şehitlerimizin mekanını cennet eylesin ailelerine sabırlar ihsan eylesin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704105/sehidime.html>

H atırlamak istersen

H atırlamak istersen beni her yeni doğan günle birlikte
A ydınlatırım seni, güneş olur ısıtırım
Lakin anlamalısın beni
İ stersen her duyduğun ses beni hatırlatacaktır sana
S okakta oynayan çocukların sesinde
Y ere düşmüş yaprakların gıcirtısında
I slak kaldırımların üzerindeki kus seslerinde
L eylak kokusunda mavinin en canlısındayım elini uzattığın her yerde
D okunmak görmek istediğin her yerde
I lık bir meltem rüzgarında
Z aman ve mesafe farketmeden hatırlamak istediğin her yerdeyimYÜREĞİNDEYİM.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704270/h-atirlamak-istersen.html>

ŞEHİDİME

Günlerden 16 EYLÜL 2012
Bingöl karlıova'da Sekiz şehit..
Biri Elazığlı!
24 yaşında,Polis.!
Nişanlı...!
Düğün davetiyesi elinde.
15 gün sonra evlenip yuva kuracak.
Belki de bir kaç Çocuk olacak.
Olmuyor ama!
Sonu hüsrarla bitiyor,Koca bir aşkın.
Bir mayın ve bir teröriste kurban gidiyor
Fatihim.!
Saat sabahın 4'ü..!
Ben o evin bahçesindeyim..
Üzerimde bir üniforma.. Askerim..!
Figanlar kopuyor.
Baba yok.
Ana Ağlıyor..!
Birde umudu yiten selviboyle gencecik bir kadın...!
Bütün sınırları ve bayrakları reddederek
Sigaramdan derin bir of çekiyorum.
Kıyılır mı?diyorum.Yapılır mı bu sana?
Bırakın insanı,hayvan bile yapmaz hayvana.!
Yüreğim kanıyor
Dayanamıyor bende ağlıyorum.
Güneş doğuyor Ülkem Bayrağı altında.
Yavaş yavaş dökülüyor kamu ervah.
Topal hoca çıkıyor minareye.
Essalatu vessalat diyor.
Haydi toplanın;Bir "CELAYİR" gidiyor.
Oysa bir eve ateş düşmüş, yanıyor..
O ateşin içine düşen herkes üşüyor..
Güneşle gökyüzüne haber gönderiyorum..
Dua edip yalvarıyorum.
Ey Allah'ım yeter artık bitsin diyorum.!
Ana şaşkın.Haykırıyor.! İstemiyorum sizi şakşakçılar.
Hangi yüzle geldiniz?
Defolun diyor...Dokunmayın oğluma.
Ben "ŞEHİT"verdim vatana.
Siz gidin ağlayın "KURŞUN" Atana.!
Toprak sahanın tozunda birbirine karışmış
Aynı çamurda iki kardeşiz diyor biri.
Kandırmaya çalışıyor kadını.!
Anam Erkek.!
Bir günde kolasına üç maç yapan
Ekşi ayran suratlı iki bacaksız
Türlü bahaneyle dersi kıran
İki tembel teneke, iki haylazsınız siz!
Defolun diyor.İstemiyorum sizi..
Ve ben sarılıyorum Anama.!
Ağlama Ana ağlamaYükleri dağlama
Karaları bağlama Ana..."FATİH'İN" feda oldu Vatana....
Lanetler olsun kurşunları atana!!!diyorum.
Oğul!Çıkmak istedim zıvanadan haykırarak...!
Sesim duyurmak istedim KARŞIMDAKİNE..
FAYDA GELMEZ
Zemheriden sonra ekilen "DARIDAN"
Senden sonra 'kalan 'YARINDAN"
Birde "HAYINDAN" ...!

Hayır gelmez

“VATANIN SATANDAN”

“BİRDE İMANSIZ YATANDAN” ...!

Dedi ve yığılıp kaldı.

Rahmetler olsun ‘Fatih’ve onun gibi yatana

Bende kurban olurum bu VATANA.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704488/sehidime.html>

MÜSLÜM BABAYA

“Uyanma vakti şimdi kuşların bense gözlerimi kırpmadım halâ”
dedikten sonra “Hiçbir şey tat vermiyor” hoş geldin dedin.

“Aşk adını talihsizlik koymuşlar sevenleri yerden yere vurmuşlar” diyende sendin.!

O kadar çok mesaj verdin ki hangisini sayayım millete baba?

“Adana’ya karmı yağmış” yoksa “Dünya boştur bizde boşuz,
vallahi hep sarhoşu-zumu” anlatayım.?

“Aldanma çocuksu mahsun yüzüne,Yarabbim sabır verimi”

yoksa “Zaman böyle geldi geçti sevenler hep sevda içti aşıkların kaderin bu ayrıklar bizi seçtiyimi”?

Hatırlar mısın bilmem;Bir keresinde seninle maksim gazinosunda karşılaşmıştık

İkimizin de kafası o biçimdi!

Ben sana “Hangimiz sevmedik çılgınlar gibi”neden bu ihanet diye sorunca sende “Bunu senden beklemezdi mi”
dinledin mi demiştin.

Yenimi baba bu?

Ne zaman yaptın? Duymadım diyince,Oğlum sende uyuyorsun be.

Hani beni seviyordun?diye takılmış tek tesellim hayalindi onu da sen aldın elimden ,sırtımdan vur eğe acımıyorsan
demiştin. ..

Bu ayrılık neden oldu dediğimde ,”Kaderde varmış ayrılmak” dedin.

Ölüyorum baba ölüyorum o zalim yaktı beni diyince de,”Tanrı istemezse insan ölmezmiş” diye cevap vermiştin de
duygulanıp sarılmıştık birbirimize...

Doyasıya ağlamış, Muhtacım sevgisine baba diye bir şarkı mırıldanmıştım.

“Allah kimseyi muhtaç etmesin “Ağır yaralı bu gönlüm” zaten ağlamaklıyım,Bari dur da “Akşam olur gizli gizli
ağlarımı” söyleyip de efkâr dağıtalım da kendimize gelelim demiştin.

Bende garsonu çağırış “Bir kadeh daha ver” diye seslenince “Hani söz vermiştin bana içmeyecektin”bu ne vaziyet
olum diye çıkışınca “Dede can dede yerim ser yastığım koy belki ölürem dede” demiştin.Üzülme;Topraktan bedene
can veren Allah seninde gönlünün muradını verir deyip

İyice Afarlanıp çıkmıştın zıvanadan.

“Vay canım vay”İçme arkadaş bu kadar içince sapıtıyorsun sen deyip sarılmıştın kadehe de Onur olsun bizden kalan
“Biz babadan böyle gördük”şarkısını haykırıştın mikrofondan.

Salon alkış sesleriyle yıkılmıştı ancak”Küstürdün gönlümü güldüremedin”

barışmam artık,bu ne hiddet baba?sen eskiden böyle değildin, sana ne oldu? neden böylesin diyerek sitem eden
güzel bir kız gelmişti yanına da sende ona “Giderem burdan artık, isterem gamsız gidem” Kız niye öyle söylüyorsun
ben ne yapmışım?”Gülen çehreleri sahte dostları ,Aldana aldana” öğrendim artık bundan böyle rest çekmişim
kadere işen gelirse demiştin.

Hop hop yavaş be usta,”Aşkımız ödlümü” yani?

Geleni geçeni yakıyor bu güzel,ateşten ateşe atıyor bu güzel ama insan değil be evlat...Söyle de İnsan olsunda gelsin
diyince zavallı kız ağlayarak terk etmişti salonu.Baba!çok sinirlisin bu gece hayırdır?”Mesele benim meselem”
Bırak “Güle güle gitsin”Günahkâr oldum onun yüzünden.”İnsanlık bende kalsın” Onun için “Karanlık dünyam”
demiştin...

Anlamıştım ki “Silemezlerdi gözyaşını “Adını sen koy,Usta ve karagözler ile Yalnızlıklar rıhtımını söylerken aslında
“Kordayım”demek istiyordun da kimse seni anlamamıştı.

Üzülme be baba!

Adı üstünde “Yalan dünya”

Giderken gözün arkada kalmasın .

Yalan dünyanın padişahı değiliz gönül hırkalarını yamar giyeriz yine gönlümüzdeki dostların adını unutmayız biz.!

Kerem ile Aslı Tahir ile Zühre,Leyla ile mecnun yürekten sevenlerin hepsi öldü.

Birgün tüm yaşayanlarda ölümü elbette tadacak.

Ama sen gibi onuruyla şerefiyle yaşayanlar ve insanlık adabını bilenler bu ülkede hep anılacak ,Güle güle
git...Kalbimiz seninle Baba!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704667/muslum-babaya.html>

BİRLİK ŞİİRİ

MASTAR'DA KOCA BİR DAĞ,PALU'DA KALEYİZ BİZ.!

MADEN'DE BAKIR OCAĞI,ARICAK'TA FAKİR,

KARAKOÇAN'DA DELİ DOLU,KOVANCILAR'DA ZENGİNİZ BİZ.!

AĞIN'DA AYDIN BİR MİLLET,KEBAN'DA AZGIN BİR SU,

BASKİLİMİZ'DE ÖVGÜYE LAYIK,SİVRİCE'DE DENİZİZ BİZ.!

ALACAKAYA'DA MERMER OLUR,ELAZIĞ'DA İŞLENİRİZ

ELAZIĞ'IN HER KÖŞESİNDE BİR ANIMIZ, TOPRAĞINDA NEFESİMİZ İNSANINDA SEVGİMİZ,HARPUT'UNDA DA BAYRAĞIMIZ DALGALANIR BİZİM...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704998/birlik-siiri.html>

sevda treni

Sevda treni ne yana döner USTA!
Beni de götürür mü gittiği yere...
Yoksa yalnız sen mi uçacaksın hesapsız yarınlara
Gömerek geçmişini karanlıklara...
Gidecek misin bu şehirden.?
Bırakacak mısın ardında sevdanı
Yakacak mısın bedenimi ...?
Yapma be USTA...!
İnanmam topal gidişine bensiz.
Haykırışına sebepsiz.
Sevda mevsiminde bırakıp sahipsiz.
Kalbimin orta yerini bırakıp sevdasız...!
Yapmazsın değil mi USTA..!
Bırakmazsın beni sensiz
Koymazsın değil mi
Daracık sokaklarda boynumu bükük...!
Söyle be USTA..!
Gidişinin ardından diken batarsa gülün bedenlerimize
Yaşayamaz dönersek verana
Hasreti nefes diye çekersek eğer ciğerlerimize
Ölmez miyiz be USTA.?
Nasıl yaşarız?Nasıl ayırırız sevda mavisinin boyadığı gönlümüzü
Çırpınışlarına doyamadığımız kalplerimizin
En ücra köşelerini!
Nasıl ele veririz yaşanmış bir sevdayı
Gidişin ardında ki darağacındaki örkene!
Sorgulamaz mıyız kendimizi
Ne sevdalar bıraktın ardında yarım yamalak diye.?
Oysa ne çok sevmiştim seni...!
Sende çekip gidiyorsun şimdi bensiz,üzgün ve arkana bakmadan
Ardında bıraktıklarını takmadan...!
Git ersin göklere başın istiyorsan o kadar
GİDİŞİNİN ARDINDAN AKITIRIM GÖZYAŞIM
Yakarım gemileri
Belki de kurşunlar sıkarım sevda trenlerine
Ama unutma hayatta hiçbir şeyi sevmedim seni sevdiğim kadar
Ve hiçbir şeyi özlemedim seni özlediğim KADAR....!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/705774/sevda-treni.html>

ŞİVEMİZDEN GURBET ŞİİRİ

ANA! Mektubunda yeter atık gurbet elde hasretlik çektiğin dön yuvan gel demişsin...Elazığ'ın yolları biter bitmez ordayım ANA.!

Baban iyice ihtiyarladı artık gel demişsin...Huzur evinin Malatya yolundan sessiz ve sakin bir bölgeye taşındığında ve araştırmada tabut olmadığı için "Elazığ'da ölmekte zor" diyemediğim vakit ordayım ANA.!

Karnın mı doy mu ?gel burada çalış demişsin...Ne zaman ki Elazığ'da sanayileşme olmaz, ancak üzümçülük olur diyenler baştan inince ve Elazığ için çırpınan doğru adamlara görev verilirse ordayım ANA.!

Sarıköz kuzladı; Samanımız bol bizi bahara atar idareimizi sağlarız nasılsa gel demişsin...Ayağın dibini öpem ANA! Bende çok istim ama ne zaman ki inekler kendişi adam zannetmezse ve buzağılar ile çüt sürülmezse ordayım ANA.!

Bi ayağım çukurda ölmeden murat aldığı görem demişsin...
Muradım gözünde komam ANA.İhele bu ayakların baş olduğu devran bir dönsün ordayım ANA.!

Herkesin çağaları yanında etrafları kalabalık biz babanla yalavuz kaldık ahşam olise o bahan bahi ben ona bahim, yuhumuz geli yuhlik kimsesiz kaldık burda tek çağamız gurbette dön gel demişsin...Anam! Emegiñiz çoh üstümde hakkınızı ödiyemem ama ne zaman ki memleketim için buradan kaçan kurtulur derdirtildi ve gelen gidene aratmadısa ordayım ANA.!

Evelki gün fırıncı talonun oğlu zuvahtan geçidi aynı sınıfta ohidiz nasıl ki gördümse mektebe gittiğiniz günler hetirime geldi orada yığılmışım yere baban beni zor ayıhtırdı...Gurbet sanki anan baban olmuş di gel çağam dayanamik artık demişsin...

Ana! Gurbet bahanda zor hem de sizden daha zor anadan, babadan, seko mahallesinden, çayda çıradan, uzak olmak kolay mı?

Hele o gazi caddesinde yuharı aşığı bir gitmek bir ömre bedel ama Haramzadeler VE başkasının sırtından geçinenler her yeri parsellemiş nasıl gelem ANA....?

Senin için çok sevdiğin daş ekmeği ile içli köfte yapım haftaya kesinlikle geleceksin demişsin...

Ana!kurbanın olam ANA...!Hep partımızı düşün, düşün bu hale gelmedik mi?İnan et öskemedim değil ,burnumda tütüsiz ama "Ben bir gün gelirim, Sırtımızı döndüğümüzde arkadan vurmayanların olduğu, birbirimize sonuna kadar güvendiğimiz malımızı, mülkümüzü, namuslarımıza kadar emanet ettiğimiz yüreği mangal gibi olan dertlerimizle dertlenip, mutlulukları paylaştığımız o eski babayığitlerin tekrardan çoğaldığı, çalıp çırpmanın, adam kayırmanın olmadığı bir memleket görmek isterim...! Ancah o zaman dönerim ANA!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706789/sivemizden-gurbet-siiri.html>

FAKİRLİĞİN ACISI

Ana!Dün gece senin çektiğin acıları söyledi hanım.

Hulkum daraldı içim sıkıldı 'Yatamadım.'

Güvercinlerin uçmasını bekledim,

Sabah olmadı birtürlü.

İsyan edip feleğe gözyaşlarımı içime akıttım.

Saat gecenin 3 ü

Sarıldım telefona bir arkadaşımı aradım.

Ortak böyle bir durum var ne yapalım dedim.

Sabahı bekle olum gece vakti ne olmuş sana dedi.

Uyuyabilsem bekleyeceğim ama uyuyamıyorum ki!

Sabah ola hayr ola,buluruz bir şeyler rahat ol diyen arkadaşım

Su serpmiştii yüreğime ama bu seferde kendi Anamın bizi ayakta tutabilmek için göğüs gerdiği acıları gelmişti gözümün önüne.

"Kader ağlar" türküsünü açmış sesini de son vites atmıştım.

Paketimde ki son sigaramı yakarak derin bir nefes çektim ve

Bitmez olum bu insanların çilesi

Fazla dert etme kendine dedim.

Sende biliyorsun ki bu ülkede "Aç insanları doyuranlara kahraman ama bu insanlar neden aç?" diye soranlara da 'Kominist' denildiğini.

Varsın desinler ulan!isterse idam fermanını bile imzalasınlar.

Ben hep 'bu insanlar neden aç?' diye soracağım Rifkıya.!

Vermese de cevap...

Çünkü bende çok çektim,hep küfrettiğim bacası tütmeyen nem kokulu o evlerde...Ondan bilirim neler çektiğini aç karnına yatanların.!

Onun içinde hep soracağım,Rıfkı!Olum bu insanlar neden aç?

Derken yatmışım.

Uyandıgımda sabah olmuştu.

Benim gibi fakirlikten nasibini alan eşimi de alarak

Vardık dün gece kendime dert ettiğim Nenenin sözde evine.

Zavallı kadın kendisi gibi zavallı olan başka bir neneyle sohbet ediyordu kapısının önünde...

Görür görmez dizlerimin bağı çözülmüş içim kan ağlamıştı ama erkeklige yenik düşmüş ağlayamamıştım.Elini öpüp nene nasılsın dedim.

Zavallı kadın Zazaca 'TI KOM' dedi.

Belim yedi yerden kırılmıştı.

Nene Türkçe bile bilmiyordu.

Çetinkaya ,çetinkaya seni yapan kör ola dedim içimden.!

Çocuk yapın diyorsunuz ama yedi çocuklu bir ananın neler çektiğini bilmiyorsunuz. !Gelipte görseniz Müslümanın neler çektiğini diyerek mırıldandım ve neneye evini görelim dedim.

Tabi ev değil neneninkisi ...Tabiri caizse 'kümes'

Utanıp yutkundü.

Oğul ortalık dağınık dedi.

Olsun be nene bende dağınık bir adamım bilirim

boş ver bende senin oğlunum dedim.

Kapısının hemen önünde 3-5 yeni yıkanmış kapacak birde odasının hemen daldasında bulunan banyosu ilişti gözlerime.

Bende çok yıkanmıştım o 'Çarkta'

Hemde ahırda!

Ah ulan felek!Evin barkın yıkıla senin her şeyin tersine mi ulan!

Neden güldürmezsin bu insanları?dedikten sonra

Ev demeye şahit isteyen bu ev senin mi dedim neneye.

Yok oğul yok aylık 60 milyon kira ile oturuyorum.

Peki var mı maaş?

Yok...65 maaşı vardı dede ölünce oda gitti dedi.

Peki devlet vali,belediye başkan,kapını çalmaz mı kimse?

Al ataş al taş,yandı yürek al ataş....Al benden yeşil senden oğul!

Beni kurtar....!Ya beni yanan götür ya bu sevdam al benden dedi.

Bende nene acı yaydı acı yaydı,felek sahan acıyaydı

dün gece söyledim gelecek hacı kaydı dedim.!

Vedalaştık...Atladım arabama olmayan aklımla başladım küfre.

Belki gnahkr oldum ama değerdi Neneye.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706975/fakirligin-acisi.html>

Gakgonun manası

Yanından geçip gitmişsen Harput'un
Görmemişsen kayabaşını
Suyunu içmek nasip olmamışsa
Çayını içememişsen
Güvecini fırına verip
Peynirli ekmeğini yememişsen kalede
Horata etmemişsen Harputluyla
Dadlamamışsan orciğini
Kokusunu çekmemişsen çileğinin
Dinlememişsen Mayasını Elezberini
Oynamamışsan Ağır halayı, Avreşi, Deliloyu
Selam vermemişsen Göllübağa
Takmamışsan sekiz köşe şapka
Bağlamamışsan Kuşağı
Giyememişsen Şalvarını
Nerden bileceksin ki Gakgo demenin manasını?
Gakgo bizde gardaş manasıdır...
Anlamı ince ve derindir
Onun için bizde
Gözüpek, delikanlılara baboş
Yumurta topuklu giyen babayiğitlere Gakgo
Kendi halinde olanlara Gardaş
Yakın dostlara Küre
Akrabalara Hısım
Kendisinden büyüklere Büyükabe
Vatanını sevenlere de Milliyetçi derler!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/707437/gakgonun-manasi.html>

Küçüğüm

Harput'un yamaçlarında ,yağmur var bu gece.
sen mi ağladın yoksa küçüğüm?
Uzat,nemli kirpiklerini bana:
Acılarını bir çırpıda sileyim küçüğüm!
Belli ki senide yormuş .
Sende çok yaşamışsın zulmetleri.
Gözlerini kamaştırmasın ışık huzmeleri?
Sen kendi ışığından,ayrılma küçüğüm.
Varsın acıtsın kötülük,ufacık kalbini.
Sen yine de karanlıklara siper ol küçüğüm!
Sana memleketimi getireceğim çağam..
Bozulmuş güz bağlarından.
Al fırçayı eline haydi!
Toptan delinmiş çukurların yerine,
Her ağacı ayrı hışırdayan, yemyeşil dağlar çiz...
Uzaniver şöyle okyanuslara,
Derinliklerdeki incileri bulan,mızrak ol küçüğüm!
Yükün ağır,ben bilmekteyim:
Sen de bil!
Vicdanın,onurun yük değildir aydınlık yolunda!
Çocuk çığlıklarıyla yanmakta dünya,
Ana feryatlarıyla kavrulmakta yürekler...
Kaldır başını:
Gör! Ne çok doruk var,tırmanman gereken...
Gör ki göklerdir huzuru koynunda uyutan!
Anla ki silahın sahibi değildir, saygıyı hak eden.
Bil ki göğsünde vicdan taşıyandır ADAM.!
Doğrul ki;Dolsun artık cahilliğin kör kuyusu,
Bitsin kalplerin gaflet uykusu...
Sen hep ışığını taşı Ata'nın!
Görsün çakır dikenleri:
Neymiş eserim,neymiş yeni nesil!
Ah küçüğüm:
Bilir misin ki kara inat büyür kardelenler,
Bilir misin ki kar yağdıkça yücelir dağlar...
Gözün keskin,yüreğin sabırlı olsun.
Yürekler silahların gölgesinde değil,
Salkım söğütlerin altında çarpsın.
Sen, en güzel şarkısının ruhumun,
Hadi çıkar ömrümün yorgunluğunu!
Sevgiyle bak; merhametle duy.
Sen baktıkça,sen duydukça daha çok öğrenecek alem!
Kana kana içecek huzuru; yana yana saracak mutluluğu...
Sen estikçe tepesinde ağaçların,miske kesecek cihan!
"Damarlarındaki asil kandır" gücün.
Çal cehaletin gözüne,
Ufkunun bin bir renkli cümbüşünü.
Kıvrıla kıvrıla akıp gitsin dimağlarımızdan...
Durma!
Binlerce yıldız aynı anda doğsun artık gecene!
Adımlarının altında,kara bulutlar;
Başının üstünde,hummalı sevdası aydınlığın...
Serpildikçe seninle,yurdumun mor sümbüllü dağları,
Bak! Parçalanıyor karanlığın kök bile salamamış saçakları! ..
Haydi durma küçüğüm, sende kalk ve dik tut başını.
Doğrul ve sil gözyaşını!
Varsın yağmurlar yağsın Harput'un başına.
Kurban olam toprağına taşına.
Yeter ki sen ağlama ve sahip çık Vatana.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/718385/kucugum.html>

SEVGİLİYE ÖZLEM

Öyle özledim ki seni
Bir gün çıksan yollarıma
Elini tutsam
Doyasıya yüzüne baksam
Sen baharım sen yazımdın
Senden sonra gülmedi yüzüm
Dermansız derde yakalandım
Perişanım.
Ne sılam sıla ne gurbetim gurbet
Elazığ sokakları dar bana
Avareyim.
Özledim seni...
Neredesin sevgilim desem.
Vereceğin cevabı beklesem
Sarılsan boynuma ağlasan
Seni Hâlâ seviyorum
Yıllardır hiç dinmedi sızın
Bu ayrılıkta suçlu ben değil
Ailem desen.
Zalim babam senin için fakirdir
Seni taşıyamaz
Annem morniklidir kızım
Elleri nasırlı
Ayakları kokar
Köylü çocuğudur
Sevmesini bilmez aldanma boş yere deyip
Kandırdı beni desen.
Tabancamı çıkarsam belimden
Gazi caddesinin orta yerinde
Şakağına dayasam namluyu
Önce seni sonra kendimi vursam
Bedenimizden dökülen kanlar
Aşkımızın adını yazsa yollara
Cenazemizi sevip de alamayanlar kaldırsa
Günahsız olduğumuz için bizi yıkamadan gömseler
Hatta ikimizi bir mezara koysalar
Mezar taşımıza Allah'ım sevenleri ayırma
Diye yazsalar.
Münker ile Nekir gelse hesap sormaya
Neye yarar acemi çırak kalfa ya da usta olsun
Sevip sevip kavuşamadıktan sonra deseler.
Sende bunları duysan
ya da yazdıklarımı okusan
Canlansan yeniden
Haykırsan dünyaya
Seni seviyorum desen.
Doğrulsam bende, gül döksem yollarına
Beni bana bırakma
Sebebim olursun yar desem
Yinede çıkmaz mısın yollarıma?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/723086/sevgiliye-ozlem.html>

Başlığı siz atın

BAŞLIĞI SİZ ATIN

Bırak artık hep sevda türküleri dinlemeyi Nazlı bacım!
Bak radyoda hüzünlü bir şarkı çalıyor
Gel birazda onu dinle.
Yüreğinde fırtınalar kopan adam okuyor
Gazetede çıktı üç satır yazıyla
Uzamış sakalı çatlamış saziyla
Birileri ona ölmedin diyordu
Ölümün yanında saati titrerken
Diyarbakırlıymış adı Bahtiyar
Suçu saz çalmakmış öğrendiğim kadar
diyor Ahmet Kaya...
Yaşanmış gerçek bir olaydan yaratılmış
Nefis bir şarkıdır bu anlayana.
Bir gerçeğin haykırışı
Bir özlemin dile getirilişidir.
Düşünsene geçiyor önümden gülyüzlü Bahtiyar
Yaralıyım yerde kalan sazı kadarın manasını.
Yada beni tez saldılar o kaldı içerde
Çok sonra duydum ki Yozgat'ta sürgünde nin anlamını.
Yürekler burkan bir zulümden
Yarım kalan bir sevdadan
Arkadaşlığın ve dostluğun öneminden bahsediyor
Ahmet.!
Matem dolu bir şarkısı daha var
İstersen onu da dinle.
Beni burada arama Anne!
Kapıda adımı sorma
Saçlarına yıldız düşmüş
Koparma Anne ağlama
Kaç zamandır yüzüm traşlı
Gözlerim şafak bekledi
Ölümü özledim Anne!
Yaşamak isterken delice...
Pir sultanı
Şeyh Bedrettin'i
Ve insanları düşün.
Düşün ki yüreğin sallansın...
Ala şafağında ülkemin yıldız uçurmak varken
Oturup yıldızlar içinde kendi grup kanımı içtim
Beni affet Anne! diyor Ahmet...
Haydi dinle nolur.
Dinle de, bir sabah çıkar gelirim
Acını süpürmek için açtığımda kapının
Bir çiçeği düşünürken ürpermenin
Gülmek umut etmek yada özlemenin acısını...
Seviliden mektup beklemenin
Baba olamamanın,ölmenin
Vede toprak olmanın ne garip şey olduğunu
Anlat bana!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/724520/basligi-siz-atin.html>

NERDESİN EY SEVGİLİ

NERDESİN EY SEVGİLİ

Sen yoksun diye Harput'un tadı yok
Kayabaşında esmiyor yeller.
Buzluk mağarası suskun
Gürlemiyor sensiz ıssız göl.
Mızrap tutan eller küsmüş
Hışıldamıyor yaprak
Kürsübaşı unutulmuş
Teller bir başka çalıyor
Harput nidaları yükselmiyor artık kaleden!
Hafız çoktan öldü
Enver abe daha dün...
Şevki yok,Paşa yok,sen yoksun.
Şorşor bağları mahsun
Süt kalesi yıkık
Balakgazi yitirmiş heybetini
Nerdesin ey sevgili?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/726088/nerdesin-ey-sevgili.html>

VAH ELAZIĞ

VAH ELAZIĞ

Pertek köprüsü unutuldu
Bölge hastanesi oldu rüya
İhanetin adını bilen yok...
Kanbankası kaydırıldı Malatya'ya
Posta işleme merkezi daha düdü ya!
Millipiyangoyu sormayın
Stadyumu nedeceyük?
Vah Elazığ!
Kültür unutuldu
Sanayileşme hayal
Eğitim uğradı dumura
Millet derki döndük köye
Çevreyi görmez kimse
Deprem olur suçlu kerpiç!
Yaralıyım Vah Elazığ!
İmza kampanyanı boş sayıp
Dediler Büyükşehir için gerekli Kanun
Molla köyde kaldı mı kavun?
Tarım bitti Hayvancılıkta
Acıyorum sana
Vah Elazığ!
Kuzova Uluova mahkum suya
Badem eylem planı vardı güya
Ağaçlar çiçek açtı oda düştü huya
Yedin ömrümü
Vah Elazığ!
Mardin kapı şen olur
Dibi değirmen,
Kıyaslamaya kalksam tepki alırım
Onun için Diyarbakır'a hiç değinmem.
Vah Elazığ!
Bingöl yaylası alır bakan koparır hizmet
Bizimkilerde bitmez husumet.
Sayelerinde Kamyon fabrikasının adı oldu kısmet
Boş yere demem
Vah Elazığ!
Desem ki noldu hızlı tren
Yada Gülüşküre köprü?
Derler ki Kömürhan köprüsü bakar Harput'a
Proje aşamasında yada ihalesi Yapıldı
Yaptık, yapacağız olacak inşallah
Hele sabredin
Terör bitsin akacak para
Sizin derdiniz açtı yüreğimizde yara!
Kadir Mevlam sen islah eyle
Ben burada kesim hepize eyvalla
Siz devam edip deyin Vah Elazığ!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/726237/vah-elazig.html>

DERSİMİ ÖZLEDİM

Dersimi özledim ana ben yine dersime hasret .
Gül kokan dağlarını nergizleri, çağlayan suyunu
Munzur babayı semahı özledim.
Gecelerini özledim şarapçıların
Dağınık hallerini, peynirini
Seyit Rızayı Ömer Ağayı
Dersimin güzel kızını birde
Ayrıldığı geceyi.
Dersimi özledim ana; kındık ağayı.
Suran'ları birde Ömeran aşiretini...
Pala dayıyıda özledim ana o nasıl?
Tüttürüyormu yine cıgarasını.
Tütün tabağasından çıkarıp ta.
Ovacıklı seydesen nasıl ana görüyormusun?
Görürsen selamımı söyle.
Benim için söylesin.
Bir Hozat ovacık birde Tunceli türküsünü.
Zeynel dedeyi pirimin sazını özledim ana!
Kamalak keklğini birde munzuru bas bağrına
Bas benim için bas bağrına deli hıdoyu
Gindo gilin mamoyu birde canım hasanı.
Özledim ana özledim, ben Dersimi özledim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727462/dersimii-ozledim.html>

HATALARLA DOLU BİR ŞEHİR

HATALARLA DOLU BİR ŞEHİR

Yanlış zamanlar da yanlış adamların seşildiği;”Hatalarla dolu bir Şehir”di yaşadığım yer.! Koca bir gençliği yitirdiğim hataların normal,normal işlerin de hata olarak gürüldüğü bir Şehir.!Akrabai tahlukatımın beni sevmediği ama sırtımdan da hiç inmediği,Delileriyle mutlu olduğum,arkadaşlarımla övündüğüm dostlarımla gurur duyduğum bir Şehir.!

Vakti zamanında koca bir Şehir olmasına rağmen aceleyle alınan kararlar ve adam kayırmacılıklar sayesinde Şimdi köye dönen küçücük bir Şehir.! Yaşarken çok büyük Şeyler kaybettim hayatta kazanmak için ama; kazandıklarımın kaybettiklerimin yanında bir hiç olduğu Şehir.!

Aşklardan oldum!...Yapılan ”Hatalar” sayesinde yürekten sevdiğim kızı dahi alamadım...Kariyerimin zirvesine ulaşmayı hayal ederken yanımdakileri hep engel olarak gördüm...!Daha sonra bu engeli açtım...Daha doğrusu aştığımı zannettim.

Zamanla her Şeyden kendimi soyutladım,yine soyut bir ünvana sahip olabilmek için hırslandıkça hırslandım yenmek için acılarımı... Dostlarıma zarar vermemek için Sevdığım insanlardan uzaklaşarak onlardan kopmaya çalıştım... Hiç durmadan hep koştum...Koştum; Fakat koştuğum,bana her fırsatta ilgisini ve sevgisini göstermeye kalkışan mavi gözlü kızın ardı değildi.Hep dertli ve deli dolu insanların dertleriyle titredi ruhum.Tanımadığım onlarca insanın sıkıntılarına çare olmak için koştum hiç durmadan koştum...!

En güzel sinema filmlerini sinevizyon gösterilerini,aile sohbetlerini kitaplarımı,arkadaşlarımı bir bardak şaraba tercih ettim.Şimdi kariyer sahibiyim ama yalnızım.!Gakgolarım başka illerde mutlu iken ben hâla burada egomu tatmin etmek için egoistlerin peşindeyim.!

Çok zor günler geçirtirdim bir dahaki sefere gülerim diye fakat birgün yürekten gülemedim bu Şehirde.!Bunu fark edip kaçmak istediğimdeyse gençlerin arasına katılamayacak kadar yaşlı olduğumu anladım...! Her Şeye rağmen doğduğum yerdir deyip çekelim sineye derdi bu sene gülmedik belki seneye deyip yaşamaya devam ettim.Ettim ancak; Ne hata üstüne hata yapanlar son buldu bu Şehirde nede ben hatalardan kurtulabildim.Şimdi tek dileğim var oda hatalardan bıkanların birlik olup hata yapanları bir Şekilde hak ettikleri gibi cezalandırmaları ve onlara gereken dersi vermeleridir.!

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/730215/hatalarla-dolu-bir-sehir.html>

Harputlular nerede

Ah benim kadersizim
Başı dumanlı göğsü imanlı Harput'um!
Nerede Kayabaşında esen yellerin?
Topal hoca,Şevki,Paşa,Enver abe nerede?

Nerede Cümbüşçü Hafız?
Ali Kaya,Yeniceli Kemal,Abbas Bakır
Şiirleri,sözü ve duruşuyla rüştünü ispatlayan
Lokman tasalı, Osman öge nerede?

Şeve kıran Hoğulu Küçük,Hersini Davuldan alan hıdo
Kövleri sayan Selo, Gırnatayı gonuşturan Mevlüt abe
Birde "Uyan yar uyan yar,bir geldim uyanmadın, birde geldim uyan yar"
Diyen Mehmet Parlaksu nerede?

Nerede büyük usta kövenkli Hafız?
Pekonun oğlu,Tek sen bağla aşkın şemrini
Hakka ibadet etmek için yeter bize veraneler
Diyen Hasan Karlıdağlar nerede?

İçmeli Dursun Yavuz,İzzet baba,Yol yemez Nazmi
Adına Türküler yakılan Zülküf
Palulu İdo ve Musikimize değer veren
Haşim beğler nerede?

Mamoşlar,Fidoşlar,Emoşlar
Kayabaşında sevdasını anlatanlar
Birde bu il için kendini feda eden Koçyiğitler
İle "Ölüm sahan, Torpağ başan"diyenler nerede?

Di çıkıp gelinde kurban olduklarım
Siz gettiz bozuldu düzen
Kalmadı sözü özünü tutan
Ne Harput'un dadı var nede Kayabaşında Türkü çığırın..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/737360/harputlular-nerede.html>

BİZ ELAZIĞLIYIZ GARDAŞ

Biz Elazıĝlıyız gardaş...!
Az çalışmayı, çok konuşmayı
Yemeklerden içli kftayi
Yanında kofik dolmayı
Üstüne de sütlaç yemeyi severiz...!
Halay çekmeden dĝnden
Hoyrat dinlemeden ortamdan
Horata etmeden dosttan ayrılmak bize yakışmaz...!
Misafiri dış kapıda karşılar
Dış kapıda da yolularız.
Gazi caddesinde volta atar
Derdimize dert katar
Kfteciler sokakta nara atarız...!
Sevdik mi adam gibi sever,
Sevmedikse de mit verip bekletmeyiz.
Kimsenin hanında hamamında olmaz gözümüz
Komşumuzun kızı namusumuz
Malatyalılarda en büyük hazzımızdır...!
Biz Elazıĝlıyız gardaş!
Gakgo demeden duramazıĝ
Zerebet yemesek olmaz
Harput kftesiz karnımız şışer...!
Bizde ahbaplık önemlidir
Komşuda pişen bize de düşer.
uzun lafın kısıası
Yiĝit gözü kara insanın hasıyız...
Oyunu kuralına göre oynar
Yeri geldiĝinde pire için yorganda yakarız
Aklımıza yatana devede keseriz.!
Hele masamıza gelenin çay parasını vermeden masadan kalkmak bize hiç yakışmaz.Onu guru yaparız...!
Milliyetiyiz...
Harput kalemizde dalgalanır bayrak.
Tek kusurumuz var oda
Seçici davranmaz sonradan gıjlarız.!
Biz Elazıĝlıyız gardaş.!
Bizde yön veren az
Oy veren çoktur.
Kendi adamımız başta olsun çamurdan olsun der
Toplum yararı yerine kendi ıkarımızı düşünürüz.
Yani anlayacaĝın kimsenin aklı ermez bize
Yiĝidin harman olduĝu yerdeniz
Ancak kendi adamımıza deĝer vermediĝimiz için
Pırnatlarımızı "HAH" lar toplar.!
Her ne kadar bir tas suda fırtınada koparsak ta
Bir tatlı söze kanıp deniz gibi oşsak ta
İçeride birbirimizi yeyip Hasutluk edip
Bunca malı nerden getti desek te
Elazıĝlı olduĝu için
Yeri geldiĝinde Gakgumuza sahip çıkar
Onu baş tacı eder kurda kuşa ezdirmeyiz
Vatanımıza gz dikenleri barındırmaz
Devletimize ihanet etmeyiz.!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/737916/biz-elaziglyiz-gardas.html>

BU KENTTE YAŞADIM

Bu kentte yaşadım acıyla sevinci
Endişeyle hüznü bu kentte!
Heyecanla coşkuyu
Sevgiyle aşkı
İsyanla gururu bu kentte!
Var ile yoku
Türkü ile şiiri
Dostluğu
Yardımlaşmayı
Ve arkadaşlığı bu kentte!
Ağır halayı ,Deliloyu
Tamzarayı
Elazığ Dikini
Hoyratı
Mamoş ve Nesibeyi bu kentte!
Misafir ağırlamayı
Acılara gülmeyi
Mosturalara karşı durmayı
Detlilerle ağlamayı
Delilerle neşelenmeyi bu kentte!
Bazen başkaldırdım isyan ettim duyulsun dedim sesim
Koçgeriler gibi haykırdım avazım çıktığı kadar...
Bazen de atladım arabama kapadım camları küfrettim
Hayasızlara,Namussuzlara vede şerefsizlere
Sayelerinde küfrü öğrendim bu kentte!
Kederle uyandım çoğu zaman
Gözlerimi kanatırcasına ağladığım gecelerimin sabahında
Alacakaranlıkta
Essalatu vesalat diyen imamın
Okuduğu Ezanda
Öldüğümüz zaman Altımızda taşlar batar
Üstümüzde otlar biter,Yılan akrep mesken tutar
Haydi Namaza haydi Selaha dediğinde
Kahkahalara sarılmış anılarımın yalan olacağını
Ve insanlığın ne olduğunu bu kentte!
Tek sıkıntısı vardı bu kentin
Oda gelen gideni hep arattı!
Ama ben Hep, bu kentten başka yerde yaşaya mayacığımı düşündüm.
Ya sabır çekip düzelir dedim.
Yaşadım işte bu kentte.
Bazen varlıklarına doyamadığım "DELİLERLE"
Bazen de yüzlerini görmeden seslerini duymadan yapamadığım "BABAŞLARLA...!"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738401/bu-kentte-yasadim.html>

SENCE NE OLSUN?

Küçükken acıyan yaralarım merhem olmayı akıl etmeyen insanlar, "ağlama büyüyünce geçer" diyerek kandırırlardı beni.

Bende inanırdım körü körüne...!

Bilmezdim ki asıl acılar büyüyünce başlayacak.

Sızılar yürekten inecek dizlere.!

Yerinden kalkmak imkansız olacak,

Felek hep ağını örecek

Ölene kadar çektirecek bizlere...!

Tabi büyünce fark ettim bunu.

Oysa çok güzelmiş o günler

Ufak sıyrıkların vermiş olduğu acılara

Ve burnumuzdan akan sümöklere rağmen...

Hele o kolumuzu ısırarak yaptığımız saatler!

Boş yere geçmeyen zamanlar

Ve doyasıya ağlayıp ta

Gözyaşlarımızı kimse görmesin, ayıp olur diye

içimize akıtmadığımız o anlar

Birde o sevgililere yazdığımız ama göndermeye cesaret edemediğimiz Pembe kenarlı o mektuplar!!!

Onun içinde Keşke hiç büyümeseydim diyorum bu akşam...

Çünkü büyüyünce daha çok kanıyormuş insanoğlunun yaraları....

Ve daha çok özlem duyuyormuş o gün çektiği acılara.

Hele de insanlığın bir hiç uğruna katledilip, öldürüldüğünden dolayı

Hayatların hüsranda olduğu böylesine kötü bir zamanda!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750934/sence-ne-olsun.html>

OY BİBİMİN OĞLU

Oy Bibimin oğlu!

Duydum ki sitem etmişsin bana...

Ben onu sildim,Söyleyin oda beni unutsun demişsin.

Siteminde haklısın ama unutmak kolay mı seni?

Kayabaşında yaşanan o kadim dostlukları ve Hüsenikten Morniğe yalınayak indiğimiz o günleri?

Birde Kırk tutların dibinde bölüştüğümüz kuru ekmekleri!

Yada ,Şifa istemem bağından, oğlum Git başımızdan...

Tek dikenin batmasını canımıza yeter deyip, hır çıkarmak için mahne aradığın kavgalımız Deli Mustoya kafa tuttuğun o günleri!

Nasıl bir çırpıda siler atarsın...

Sen, seni unutmayı kolay mı sandın?

Orda kalsın değer vermek, Yeter bizi ucuza satmasını diyen sen değil miydin Üçkağıtçı Kadoya?

Şimdi neden böyle yapıyorsun, Neden unutsun diyorsun benim için?

Yoksa dalgamı geçiyorsun benimle?

Yağı gerekmez aşım, yeter ki zehirin katmasını

İstemem ilaç yardımın, yeter gitmesin buralardan demişsin Ciyoya!

Oy Bibimin oğlu !

Nasıl üzüldüğünü bilirim duyunca

Ama nasıl böyle düşürsün anlamış değilim...

Seni ölesiye seven,Seninle geçen bir günü bile unutamayan ben için.? Yeminler etmedik mi Seninle

Birlikte mücadele etmeyecek miydik Hayatla?

Birlikte yenmeyecek miydik fakirliği?

Zenginleşip birer ev ve birer araba almayacak mıydık?

Sevdiğimiz kızları takip kolumuza, Gazi caddesinde turlamayacak mıydık? Diyerek hesap sorabilirsin ama unutsun diyemezsin bana!

Hakkın yok buna!

Bilirsin ben kolay unutmam

Aynı kabdandan eklemek yediklerimi...

Eğer başka gerekçen varsa benim bilmediğim ve ondan dolayı sitem ediyorsan bana vur sineme de öldür beni.

Kanım helal olsun sana...

Dönüp te bakarsam arkama kim vurmuş diye, namerdim...!

Biliyorum, gideceğimi duyunca buralardan

Belli ki dayanamamışsın...

Haklı olarak ta Ciyoya dökmüşsün içini.

İSTANBUL kadar büyüktür benim Elazığ aşkım.!

ANKARA kadar Sakin

DİYARBAKIR kadar Belalı

ŞIRNAK kadar dağlık

HAKKARİ kadar korkunç

VAN gibi yürekli

BURSA kadar temiz

KONYA kadar geniş

İZMİR kadar güzel

ELAZIĞ gibi delidolu ve harbiydi...!

Demişti...

Nerden çıktı bu ayrılık demişsin.

Olsun...

Ne dersen de ben yinede seviyorum seni.

Biliyorsun ki;Yapamam sensiz.

İşitmesem kahrolurum o heybetli sesini.

Umarım sende hak vereceksin bana

Az sonra okuyunca yazdıklarımı.

O zamanda Yarab affet

Affet beni...

Hata ettim birkere bin özür diliyorum diyeceksin.

Sanırım sevdanın mavi olduğunu ve hiç kimsenin sevdasını isteyerek terk etmeyeceğini biliyorsun?

Haziranda ölmenin zorluğunu

Cenazenin otobüs bağaçlarının da taşınmasının ne kadar acı olduğunu da! Ama mecburum Bibimin oğlu!

İnan Çekemiyorum artık.

Üzüyor buralar beni.
Mutlu olamıyorum sokaklarında gezerken...
Ne yana dönsem olmuyor.
Hep maziye hatırlıyorum...
Ondan sonrada hüzn sarıyor bedenimi.
En iyisi yatağı yorganı alıp gitmek buralardan.
Feleğin çemberinden birkez daha geçmek, süzülerek...!
Kalsam;Hergeçen gün daha çok kanayacak yaralarım.
Yoksa iyi tanırsın beni..
Kolay pes etmem ben.
Yılmasam yapmam...
Malı cana verir, ana avrat söverim yinede gitmem buralardan.
Fakat yapamıyorum artık.
Kalmadı sabra mecalim
Boydan aşılıyor zararım!
Kaldıkça boğulacağım Gakgom!
Bunca yıl çektin biraz daha çek diyeceksin biliyorum okurken
Ama inan çekemiyorum artık.
Hani bizde derlerya "Girtleğe" kadar doluyum diye
Bende şimdi aynen öyleyim Bibimin oğlu!
Sandığın gibi değil bu şehir.
Uçurum çiçekleri derilmiyor artık Kayabaşında!
Erenleri öldü, Efendileri çoktan kaçtı buralardan.
Ondan da durmuyor kavgamın çarkı.
Ya gideceğim buralardan yada kendimi vuracağım
Başka yolu yok Bibimin oğlu!
Neden diye sorarsan eğer
Lehçesi lal olmuş
Şifresi yurtsuz ezgiler...
Şimdi Demiri toz ediyorlar, Sevgiyi de yoz buralarda!
Birde yabancılaştırdıkça yabancılaştırıyorlar bizi..!
Her damın dibinde bir suratsız olduğu için
Vede Çaydası ayakta ama Çırası söndüğü için
Masterını duman bürüyüp, Harput'unu hüznler sardı son zamanlarda!
Yani anlayacağın Şarkışlaya düşürmesin diyorduk ya bir zamanlar Allah sevgilini kulunu, Şimdi aynısını bizim buralar için diyorlar Bibimin oğlu!
Kaçan Kurtulur veya işiniz zor...
Allah kurtarsın diyerek kandırıyorlar kalanları...!
Yada Elazığ'dan bir şey olmaz deyip savutuyorlar
Doğup büyüğümüz,havasına doymadığımız memleketimizden!
Onun içinde kafa yapıma ters düşüyor artık buralar.
Mademki şehirimde yabancıyım
Bende çeker gider yabancı şehirler de daha çok kazanır
Hiç değilse ömrümün kalan kısmını huzur içinde yaşarım diye düşünüyorum.
Başarır mıyım yoksa başarmaz mıyım onu da zaman gösterecek ama
Bildiğim tek şey var.
Oda bundan böyle Anaların bir sen, bir ben birde koca yürekli Gakgoları gibi birdaha asla doğuramayacağıdır bu şehir de!
Elveda Bibimin oğlu.!Şimdi gideceğim buralardan ama korkarım hep gidince ben gibileri anlımızın ilk çizgisi olan
Elazığ daha çok ıssız kalacak!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/752414/oy-bibimin-oglu.html>

BU ADAM BENİM BABAM

Bu adam benim Babam!
Sekiz köşe şapkası
Şalvarı
Kırk düğme yeleşti
Oltu taşı iri tesbihi
Gümüş tabakası
Kaçak tütünü
Kehribar sigara takımı
Serkisofu
Osmanlı mühürlü zinciri
Atmış model Kırıkkalesi
Halep işlemeli kuşağı
Gördüğünüz ağa işi Külahı
Sivri burun ayakkabısı
Arpasını yıkamadan vermediği
Rehvan Atı
Ailesi ve dostları
Onun herşeyiydi.!
Malı mülkü pek yoktu ama
Yirmiden fazla nüfus beslerdi...!!!
Parası olmasa da, o Tüccardı.!
Salıba mahallesinde kahvesi
Şira pazarında kiralık dükkanı
Mornik hattında da bir takası vardı!
Hayatı boyunca hep çalıştı
Birgün etmedi rahat.
Yağı bala verir
Hoşaplık Eşbabiye,kuru tut
Çökelik, Peynir ve hayvan alır satardı...!
Bir iri öküzü verip iki zeğal öküz aldığında
Sevinirdi
Birde birisine yardımcı olup ta el attığında!
Yarasını ciğerinde saklamayı iyi bilir
Ağlayıp sızlamazdı...
Onun için de gözyaşlarını gören olmazdı ...!
Kışlık erzaklardan
Unluğunu
Bulgurunu
Peynirini ve kışın yakacak odununu aldı mı
Keyfine diyecek olmazdı...
Çok şükür bu yılda rızığımızı doldurduk
Seneye Allah kerim derdi.!
Çalışan insanları çok sever
Çalışmayana buğz ederdi.!
İyi bir komşuydu...
Aynı zamanda mahallemizin büyükleri arasındaydı.
Her olay ve davanın içinde illaki vardı.
İş bitirir bir yapıya sahipti
Sözü dinlenirdi yani...
Bedeni zayıf ,uzun boyluydu.
Sinirlii,sert ama Namusluydu!
Sağlamlık onun en büyük hasletiydi.
Borca hiç dayanmazdı.
Aldatmazdı kimseyi.
Harbi ve sözünün eriydi.
ölümde olsa işin sonunda söznü tutardı.!
Birine selam verdi mi unutmaz
İhanet etmeyi asla bilmezdi.
Sadıktı.!

Bizlere en büyük vasiyeti

Ne iş yaparsanız yapın çürük olmayın sağlam olun...

Cemaat adamları ve kendinizden büyük adamlarla oturup kalkın ki onlardan bir akıl alabilirsiniz.Aldıklarınızı da yabana atmayın kulağınıza küpe edin derdi!

Oğul!Erkeklikle tereslik bir kıl gibidir.Vakti geldiğinde kılı çekmezseniz ölene ten adınız teres olarak anılır.!

Paraya esir olmayın onu siz esir alın.Ve para şeytandır her insan taşıyamaz.

Unutmayın ki Kimse sizi yediklerinizle tanımaz.Verdiklerinizle hatırlar derdi hep.İnsanları bir sefer yedirerek sınayın.

Eğer ikinci yemekte de o ismarlamaz sizden yemeye çalışırsa ondan uzak durun. !Kadının malına asla tenezzül etmeyin.Çünkü onun malı Eşeğin(sopası) gibidir.Hergün kafanıza vururarak

Sende adammısın?

Benim hayrıma adam oldun der, derdi.!

Bir alış verişte zara ettiğinizde boynunuzu bükmeyin aksine konduranın iyisini giyin ki herkes kâr ettiğinizi düşünsün.!

En önemlisi de ;Ekmeğini yediğiniz ve ekmek verdiğiniz kişinin namusuna asla yan gözle bakmayın,birde gücünüz dışında kimseye kefil olmayın derdi.!!!

Arada Yüksekova,Kars Ağrı yapardı ama daha çok

Muş,Varto,Erzurum ve Bingöl'deydi.

Buradan birşeyler alır oralarda satardı

Oradan da alır burada!

Elazığ'dan Muş'a,köy kasaba,ilçede kim yaşar

Kim hangi köylüdür hemen tanırdı...

Aklına hayrandım

Birde misafirperverliğine.!

Evimizden misafiri hiç eksik etmezdi.

Misafir berekttir.Rızıkiyla gelir derdi.

Ayıptır demesi

Küçücük odamızda on iki kişiyi yanyana yatırdığımızı geceleri çok iyi bilirim

Birde böylesi bayram günlerinde Camimizin önünde

Kim varsa toplayıp ta yemeğe getirdiğini.!

Bana göre tek kusuru vardı

Oda haddinden fazla asabi ve inattı...!

Çocuklarıyla sofraya oturmayı sevmezdi

Ama yufka yürekliydi.!

Ailemizden kimse karşısında konuşamasa da

O bizim için bir kaleydi..!

Çabuk öfkelenir

Kızgınlığı geçince de dayanamazdı.

Ama ben hakkından çabuk gelirdim)))

Severdi beni.Kıyamazdı...

Oda çalışkanlığımdan ve onun gibi oluşumdan dı.!

Karıya kulağ asmazdı.

Asanlara da KULAĞ'ın teki derdi.

Anam ne dese o tersini yapmayı severdi

Kendi aklıyla hareket eder

Birine danışmayı da hiç sevmezdi.!

Lakin dostluğa önem verdiği için

Onların dediklerini tutmasa da kendilerini kırmazdı.!

Onun İYİ bir yönüde koyu bir "DEMOKRAT" ve İyi bir izci oluşuydu.

DEMOKRAT PARTİ VE RAHMETLİ ALİRIZA SEPTİOĞLU İÇİN ÖLÜRDÜ...!

Tarlasına kim girmiş,hayvanı ne yana gitmiş o dakika bulurdu.

Hiç unutmam:

Birkersinde inekleri otarıken kırktutların dibinde, birisini kaybettim.

Hayvanın İzini takip ederek Harput'un köylerinden bir adamın ahırından çıkarıp alıp gelmişti !

Biliyor musunuz?

Bir gördüğünü birdaha unutmadığı

Gördükleri ve yaşadıklarıyla da

İyi bir laf ustası ve iyi bir tarihçiydi O!

Tarih dersi vermiş olduğu insanlar çok olmuştur.!

Şahidim:!

Birgün bir adam yanına geldi ve Halit ağa, benim işim hiç rast gitmiyor.

Allah'ın bana garazi var sanki ne iş yapsam zarar ediyorum demişti.

Oda kendisine vula oğlum!

Herkes elini açmış Allah'a dua ediyor sen zopanı almış gidiyorsun.

Seni yok etmediğine şükret demişti.!

Birgünde mahkemeye girince şapkasıyla Hakim amca şapkanı çıkar burası dingonun ahırımı demişti kızarak!

Oda Hakim beğ!

Bu şapka bana Atamdan hatıradır onu hiç çıkarmam başımdan yatarkende onunla yatarım demişti.))

Tabi bunlar aklıma gelenler, daha neler vardı neler.
Kurnazdı!
Minareden düşse ayakları üzerine düşerdi
İşini ve nerde ne konuşacağını iyi bilirdi.
Ondan da toplumda sevilirdi.
Kimse merak etmesin çocukları onun yolundamı diye
Ben onun oğluyum!
Notunu verdiğim insanı sözlüye kaldırmam.
Çünkü Hayatım boyunca hep ona özendim.
Mangal gibi yüreğine
Fedakârlığına
Mertliğine
Yardım sever oluşuna
Sadıklığına
Sözünü tutuşuna
Üstüme eğilen Çınarlılığına
Arkamdaki Dağ oluşuna
Bir lokma ekmek için kimseye eğilmediğine
Zekatını ambarına koymadan
OĞUL!Bu (Allah'ın payı) Fakirin hakkı deyip tarlasında verdiği
Fakir olsa da kendisi , verene Allah' ta verir cimri olmayın ve
Hiç bir zamanda korkmayın!
Bir kapıyı kapatan Allah,bir kapıyı elbet açar sözüne
Ve ticaret CESARETTİR deyişine.!
BENİ AFFET CANIM BABAM.. !
BU BAYRAM SENİ ARAMIZDA GÖREMEYİNCE YİNE BASTI EFKÂR...!
YAKTIM CİĞARIMI KESMEDİ... KOKUNU ÖZLEDİĞİM İÇİN DAYANAMADIM...
ODAM HÜZÜNLER DOLDU...BENDE BAKTIM OLMUYOR AĞLAYAMIYORUM...
DUYGULARIMI DÖKTÜM KALEME VE SENİ YAZMAYA ÇALIŞTIM.
Tabi Babaların ne demek olduğunu anlayanlara!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/752865/bu-adam-benim-babam.html>

AĞLARKEN YANIMDA OL YETER

Her insanın kalbinde sevdiği iki şey illaki vardır.
Benim kalbimde de bir SEN birde ELAZIĞ.!
Sen yokken yanımda onunla da mutluyum
Ama seni andığım zaman
Sensizlik bileklerimde demir bilezik
Hıçkırıklar boğazımda dokuz düğüm olur SEVGİLİM...!
Ne zaman aklıma sen gelsen
Burkulur içim
Bükülür belim...
Küçük olurum
Elazığ'da avutmaz.
Hicranlar sarar ruhumu
Ezim, ezim ezilir yüreğim
Murat nehri misali uzunca bir sağanak boşalır gözlerimden.
Ondan sonra da sana giden yollarda, başlar bir tipi, başlar bir boran..!
Onun içinde diyorum ki sana
Çok şey istemiyorum senden.
"Seni Seviyorum" demen uğramadan zaman aşımına...
Sadece ağlarken yanımda ol yeter.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753186/aglarken-yanimda-ol-yeter.html>

Harput

Üzülme aklına gelirse eğer.
Harput'a doymadım diye GAKGOM!
Bildiğin gibi!
Bırakmadı felek, koymadı kader...
Senden sonra birşey değişmedi
Hâlâ aynı bizim buralar!
Yağmur vururken cama
Dalarken gece gamayı söyleyip avunuyoruz işte!
Her ne kadar şiirlerimde
Güneşi başka güzel, ayı başka...
Gecesi başka güzeldir
Benim memleketimin
Gündüzü bambaşka
Diyorsam da inanma sen bana!
Senin doyduğun yerler
Benim doğduğum yerlerden daha ne güzel!
Şimdi uzaklardasın...
Okurken belki gözlerin dolar
Hiç ayrılamam derken
kavuşmak hayal oldu diye düşünebilirsin ama
Burada sevda bahçelerinin çiçekleri çoktan soldu
Maziden eser yok şimdi GAKGOM!
Boş yere aşkından ölsem de pişman değilim
Şarkısını dinleyip kendini heder etme
Vede Harput'a teleferikle çıkıldığını düşünme sakın!
Unutma ki evladı ayan seni hep varlıkta severler.
Onun içinde diyorum ki sana
Aman hasta düştüm gurbet elde
Bi tas Su bilem verenim yoktur
Sağdan sola dönemem ızdırabım çoktur
Yetiş anam imdada gurbet beni harap etti
Gönder beni sılama tohtor beğ
Yaram sızlar ağrır başım
Yastığa damlar gözyaşım
Tabudumu kaldırmayın
Altında yok gardaşım demeyesin...
Ada sahillerinde bekliyorum
Yada; Yatcaz kalkcaz hop ordayım
deyip daha çok çalışasın.
Sanki kefenin cebi varmış gibi hemide!
Çünkü bizim buralarda eskisi gibi adamlara değil
Paraya değer veriler GAKGOM!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/754134/harput.html>

ADI YOK

Ne kendim için düşlediğim düşlerim
Nede simitçi çocuğun çektiği acılar olacak bu yazımda.
Satır aralarında Mornik'te olmayacak Harput'ta!
Işıkları sönmüş bir kentten
Gözyaşlarını kimse görmesin diye
İçine akıtan temizlikçi kadından
Şehrin Tiner kokan sokaklarından
Avare bakışlardan
Hayasızlıktan
Kaybolan kültürden de bahsetmeyeceğim...
Hoyrat hayallerimden
Zamanın üzerimdeki yorgunluğundan
Kırgınlığının pejmürdeliğinden
İçimdeki sitemlerimden
Ve hayatın zorluklarından da bahsetmeyeceğim...
Bölük pörçük hatıralarımdan
Kırık dökük sevinçlerimden
Ağladığım kuytu köşelerden
Fakirliğim yüzünden çektiğim acılardan
Yarınlara sakladığım umutlarımdan
Karanlıklardan süzülüp gelen aydınlıklardan da bahsetmeyeceğim...
Ben bugün sana
Senin tanımadığın
Kerpiç duvarlı evlerde
Aynı kaba kaşık sallayan garibanların
Bir zeytin tanesiyle bir sac ekmeğini nasıl yediklerini
Umutlarını sokak aralarında
Sevdalarını kalplerinde
Acılarını yüreklerinde nasıl sakladıklarını
Yaşayanların gülemediği
Ölenlerin ağlayamadığı
Yaşama "Merhaba" diyen çocuğun
Sesinin nasıl cılız çıktığını anlatacaktım
Ancak ona da el vermedi yüreğim.!
İyisi mi kaç zamandır suskun ve yoksun kaldığım gündemden bahsedeyim dedim.
Belki okurda yanlışlarından kurtulur
Sende ülken ve insanlık adına bir adım atarsın dedim ama
Baktım ki onu yazmaya da mürekkepler yetmez.
Çünkü hangi birisini yazacaktım ki?
Helalin sınırlarını genişleten dinsizlerimi?
Dindar görünüp gerçek dindarları aldatanlarımı?
Başörtüsüz kadın perdesiz ev gibidir dedikleri halde
Zinayı serbest edenleri mi?
Dindar nesil yetiştireceğiz deyip haram olan domuzun etinin benim ülkemde satılmasını serbest bırakanlarımı?
Modern Müslümanlık adı altında işlenen hayasızlıklarımı yazabilecektim Yoksa rüşvetin adını bahşiş koyanları mı?
Dini kendi çıkarlarına alet edip insanların fikir,düşünce gibi görüşlerine prangalar vuranlarımı?
Verdiği sözden cayanlarımı?
Yüce Dinimizin yalnızca kendilerine ait olduğunu düşünerek harekete edenlerimi?
Yada bizlerin çocuklarını İmam Hatiplerde okumasını isteyenlerin kendi çocuklarını Amerikan kolejlerinde nasıl okuttuklarını mı?
Arap yarımadasında Makedon dansı oynayanları mı?
Her seçim döneminde Başörtüsünden dem vurup iktidara gelince bu sorun yüzde birbuçuğun sorunudur,biz toplumun tümünün durumunu düşünmek zorundayız diyenleri mi?
Veya İnsanlar arasına nifak sokup şu sizden bu bizden deyip onları ayrıştıran "Kafatasçı" zihniyetimi yazabileceksin
Halis gakgo dedim kendi kendime. Tüm bunları yazman günler sürer...
En güzeli sen aşktan sevgiden bahset...
Bu ülkede dağılan yuvaların nasıl bir hiç uğruna yitirildiğini yani diyordum ki, namı değer Deli Mehe dayı geldi aklıma.
Birgün kendisine Mehe dayı durumun nasıl, yenge sana bakıyor mu?
Aranız iyimi?Arzuladığın aşkı,beklediğin ilgiyi onda bulabiliyor musun diye sorduğumda ,vula get işen oğlum bizim

zamanımızda aşk mı vardı?

Kadın kısmını ancak çeşmede su doldururken görürdük...!

Çok şükür ben onu da görmedim...

Babam sarı öküzü kara bir öküzle takaslayıp

Üste kalan parayla da evlendirmişti beni dedi gözleri doluk birşekilde.

Ardından aynen şöyle mırıldandı.

Yüce dağbaşında bir yavru leylek

Ağzına da almış kınalı bir değnek

Gönül dediğin ateşten gömlek

Bize de giydirdi o zalim felek dedi...

Damarına basmıştım birkere..

Kolay kolay bırakmazdım Mehe dayıyı.

Mehe dayı!

Sevip te alamadığın birisi varmıydı köyde? diye sorunca

Yüce dağbaşını aştıktan sonra

Olmamış yarımı deştikten sonra

İster ölüm olsun ister aylık

Nedem bu genç ömrüm geçtikten sonra deyip senin yaptığın işinde seninde, gene deştin yarımı kalk buradan kaybol çabik dedi.)))

Bende boynumun kökünü kaşıya kaşıya ayrıldım yanından ama anladım ki insanoğlunun büyük bir kısmı aşk nedir, sevginin anlamı ne?

Saygı niçin var, huzur nerde ?Özür dilemenin yada teşekkür etmenin insanda bıraktığı etkiler nelerdir?

Onu dahi bilmezken boş yere yazıp çizmenin bir gereği yokmuş.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765069/adi-yok.html>

VURDULAR BENİ ANNNE!

Vurdular beni Anne!
Alacakaranlıkta şafağı beklerken
Alnımın orta yerinden
Gurbet ellerinde
Bir tren istasyonunda sevgilimi beklerken...!
Vurdular beni Anne!
Yoksulluğun sınır tanımadığı ülkem
Ayyıldızlı Bayrağım
Göklere yükselen minaremin altında
Bir hiç uğruna
Suçsuz günahsız
Sebepsiz vede boş yere
Sırf onu sevdiğim için...!
Vurdular beni Anne!
Ruşenin dükkanın hemen altındaki garda
Beklerken sevgilimi
Hasret gidermek
Ona sarılmak
Özlemimi dindirmek
Acılarımı paylaşmak için...!
Korkma öyle hemen...
Vurdular ama ölmedim Anne!
Damarlarımdaki asil kan
Ve senin helal sütün ile
Emekçi Babamın hayır duası
Birde nazlı yardaki yar ateşi
Yaşamama vesile oldu...!
Bilirsin;Daha on yedisinde bile
Birileri ölüp, birileri nutuk atarken köşe yazılarında
Vede Namlunun ucunu görünce sıvışırken bazıları
Ben korsan yürüyüşlerde hep ön sıralarda olurdum.
Bundan dolayı da firarilerin uzmanı olmuştum...
Onun içinde hapse erken düştüm
Coplarla erken tanıştım
Fakat mehtaplarda
Bu derdimin dermanı yoktur deyip
Yaktı beni yar ateşi
Türküsunü söyledim hep...!
Şimdi vurdular beni Anne!
Yaprağını döksün güller
Feryat etsin bülbüller
Gurbet elde boynum büktüm
Yaktı beni yar ateşi...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/766991/vurdular-beni-annne.html>

GİRDAP

Bu şehir girdap gülüm
Dokunma senide yutar...
Çünkü burada "Desinler için işler yapıp kendisini heder edenler
Birde gözyaşı yarası yanaklarından belli olan
Ciğeri ikindi vakti gibi kanayan ancak buna rağmen "Nedeceyük"
Diyerek kenara çıkıp, batan güneşe yalvararak
Beni de götür gittiğin yere diyerek el açanlar ve
"Neyimize lazım?" Nereze yetmi deyip kendi yürek yangını türküleri dururken sırf gıcıklık olsun diye gurbet türküleri
çalanlar var.!

Bu şehir girdap gülüm
Dokunma tenini yakar...
Çünkü burada yağmurun ağıtını dinlerken güzün ortasında
Bir torba kömüre gebe olan insanlar ile
Tren vagonlarından kopmamak için mücadele eden
Sadece kendisini düşünen ikiyüzlü
Barikatsız,engelsiz vede Bayraksız kalmaya heveslenen kuşbeyinliler birde İmama bel bağlayıp keşişten medet
umanlar var.!

Bu şehir girdap gülüm
Dokunma yararı deşer...
Çünkü burada siyah beyaz coğrafyalarda sararıyor resimler.
Kartpostalları üşürken görürse gözlerin, gördüğün halde görmezden gelirsen kalbin,bilirsen dilin,duyarsan kulağın
isyan eder ...
Taşıyamazsan yükünü takvimlerden erken silerler ismini.
Kulp takarlar moralsiz kalıp üzülürsün.!
Bilir misin?Dört doğruyu birtek yanlış götürür buralarda.
Onun içinde diyorum ki sana "Bu şehir girdap gülüm.
Ona dokunma...Oluruna bırak her şeyi.
Dokunursan; Bulaşır sana da hastalık.
Ondan sonrada içinde birikir küller...
Yutamazsan yenilir,yutarsan silinirsin!
Yani demem oki
Burada garibin çığığını duymaz kimse.
Zenginin köpeğine selam vererek önündeki kemiğe ortak olmak isterler.
Ardından da gıladıkça gıjlarlar.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769361/girdap.html>

AN GELİR

An gelir uğruna gözlerini kanatırcasına ağlattığın
Gözlerine bakmaya kıyamadığın
Sarılmaktan utandığın
Elini tutmaya cesaret edemediğin
Vede adını duyduğun anda içini tatlı bir hüznün sarıp yüreğini kıpır kıpır eden sevdiğini başka birisiyle ele ele tutuşmuş
olarak görürsün
Sana doğru yaklaşıırken!
Kız saçlarını havalı bir şekilde şöyle bir sallayıp gözlerinin içine bakarak
Hava atar,,,
Yanındaki lavuğa güvenerek!
Yutkunup derinden bir of çekersen, gözlerinden iki damla yaş akar.
Mapushane seni yapan kör olsun deyip
Belindeki emanete sarılırsın.
İnsanların sana şaşkınca bakan gözlerini diplemekten peşlerinden gider bir köşede sıkıştırıp ikisini de delik deşik
etmeyi hayal edersin.
Birden aklına bulduğumuz yerler gelir.
Uğruna türküler yakıp, Bir şişe şarabı tek nefeste kafaya diktiğin yerler...!
Vazgeçersin...
Oturup ağlarsın haykır haykır sokağın orta yerinde.
Polisler sarar etrafını
Teslim ol!!!
Hayrola derdiniz nedir?
Adam öldürmeye teşebbüs!
Hakkınızda şikayet var.
Silahını at ve teslim ol der.
Atarsın silahı gel be polis abi
Yak bi cigara dertleşelim dersin.
İyi niyetli kocayusuf yıkılır yanına
Sen anlatırsın o dinler.
Onu nasıl sevdiğini, sebepsiz yere neden ayrıldığını
Ve seni zengin bir piç uğruna fakirliğinden dolayı nasıl terk ettiğini
Bu yüzdende geceleri uyuyamadığını, derdinden her gece içtiğini anlatırsın.
Ve sonuna eklersin:
"Sevenlerin hor görüldüğü bir ülkede
Sevilenler neden hep acı çektirir "
Polis abi?
Cevap veremez polis!
Çünkü onu da bir kahpenin ceylan gözleri vurmuştur.
Elini atarak kulağına şöyle der.
YAR ATEŞ YAR ATEŞİ
YAKTI BENİ YAR ATEŞİ
GURBETELDE BOYNUM BÜKTÜM
YAKTI BENİ YAR ATEŞİ...
YİNE MEHTAPLANAN OKTUR
BU DİRDİMİN DERMANI YOKTUR
KALBİMİ DİNLEMEZ ZALİM ÇOKTUR
YAKTI BENİ YAR ATEŞİ
YAPRAĞINI DÖKSÜN GÜLLER
FERYAT ETSİN HEP BÜLBÜLLER
YARIMI GÖTÜRDÜ ELLER
YAKTI BENİ YAR ATEŞİ...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769537/an-gelir.html>

BABAMIN ZAMANINDAKİ BAYRAMLAR

BABAMIN ZAMANINDAKİ BAYRAMLAR

Ufacık bir çocuktum bir zamanlar, Bayramların gelmesini dört gözle bekleyen!

Beklerdim, çünkü yeni elbiseler bayramdan bayrama alınırdı,
O da parası vardıysa Babanın!

Hele yanında birde gıcır bir kara lastik yada naylon bir çizme alındı mı değme keyfimize yi oynardık, halaylar eşliğinde...

Anam ne yemek yapacağı telaşesine düşmezdi, ama Babam bayramı nasıl atlatacağını bilmezdi.

Onun için her bayram yeni bir masraf, her bayram daha çok hüzün demekti.

Her ne kadar belli ettirmemeye çalışsa da, kalabalık nüfusu ve yokluk bükerdi belini.

Toplanırdı çocuklar bir araya, Arafe günü yada birkaç gün önceden, başlardı alışverişler.

Kadere kırk beş; Artık kimi neyle kandırabilirdiyse.

Neyse oralara fazla takıp ta üzmemyim, sizi de kendimi de.
Ben coşkuları anlatayım biraz, okuyup ta anlayana...

Anam en meşhur yemekleri yapardı. Babama kızmadan, kızamadan
Bu ne kadar misafirdir herif ? diyemeden.

Ayrınlı çorba, Gömme, Zerabet, (Kılç) yani sizin deyiminizle Patila!
Yanına bir de bol tereyağlı Keşkek, Keşke şimdi de olsa da yesek!

Kasaplar çarşına kadayıf almaya genelde ben giderdim.
Kuyruğa girer sıramı beklerdim.

Bazen kuyruk o kadar çok olurdu ki torpil için adam bile devreye sokardık, iki kilo kadayıf alabilmek için kasaplar çarşısında.

Hazırlıklar tamamlanır, bayram sabahı olurdu.
Babamlar camiye gider bizlerde çabucak çıkmalarını beklerdik.
Büyüklerin ellerini öpüp harçlıkları cebe indirmek için.

Genelde hep hüsrarla sonuçlanırdı bu bekleyiş.
Küçük kuruşlar anca geçerdi elimize.
Lirayı kim kaybetmişti ki bize düşe!?

Mahalleli yapışırdı bir birisine. Nasıl edeyim de Sofralara 10-15 kişi nasıl düşe...

Kim, daha çok adam çekerdi ise Cümbür cemaat onun evine.

Keyifle atılırdı kaşıklar tereyağlı gömmeye.

onun yanında baklava börek ne ola?

Ne güzeldi, Namazı müteakip yer sofrasında misafirlerle buluşmak.

Tek emeldi fakirin daha fakirini doyurmak.

Neyse ya daha fazla deşmeyim yaralarımızı.

Kısacası Babam öldü mertlik bozuldu!

Şimdi Halılarımız pırıl pırıl.

Masa örtülerimiz de ütülü.

Ama şimdi, her şey kendimiz için.

Ne camiden cemaat geliyor artık,

Nede rahatsız eden oluyor, cam şeker için!...

Gelin bu bayram ayısını yaşayalım dostlar.

Hiç tanımadığınız bir yaşlının koluna girip onu evimize buyur edelim,

Bayramların bayram tadında geçmesi için!

Bu vesileyle Bayramınız mübarek olsun,

Türkiye Cumhuriyeti Bayrağı altında yaşayıp ona sımsıkı bağlı olan herkes diyor, herkese hayırlı bayramlar diliyorum.

Saygı ve sevgilerimle nice bayramlara...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770756/babamin-zamanindaki-bayramlar.html>

GÜLMEK

Bazen dakikalarca ağlayıp
Gülmelerimi saatlerce uzatmaya çalıştım...
Sırf insanlar beni ağlarken görmesin diye!!!
Belki yanlış yaptım
Belki de doğru olan buydu
Ama ben böyle yaparak yüreğime sabrı öğrettim...!
Yılları geçirdik hep boynu bükük
Birkere yüzümüz güldü mü bizim
Dediğinde aşkım
Ellerin talihi durmadan gülmüş
Bizimse gülümüz açmadan solmuş
Yapacak bir şey yok balım demek varken
Ben RABBİMİN hiçbir hakkı kimsenin yanında koymadığını gördüm.
Gülücükleri eninde sonunda hüznler içinde ağlayanlara nasip ettiğini yaşadım dedim...
Unutma ki;
Derdinin derin olduğunu bilen kimse kolay anlaşılır olmaya çalışır.
Dertsiz görünmekten hoşlanan kimseler ise anlaşılmaz olmaya!
Kalabalık dibini göremediği herşeyi derin sanır çünkü...
Onun için;Sen gözümün içine bakıp bi kere gülümse sen
İki saniyelik bakışım seni saatlerce düşündürebilir.
Boş ver, gülen gülsün gülüm
Nasıl ki;Öz olmayınca söz yükselmiyorsa göklere
Yalandan gülmelerle de roller bitmiyor.
Oynadıkça geçmişinden kurtulmaya ihtiyaç duyuyor insan.
Yarın, ancak o zaman mümkün olabiliyor dedim.
Oda bana:
Gökyüzünde yıldız, kaysa tutmak istemem bi dilek
Bilirim ki kabul olursa canım yanar...!
Sen var git yoluna
"Yol uzun,dert çok, ben yorgunum!!! "
Uğraşma benimle dedi.
Seninde yaralı şahin olmuş yüreğin
Sende Haziranda ölmenin zor olduğunu
Gülmenin Temmuzla sınırlı olduğunu biliyorsun deyip
Kocaman bir eyvallah çekip
Bunaldım kendisiyle boğuşmasını
Başkalarında çözmeye çalışan insanlardan
Tek derdim:
Kış güneşinin mutlu ettiği bir kedi gibi mutlu, emin, tasasız
Sere serpe ve keyifli olmak isteğim ve dileğim
Senin ve benim, yani bizim için GÜLMEK...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771240/gulmek.html>

OĞLUMA

Sevgili oğlum,

Bugün doğum gününmüş.Kusuruma bakma dünya talaşkası onu bile unutturmuş babana.!Öncelikle doğum gününü kutlar senin ve ülkem gençlerinin refaha erişip huzur içerisinde yaşamasını yüce yaratıcıdan niyaz eder, sağlık mutluluk vede başarılar dilerim.

Müsadenle sana anlatacaklarım var oğul!

Öyle kolay değil anlatmak ama ben anlatmalıyım ki zorluklar kolay olsun oğul.!

İlk olarak şunu belirtmeliyim ki;Benim için sen ve sizinle yani evlatlarım vede ailemle birlikte olmak karlı havada bile güneşli bir güne uyanmak demektir.

Elbette ki her Baba için bu böyledir ama kanaatimce benimkisi biraz daha farklıdır oğul...!

Çünkü her insan her gün anımsamaz aynı gözleri?
Benimse aklımdan çıkmaz hergün gördüğüm gözler!

Beni bilirsin;Yufka yürekli olduğum için düşkünümdür aileme.

Birtek sizlere değil tabii ki:

Ana, baba,kardeş,bacı,yeğen,dayı,hala,amca ve tüm insanlığın bir değeri vardır benim yanımda.Kızısam da darılsam da yapamam onlarsız...

Bırak yapamam-ı onlarsız nefes bile alamam.
Boğulur kalır yolu tıkayan maguruslar gibi olurum.

Çünkü bilirim ki "Ağaç daldan gürler"
Onun içinde ben gürlmemin dallarıma borçlu olduğumu düşünürüm.
Sende öyle düşün...Ve unutma ki;Atalarımız "Dalsız bir ağacın da hiç kimseye faydası olmaz" demiştirler.

Bak oğul!Kendimi meht eylemeyi sevmem ama ben hayatın çemberinden süzülerek çıkan,kendi ayakları üzerinde durmayı vede mihnetsiz yaşamayı seven birisiyim.Sende öyle ol...!!!

Ezil dökül,eziyet çek ama boyun eğme!
Sev saygı duy ama ne kimsenin önünde eğilme!
Hele de menfaat ve makam için asla!
Bil ki;Bu dünyada kimse kimseden üstün değildir.
Sadece insanlık yönünden üstün olanlar vardır...!

Onlarda, yüreği vatani için atan,vatanını milletini ,ırzını namusunu düşünen, şerefini onurunu hiçbirşeye değiştirmeyen "Koç yiğitlerdir."
Öylelerinden hiçbir zaman korkma!

Onlardan;Okumuş bilge insanlardan, birde Türkü çığırnlardan kimseye hiçbir zaman zarar gelmez... Dos doğru olup, onların hep dostları ol .

Daima çok Oku!!Çünkü okuyan adam bilen insandır.
Bak benim okuyamadığım için hep ezik bir yanım.
Ancak yalnızca kitapları değil,hayat okulunu da oku!
Birini okurda ötekini okumazsan "KAYBEDERSİN."

Bağırarak konuşmaktan HAYA et.Unutma ki; İnsanlarla bağırarak konuşanlar kendisini ifade edemeyenlerdir.Onlardan uzak dur.

Bil ki iyi malı olanlar asla bağırılmazlar.!Bir tavlacı domates,hıyar,patlıcan diye bağırır ama bir kuyumcu satılık çeyrek altın diye asla!!!

Bak oğul!

Öyle kolay gelmedik biz bugünlere...İstersen o konulara girmeyeyim.
Çünkü onları yazarsam gece yetmez sabah olur.Sabaha da haliyle işim gücüm var.Senin için uykumu heba edemem)))

Ancak kısa yoldan tek şey diyebilirim.

Bazı arkadaşlarım "İnsaf yok,vijdan izinde"derken ben yemedim lokma yedirmedim sizlere "ZUKKUM"
Babamda yememişti çok şükür!
Gerisini var sen düşün...Karışmam işine.
Sadece şunu derim.Önemli olan vijdanınin sesidir insanın.Para pul,şan şöhret demek değil insan!
Kötü birisi olmak kolay ama iyi olmak zordur.Sen iyi olki iyiler arasında anılasın ...!

Benim yazılarımı bilirsin kısa olmazlar ama bu yazımda mecburum Oğul!

Ben ve annen çaresizliğimizi sizlere hiçbir zaman belli etmedik. Hep Allah'ımıza sığınıp sizlere dua ettik...İnşallahta kabul olur.

Zaman ne çabuk geçiyor be Mehmedim.?Daha dün çocuktun bugün Maşallah vatanına yetişmiş bir nöbetçi kadar olmuş, okumak için Angaramın yolunu tutmuşsun.Allah işini gücünü rast getirsin oğul!

Umarım sana daha fazla zaman ayırmadığım için kızgın değilsindir bana?Belki sarılmadım ciğerden, doya doya,öpemedim her zaman ama doğamız böyle işte oğlum!Öyle öğretti babalarımız.
Sevin ama belli ettirmeyin çağalarınıza dediler.

Bak çağam!Sende biliyorsun ki deden beni çok severdi.Ama birgün olsun "Oğul seni seviyorum" demedi hiç...Ve biliyorsun ki artık hiç diyemeyecek..Yani anlayacağın ben babamın seni seviyorum oğul kelimesine hasret gideceğim.Çünkü o artık yok.!

İki defa ağladığımı gördüm benim için babamı ömrümde.

Bir askere uğurlarken, birde hastanede yatarken ben.

O da cebinden hiç eksik etmediği mendiliyle saklayarak yüzünü....!

Belki bundan dolayıydı benimde sana ve öteki çocuklarıma karşı ilgisizliğim ve iletişimsizliğim ama ben en çokta sizlere güvendiğim vede hayatı öğrenmeniz için uzak durdum oğul!

Daha doğrusu uzak durur gibi yaptım.Bazen duymadım bazen de görmedim yanlışlarınızı.Çünkü babamda öyle yapardı.

"Ailesine karşı bir kulağını sağır bir gözünde hep kör ederdi"

Herşeyi görmemelisin oğul derdi.Görürsen yapamazsın.

Şimdi gecenin bir vakti nefes nefese, derin derin içimi çeke çeke yazıyorsam eğer tüm bunlar çektiklerimdendir hayattan.

İyiki çekmişim. Öyle olmasaydı bencillik, kibir, ilgisizlik alır başını giderdi zaman içerisinde,"Baba parasıyla yetişseydim bende" oğul!!!

Sizlere belli etmiyorum ama inan yüküm çok ağır.Neden diye sorma?

O bende saklı kalsın.Baba olunca anlarsın.!

Şimdi desem de bekara karı boşamak kolay olduğu için anlamazsın oğul!

Bir baba için evladının ne demek olduğunu.!!!

Onu uzak diyarlara yollamanın acısının ne kadar derin olduğunu.

Ama sen uzak değilsin bana.

Çünkü Angara dediğin hepsi 8 saat!

Uçaktan da bir....Onun için uzak sayılmayız birde seviyorum Başkenti.

Tesellim oluyor tabii ki tüm bunlar...Yürek öyle demiyor yoksa.

Doğum gününe izinsiz ortak oldum canım oğlum beni affet.

Seni seviyorum!..İnsanın kalbi darmadağın olunca, kafası da karışıyor.

Mümkünse söylediklerimi unutturken beni aklından çıkarma oğul!

Birtek ricam var o da arada canımın sıkıldığını hissedersen bir selam sal yüzüm gülsün ve her zaman dediğim "Kafamı öne eğdirmeyin nasıl istiyorsanız öyle yaşayın"dır.Allah'ıma emanetsin baboş.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771343/ogluma.html>

DUMAN RENGİ GECE

Duman rengi bir gecedeyim yine
Parmaklarımın arasına yapışmış tütün!
Düşlerim geliyor aklıma...
Çocukluğumda kurduğum!
Oysa her düşü gerçekleşsin diye kurmazdım ben!
Sadece umut eder rüyalarımı süslerdim!
Ama şimdi her aklıma geldiğinde o hayaller
Yakıp bir sigara daha
Dumanıyla dolduruyorum ömrümü!
Sebebi nemi?
Onu ne sor nede ben söyleyim!
Çünkü sen umutla bakarken yarınlara
Ben hep "ÜMİTLE" bekledim dünü !
Bilirim; önemi yok, takma bunca kafana
Geçmiş geçmişte kaldı dersin okurken...
Oysa benim gözlerim dolar duygulanırım
Kanadıkça kanar yaram
Dayanamaz ağlarım hatırladıkça!
İnanır mısın?
Aklıma geldikçe o günler
Acaba ben mi erken geldim dünyaya
Yoksa dünyamı bana ters deyip
Boş ver Halis garko zaman aşımına uğradı bazı şeyler
Ertele düşlerini
Ayak uydur sende zama diyorum ama yapamıyorum.
Kurmaya bile kıyamazken onları düşlerimde
O masum, o içten, o samimi hayalleri
Şimdi kasaplar çarşısında pazara çıkarılmış
Yada Sivrice açıklarında göle fırlatılmış buluyorum!!!
İşte en çokta o zaman kahroluyorum.
Ondan sonra da benim umudum zaten yoktu
Ümitlerim bana yeter...!
Aklına takılan her şeyi yazma
Unutma ki Hatıralara saygın var!!! deyip
Teselli yetişemediği için zamana
Rastgele nefes alıyor
Üşüyorum yazın ortasında!
Ve ardından,şu cümleleri kuruyorum
Al içimdeki çocuk;Al
Bundan sonraki yaşam hakkım senin olsun ama
Bırak ta boğazımızda kalan mutluluğu
Sırtıma vura vura çıkartanlardan
Hesap sorayım diyorum.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771965/duman-rengi-gece.html>

GÜNLERDEN BİRGÜN

Günlerden birgün;
Yüz anahtar yüz anahtar
Dil kilit yüz anahtar...
Kilitlidir gönül evim
Açamaz yüz anahtar demiş Elazığlı şair...
Bu güzel maniye hitaben bir garipAbdo
Üşüme için kışa gerek yok GAKGOM!
Islanmak içinse bahara...
Ancak sevmek için her zaman ihtiyaç vardır
Gönülden sevene diye cevap vermiş.
Daha sonra görmediği dünyayı gönül dünyasında yaşatan
Büyük usta çıkmış sahneye...
Boşa yorulmayın gençler!
Anlatmazsınız derdinizi dertsiz insana.
Çünkü dert çekmeyen bilmez dert kıymetin ...
Derdim bana derman imiş ben bilmedim
Hiçbir zaman gül dikensiz olmaz demiş
"Kalp gözü herdaim açık olan Veysel!!!"
Bunu duyan Afşin'li
"YA TÜRKÜ ÇOK KISA YADA MEZAR ÇOK UZAKTA USTA!!!"
Bırakında bende dökeyim derdimi...
Mevlam gül diyerek iki göz vermiş
Bilmem ağlasam mı ağlamasam mı
Dura dura bir sel oldum erenler
Bilmem çağlasam mı çağlamasam mı
Diyerek;
Milletin sırtından doyan doyana
Bunu gören yürek nasıl dayana
Yiğit muhtaç olmuş kuru soğana
Bilmem söylesem mi söylemesem mi diye sorarak
"Taşı gedğine koymuş Mahsuni!!!"
Sizin derdiniz Nedir,Ne bu heyecanınız?
Blirim;"İnsanoğlu ara yerde sürünmez baş koyacak yastık bulduğu zaman!!!"
Ama durunda bi çift lafta biz edek hele.
Gönül dağı yağmur yağmur boran olunca
Akar can özünden sel gizli gizli...
Bir tenhada can cananı bulunca
Sinemi yaralar dil gizli demiş gönül dağının eri Neşet!
Yav durun hele aşıklar
Üzmeyin kendinizi.
Bu dünyada herkes güleni görür...
Kimse bilmez gizli yananı.!!!
Bir yaşayanda hikâye ,bin yaşayanda !
İnanın Zenginde hikâye, fakirde!...
Ataların dediği gibi bir varmış bir yokmuş
Allah'ın kulu çoktur.
Aşkta hikâye Meşkte Hikâye!
Sizlere bir Anadolu çocuğu olarak tek tavsiyem
"Sapı kendi yiyip samanı halkına reva gören yüzü nursuzlardan korunun!" ondan sonra yazın çizin,okuyun aşıklar
Demiş Reyhani!
Allaha şükür ki sizler bizi tanıyıp bildiniz.
Türkülerimizi dinleyip dertlerinizi döktünüz ama yeni gelen nesil bizleri tanıyamadı.Buna fırsat vermedi Yaradan!
İzniniz varsa bende katılayım bu mısraların arasına demiş Çobanoğlu Murat!
Başım üstüne abe,
Bizim için farkı yok Alev Kürt...!
72 ırka tekgözle bakarız.
Bazıları bize baksa da şaşı deyip buyur etmiş Elazığlı...
Yalnız kusurum olursa "Memleketim sorma, kendim işlerim kabahat" demiş.!
Etağfurullah Gakgom!

Bu dünyanın kanunu böyle.
"Biri soğan bulamaz, birisi bal yutar"
Gelen gider ama insan yerinde!!!
Acı sözü olan bellidir
Önü datlı gelir sonu incitir...
Babaların sözü boşa değildir
Kuru softa olan dili incitir!
diye cevaplamış ve
Bana bakın!
Eskiden evlerimizde soba boruları duman ettiği zaman
Tuzlu çaputla sarardık...
Bi nebze de olsa o çaputlar keserdi dumanı.
Aşkta buna benzer bence.
Yandı mı bir kalp, buldu mu yürek yakan cananı
Biz söylesek te fayda yok söylemesek te.!
Ancak; Biz gidersek Türküleriniz yetim kalır!
Ki kaldı da.!!
Şimdi ne idüğü belirsiz Metallerden eğleniyorsunuz ama şunu iyi bilin ki;
Bugün meyhaneler dolmuş camiler boşalmışsa
Hafızlarınız Namaz ,hocalarınız dua bilmiyorsa
Ve Bismillahsız el attıkları için ekmeğe
Sofraları boş karnı doymuyorsa insanların ,aynı zamanda
İslam'ın şartını sorduğunuzda birisine dudak durup sayabilmiyorsa eğer
Kendi türkünüzü bırakıp başkasının şarkısıyla mutlu olmaya çalışmanızdandır.!!!
Suçu yirminci asırda değil kendinizde arayın demiş!!!
Bende tüm bunları okuyunca efkarlanıp ;Bir sigara yaktım ve
Arılar çiçeği boşa dolanmaz baba
onlar için kovanda bal değerlidir...!
Her nereye getsen dünya aynıdır
Evala konuştuğun dil değerlidir...!
İnanın bana ;Çiçekte solacak gülde
Sadece Allah'ın yarattığı kul değerlidir!...
Muhanete muhtaç olmayın yeter diyecektim
Ama ne hikmetse bazıları için evvala paradan mal değerlidir...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772066/gunlerden-birgun.html>

MERHABA DOSTTAN GELEN SELAM

Merhaba dosttan gelen selam!

Ne iyi etinde geldin...

Tamda güneşin batışına hüzünlenmiş

Bir selamına muhtaçken ben...!

Bilir misin?

Çok hesaplar yaptım dün gece...

Seni kasaplar çarşısının orda görünce!

Aldım, verdim olmadı.

Cesaret edip yaklaşmadım yanına.

Başta kavak yelleri, ruhta efkâr esince

Dost beni unutup haberin kesince

Verdiğim selamım almaz da

Gönlümü sıkıntılar basarsa

Acılar yüreğime birden sızar mı?

Diye düşünüp, Kapanıp içime sessizce ağlayıp gittim!

Evet gittim...

Gittim ama Teyzem kızının düğününde halay çekerken icralık olan dayımoğlunun borcunu nasıl temizleyeceğimi düşündüğüm gibi düşünerek gittim.!!!

Evet gittim.

Gittim ama son suyla abdest alma vaktiğinin geldiğinde, topal hocanın benimde bedenimi yıkayacağı günü düşünerek gittim.!!!

Onun için bu selamın büyülü gecelerde uzaklarda çalan ney gibi oldu yüreğime...Alıp gitse de ruhumu başka diyarlara

Ben; Melekler defterime güzel yazar mı? Bilmem deyip

Sevinçten uçup ta gittim!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772620/merhaba-dosttan-gelen-selam.html>

İNSANLIKMI ARIYORSUNUZ?

Hep veren olun alan olmayın...

Çünkü;
Bilgi öğretilmeden
İlgi görülmeden
Kıymet bilinmeden
İnsan sevilmeden olmazzzzz!

Yüreklerle girilmeden
Zirvelere erilmeden
Yaralar sarılmadan
Suratlar gülmeden olmazzzzz!

Nimetler paylaşılmadan
Zorluklar kolaylaşmadan
Dertler son bulmadan
Gözyaşları silinmeden olmazzzz!

Küskünler barıştırılmadan
Sökükler dikilmeden
Açlar doyurulmadan
Çıplaklar giydirilmeden olmazzzz!

Borçlar ödenmeden
Sözler tutulmadan
Arayışlar hidayete ermeden
Hayaller gerçekleşmeden olmazzzz!

Güneş doğmadan
Şevkat olmadan
Öksüzler okşanmadan
Sorular cevaplanmadan olmazzzz!

Dine bağlanmadan
İman olmadan
Kurana sarılmadan
Tefekkür edilmeden olmazzzz!

Ağaçlar dikilmeden
Ormanlar olmadan
Hayvanlar korunmadan
Sular içilmeden olmazzzz!

Ahlak olmadan
Gurbete gidilmeden
Türküler söylenmeden
Sıla özlenmeden olmazzzz!

Doğruya doğru
Yanlışta yanlış demeyi beceremeden
Yağmurlar yağmadan
Karlardan erimeden olmazzzz!

Yani kısaca;Birlik olmadan dirliğin olmayacağını
Edep olmadan hayasızlıkların artacağını
Alene, örf,gelenek ve göreneklerimize sahip çıkmadığımız sürece de
İnsanlığın asla olmayacağını düşünmeliyiz artık.

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773304/insanlikmi-ariyorsunuz.html>

ŞEHRİN SOKAKLARI

Şehrin sokaklarında yürüdüm bugün
Yalnızlığın hüznü çökmüştü bedenime
Ellerim ceplerimde mutsuz ve umutsuz...
Gözlerim yerde yürüdüm bilir misin?
Oysa dimdik yürümek isterdim.
YAŞLI BİR ÇİNGENE DOSTUM VAR.
UĞRADIM YANINA YAKTIK CİGARIMIZI
ORDAN BURDAN SÖZ DÖNÜP DOLAŞIP ELAZIĞ'A GELDİ.
İSYAN EDİYORDU ZAVALLI!!!
BİLİRİM ODA ÇOK SEVERDİ...
Nereye baksan hüznün kokuyordu mekanı
Ağlamak istiyordu oda benim gibi.
Dağ gibi adamın gözleri dolmuştu
Çıkarı verdi ağzındaki baklayı.
OĞUL DEDİ!!!
BOZULMUŞ HER ŞEY MERTLİK KALMAMIŞ.
İNSANLIK ÖLMÜŞ,PUŞTLAR ADAM OLMUŞ DEDİ.
YAZIK DEĞİLMİ DEDİ YAZIK.
MENFAATMI HERŞEY?
BUMUDUR YİĞİTLİK.
BU NASIL İNSANLIK
BU NASIL ADAMLIK? DEDİ.
Verecek cevabım yoktu veremedim sorduğuna cevap
Nedersin kirvem düzen dedim.
Hay böyle düzenin dedi garibim!
Haklıydı elbette isyan etmeye!!!
Sıkılmıştı canı.
Dedim ya oda çok seviyordu ELAZIĞ'I!
OTURMUŞ BİR KÖŞEDE ÇİÇEK SATIYORDU
YAŞLI SURATIYLA TEBESSÜM EDEREK
KIRMIZI BİR KARANFİL UZATTI ALAMADIM.
DEDİM Kİ :VERECEK KİMSEM YOK
SEVDİĞİM UZAKTA BENDEN.
BÜKTÜ BOYNUNU
ÜZÜLMÜŞÇESİNE BAKTI.
YÜRÜDÜM YANLIZLIĞA DOĞRU
YALNIZLIĞIMLA BAŞBAŞA YÜRÜDÜM
DEPREMLER OLUYORDU BEDENİMDE
AĞLAYACAK GİBİ OLDUM,YAPAMADIM.
YÜRÜDÜM ŞEHRİN SOKAKLARINDA
SESSİZCE,YALNIZLIĞIMLA BAŞBAŞA YÜRÜDÜM.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773456/sehrin-sokaklari.html>

Ah ulan Coşkun!

Ah ulan Coşkun!

uzun zamandır göremiyorum seni

Nerdesin olum lan?

Ne yaptığını,ne ettiğini bilemiyorum

İnsan arayıp sormaz mı lan?

Aklın havalarda bu günlerde sanki.

İyice unuttun bizi...

Yoksa makam sahibi olunca

Seninde yürüyüşün mü değişti lan?

Gerçi deseler de inanmam değiştiğine ama

İnsanlık hali olum,para pul,makam şöhret çabuk değiştirir diyorlar.

Umarım öyle değildir, yoksa bir daha arayıp sormam lan!

Beni soracak olursan eğer boşyere düşünme

Ben hep aynı ben...

Sadece arada yüreğim şişip ruhum sıkılıyor

Daralıyorum!

Öyle bir hal geliyor ki bazen

Kalbimin döşümü parçalayıp dışarı fırlayacağını sanıyorum.

Tabi tüm bunlar haber alamayınca oluyor senden

Yoksa ne hastayım nede şikayetçiyim hayattan.

Seninde Allah'ına kurban

Ne arıyorsun ne soruyorsun lan!

Geçen gün Rüstem'i gördüm

Eflatun sokak on altı numarada!

Tam seni soracakken

Sağolasın Halis gakgo

Kaç zamandır bir şey geçmedi kursağımdan,

İştahım iyice kapandı.

Artık bira yerine çay sigara içiyorum.

Yorgun ve halsizim

Beni de unuttu,sormuyor o puşt!

Gördüğün gibi kaç gündür traş bile olmadım

Saç,sakal birbirine karışmış.

Üstümü bile değişmiyorum,

Aynı kıyafetlerle yatıp kalmıyorum ama

Şunu bil ki;Her köşe başında Azrail'le kesişse de yolum

Büyük yeminim var!!!

Buğulu gözlerinden birkez daha öpmeden ölmeyeceğim onun dedi.

Ah ulan Coşkun!

Yapılır mıydı lan bu bize?

Ne çabuk unuttun olum belediye de bir makam

Eline de ikibuçuk milyar para geçince Mornik bağlarından çaldığımız o üzümleleri?Ve cambaz Musto,Rametlik Rifat

emmi bide hırhız Mamudun tarlasından hırhızladığımız lahanalar ile soframıza meze olsun diye hısladığımız o

payamlar ile rakı içtiğimiz, keriz çeşmesinin göze başını?

Ne çabuk lan?

Allahtan ki belediyede memur oldun olum

Milletvekili olsaydın sana bu satırları bile yazamazdım desene...

Bak olum bak!

Sana bir dost tavsiyesi vereceğim ama tutasın.

Tüm hikayeler bir gün elbet bitecek.

Tıpkı senin gönlümüzden bittiğin gibi!

Ancak unutmama ki

Kaypak yaşantıların iğrenç nefesini soluyanların sonu hep hüsrarla biter.

Merhametle uzandığım eldir seni adam eden...!

Adamlık değildir parayı görünce dibine kadar vurduğun şişelerin ve sevdiklerinden uzaklaşmak.

Bilirsin;Kendim için bir şey istememem kimseden...

Arada Rüstem'e uğra halhatırını sorup, bir paket sigara ile birasını al be olum!

Hatırlarsan birkeresinde şöyle demişti.

Boşuna törpüleyip durma şu ömrünü.

Nasıl olsa bir köşede yığılıp kalacaksın...
Üç beş gün anılacak,
Sonra sahipsiz mezar olacaksın...
Ben bu âlemin adamı değilim gâkgom.
Varsın ,doğmasın bana mehtap, olmasın sana yaz.
Namerde boynumu bükmem Hakim Bey
Bunu da sicilime böylece yaz ...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773979/ah-ulan-coskun.html>

BU DÜNYA

Bu dünya öyle bir dünya ki;
Vakti geldiğinde ağaç yaprağın döker, kalır fidanı
Yükünü almış giderken katar
Yolcular kaybolur da kervanı kalır!
Bir Atasözüdür meydan boş kalmaz
Biri gider biri gelir yerine,
Unutmakı;Tarihlerin altın destanı
Birde ;Yiğitlerin namı nişanı kalır!
Ne kadar seversen sev
Yada boşuna yaşa ha yaşa...
Bilki;Saray padişaha baki değildir
Padişah ölürde sarayı baki kalır!
İlim bakmaz kemala yaşa
Öğren ki gelesin başa!
Sanma ki Mecnun Hakka yürürde
Leyla'sı boynu bükük kalır...
Aslan göç edince kalırmış meşe
Baykuş ayrılırsa veranı kalır!
Muhabbet dediğin kırmızı güldür.
Gel de bunu kargalara bildür!
Sürülerce koyunun olsa gene boş
Biranda hepsi telef olup, çobanı kalır!
Derdin yoksa içini dök.
Merdin halini bilmez Namertler...
Meydanlarda güreş tutan yiğitler
Sade boşa harcadığı vakti zamanı kalır!
Kim kurtarır demiş ki maldan mülk?
Valla ha birgün her şey yalan olur...
Uymadınsa eğer Kuran-a
Muhabbet hırkasını giymeden
Bir deri kemik, birde işe yaramaz postun kalır!
Okuduysan eğer yazdıklarımı
Reyhanilik yap o kalır destan
Birgünde toprağı verirler üstün...
Varlığın kefendir, Evin kabristan
Nöbetçin iki daş birde mezarın kalır!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774956/bu-dunya.html>

ADINI SEN KOY

Ah be emmi!

Senin bu resmini dün gece gördüğümde dünyam birkez daha karardı biliyor musun?

Bir sana baktım, birde tek amaçlarının insanlık olduğunu söyleyenlere.

Sendeki mahsun yüzde insanlık,onlarınsinde ise "Riya" gördüm.

Hemen radyomun frekansını

Ben Harput'tan çıktım indim bağlara...

Mezranın altında yar yar düştüm ağlara

Sırtımı vermişim karşı dağlara

Vurma zalim vurma, ben bir aslanım

Zincirlere bağlanmayan aslanım oy oy deyip

Ben Harput'tan çıktımda beni görmüşler

Gidip düşmanlarıma haber vermişler...

Bir zalim yar için bana kıymışlar

Vurma zalim vurma, ben bir aslanım

Zincirlere bağlanmayan aslanım oy oy diyen rahmetli Enver abeye göre ayarladım.

O kadar güzel söylüyordu ki mübarek,gözyaşlarımla sele dönüp kendiliğinden aktı içeriime.!!!

Üzıldüm!...

Çiğara üstüne çiğara yakıp, neden biz gibi olan garibanlar bu haldeyken bizler yüzünden makamları elde edenler vede bizlerin çektiği acılar yüzünden zenginleşen para babaları arasında bu kadar fark var diye sordum kendime.

Tabi veremedi cevabını.

Düşündüm, maziye dalarak hayallerimin en ücra köşelerine yaslanarak.

Babamı gördüm orda da.

Onun da bıyıkları sararmıştı sen gibi bir aralar.

Onunda yüz çizgilerinde derin derin yarıklar oluşmuştu

Onunda sakalın aklar düşmüş, oda efkar yumağı haline dönmüştü sen gibi.

Baba!dedim.Neden bu sancılar yüreğimizi hep yakarda geçer?

Hiç mi gülmeyecek eli nasırlı ,yüreği acılı insanımız diye sorunca

Bak oğul bak...

Gönül derdi her insana söylenmez ama ben sana söyleyeyim de bil.!

Bizlerin kaderidir bu,öyle yazmış yüce Mevlam.

Bizim yüzümüze baktığın vakit

Pir dervişi

Gavsı Geylaniyi

Şeyh Bedrettini

Zeynel Abidini

Hacı Bektaş Veliyi, Mevlana'yı vede şuan aklıma gelmeyen bir sürü davası insanlık olan insanları hatırlayasınız diyedir bu deyip, çekip gitti...

Bende baktım olmuyor "Bir karakaş bir Elagöz sende var,bir tükenmez belalı gönül bende var,yedi yıldız derde derman aradım heç demedin derde derman bende var ,ölürem, ölürem ben bir garip uşağam ben" türküsünü dinleyip

Deli gönül melun olup ağlama ağlamanın elbet birgülmesi vardır...İntikam adilere kalır mı sandın?Herkesin felek ettiği kadar bulması vardır ile devam ettim.!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775666/adini-sen-koy.html>

YIĞINKI

Yığınının dört tarafı bahçelerle örülüydü bir zamanlar
Arkadaşlarım vardı orda ,
Beni hiç yalnız bırakmayan...
Dostlarım vardı Yığinkide,Gördükçe mutlu olduğum
Her zaman yanımda olan...
Can dostu baboşlarım vardı
Her akşam Kanalboyu'nda toplandığımız...!
En çokta hano gilin dert dolu puniğinin daldasında oturur
Yakardık mangalı,demlenirdik.
Nuri gakgo kafayı bulunca
Bahçede yeşil hıyarı söyler
Peşinden ben; Yüzen kurban yüzen kurban
Terlemiş yüzen kurban...
Ya gel beni yanan götür yada sen gel bize kurban
O güzelim gögsünü hangi mimar işlemiş
O kiraz dudakları hangi gavur dişlemiş
Der demez,Dömbekçi Selo
Bağla bohçan güzelim burdan gidelim
Yüce dağbaşında çadır açalım
Rakı bulamazsam esrar içerim
Nede olsa güzelim beslerim seni...
Kaçırırken seni görseler beni
Üç dört poles beş jandarma sarsınlar beni
Mavzer kurşunuyla vursunlar beni
Yaharım bu canı vermem ben seni der
Hüngür hüngür ağlardı rametlik...
Çaybardağından attığımız tekler bir,iki,üç,beşi bulunca
Macir Rasim
Bu tahta çürük tahta
Rakı doldur bardakta
Aha ben gidiyorum Elazığ kalsın sizlere
Ah le yar, vah le yar der hepimiz ağlaşırdık.
Öyle güzeldi ki o günler
Hangi bağın üzümünün daha güzel olduğu bilir
Kesriğin Lahanalarını ezber etmiştik.
Zaman geçip ben büyüdükçe etrafımda kalmadı kimse.
Hepsi sanki misafir gibiymiş birer birer gittiler...
Nuri gakgoya abdonun sarı fordu çarptı.
Simitçi Selo sokaklarda öldü
Rasim ise bir kavak ağacına kurban gitti.
Şimdi tek başıma takılıyorum
Bazı akşamlar yine Kanalboyuna iniyor
Hano gilin bahçesine bakıp eski günleri yad ediyorum ama
Ne mangalı yakıp rakımı içebiliyorum
Nede bahçelere dalıyorum...
Çünkü ne bahçe sahipleri cömert şimdi nede bahçeler...!
Onun için sadece bakıp bakıp sigara yakıyor efkarlanıp küfrediyorum.
Bundan sonra yanımda olsanız ne yazar ,
Olmasanız ne yazar deyip
Ah Ulan ah,ne güzelmişsin sen bir zamanlar Elazığ.
Her yanın ışıl ışıl parlıyordu
Nuri,Selo,Rasim bana eşlik edip
Derdime ortak oluyorlardı...
Bak şimdi yoklar bende yazarak yad ediyorum.
Hemde gecenin bir yarısında,
Çiğaramın biri sönüp biri yanıyorken...!
Biliyorum onlar bana gelmeyecek
Nasılsa ben ebedi istirgâhımda buluşacağım onlarla deyip teselli oluyor
Bir seher vaktinde indim bağlara öter şeyda bülbül dil yarelenir derken Ali Kaya!!!

Gelin boş geçirmeyelim Şu anları
NasılŐa birgün gazel doker ömrümüzün ağacı
Derdimizi doker dil yarelenir.
Yeşil ördek gibi daldım göllere siz düşürdüz beni dilden dillere
Başım alam gidem gurbet ellere
Ne siz beni unutun nede ben sizi
Sevgilim cemalim ayım
Getir el basayım Kelamullahı
Ne sen beni unut nede ben seniyi mırıldanıyor
Sanki onlarla bir arada oturuyor gibi oluyorum.
Selo yine dömbeleği çalıyor,
Nuri gakgo maya söyleyip ağlatıyor
Rasim ise kafayı sallayıp, doldur küre
Doldur da kendimi bulayım diyor...
Bense deli koyun gibi dolanıyorum.!
Yani anlayacağınız ;BEN AYNI BEN ,YIĞINKİ AYNI YIĞINKİ.
DeđiŐsen tek Şey var pırnatlar da ve peltenin bağında, oda "SAHİPLERİ"!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776609/yiginki.html>

Kader bize gülecekmiş!

Kader bize gülecekmiş!

Ne zaman?

Yenilmiş bir tavuğun bir daha yenilmeyeceğini öğrendiğimiz zaman!

Yoksulluğu yenecekmişiz!

Ne zaman?

Gerçek milliyetçiliğin kendi adamını korumak olduğunu öğrendiğimiz zaman!

Elazığ'a hizmet gelecekmış!

Ne zaman?

Oy veren değil yön veren olduğumuz zaman!

Olumsuzlukları yenecekmişiz!

Ne zaman?

Kendi mutluluğumuzu düşünmek yerine toplumun tümünün refahını düşündüğümüz ve seçici davrandığımız zaman!

Kader bize gülecekmiş!

Ne zaman?

İnsanların düşünce,fikir ve özgürlük anlayışlarına saygı duyup eleştiri kültürünü öğrendiğimiz zaman!

Elazığ çalışıyormuş!

Ne zaman?

Nedesin oğul çalışma o işte... ko gel ben sahar baharım..Nedür E"lin ağzının gohusunu çekisin babo heyran

...."diyenler birde babadan galma sarı öküzü çüte koşar birezim ekin eker oturur birabar yerük..acımızdan ölecek delük ya zarrrrr...diyenler yerine "Evladım sen bu vatana ve bu millete lazımsın."Onun içinde çok çalışmalı ülkene ve doğduğun ile katma değer sağlamalısın diyenler çoğalırsa işte o zamannnnnnn!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778404/kader-bize-gulecekmis.html>

BANA MASAL ANLATMA ŞERİF AMCA!

BANA MASAL ANLATMA ŞERİF AMCA!

Anlatma bana masal
Karnım tok yalanlarına
İnanmam artık dedi küçücük kız şerif amcaya!
Anlatmak istiyorsan eğer
Dokuz nüfuslu bir ailenin sofrasında
Kuru ekmekle çorba olduğu halde
Senin neden her sabah havyar yediğini anlat!
Anlatma bana masal
Karnım tok yalanlarına
İnanmam artık dedi küçücük kız şerif amcaya!
Anlatmak istiyorsan eğer
Bu vatanın evlatları bir hiç uğruna canını verirken
Sen ve senin gibilerin evlatlarının nasıl ve hangi yoldan zenginleştiklerini
Duran abenin oğlu parasızlık yüzünden okuyamazken
Sizlerin çocuklarının hangi kolejlerde okuduğunu anlat!
Anlatma bana masal
Karnım tok yalanlarına
İnanmam artık dedi küçücük kız şerif amcaya!
Anlatmak istiyorsan eğer
Ali Haydarı,Pir sultanı,Ömer Hayyamı,Denizleri,Emeçleri
Sunguroğlu Rüstem'i,Koca Yusuf ları ve masum insanları
Hangi amaçla niçin katlettiğinizi,Garip gurabayı doyuranlara dua ederken,Bu insanlar neden aç diye sorgulayanlara
da neden "KOMİNİST"denildiğini anlat!
Anlatma bana masal
Karnım tok yalanlarına
İnanmam artık dedi küçücük kız şerif amcaya!
Anlatmak istiyorsan eğer
Komşusu aç iken tok yatan bizden değil hadisine rağmen
Sizler gibilerin nasıl göbeğini kaşıyan adam olduğunu
Ve komşusu dururken yabancıya nasıl yardıma koştuğunuzu
Mazlum hakları nasıl böldüğünüzü
İnsanları neden eğitimsiz bıraktığınızı
Sayenizde Haya,edep ve ahlakın neden dibe vurduğunu anlat!
Anlatma bana masal
Karnım tok yalanlarına
İnanmam artık dedi küçücük kız şerif amcaya!
Anlatmak istiyorsan eğer
Yarınlara umutla bakabilen,ülkesinin geleceğini düşünen ve insanların mutluluğu için kendisini feda eden aynı
zamanda hesap veriyorsa sorgulamayı da bilen,eğitimli,kaliteli,dürüst devletin malını yemeyen, ağlayan insanları
neşelendirebilecek,günü kurtarmak için gündem oluşturmayacak, vatanına milletine sevdalı insanlara ne olduğunu
anlat. Dedi ve çekip gitti.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778640/bana-masal-anlatma-serif-amca.html>

CANIM ANAMA

Yeni hayatına hoşgeldin babamın emaneti...

Benimde gönül sızım,

Adı gibi "Hatun" olan

Karnında taşıyan

Bana hayat veren

Ateşten koruyan

Sudan esirgeyen

Göksündeki ak sütle besleyen

Haramı helali öğreten

Doğruluktan ayrılırsan hakkımı helal etmem diyen

Cennet yüzlü,canım Anam!

Artık ezemeyeceksin ayrılanı oğluna içirmek için "Kurut!"

Yapamayacaksın yarpuzlu ayran çorbasını,Keşkeği ve

Karnımızı doyurmak için üç oyun yapmak zorunda kaldığın

Karaşimşek mercimeği...!

Ve artık eritemeyeceksin Babamın Muş'tan getirdiği paslı tenekeler içinde muhafaza edildiği için acımsı olan tereyağını.

Biliyorum;Kurtlu çökeleğe bozulmuş beyaz peynir katıp, sizlere "Lor" yaptım oğulda diyemeyeceksin...

Destini alıp suya da gidemeyecek,Hamurda yoğuramayacak

Tarlamızdan pırnatları da toplayamayacaksın...

Hatta Sabun yerine "Külden "başımı da yıkayamayacaksın fakat tüm bunları yeniden yapıyormuş gibi olacaksın gönlümde.!

Belki;Oğul oğul çık ayvana bak yıldızın merdine

Bende düştüm zalim felcin derdine

Yavru gurban Baykuş konsun sebeplerin yurduna

Zaten bahtım kara, yazım neyleyim türküsünü diyeceksin ama inan ben hep o tutmayan sol yanın olacağım Anne!

İnadına acıtacağım sol yanını

"Öldüm bittim kül oldum" demeden hemde.

Hangi bağın bağbanısın hangi bağın gülüsün diye de sormayacağım sana

Demeyeceğim, aldın aklım deli ettin beni sende.!

Sadece arada ey dil ne durursun

Derdini söyle başla figane

Akan sular durulsun

Dağlar dumana bürünüp

Kar yağsın çimene

Birde ah Anam gamlanma Allah kerimdir

O Rahman rahimdir

Sabret elbette döner zaman deyip

Derdini söylesem dağlar erir

Sol yanın olmasa da

Oğlun seni yaşatır diyeceğim.

Ve şunu iyi bil ki; koynunda uyduğum her gecenin sabahında seni yeniden doğmuş gibi görmek istiyor, seninle birlikte bende ölmek istiyorum.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/782991/canim-anama.html>

YARALARIM

Sorma tabip hallarımı
Ben dertliyim yaram derin.
Sende olmaz Çarelerim
Kaniyor bak yaralarım
Sende olmaz Çarelerim
Sızlıyor bak yaralarım...
Yaralarım yaralarım
Derya olmuş yaralarım
Sevdiğim kız elin olmuş
Ondan kanar yaralarım
Sevdiğim kız gelin olmuş
Durmaz kanar yaralarım...
İlaç doktor fayda etmez
Bu sevdalık benden getmez
Neşterlerin hep boşuna
Çağır gelsin Azrail'im
Pansumanın vallah boşuna
Söyle gelsin Azrail'im...
Yaralarım yaralarım
Kabuk tutmaz yaralarım
Sevdiğim kız elin olmuş
Ondan kanar yaralarım
Sevdiğim kız gelin olmuş
Durmaz kanar yaralarım...
Doktor beğim doktor beğim
Felek vurdu ben neyleyim
Bu dünyanın kanunudur
Seven ağlar benim beğim.
Bu dünyanın kanunudur
Seven ağlar benim beğim...
Yaralarım yaralarım
Kaniyor bak yaralarım
Sevdiğim kız elin olmuş
Ondan kanar yaralarım
Sevdiğim kız gelin olmuş
Durmaz kanar yaralarım...
Kader derler bilmeyenler
Ne bilsinler görmeyenler
Dilerim hep murat alsın
Muradını almayanlar.
Dua edin Murad alsın
Sevdiğini almayanlar...
Yaralarım yaralarım
Gözüm dolar ben ağlarım
Sevdiğim kız elin olmuş
Ondan kanar yaralarım
Sevdiğim kız gelin olmuş
Durmaz kanar yaralarım...
Bu ayrılık nede zormuş
Geçen duydum beni sormuş
Hangi kitap yazıyormuş
Ben sevem de eller ala
Mahsuni'de çalışıyormuş
Ben sevem de eller ala...!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791693/yaralarim.html>

Bilimisin yeğen?

Bilimisin yeğen?

Eskiden bizim buralarda

Kör kurşuna boyun eğmez

İnişte yokuşta da ata binmezdi Atalarımız...

İnsanlarımız Yanlarından değen kurşunla ölmez

Boynundan vuruldukları da pek duyulmazdı!...

Yığılma bağlarının meyvesi değseydi de erken

Vede "Su uyur düşman uyumaz" denseydi de

Atılan kurşunlar "Haptan" sıkılmaz

Mertçe vuruşurdu düşmanlar!...

Harman vakti gelene birde gem vurulanda

Sular bardaktan içilmez dest dikilirdi kafaya!

Yoktu öyle patos matos

Harman makinesine denirdi "Nanca" hoş...!

Güz gelende bide kuzular kuzlayanda

Hep beraber çıkılırdı kalaya...

Enver abe daha hoş sölerdi amma

Paşa emmiyi Mevla sahlaya!

O yanık sesiyle

Ah anem yüksek kayadır gönül

Valla derttir beladır gönül

Nerde bir güzel görsem

Şaşırır oğul kalır gönül oğul derdi...

Bazen Hozat'ın önünde değirmen bendi yi çalardı sazlarımız

Bazen de Ekin ekim dillere

Diken oldum gözlere ,vah beni vah

Aha ben gidiyorum Harput kalsın sizlere yi ama en çokta "Bir karakaş bir elagöz sende var...Bir tükenmez belalı gönül

bende var...Yedi yıldır derde derman aradım heç demedin derde derman bende var-" çalardı radyolarımız!!!

Yani anlayacağın bizim buralarda sırtından değil,daha çok bağrından vurulurdu insanlar.!Ne zaman ki bir çift

cevabımız çok görülmeye başlandı ve nedeceksiniz kendi gönül yangını türkülerinizi gelin bizim popları dinleyin

gendizi bulasız dendi,işte o zaman bozuldu düzen!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793583/bilimisin-yegen.html>

SÖLİLER BİZDE

SÖLİLER BİZDE

Kuyruğa "POÇİK"
Ateş küreğine "CARUT"
Tencereye "GUŞHANA"
Sitile de "HELKE" söliler bizde.

Kapıönüne "EŞİK"
Merdivene "AYAHÇAĞ"
Salya ya "ŞORİK"
Çukur yere de "KORTİK" söliler bizde.

Yuvarlanmaya "GINDIRLANİK"
Tabağa "SEHEN"
Kâseye "ÜSKÜRE"
Büyük tencereye ise "BEROŞ" söliler bizde.

Çocuğa "ÇAĞA"
Bibere "İSOT"
Yuvarlağa "GİLORİK"
Ufağa da "POTO" söliler bizde.

Uzuna "DİREJ"
Gölgeliğe "HAYMA"
Halaya "BİBİ"
Teyzeye de "EZE" söliler bizde.

Çapaya "KÜLBE"
Hayvan gübresine "AHPUN"
Sulak yere "KERHİZ"
Köpek yavrusunda da "ENİK" söliler bizde.

Gavura "ZINDİK"
Gazlambasına "DINDİK"
Kovaya "BARKAÇ"
Sümüğe de "HIRNİK" söliler bizde.

Şelaleye "ŞORŞOR"
Sırığa "MERTEK"
Kadın şalvarına "KARATUMAN"
Eşek yavrusuna da "KURİK" söliler bizde.

Ucu çivili sopaya "ZAKUT"
Eyere "PALAN"
Şalvar ipine "UÇKUR"
Patlıcana da "BALCAN" söliler bizde.

Dolmaya "KOFİK"
Şamara "SİLLE"
Yüksek yere "GIKGİLİK"
Üzüm suscuğuna da "ORCİK" söliler bizde.

Bilirkişiye "EHLİUKLİ"
Fabrikaya "PALUKA"
Eski ayakkabıya "HIRİK"
Kilime de "ÇUL" söliler bizde.

Kanala "HEKÜKE"
Abeye "GAKGO"
Erkeğe "HERİF"
Bayana "KARI" söliler bizde.

İnsanlıktan nasibini alana "ADAMIN HASSI"
Alamayana "PUŞT İBİNE"
Ortalığı karıştırmaya "VELVELE"
Depreme de "ZELZELE"söniler bizde.

Ahıra "KÖM"
Eriğe 'ALUÇA"
Kümesine "PİN"
Dantele de "TENTENE"söniler bizde.

Bademe "PAYAM"
Topaca "MOZİK"
Sebze fidesine "SADIR"
İğdeye de "PİŞOT"söniler bizde.

Demine "BAYAHIT"
Mısıra "LAZUT"
Bulaşık bezine "TEHNE"
Perçeme de "PORİK"söniler bizde.

Kediye "PİSİK"
Sokağa "ZUVAH"
Oğlaka "GİDİK"
Küçük parçayada "KIRTİK"söniler bizde.

Karışık saça "GIJİK"
Geçen yıla "BILDIR"
Parçaya "PIRÇİK"
Mantara da "GÖBELEK"söniler bizde.

Taklaya "DINGILA FİSTİK"
Koşmaya "SEĞÜRTMEK"
Omuza "ÇİN"
Ekin yığını na ise "PIRNAT"söniler bizde.

Yufka eğmeğine "FETİR"
Demine "BAYAHIT"
Bohçaya "ÇIHIN"
Enişteye de "GÜVEĞİ"söniler bizde.

Kabadayıya "TULAZDAR"
Hapise "KOTES"
Sohbete "HORATA"
Şişmana da "TAVLU"söniler bizde.

Çifte "ÇÜT"
Darbukaya "DÖMBEK"
Kovalamaya "ENSELEMEK"
Aşıkara da "EŞKERE"söniler bizde.

Rezil olana "FARŞIMALAMAT"
Kayın pedere "GAYNATA"
Münasebetsize "DENSÜZ"
Yaramaza da "ERÇEL"söniler bizde.

Temize "CINCIH"
Amcaya "EMMİ"
Dayıya "HALO"
Anneye de "ANİKOM"söniler bizde.

Uyanmaya "AYIHMAH"
Delikanlıya "BABOŞ"
Pestile "BASTUH"
Gidiyورuma "GİDİM"söniler bizde.

Gidiyورuzda "GİDİK"
Domatese "TUMATES"
Yabancıya "HAH"
Armut kurusuna da "KAH"söniler bizde.

Yani anlayacağız sölilerde söliler bizde ama bugünölük yeter daha.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795569/soliler-bizde.html>

NE GÜZEL GÜNLERDİ

Ne güzel günlerdi!
Babam tarlamızı sürer tohum ekerdi
Anam inek sağır koyun güderdi...
Abim kahvemizi çalıştırır
Ablam küçük kardeşlerime bakardı...
Ne güzel günlerdi!
İki göz bi damda yedi kişi yaşadığımız için
Çoğu kez damda yatarsdık...
Sabah kalkınca önce sepetin dibindeki kaymağa dalar
Daha sonra
Mercimek durma dağı daşı ek türküsünü söyler
Toz biberi bol, Kuşhana dolusu mercimeğe hep beraber kaşık sallardık!...
Yoktu ele utanma mutanma yoksulluktan!
Kim ne buldusa onu yer,eline geçeni de giyinirdi...
Ne güzel günlerdi!
Desem de inanmazsınız bilim ama
genede ben keşke sölesedim dememek için söyleyem...
Gonşunun evinen bizim ev arasında heç bi fark yoktu.
Komuşunun kızı bizim bacımız, bizde onların gardaşdık.
Paylaşmak mı?
Kimin elinde ve evinde ne vardısı
Yani Allah ne vermiştiyse hepsi ortaklık mal gibiydi.
Hacet duyulduğu vakit yeterki haber salına
aynı anda bir araya toplanılırdı...
Ne güzel günlerdi!
Üstümüz başımız yırtık ama gönlümüz cilet gibi ütülüydü.
Hesutluk,yalan dolan,flim fırıladağ nedür bilmezdik.
Rızkımızı sadece Allah'tan ister
Bismillahsız ekmeğe el uzatmaz
Kara lastiklerimizi önce sağ ayaktan giyerdik!!!
Derdimiz gerçekten çoktu ama
İçimiz kan ağlarken bile
Her şeye rağmen yüzümüz hep gülerdi...
Ne güzel günlerdi!
Ne paramız vardı nede dert kasevetimiz!
Elektrik faturası
Telefon
Su
Dersane aidatı
Oğlanın üniversite gideri nedir bilmezdik.
Ne güzel günlerdi!
Banka yok...
Faiz, kredi kartı borcuda!...
Sadece bakkal amcanın veresiye defterine yazılırdı bazı şeler.
Oda ya yeşil sabun olurdu yada birezim Mintax!
Tüp mü???

Adını çok geç duyduk onunda.
Çok şükür;Kuzinemiz hem ekmeğimizi aşımızı yapardı
Hemde yıhanacağımız suyu kızdırırdı...
Ne güzel günlerdi!
Radyolarımız öp beni, okşa beni, sar beni çalmaz
Ya Abbas emmiden yavruları dinlerdik
Yada Enver,Paşa,Yeniceli abelerden
Boram boram dert kohan parçaları...
Sonra nemi oldu???

Biz büyükçe kirlendi dünya!!!
Babo dediğimizi toprağa verip
Gardaş bacının adını unutup
Yüzlerini bayramdan bayrama görür olduk.

Anayı yalavuz bırakıp Kariya baktık...!
Dostluklar,Arkadaşlıklar,Oyunlar,Şakalar,Komşular mı???
Onu ne siz sorun nede ben söyleyem.!!
Onu söylersem, akşam akşam hepiniz
Babasını zalim avcılar vurmuş
Anasını gavur düşmanlar almış
Gine yetim kaldı benim üç yavruları dinler
Rakiya makıya vurursuz edemem sizi ayıktıram...
Saygı ve sevgilerimle o güzel günlere yine kavuşmak için dua edip çaba gösterelim sevgili dostlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/796554/ne-guzel-gunlerdi.html>

ÇOCUKLUĞUM

Ah Çocukluğum Ah...!
O kendini bilmez,
Acıya bile gülümseyebilen
Çocukluğum!...
Çorapsız giyilen
Ucu yırtık kara lastik ayakkabıdan
başparmağı gözüktüğü halde
yinede HAYATA gülümseyebilen çocukluğum!...
Ah çocukluğum ah!
Seni nasıl anlatacağımı da bilmiyorum ama
Hayatımda benim diyebileceğim tek şey
Sendin çocukluğum!...
Az evvel radyomda
Sezen Aksu şimdi bana kaybolan yıllarımı verseler...
Şimdi bana umutlarımı,şimdi bana çocukluğumu verseler,
Şimdi bana beni verseler diyordu.
Bende şarkıya eşlik ederken
Yıllar nasılda çabuk geçiyor...
Her geçen saniye ömrümden neler götürmüştü!
Ah keşke geri dönebilsem o günlere.
Büyüme kanamakmış
Büyüme dermansız dertlerle arkadaş olmakmış
Büyüme izleri kapanmayan derin yaralar almakmış
Ben çocukluğumu özledim arkadaş
Keşke bana çocukluğumu geri verseler dedim, kendi kendime...
Tamda seni ve senden kalan herşeyi anlatacaktım ki bu yazımda.
Birden İlyas Salman geldi , olmayan aklımın dar ağacına!!!
Seni sevmek balığı Urfa'da avlamaktır
Balıklı gölde yasak olduğu için güzeldir
Seni sevmek Munzur dağlarında kamalı keklik avidir
Hani keklikler yorulur da kara düşünce kalkamaz ya...
Seni sevmek yedisinde bir sabinin günlük gelirine konmaktır
Alaca şafakta çıkmıştır yola
Simidinin yarısını satmıştır
Yüreği küçülmüştür elleri büyüdüğüçe...
Seni sevmek bir trencinin tren altında kalması gibidir
Çığılı dūdük sesine
Hasreti raylara takılı kalır ya...
Seni sevmek kaşarlaşmış bir celladın kendini asması gibidir
Asılı cesede bakıp ta hem ağlar hem güler ya
Oysa bir avuç gözyaşındır bedenini astıklarından arta kalan...
Seni sevmek zordur güzelim
Seni sevmek çelişkilidir
Ölümlle yaşamın kardeşçe birliğidir
Ölünün mezarı görüp vazgeçmesi gibidir
Buna rağmen seni sevmek güzeldir...
Dediği için, bende ömrümün geri kalanına söverek
Anlatacak hiçbirşeyim yok...
Ahanda vazgeldim deyip ciğaramı dumanlayarak
Yine içime akıttım gözyaşlarımı
Senden bana hatıra kalan o güzel günleri anarak!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797000/cocuklugum.html>

MURTAZA

Benim en yakın arkadaşlarımdan birisiydi,
Mahallemizin tek Alevi ailesi olan
Pırlanta kalpli,Pala bıyıklı Hasan dayının biricik oğlu Murtaza!
Kara kuru zayıf bir yapıya sahipti ama adam gibi adamdı Murtaza!
Tek kusuru vardı Murtazamın...
Oda Babası Solcu olduğu için,haliyle kendisi de Sol görüşlü olarak doğmuştu dünyaya.
Onun içinde Sağcı arkadaşlarım onu pek sevmezlerdi.
Hele helede Selametçi Muhuttin hiç sevmezdi!
Onunla arkadaş olduğum içinde bana hep buğz ederdi!
Bense bunların hiçbirisini umursamaz
Kültürüne örfüne geçmişine bağlı olan
"Hamal" Babasını nasıl sever saygı duyar idiysem
İki gözümün ışığı Murtazayı'da aynen sever sayardım.
On üç yaşlarında iki toy genç olmamıza rağmen
Ben sınıfın en tembeli, oysa
Okulumuzun en çalışkan öğrencisiydi.
Benden daha bilgili olduğu içinde
Acılarımı sevinçlerimi en çok onunla paylaşır
En çok onunla sohbet eder,
Kavga etmeyi de onunla severdim felekle!...
Tarihçiydi Murtaza!
Araştırmayı vede Tarihini öğrenmeyi çok severdi...
Ancak ikimizde yoksul olduğumuz için kitap alacak paramız olmadığından dolayı ona okuyacağı kitaplar alamazdık...
Tek çaremiz vardı, oda
Mahallemizin en fazla kitap okuyan büyüğü
Rahmetli Pirketçi Hüsen dayı idi.
Hüseyin dayı iyi hoştu ama onda da aradığımızı bulamıyorduk her zaman.
Ya sızıntı dergisi okuyordu mübarek yada Milli gazete!
Yinede kapısını sık sık çaldık Rahmetlinin bunu bile bile.
Belki Tarihimizi anlatan ya bir dergi
Ya da bir kitap buluruz diye..
Bazen aradığımızı bulur bazende elimize hangi kitap geçtiyse alır gider okur, getirir geri verir,yenisini alırdık Hüsen emmiden.
Nur içinde yatsın, hakkı çoktur üzerimizde.
Gençtik toyduk ama inanın bana delidolu iki can ciğerdik Murtazayla!
Simit satarlık omuz omuza...
Eşkimo,Buzlu Su ve Elmalı şekerde.
Ama hiç tenezzül etmezdik "Harama!"
Sadece arada Lahana tarlalarına birde Morniğin payamları ile
Üzüm bağlarına daldık dilomla...
Bazen sahipleri bizi yakalar kulağımızı çekerlerdi
Bazende yeyin vula helal hoş olsun derlerdi Rifat emmi gibiler!!!
Onun tek hayali okuyup iyi bir tarihçi olmaktı
Benimse biran evvel ticarete atılıp kurtulmaktı fakirlikten!...
Derken zaman geçti ve Murtaza hayaliyle buluşmak için farklı farklı okulların yolu tutup beni terk edip gitti...
Bense ticarete atılıp kendi kaderimi çizmeye çalışıyordum.
Tabi giderken o eşsiz hatıralarımızı da birlikte götürmüştü.
Arada telefonlaşıp dertleşiyorduk ancak yüz yüze görüşemiyorduk onunla.
En son görüştüğümüzde ise bana evlendiğini,çoluk çocuğa karıştığını ve
İstanbul ili Beşiktaş ilçesinde bir okulda Tarih öğretmenliği yaptığını söylemişti.
Buna sevinmişim ama aşağı yukarı on yıldır görmemişim yüzünü.
Neyse ki bir ara yolum düştü ve uğradım onu görmek için okuluna.
Murtaza'yi ilk günkü gibi heyecanlı ve istekli görünce de daha çok sevinmiş, birlikte çocukluk yıllarımızda bizi
sevmeden ama daha sonraları aramızı düzdüğümüz eskinin Selametçisi şimdinin menfaatçisi Muhuttin-in mekanına
uğramaya karar vermiştik.Tabi İstanbul gibi metropol bir şehirde bilmediğin bir adrese ulaşmak zordu ama tariflerle
marifle telefonla derken bulabilmiştik Muhuttin-i...
Dükkanında "Gavurca "bilmem kimin yeri yazan mavi bir tabela
Raflar da üç beş bira bir iki votka ve yanında manitası olan

kültüründen ahlakından
Özünden ödün verecek kadar aşığışmış
Doğruluktan ve adamlıktan eser kalmamış bir adam görünce ikimizde üzölmüşük.
Bir iki kelam üç beş satır söyleşi yaparak
Bir yüzüne baktım Muhuttin'in birde etrafı süzdüm
Sonra ona ne olduğunu?neden bu hale geldiğini sordum.
Orasını hiç sorma dedi gözyaşlarını saklamaya çalışarak.
"Evde evlad-i çıyan var Halis efendi!
Onların derd-i maişeti karşılaması zor"Ondan dedi...
Ya sabır sabır ya sabır çekerek göz kırptım Murtaza'ya yanından ayrılmak için "Örümceklerin ağ ördüğü kafanın"
Okey der gibi kafa sallayan Murtaza suskunluğunu görünce Muhuttinin
Senin kafan çok çalışırdı Muhuttin.Neden okuyamadın?
Okumaya vakit bulamadığını falan söylerken
Ben tekrar girdim araya ve
Ah Muhuttin ah, biz böyle miydik?
Ahlak bozucu ve mukaddesat yıkıcımiydik ta
Bu neşriyatı okuyorsun da okul okuyamıyorsun?
Bunu diyeceğine,
Küflendiği için gönöl gözüm
Dünya malı kör etti iki gözümü söyle de inanalım deyip
Yutkundum, yutkundum ve sustum.
Bir şey diyemeden bana
Sadece yüzüne baktı ve sonra Ah Murtaza Ah Halis gakgo...
Beni yakan kibrim,insanlara değer vermeyişim ve benim gibi düşünmeyenlerinde yaşam hakkına sahip olduklarını
düşünememeyişimdir
Lütfen daha fazla gelmeyin üstüme dedi ve ağlamak için tuvaletin yolunu tuttu.Benle dilomda ayak üstü veda edip
ayrıldık ordan.
Sonrası mı?
Deli gönöl melun olup ağalama...Ağlamanın elbet bir gülmesi vardır...İntikam adilere kalır mı sandın?Herkesin felek
ettiği kadar bulması vardır Türküsü ve insanları şucu bucu diye ayırmanın yanlışlığına canlı şahit oluşum.
Saygı ve sevgilerimi sunuyor tüm gençlerimizden rica ediyorum.
Kimin ne olduğuna değil,ne olacağına bakın ve sadece "Yaradılanı sevin yaratandan ötürü."Gerisi hep fasa fiso,
kandırmaca ve yalan dolan!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797848/murtaza.html>

ESKİ BİR TÜRKÜYE BENZER ELAZIĞ

Sallanı sallanı adım atarsın
Güzel bu çalımı kime satarsın
Benden ayrılalı nasıl yatarsın
Yattığın yerlerde daş olsun güzel ile başlayıp
Kapiya oturmuş kurar araba
Ne kadar söylesem gönül haraba
Kitap getirin yemin edeyim
Yardan başkasına demem merhaba ile devam eden
Eski türküye benzer Elazığ...!
Hic ummadık bir zamanda gelir insanın aklına...
Bazen Sürsürü tarafında ki kale arkasında memleketin takimini desteklediğin günleri düşünürsün
Bazende "GAKGOŞLAR" arasında ağır halaya eşlik edip, mendil çırparken kendini!
İşte o anda birden şalterler atar ve
Haraba olsa da değer dünya malına "HARPUT!"
Ane ben gelim, haberin ola diye telefon açar
"NEHLET GELE SAHAN GURBET, BEN ÖSKEDİĞİM MEMLEKETİM ELAZİZE GİDİM" deyip
Atlarsın otobosa...
Ora senin bura benim derken "KÖMÜRHAN" köprüsünde bulursun memleket hasretiyle kavrulmuş bedenini.
Hankövü jandarma karakoluna vardığında ise
Gakgo beni burda indür hele gözen heyran, gidem kokusu burnumda tüten anamı görem dersin şöför Memede...
Önce uzun zamandır görmediğin için iki elinle kapanıp toprağa yüzen sürter
"Kutsal Torpağlara sağ selim kavuştuğun için Allah'ına şükredersin..."
Daha sonra Mamo gakgo gilin bağın öğünden geçiken
Bi salkım üzüm koparır "Hey mubarek, dersin zar yürek savutan!"
Kurban olam seni verene dersin...
İki katlı sıvası dökülmüş kerpiç damların arasından süzülürken "CEKET" omuzda baba yadigarı fakirhaneye
Yüreğin bi kırtık olur...
Sankim buz tutar...
Dayanamaz gözyaşlarına boğulursun.
Elin varmaz tokmağı çalmaya.
Rahmetli babanın küçükken kulağını çektiği günlerdeki gibi
Eşikte oturup doyasıya ağlarsın...
Tamda "Bu dağlar kömürdendir, geçen gün ömürdendir...
Feleğin bir kuşu var pençesi demirdendir türküsü gelmişken aklına
Birden sufrası yerde serili ,Ananın boynuna sarılmış halde bulursun kendini...!
Kederler son bulup, Yanan bağrın ferahlar...
Yüzen kurban yüzen kurban
Terlemiş yüzen kurban ane
Ne zahmet etmişsin "ÖLEM" der.
Elazığsız geçen günlerin heppiiii boş olduğuna şahadet eder, bir daha da etmezsin terki diyar.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800232/eski-bir-turkuye-benzer-elazig.html>

BERKİN'LER ÖLMESİN

BERKİNLER ÖLMESİN

İsmi Ali,Ahmet veya Mamoş
Berkinde olabilir adı
Tijen yada Mustafa'da!
İnsansa sıfatı yaşatmaya çalışalım,
Öldürmeye değil Yasinleri!...
Dağlar neden karlı?
Cümbüş niye kırık?
Neyzen kim için?
Ney-i Ömer bilerek susturdu deyip
Kendi kendimize mahna arayıp
Lütfen Öldürmeyelim Sümeyraları!...
Geldi kış!
Bahçem gazel döktü yaprak sarardı
Odam hüzün ,bedenim hicran dolu
Ay neden hep küser bana
Efkâr basan gecede?
Oy bibiminoğlu Hasanı'ı vurmuşlar
Çabuk yetiş deyip te öldürmeyelim Murtaza'ları!...
Abidin dino "Deniz"ın resmini çizmişken
Sen umutlu olabir misin Eylül'den?
Sevdanın adı ölümle eş-ken!
Çekilmiyor artık kardeş...
Sığmıyor suretlere sevdam.
Vurmaliyim Rıza'ları...
Yok etmeliyim yaşamam için taze "Gül"leri.
Kırmaliyim ayakta kalmam için Rasim emminin dallarını
Yoksa bana huzurda yok rahatta deyip
Ne olur öldürmeyelim Polisimizle Askerimizi!...
Bizim burada göller dumanlı olduğu için
Sazlıklardan hep sıtma gelir...
Balıklarının eti neden yavan olur,
Ve göl insanı sakalına ak düşmeden neden ölür?
Uzun adamlar hep çok yaşarken
Dağlılar ve Kısa boylular neden erken ölür?
Diye sorarak soldurmamalım Nergiz'leri!...
Yapmayalım,yapmayalım tüm bunları.
Nolur öldürmeyelim,yaşatalım hayvanları!
Onlara da yaşam hakkı verelim koca dünyada
Onları da vermeyelim
En sert ve en cömert Toprağa!...
Bıkana,Tıkana,Zıkkımlanana vede Tikene
Hepimize yeter dünya!
Ortağız güneşe aya
Adem ile vücut bulduk
Türlü ırka bölmek niye? diyelim.
Tatmin olmadılar mı?
İnsan mısın?
Ozaman gel Aç açık kalmasın kimse diye mücadele edelim.
Birlikte Zincir vurarak nefise!
Fark eder mi insan ise
Memleketin sormak niye?diyelim, birde gençlerimize en büyük eylemler kalemle ,söylemler dil ,tepkilerde öğrenmekle olur.
Sizlerden Mecliste kavga,Derbide savaş,Üniversitelerde çatışma,Sokaklarda yakıp yıkma yapmanızı istemiyoruz.Bunun yerine sizlerden büyüklerin kavgasına bakmadan yolunuza devam etmenizi ve birlik beraberlik içerisinde ülkemizi kalkındırmanızı ileri seviyelere taşımanızı istiyoruz.
Unutmayın ki;O büyük bilip değer verdikleriniz perdenin arkasında hep kardeşitirler.!!!Onun için diyorum ki dikkat edin onların çocukları hiç ölmez.

Hep yaşarlar...Ama sizin ve benim gibi garibanlarınkisin hep ölür.
Rica ediyorum Gencim!Hepinizden rica ediyorum Ortalığın karışmasına izin vermeyin!...Sadece okuyup bizi bu kavgacı zihniyetlerden kurtarmaya çalışın.Sizlerden istediğimiz sadece bu deyin.
Saygı ve sevgilerimle Berkinler ölmesin hacı ,Berkinler ölmesin.
Helede sizin gibi amacı ülke olmayan sahtekarlar yüzünüzden bu ülkede Tavuklar bile ölmesin hacı,Tavuklar bile!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812152/berkin-ler-olmesin.html>

HARPUT'A AĞIT

HARPUT'A AĞIT

Ben seni çocukluğumda şimdiden daha çok severdim "HARPUT!"

Çünkü o zamanlar zuvahların dar ama bağrındakilerin ufku genişti "HARPUT!"

Sadece arzu edenler Halay, Nure, Delilo, gibi oyunlar oynar, buzluğunda savuturlardı yanan yüreğini!...

Yanlış anlama ama, hakatten o vakitler seni bugünkünden daha çok severdim "HARPUT!"

Çünkü o vakitler "MERDE" köprü olanların üzerinden "NAMERTLER" geçmez herkes "HADDİNİ" bilir, sokaklarında bela arayan gençler yerine de, Şalvarı, şapkası, kırk düğme yeleği üzerinde, kösteği cepte, çeketi omzunda ve ayağında yemenisi ve beyaz çorabı ile volta atan "HERİFLERİN" olurdu "HARPUT!"

Onun içinde kimse bugünkü gibi ayak oyunları oynamaya yeltenemezdi üzerinde !...

Zaman zaman Çepiçler kesilir, kazanlarda kaynatılır, dost ahabına yemek daveti verürlerdi büyükler akranlarına, "KÜRSÜBAŞINDA!"

Kimse ama hiç kimse "Yazanda günah yok, işimiz kaleme kaldı" deyip kinara çıkmazdı gün batımında!

Ne yapılması icap ediyordu ise "MEMLEKET" için elbirliğiyle yapmaya çalışır, bugünküler gibi deli koyun gibi dolanarak velveleye vermezlerdi ortalığı!...

İnan bana, ben seni çocukluğumda şimdiden daha çok severdim "HARPUT!"

Çünkü o zamanlarda yaşayan adamların "HOFLU" ama g...ü p...lu değillerdi.

"Edep, haya ve insanatlık vardı, her birinin ayağı şimdikilerinin en az iki misli büyük, elleriyse kocam kocaman , tuttuğunu kopartan insanlarında!

Bilimisin? Onlar şimdiki "HIŞTOLAR" gibi korheklik yaparak, dönemlik yapmazlardı davalarından...

Ölümü göze alarak "BERDUŞLUK" ve "KAHPELİK" yapanların üzerine doğru yürür, "DOST DEDIĞİN DOSTUNA DAR GÜNDE LAZIM" o gün geldi mi sına göresin derlerdi birbirlerine!...

Onun içinde, ben seni çocukluğumda daha çok severdim "HARPUT!"

Çünkü o zamanlar "KALEN" yıkılıp "Verana" dönmemiştin daha.

Sazların başladı mı tıngırtıya, rametlik Enver baba "YAR ATEŞİ YAR ATEŞİ YAKTI BENİ YAR ATEŞİNİ" söyler, yüreğimizi deşerdi.

Peşinden Paşa dayım "Yüskek olur hüseniğin kalası-nı " çığırırdı...

Böyük abede maniler söyler, derdimize dert katardı...

Kemanların Ali Kaya abeden "HER TARAF SABAHTIR OKUNUR EZAN GÖZLERİM GÖRMÜYOR HARPUT'UN ETRAFINDA GEZEM-İ." çalarken dertli dertli, Klarnetlerinde "GÖNÜL HARABA-YI" çalardı, Yeniceli Kemal emmiden!

Hele bir "Abbas Bakır-ın "vardı ki "BABASINI AVCILAR VURMUŞ, ANASINI ZALİM DÜŞMANLAR ALMIŞ, YİNE YETİM KALDI BENİM ÜÇ YAVRULAR" diye el attı mı kulağa, ben canım diyen dayanmaz kırk ikindi yağmurları kimin tökerdi yaşı!

Dost dosttan kesmez selamı, kimse menfaat için yağlıdan demezdi "MERHABA!"

Namus, şeref onur mu?

Onu heç katma hesaba.

Yaşlılar Ana-dı gençlerse bacı!

Şeref para dan satılmaz, onur sa değildi isim!

Kısacası; Babasının yanında çağası ateşe düşse de el atmayan bir toplum ve gelinin sesini duymadan ölen bir toplum yaşardı "HARPUT'TA!"

Gerisini var sen düşün!!!

Yalavuz unutma ki ; Maziyi düşüniken sende benim gibi çok efkarlana bülürsün...

Onun içinde mendilini peşinen hazırlayıp , ister "Ey benim hasret kokan sevgilim bu acıya dayanır mı yürek"türküsünü söyleyip ağla , isterse "Bu dağlar kömürdendir "HARPUTSUZ" geçen gün ömürdendir-i"Dinlerken AYRANI dikip te kafaya, iki damla gözyaşı döküp efkarlan!!!

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/814617/harput-a-agit.html>

ELAZIĞLI ZÜLKÜF KAR

Hep olmayan aklımın bir köşesinde taşımışımdır Elazığ'ın eski baboşlarını.
Onun içinde zaman zaman aklıma geldikçe onlar için şiirler yazmış ancak o şekilde yad etmişimdir...
Az sonra okuyacağınız şiirde ilimiz baboşlarından adına türküler yakılmış Zülküf Kar ağabey için tarafımdan yazılmıştır.Umarım beğenirsiniz...

Eskiden Ahçıği yollasaydılar da urum eline
Uzun olsaydı da telgrafın telleri
Erken değse de Yığinki bağlarının meyvesi
İnişte yokuşta ata binmezdi Zülküf!
Palulu İdo aşık olsa da nesibeye,
Çatalkaya dilberiydi fide...
Kör kurşuna boyun eğmez
Adam gibi adamdı Zülküf!
Onu vurdular ama sırtından
Kurşun yanından değseydi
belki de ölmezdi Zülküf!
Boylu poslu, babayığit ve mert adamdı
Öyle derdi babam...
Kabadayıydı bu doğrudur...
Lakin soyadı gibi Kar gibiydi Zülküf!
Rakıyı susuz içerdi ama
Namuslara göz dikmezdi Zülküf!
Kendini taşımayı bilir
Kimseye yük olmaz
Harama el uzatmaz
Akar sular gibi
Bazen akar bazende durulurdu
Anlayacağın Master dağı gibi yüce bir adamdı Zülküf!
Birgün sordum en yakın dostu Muhuttin amcaya.
Amca! Zülküf gibi kaç babayit vardı o zamanlar?
Evin tek oğlu olduğu gibi Elazığ'ında tek delikanlısıydı o.
Onu ancak tanıyanlar bilir anlatmayla olmaz yeğen.
Yalnız sana şunu söyleyebilirim.
O yaşamı karga kuşlarının peşinde koşarak yaşamadı...
Adam gibi Adamlarla ,Hayatı paylaşarak yaşadı.
Onun için sana zor gelebilir onun yaşadıkları anlam veremezsin.
Çünkü sen onun yaşadıklarını hayal bile edemezsin dedi...
Onu tanısan hasretinden yanıp tutuşur
Aklına geldiği zaman insanlığından utanırdın yeğen ,deyip
Derin bir nefes çekti ve ah ulan Zülküf!
Yapılır mıydı bu bana?
Bahar gibiyken güze dönülür müydü be kitapsız, bensiz diyerek
Kırk ikindi yağmurları gibi yaş geldi yorgun gözlerinden...
Kusura bakma amca üzdüm seni.
Yapma lütfen dayanmam bende ağlarım
Dedimseyde durduramadım...
Mendilini çıkartıp şalvarının sol cebinden
Silmek için gözlerini,aynen şöyle dedi emmimmmmm.
Gardaşımdı benim,nasıl yanmam Halisim.
Gardaşın yarası kadar da ağırdı yarası
Onunla az basmadık ekmeği tuza
Az dağıtmadık maksim gazinosunun loş masasında efkar
Sekiz kişiyi tek başına dağıttığını da bilirim
Birtek yumrukla Beşkardeşlerin Muroyu yere serdiğini de.
Lakin o gidip bir bekçinin kahbe bir kurşununa boyun eğdi
Koydu beni yalavuz
Koydu sevdiklerini yetim Halisim diyince yarasını daha fazla deşmemek
İçin alacağımı aldım ben amca...
Sana eyvalla deyip ellerinden öptüm ve

Nur içinde yatsın sen ve senin gibi baboşlar ile Zülküf abe deyip ayrıldım yanından, Günümüze rağmen hala dağ gibi duran adamla dağ gibi dostunu yad ederek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/818477/elazigli-zulkuf-kar.html>

Harput geldi aklıma

Senin türkülerini dinlediğim zaman şahlanır göğsümde ki Seklavi atı
Koşar dağların en yücesine...
Dumanlar yükselir bağrımdan.
Akar gözüm yaşı
Olur bir ırmak...
Sol yanıma kanarken
Sağ yanımda başlar sızılar.
Yüreğim buncucuk olur...
Sana dağlar sana dağlar
Harput türkülerini seven ağlar...
Tutaydım yar elinden
Çıkaydım yalınayak
Vay lımın vay
Felek koymadı sana doyam dağlar,
Sesim dağdan dağa yankılar verir
Sanki Nazlı yarin sesini duyarım.
Yar ateşi yar ateşi
Yaktı beni yar ateşi
Gurbet elde boynum büktüm
Yaktı beni yar ateşi
Yaprağını döksün güller
Feryad etsin bülbüller
Bırakın murad alsın
Muradın almayanlar
Yaktı beni yar ateşi
Yanmasın başka sevenler
Kurban olam sana dağlar...
Silmedim gözyaşını aşkın ile ağlayanın
Vayı ehvalına zalim sana bel bağlayanın
diyen şairin türküsü çığırırım...
Sofular haram dese de bu aşkın şarabına
Ben kafayı çeker, çığaramın dumanını savururum gökyüzüne.
Sen doldur ben içerim
Günah benim kime ne? Haydar
Gel ha gönül havalanma
Bu dünyanın hali böyle
Dünya malına güvenme
Söyledikçe engin söyle
Sen derdini söylersen gök durur bulut ağlar
Unutma ki Bizim dağlar kömürdendir.
Engin ol gönül engin der Efkaranırım...
Başlarım, Dersim dört dağ içinde
Gülü bardak içinde
Hak Elazığ'ı saklasın bir yarım var içinde
Ne kadar hayın hesud varsa hepsinin canı cehennem dibinde
Yıkık kalaydın da veran olmayaydın Harput!
Sen veran oldun bozuldu düzen
Şimdi Ne türkülerini dinleyen var, nede seni senle yaşamayı bilen...
Eyi mi bırak,daha fazla yazıp ta ne kendini üz, nede Harput'u sevenleri gahgom!dedim bu akşam.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/820984/harput-geldi-aklima.html>

DİYEYDİM

Bir sazım olsaydı bu gece iki telden bağlama!
Vursaydım mızrabını yavaş yavaş
Hep ağlattın az güldürdün
Suçum neydi yalan dünya
Acımadın bana
Oysa misafirindim
Beni Ağlatma ki sende gülesin diyeydim...
Döküleydi yaş gözümden
Bırak beni bana bırak felek!
Bırak ta ne yaptığımı bileyim
Sayende tatlı canımdan bıktım
Hep ağlamaktansa birazda ben güleyim diyeydim...
Bağbandım gül deremedim
Derip yare veremedim
Çaresiz yollarda kalmaktan usandım
Geriyeye dönün seneler ,mutluluğu çok özledim diyeydim...
Barış güvercinlerini salaydım gökyüzüne
Deryayı denizi geçip
Yüzer olaydım yeryüzünde.
Bitmeyen derdime dertler ekleme, yeter artık kader diyeydim...
Kuraydım çilingir sofrasını
Bulaydım kafayı
Kimseyle konuşmadan
Felek senin yıkılsın evin barkın
Adaletsiz döner imansız çarkın
Geçen yıl ne idi bu yıldan farkın
Gözüm ağlar canım yanar, dokunma bana içim yanar diyeydim...
Bu karayazıdır kurban
Kolay kolay silinmez
Atamazsın içinden
Küçelerde yolunu gözlesen de silemezsin
Böyle yazmış yaradan alın yazısını
Aslanla da olsan boş, sızından yanıp tutuşsan da.
Birgün illa kurtulursun, toprağı üstüne verende diyeydim...
Diyeydim işte!
Kerbela'da solan gülümüzün neden solduğunu.
Ali'yi kimin vurduğunu
Hasan ile Hüseyin birde Pir sultan Abdalıma ne olduğunu
Mevlana ne yanda kaldı ,Veli ne yanda gardaş diyeydim....
Demek bir şey değil
Bir dağ gürgeninde ben iken şahin
Vuruldu da düştüm yere
Güvendiğim gençlik gelip te geçti
Kirpiğim kirpiğe değmeden bitti ömür demek ama iki telden bağlaması olan bir sazım yoktu.Onun içinde bende sadece yazdım.
Saygı ve sevgilerimle felekle oynamayın kumar ,çünkü o insandan çok şey umar!diyor hepimizi yüce yaratıcıya emanet ediyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/821335/diyeydim.html>

SALLAN GÜZEL SALLAN

Sallan güzel sallan
Açılsın gerdan...
Pınarbaşlarında kurmuşum mekan
Pınarbaşlarında kurmuşum mekan
Dilerim kavuşuruz
Bu canımda bedenimde çıkmadan
Dilerim kavuşuruş
Güzel yüzünde birgün solmadan....
Kavak uzun olsun dalı olmasın
Yarin güzel olsun malın olmasın
Bu fani dünyada versinler yari
Birgece yatacak yerim olmasın....

<https://www.facebook.com/photo.php?v=10152254649477211&set=vb.707027210&type=3&theater>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826329/sallan-guzel-sallan.html>

ANALARA GELSİN

Her sabah okunurken ezan
Namaza kalkardı zavallı Anam!
Önce ahıra koşar inek sağardı
Sonra sütü kazana kor ateş yakardı.
Bir düzine çocuk,
Onca hısım akraba
Bir de asabi babama bakar
Esbaplarımızı yıkar
Yoğurt yapar kaymağını bize saklardı
Ayrarı ise yok fiyatına satardı ...
Günde bir teşt sac ekmeği yapanda oydu
Kurut ezip gömme yapanda o!
Ondan geçtikten sonra yemedim zerabeti
Gözüm arar çok arar onun yaptığı keşkeği!
Fakir yoksul vede garibandık ama
O usanmak nedir bilmez ,haline de hep şükrederdi...
Üç gözlü kerpiç damamız da bile
Evimize gelen misafire buğz etmez
Mercimek çorbasıyla babamın yüzünü ağ etmeye çalışır
Komşularıyla iyi geçinmeyi bilirdi...
Temizlik maddesi diye bir şey bilmezdik.
Zaten bir anahtarlı yeşil sabun vardı piyasada
Birde MİNTAX!
Ama benim anam Sabundan çok kül kullanırdı
İnanın başımızı bile külle yıkardı!..
Kara lastiklerimin kokusundan hiç rahatsız olmaz
Arada bir yırtık çoraplarımızı da yenilerdi...
Donlarımızı şeker çuvalından diker
Gömleğimiz ve pantolonumuzu da sürekli yamardı!
Yarpuzlu Ayrarı aşısı vazgeçilmezimiz
Bulgur pilavı ile soğanı bol acılı salata ise
En birinci yemeğimizdi!,,
Salçayı da kendisi yapardı
Bayramlık baklavayı da!
Kelleyi bumbarı çok yedik ama
eti ancak kavurma zamanı birde kurban bayramında görürdük...
Çok zavallı biriydi, benim zavallı Anam çok!
Ömrü çocuk büyütme ve dertlerle mücadele etmekle geçti.
Sabırlı ve inançlıydı.
Anası,babası,kardeşleri,çocukları birde kocası öldü ağlamadı
Şimdi yatalak!...
Hergün ağlıyor.
O ağladıkça benim devranım tersine dönüp
Çıkıyorum zıvanadan
Buzul zamanlardan arta kalan bir kalenin ortasında olduğu düşünüyor
Ruhumda bir sıkıntı var gitsin diyom getmiyor ki
Anamın derdi bana geleydi
Teki o yürüyebilseydi
Türküsünü çığırıyor,
Şiirlerimde yanık hikayeler anlatmaya çalışıyorum.
Arada birde babamın çok sevdiği kılamaları dinleyip ağlıyorum.
Ağlıyorum ama sessizce...
Anam görüp te üzülmesin,
Birde isyan ettiğimi bilmesin tezek yaptığı günlere! Diye...
Arada bir takılıyorum ona neşelendirmek için
Senin kadar acılı bir ana daha var mıdır bu coğrafyada?
Saçlarına aklar düşmüş,
Gel kuaföre gidip sarıya boyalayalım diye ...
He oğul he!

Bir acı kahvenin
kırk yıl hatırı varsa,
Kimbilir bu acıların kaç yıl hatırı vardır
pas tutmamış vicdanlarda?diyor bana.
Kusura bakmayın devamını yazamayacağım.
Tüm Annelerin ama Ana olanların anneler gününü kutlar ellerinden öperim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/827710/analara-gelsin.html>

BİR AŞK HİKAYESİ

Tatlı bir huzur almak için şehrinize geldim dün gece...
Van gölü ekspresinin en arka vagonlarında bırakarak umutlarımı!
Vardım seninle volta vurduğumuz sokaklara gaggom!
Adını söyleyip nerde diye sordum?
Çoktandır görmedik,haberimiz yok dediler...
Topal Silo'nun meyhanesine doğru yola koyuldum
Belki orada kafa çekiyordur
Gidip te yakalayayım
Dertlerine ortak olup
İki tek de ben atayım dedim gaggom!
Varmaz olaydım keşke...!
Silo'ya, nerde gaggom diye göz kırpınca,
Haberin yok galiba abi?
Seninki öldü dedi...
Dalgamı geçiyosun olum
Ölecek adamı yok lan?diye sorunca,inan bana öldü abi!
Üzerime kaynar sular dökülmüş gibi olup
Yıkıldım yere...
Nasıl olur topal kıcına sı....ğımın Silo'su
Kim kıyabilir,
Nasıl alır Azrail onun canını?
Yeryüzünde bunca aymaz varken
Nasıl kıyılır lan o koca yürekli gaggoma?
Dur abi ,dur da anlatayım.
Karlı bir kış günüydü
Aylardan ocak.
Ufak ufak yağarken kar
Gaggonda ufaktan demleniyordu bizim mekanda.
Saatler gecenin on birini gösteriyordu
Bir düğün daveti aldım dün gece.
Titreyen ellerim zarfı açmıştı.
Okurken gözümünden yaşlar dökülür
Üstünde aşkımın adı yazılı
O zalim gidecek başka birine
Beni de çağırmış bak düğününe
Böyle bir kahpelik yapacağına
Kurşunlar sıksaydı şu zavallı yüreğime diyordu mırıldanarak...
Elveda edip te veda ediyor SILO!
Ayrılacak ta beni unutma
Ellere gittiğim nikah gecesini
Şahidim ol diye dalga geçiyor...
Olacak iş mi lan?deyip, küfrediyordu gelmişine geçmişine
Uğruna canını yitirdiği kıza ağlayarak ...
Yapılır mı?
Yapılır mı lan
Yapılır mı bu bana
Söyle suskun kalma SILO diyordu.
Dünyanın kanunu bu abem
Bende sevdim bir zamanlar
Ferhat ile Şirin
Aslı ile Kerem
Tahir ile Zühre
Leyla ile Mecnun gibi...
Sevenler hep ağlar baba!
Kimse bilmez hallarını
Çok içme
Görenler sarhoş der sonra
Haydi ,kendine gel de evimize gidelim artık
İnan bana sevip te alamayan çok sen gibi

Bu ayrılık nede zormuş
Geçen duydum beni sormuş
Mahsuni 'de diyormuş
Biz sevek te eller mi ala diye
Boşa mı demiş şair?dedim ve kalktık arabasına doğru yol aldık
Birinci kontağı attı,mal çalışmadı
İkincide yine...
Tam üçüncü kontağı atarken
Ne dedi biliyor musun?
Bu gece senle son gecemiz
Buraya kadar ayrılıyorz artık
Bundan sonra sen yoluna
Ben yoluma koçum dedi ve bastı gaza...
Beni de almadan gitti kerata!
Sabahın ilk ışıklarında bir haber geçti radyodan
Kültür mahallesi
Kenar sokak
On altı numarada
Kimliği belirsiz bir kişi kendini yaktı diye...
Not bırakmış masaya!
Kader derler bilmeyenler
Ne bilsinler görmeyenler
Dilerim hep murat alsın
Muradını almayanlar.
Dua edin Murad alsın
Sevdiğini almayanlar...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832587/bir-ask-hikayesi.html>

GÜZEL

Dedi güzel 17 yaşındayım
Gönlüm sendedir
Serim yerde...
Sen yeter ki iste,
Postumu da sererim senin için her yerde!
Güzel der ki git işine
Sana göre değilim gardaşım!
Benim bir sevdiğim var
Oda henüz yirmisinde!...
Bunu duyan gakgo
Olduğu yere çöker ek ağlamaya başlar.
Gözlerinden dökülürken yaşlar
Bir türkü mırıldar.
Bak şu feleğin işine
Neler getirdi başıma
Nerden çıktın karşıma
Yaktın beni güzel...
Şu karşıkı dağları görür müsün güzel?
Sen gönül yarası nedir bilir misin güzel?
Aldın aklım götürdün
Yedin beni bitirdin
Ölüm seni arar oldum nerdesin
Al tabancam beni vur
Helal olsun kanım
Müsaade ette ölümüm elinden olsun güzel der...
Bunu duyan kız,
Hepimize yeter dünya
Muhtacız aşka sevgiye
Sana sevgilim var dedim
Benim için öl değil gakgo!
Kalk ve doğrul
Dünyada birtek ben değilim var olan
Zoruna gitmesin ne olur
Sen Elazığlısın
Ben Adıyaman!
Hemşeriyiz
İki can, iki kardeşiz.
Sen sarıl umutlarına
Düşünme beni boşver
Benimde derdim çoktur
İnan Az değil.
İyisi mi gel sarılak geçsin bu acı
Ben sana gardaş deyem
Sende bana bacı baboş, der demez
Bizimkisi doğrulur.
Yüce dağbaşınında lalesi susuz
Yandım senin aşkına
İmansuz dinsüz
Valla cenneti de verseler ben girmezdim sensiz
Madem sevdiğin var
Var git yoluna
Biz Elazığlıyız
Cehenneme girmeye razı gelir
Sevdiğini sevdiğinden ayırmaya gelmeyiz der ve elini kulağına atarak
Yüce dağbaşına da anam varam oturam
Var mı da anam benim gibi yarin yitiren
Yolunu da bilmem gidem getirem
Bende bu bahtımı güzel, karalı gördüm...
Yüce dağbaşında da anam armut ağacı

Dökülmüş yaprağı da kalmış ağacı
Sen bana gardaş de, bende sana bacı
Bende bu bahtımı güzel, karalı gördüm.
Var git güzelim
Var git yoluna
Yolun açık
Sevgin daim olsun güzel deyip
Vedalaşıp ayrılırlar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834368/guzel.html>

İSLAM'IN EMİRLERİNDEN

Yoktur İslam da Alev Kürt...

Ne bilek nede GÜÇ!

TÜRK'TE yoktur

Laz ve Çerkez'de...

Vallahi yoktur ,

Siyahın Beyazdan

Beyazın Siyahtan farkı da...

Sadece sevin diyor KURAN!

"YARADILANI YARADANDAN ÖTÜRÜ"

Menfaat beklemeden

Riyakarlık yapmadan ve yalan yanlış konuşmadan...

İşinize geldiği için "Hakkıyı" değil,herzaman "Hakkı" konuşun diyor.

Ümmet olun diyor Peyğambere!

Şirkten ve KİNDEN uzak durun.

Unutmayın ki,Yerin ve göğün tek sahibi benim,

Mal da benim CAN da!

Dilediğiniz gibi yaşayın fani dünyada...

İster doğru yolda

İsterse eğri yolda

Ancak DİKKAT edin kırmayın bir KALP!

Öldürmeyin ve yıkmayın ocak

Bilin ki CENNETTE sizin için

CEHENNEMDE diyor...

Yapın, yapıcı olun

İncitmeyin

Kırıp dökmeyin

İsraf etmeyin

Faizi yemeyin

Harama da göz salmayın diyor...

Siyah saçları yan tarayıp

Forta atmayın

Garip gurabayı gözetip

Zekatınızı tam olarak verin

Dinin direği olan NAMAZI kılın ama DOSDOĞRU kılın!

Kılın ki sizi kötülüklerden alıkoysun.

Ana Baba ve Akarabaya yardımcı olun

Elinizdeki ekmeği onlarla bölüşün

Allah bir mal verdiğinde herkesin o malda hakkının olduğunu bilin

El açana Allah versin demeden malınızdan bir kısmını onlara da verin

Yolda kalmışlara ve muhtaçlara yardıma koşarak

İnsanları ötekileştirmek ve aşağılamaktan haya edin

Cimrilik yapmayın

Gönlünüz ve sofranız herdaim yerde olsun

Bir elinizle verdiğiniz sadakayı öteki eliniz görmesin

Yetimin malına değil göz dikmek

Tenezzül dahi etmeyin diyor...

Sizden güçsüzleri hor görmeyin

Herkesin eşit haklardan ve ADALETTEN yararlanmasına öncülük edip

Hak hukukdan vermeyin taviz diyor....

Yardımlaşın

Küsmeyin

Düşmanlık etmeyin

Çalışıp kazanın

Rızkınızı arayıp bulun

Güzel ahlaklı ve edepli olun

Af edin,çünkü ben affı sevenim

Şükredin

Hamd edin

Üzmeyin

Borcunuza sadık olun

Namusla göz dikmeyin

Oynamayın şereflerle

Örtün,açmayın

Emanete hıyanet etmeyin

Aldatmayın

Çekiştirmeyin

Kısacası hem dünyaya hem ahrete çalışın ama

Önce DÜRÜST olun.

Saygıyla davranmayı ve sevgiyle yaklaşmayı öğrenin.

Bilmelisiniz ki;''Bir insanı öldüren tüm insanlığı öldürmüştür ''diyor...

Peki biz İslam olduğunu söyleyip, Müslüman olduğunu iddia edenler ne yapıyoruz?

İnsanları ötekileştirip "ALT KİMLİK ÜST KİMLİK" gibi sözler sarf ederek, bu sizden bu bizden diyor Bizden olmayana Allah'ın suyunu bile vermemeye çalışıyor, onları aşağılayıp horgörüp incitiyoruz. Nedir bizde ki bu ayrı gayrı hevesi? Neden ayrıştırıyoruz insanları bu kadar? Allah'ın emirlerini mi bilmiyoruz Yoksa , "DİNDAR GÖRÜNÜP GERÇEK DİNDARLARI ALDATAN DİNSİZLERMİYİZ BİZ? Biliyorum ,Allah muhafaza diyorsunuz hemen, son cümleyi okurken. Ama Allah'ın emirlerine MUHALİF olmak değildir yaptıklarımız?

Saygı ve sevgilerimiz sunarken hepimizin gerçek islama yönelmeden huzuru bulmamızın imkansız olduğunu bildiğinizi biliyorum fakat uygulamaya gelince yan çizdiğimizi ,kalemi hep kendinizden olandan yana attığınız içinde başta ülkemiz olmak üzere tüm dünyada yaşanan günah ve veballere de ortak olduğunuzu bilmenizi isterim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834491/islam-in-emirlerinden.html>

Aynı Toprağın Çocukları!

Aynı Toprağın çocuklarıydık biz.
Sevinçle acıyı bi çırpıda yaşadığımız
Üstü başı yırtık ama gönülleri hep bir olan çocuklar!
Kederlerimiz de birdi Neşelerimiz de.
Hıçkırıkları
Harçlıkları
Oyunları
Gülüşleri
Ağlayışları
Yeminleri ve tövbeleri hep aynı olan çocuklar!
Tabi ister istemez tuhaf gelecek bunları yaşamayanlara yazdıklarım.
Nasıl olur diyecekler okuyunca,
Abartmış yada sallıyor Halis gakgo!
Belki burun büküp, hadi ordan be! de diyecekler.
Ama inanın bana bir tek satırında bile abartı yoktur yazdıklarımın.
Çünkü aynı toprağın hamuruyla yoğrulmuş çocuklardık biz!
Ondan da ayrı gayrı nedir bilmezdik biz.
Toz toprak ta bizimdi
Çamur ve yediveren gülde!
Aşağı mahallenin zibiliği de bize aitti
Yukarı mahallenin çöplüğü de.
Ayşe teyze hayrına üzerine salça sürülmüş ekmek dağıtırken de biz vardık
Gule bacının sac ekmeğine sanayağı sürüp toz şeker septiği günlerde de!..
Yani anlayacağınız kenar mahallelerin uslu durmayan çocuklarıydık biz!
Bedenimiz topraktan olduğu gibi
Evlerimiz de topraktandı!
Onun içinde
Onun evi bizim ev gibi bir kavram yoktu bizim zamanımızda...
Yollarımız da Topraktandı
Tencerelerimiz de!..
Melamin, çelik yoktu yani
Adına "Hılık" dediğimiz toprak çanaklar vardı.
Sonra ne olduysa hepsinden uzaklaştırdılar bizi.
Toprakla sıvanmış, kireç kokulu odalarımızdan çıkartıp adına
"Apartuman" dedikleri beton yığınlarına yerleştirdiler...
Ne baba yadığı bahçelerimizi bıraktılar nede bağlarımızı.
Veran ettiler hanemizi gakgom!
Oysa aynı dualarla büyümüş çocuklardık biz!
Hep aynı toprağa dokunurdu ellerimiz.
Sürekli toprakla haşır neşir olduğumuzdan dolayı da
Hem sakin hem mutlu hemde huzurluyduk biz!
Yataklar, yorganlar ve yastıklarımız da birdi bizim...
Anlarımızın arada bir döküp yün değneğiyle çırpıtıkları
Aakar suların kerhizinde hayvan suvarılan göletinde saatlerce yıkadığı
Hammeddesi hayvan olan YÜN!
Çoraplar yapardı ondan bize nenelerimiz
Faniyalar da!
Sonra ne olduysa onları da aldılar elimizden
Çocukluğumuzu aldıkları gibi heminde!!!
Sakın ola pisti, kötüydü ya o günler demeyesiniz
Veya okuyunca gülerken burun bükmeyesiniz yazdıklarımın.
Toprak evler, sıcacık olurdu dostlar...
Tabi o evlerde yetişen ÇOCUKLARDA!
Odaların içerisi bomboştu ama gönüller çok hoştu.
Yere serilen bir kilim yada bir hasır ile keçe vardı
Kenar köşelerde de "ŞİLTELER" seriliydi.
Şilte derken şimdiki şilteleri anlamayasınız
Çül çaputtu onlar...

Üzerlerinde diz kırar büyüklerimizin sohbetlerini dinlerdik
Daha çok toprak konuşulurdu.
Toprağın ne kadar verimli ve toprağın ne kadar kurak olduğu...
Toprakta yetişen çocuğun ilerde gönül rahatlığıyla
Aynı dilin ve aynı dinin çocuklarıyız biz diyebileceği...
Onda yetişen çocuğun Vatanına milletine daha çok bağlı olduğu konuşulurdu.
Mahrum bırakıldık nedense?
Toprak kokulu odaların ahşap raflarında kokan kavun kokularından.
Yozlaştırdıkça yozlaştırdılar bizi gahgom!
Artık aynı toprağın çocuklarıydık biz demek yerine
Benim babam senin babanı döver
Benim ayakkabım Adidas olum
Seninkisi gibi markasız değil,
Gömleğim Amerika'dan
Pantolonum İngiltere'den...
Çok af edersiniz kışında ki don bile markadan.
Bu nedenle de bozuldukça bozuldu düzen.
Düşünün bakalım toprak evleri
O küçücük teneke sobaları
Bahçelerinde öten horozları
Kuru fasulye pişiren kuzineleri
Meşe odunuyla pişen çayları
Evinin hem erkeği hemde kadını olmuş anaları!...
Düşünün o rahimlerde büyütülüp doğan çocuklarla şimdi ki çocukları...
Düşününki,Aynı dağın yeliyiz biz türküsü
Yada oynama şıkıdım şıkıdım şarkısı yerine
Aynı toprağın çocuklarıyız biz,
Dinimiz de dilimizde bir
Biz gelmedik kavga için
Bizim işimiz sevgi için deyip
İnsanlığıyla
Geçmişiyile
Atasıyla
Geleceği
Ve Türklüğüyle
Gurur duysun gençlerimiz
Duysun ki;hep bir ağızdan, "Aynı toprağın çocuklarıyız biz"
Onun içinde birbirimizi yemez, ancak yaşatırız biz diyebilsin...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836781/ayni-topragin-cocuklari.html>

HARPUT'A ÖZLEM

Her taraf sabahtır okunur ezan
Gözlerim görmüyor Harput'un etrafını gezem...
Lobar lobar derdo kibar diyen Ali Kaya'yı görüp
Gidin söyleyin kargaya konmasın bizim bahçaya
Konarsa bizim tarlaya, şikaat ederim Mevlaya diyeydim...
Ellerim tutsaydı da bir dertli mektup yazaydım.
Havar dile, havar dile
Malemi tekıdane
Goçer ğerib dıloyloy
Şewe tari şewe meran
Derdemi gırane hayfe Meran!diyeydim...
Oturaydım gölgesine ulu çınarın
Elim ataydım kulağā
Ben Harput'tan çıktım indim bağlara
Mezranın altında yar yar düştüm ağlara
Sırtımı vermişim karşı dağlara
Vurma zalim vurma, ben bir aslanım
Zincirlere bağlanmayan aslan!
Ben Harput'tan çıktım da beni görmüşler
Gidip düşmanlara haber vermişler
Bir zalim yar için bana kıymışlar
Vurma hayın vurma, ben bir aslanım.
Zincirlere bağlanmayan aslan diyeydim...
Dabağhanesinde yıhanıp
Göllübağında çimeydim...
Bulaydım Nesibe'yi,
Aman yedi yıl oldu gurbet elde dolandım geldim
Güzel cemalini görünce eylendim kaldım.
Nese,,,sende bu ayrıanı kimin için yaydın? diyeydim...
Oda bana, Aman var git babayiğit
Sende bu dağların efesi misin?
Yoksa yaydığım ayrıanın kıyası mı ?deyip,
Anam evde yok anamdan izinsiz ölsem vermem ayrıanı diyeydi.
Aman güzelim oda nedür suya düşer de ıslanmaz?
Oda nedür de yerde kalsa da paslanmaz?
Ya bunun cevabını ver, yada doldur içem ayrıanı diyeydim...
Kızaydı bana. Var git babayiğit var git.
Burası Harput!
Erenler evliyalar yurdu...
Teraziye koysan da tuzu
Tanımasam da sevdiğim Azizi, Bilmesem de ok değmiş yaram sızları
Ben Harput'luyum
İyi bilirim bugünün adı nedir yıkıl dağlar
Yarım gitti burdan dadı nedir
Vay anam vay türküsünü
Yeri zalım yeri
Yeter kalma yolundan geri
Ben garibem
Ben öksüzem
İşin yoksa söyleyip dur,
Ağlama yar ağlama
Mavi yazma bağlama
Mavi yazma tez solar anam
Ciğerimi dağlama
Ayvalar olanda gel anam
Elmalar olanda!
Hasta düştüm gelmedin
Bari can verende gel anam, bari can verende!!!
Feleğin sözü var, vefasıza bel bağlayanın görmez iki gözü

Bizim kızların huyudur gardaş!
Arab atı gibi bağlar başını
Sevdiğine bile vermezken kalem kaşını
Daha değil ki ellere!...
Kah yihıl karşımdan gözün önü kurukene diyeydi...
Kayalar gürgelendi
Güzeller suya indi
Her güzelden bir ömür
Yine dertler tazelendi Nese!
Ben murada ermemişem
Harput gibi heybetli olsam da boynum hep büküktür.
Gel otur yamacıma
Altun yüzüğüm kırıldı
Suya düştü su duruldu
Dediler yarin gelmiş ince bellerim kırıldı
Kurban olam dillerine
Bu gece yanında kalam
İsterse ölem yavvvv diyem
Dert bir değil elvan elvan
Takatsız kalmışım yayan
Bir derdime bin derd koyan ol Leyladır Leyla!
Biraz da bana gül kader
Yerden yere vurdun
Bak tanınmaz hale geldim bitsin bunca elem keder
Sevdan yakar haşlar beni
Pınar olmuş yaşlar benim
İyi günde dost olanlar kötü günde daşlar beni
Biraz da bana gül kader
Yerden yere vurdun yeter
Bak tanınmaz hale geldim
Bitsin bunca elem keder diyem
Bi kırtikte miç edem
gidem gadanalam gidem diyeydim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843622/harput-a-ozlem.html>

Adını Sen Koy!

Adını Sen Koy!

Sende doğduk, sende büyüdük.
Renklerin en güzelini senin tabiatında görüp,
Kokuların en güzelini Harput'ta kokladık.
Yeşili az olan
Kekik kokulu bozkırlarda!!!
Karaçalı suyunu içtik kana kana
Çimerek Hazar Gölü'nde!
Künyemizi adın ile yazdık gönlümüze
Adın söylenince göğsümüz kabarsın diye...
Sarahatun'da Namaza durup
Kayabaşı'nda hoyrat dinler,
Süt kalesinde halaya dururduk...
Adımızı sorana kısaca "GAKGO!"
Memleketim sorana ise "Vatan elleri çok güzel amma bizim Elazığ başka" derdik.
Medeniyeti bizden öğrendi Anadolu
Kültürün beşiği iken!
Vefayı sende gördük.
İhanet etmek yasak
Toprağını kirletmek günah iken!
Acılara bile gülün,
Dellenin ama kabadayılık yapmayın oğul!
Bulamaca aluçalar katın amma
Helal sütüme haram katmayın diyen nenelerimiz sağ
Dedelerimiz ve Babalarımız başımızda iken!
Oğlum! "Erkeklik ne yataktadır ne de dayakta"
Erkeklik kadın kıymeti bilmektir.
Çalışıp namusuyla para kazanıp,
Düşene el atmaktır.
Zengin olup kalantor da olsun
Okuyup profosör da olsun
Aslını inkar etmeyesin.
Bilesin ki; "Aslını inkar edenin nesli gevşek olur oğul!"
Sen sen ol, orijinal kal!
Bu şehir Elazığ!
Zemini kayalık, iklimi de serttir
Ama insanları misafirperver ve "MERTTİR."
Kötü tanıtmışlar
Oda felektir!...
"Ömrüm ömrüne olsun oğul"
Rızkdan korkma!
Daima dik dur ama diklenme.
Ve kimsenin önünde menfaat için eğilme.
Daima kendilerinden büyüklerle otur
Daha çok dinle, çok konuşma.
"Ağır ol ki batman gelesin"
Unutma ki "Ağaç daldan gürler."
Ufak daşdan kışın siler atarsın ama büyük daşdan asla!
Bu şehirde bolluk, bereket vardır oğul!
Burası Elazığ!
Acıktığında destur almadan gir bağlara
Kopar kopar, doya doya ye salkım salkım öküzgözü, boğazkere üzümü...
İnan hepsi helaldir.
Daha toprakla buluştuğunda bağlar
Bu malda kurdun kuşunda hakkı var.
"Yiyene helaldir ama
Vatana ihanet edene zehiri zıkkım olsun" dedi Atalar!
"Anan sahan duacıdır gadanalam

Kurşun sıksalar işlemez.

Yeter ki elin namusunu kendinkinden üstün bil

Ve puşt pezemenkle oturup kahma!” diyen analarımız

Bizlere İslam’ın ilk şartı dürüst olmak ve karnını doyurduğun,

Doğup büyüdüğün kutsal topraklara sahip çıkmak farzdır oğul dediği zaman.

Peki ya şimdi?

Şimdi seni senden uzakta yaşayarak kültürden yoksun, insanlıktan bihaber vurdumduymaz ve hasretinle kavruluyorken bedenler.

Kısacası seni sensiz yaşıyoruz canım Elazığ!

Ne olur bizi affet.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/866154/adini-sen-koy.html>

OĞLUMA

Sevgili oğlum!

Bir doğum gününü daha ailen ve seni sevenlerden uzakta ,Angaranın puslu havasında geçiriyorsun.Öncelikle doğum gününü kutlar ülkem ve vatanıma hayırlı evlat olmanı yüce yaratıcıdan niyaz ederim.

Beni bilirsin oğul!

Ben!Doğum tarihim dahi doğru bilmediğim için ve kutlayanım olmadığı için alışkın değilim böylesi günlere ve takılıp kalmam doğumgünü,sayım günü ,yok dersgünü, bilmem mozik çevirme günlerine... Çünkü bize bunları yaşatmadı büyüklerimiz...!

Zavallıların tek derdi karınlarını doyurup şerefleriyle yaşamaktı.Onu da yaşadılar çok şükür.Yaşadılar ama yaşamadan hayatı...Feda ederek ömürlerini ,şana üne,nama vermeden değer...

Bildikleri tek şey vardı oda, Çekme bu dünyanın boş devasını ...Çalış yıkmayasın el yuvasını...Beslediğin bağın ye meyvasını...!Bil ki elin bağıyla karın doymazdı oğul!

Mesela benim koca yürekli babam doğum günümü bilmezdi.Onu bilmezdi ama bir sözüm var benim zamana uygun.Namerde açtığın sırra güvenme....Servetim var diye aldanma oğul...Birgün elden gider, mala güvenme derdi...

Tabi ozamanla şimdiki zamana fark var oğul!

Ozamanlar mala değil adama verirlerdi değer.Şimdi her şey para oğul!

Ama sana bir dost nasihatı olsun benden.Paraya değil adama ver değer!

Bakma insanların rengi,dili,dini ırkı ve tuttuğu siyasi parti ile futbol takımına.Sana geldiklerinde bir adım, eğer güvenmiyorlarsa "Hasta döşeğinde gelen tere",sen iki adım git.Yok eğer servetim var ,yar olur bana canan diyorlarsa onlardan uzak dur.Bil ki yokuşta ilk yorulacak olanlardır onlar oğul!

Sevgili oğlum!

Ben kenar mahallelerin günahsız çocuğuyum,sende öyle ol...

Saygıdan sevgiden ve onur ile şereften asla verme ödün.Unutma ki ;Gün gelir vücut kurur kan gider...Vakit geçer şöhet gider şan gider...Azrail başucunda bekler...Oda bilinmeyen zamandır ama er yada geç yaşanacaktır.Herzaman neyine güvenem yalan dünyanın...Bir dost bir post yeter bana...Allah kimseye muhtaç etmesin yeter anlayışıyla hareket et.Etki ilerde kötü zamana kaldık..Edeple haya gitti,haram kattık sermayenin özüne,ondan da getti servet...Eyvah dünya türküsünü söylemeyesin.!

Herdaim iyi işler yap...Bil ki;iyi iş yaparsan dostların olmaz düşman.Ancak öyle sevilir öyle sayılırsın.Belki çok zengin olamazsın bu dediklerimi yaparsan ama şerefle yaşarsan öldükten sonra bile adın söylenir...

Allah ve Devletten hep kork...İkisinin de tokadı çok fenadır oğul!

Onun için haram ve kanunen yapılması yasak olan işlerden uzak dur.Dur ki elin ekmek tuta oğul!...

Fakir insanın boynu bükük olur ama başı hep diktir oğul...Soğan yemeki ağzın kokmasın...Yetimide yüzü güldüğünde göresin..Dost dostunu dar günde sınar.Dara düşen dostuna ordayım burdayım haberim yoktu deme...Nerdesin? aha avudur gelim de...Deki başına bir iş geldiğinde onlarda sana gelsinler oğul!

Dünya dedikleri bir handır.Aldanma sen dünyaya...Yükünü almış giderken katar yolcular eğleşir kervanı kalır demişler.Bir Atasözüdür,biri gider biri gelir yerine ama yiğitlerin namı nişanı kalır oğul!

Atacağın her adımda önce benim babamı ,sonra kendi babanı ve daha sonrada kendi şerefini düşün.Bil ki meydanlarda önce Atanı tanırılar...Temelin sağlam oğul!Korkmuyorum senden.Diğer çocuklarımdan da...Birtek dileğim var sizden, doğruları bilmeden olmayın OZAN!Ve kafamı eğdirmeyin öne ,yeter bana.Yunus gibi deryada olun,Yusuf gibide kuyuda.Ama asla olmayın demir parmaklıklar ve dindar görünüp gerçek dindarları aldatan dinsizlerin ardında...

Doğru birdir oğul!

Vücudu büyük olabilir ama fikirden ufak olanlardan hayır gelmez bu vatana.

Onun için diyorum ki arkadaşşıma,Yunusu bir balık yuttu gardaşım.Sabır ,azim ve ceht ederek oku!Oku ki bizi değil ama kendinizi kurtarasınız bu dünyanın fikire muhtaç ,vara sahip olan deyyusların elinden...

Kusura bakma oğul!

Gene deştım yaralarını ...Ellerin babaları gibi hoş şeyler söyleyemedim sana ama benim dediklerimde sırlar vardır oğul!Dermesini bilirsen bu sırları ,sende benim gittiğim yoldan gider umuda kurşun sıkılmaz ,yoksula,fakire ve yolda kalmış ile yetime bir elde sen atarsın.

Bak oğul!Birgün yalan olur geçer bu pozumuz .Onun için ozaman aramıyasın sana bunları diyecek babanı diye ben şimdi söylüyorum.

Vardığın her cemaatte az konuş çok dinle oğul...

Kanadın var diye yüksekten uçma...Herzaman fakir olduğunu düşünüp empati kur.Sen hep Merde köprü ol namerd geçse de üzerinden... Saç ağarır bel bükülür ama bilek bükülmez oğul!Yeterki sen yaşamasını ve yaşatmasını bil.Tunçtan kalay olmaz boşa uğraşma...Aslan göç ederse kalırmış meşe,baykuş göç ederse veranı kalır oğul!

Saray padişaha baki değildir,birgün onunda ömrü zay olur gider.Sen reyhanilik yap.Ama Memlekette bu milletin kanını emen kene gibilere hep buğz et oğul!

İnanma ve aldanma kendisini altın gösterip bakır kadar değeri olmayan tırrıklere...Sen sen ol kendi bildiğinle yaşa.

Dindar olacaksan eğer,
Her dilden anlayandır Allah!
Yeter ki sen dürüst ol ve sıdk ile et duan.
İster Arapça yalvar yakar,ister Kürtçe,ister Zazaca ,isterse Türkçe!
İnanma seni kendi bildiği duadan başka dua bilmemen için kandıranlara.
Aç ellerini ,aç semaya gagogom!
İngilizcede kabul ediyor ,Almancada Allah!
Yeter ki istemesini bil...!
Ve kanma seni kandırarak kendisini parlatan şarlatalanlara.
Koyma onunla arana elçi!
Sen gel beni dinle, Kuran'ı anayasa bil...!

Yok eğer yoldan çıkmak istersen ,bil ki o yolun sonu yok oğul!
Son olarak,Birgün hepimiz ölüm denen şerbeti içeceğimize göre sen gel beni dinle doğruyoldan ayrılma oğul diyor daha nice mutlu,huzurlu ve sevgi dolu yıllar diliyorum.İşin gücün rast gelsin,okul arkadaşların ve hocalarına da selamlar oğul!
Umarım hocaların vatana millete hayırlı evlatlar yetiştirir, evlatlarda önce vatan,namus haysiyet deyip ahlaklı bir nesil olurlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/867052/ogluma.html>

ÖLMEK NE GÜZEL ŞEY ANNE!

Ölmek ne güzel şey Anne!

Güneş batmak üzereyken bir akşam üstü Elazığ'da!

Dışarıda kar, benim içimde yağarken yağmur.

Halı ahvalımı sorma felek

Sebebi sensin acılarımın

Suçtu başkalarında arama deyip varmak sonsuzluğa....

Ölmek güzel şey Anne!

Eğer ki gelmeler topraktan ise demek ki gitmeler aynı yerdir diyerek Elazığ'da!

Dilde Akşamdan başladı sel gibi yağmur

Yağmurun sesine anam uyanır.

Üstüme kapanır kana boyanır türküsü varken

Yaylalara veda ederek kanayan yüreğini göstermekten kaçındığın dostlara eyvallah deyip kurtulmak demek

,yalandan, dolandan riyadan veda başkalarının acılarıyla mutlu olacağına inanan haysiyetsiz,onursuz,ciğeri beş para etmez deyyuslardan...

Kurtulmak demek Anne !

Ölüm kurtulmak demek.

Dertten kasevetten, birde uğruna hergün öldüğün ama senin olmadığı için senin için ölmeyen ,düşlerinden eksik etmediğin,ben seni yasaklarda sevdim diye türkü çığırдыңın kahve tadında kahve gözlü kızın hayalinden kurtulmak demek Anne!

Ölmek ne güzel şey Anne!

Yaşamak kadar güzel olmasa da

Yok olmak güzel şey Anne!

Unutmak veda Unutulmak için

Toprağa kavuşturup yorgun bedenini son vapur gibi ayrılarak limandan gitmek, yaşananları ardında bırakarak daha fazla bükülmeden bel, ebediyata geçmek güzel şey Anne!

Haydi gel...

Gelde,Eller günahkar,diller günahkar,dünya günahkar iken tertemiz doğurduğun gibi tertemizde öldür beni Anne!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868225/olmek-ne-guzel-sey-anne.html>

GARİBAN ÇOCUKLARDIK BİZ

GARİBAN ÇOCUKLARDIK BİZ

Aynı acılarla kavrulmuş,

Aynı dertlerle büyümüş

Aynı kaderi paylaşmış

Adam gibi adam ama

Yoksulluğa boyun eğmiş

Gariban çocuklardık biz!

Ağlaması bile bir tuhaf olan,

Doyasıya ağlamak istediğinde bile

El alemden utanıp gözyaşlarını erteleyip içine akıtan

Daha sonra kuytu bir köşede

Kırk ikindi yağmurları gibi boşalan gariban çocuklar!

Sevgiden ve Arzudan mahrum büyüdük, bu doğrudur.

Aşktan da yoksun.

Lakin,Sokak aralarında saklambaç oynarken

Aynı salçalı ekmekten birer gij aldığı halde mutlu olabilen gariban çocuklardık biz!

Soranımız olmazdı hiç!

Sen hiç ne hissettiğini hissedemeden nefes aldın mı?

Aç mısın tok mu oğlum!...

Süslü doğum günü partilerin oldu mu senin?

Alabildi mi işçi baban bi çüt kundura ayağına maaşını aldığında

Hırniğimizi kolumuza sildiğimiz yıllarda...

Gariban çocuklardık biz!

Kirli sakalımızı okşamak isteyen kıza sarılmak yasaktı bize.

Vede aşık olmak sevgiliye ölesiye...

Toz toprak demez,

Duvar diplerinde oturur kaderimize boyun bükerdik

Gülüp geçerken yanımızdan

Derdimizin ne olduğunu bilmeyen garipler...

Bizde gariban maribandık ama az değildik hani.

Ellerin talihi durmadan gülmüş

Bizimde gülüz açmadan solmuş.

Geriye kahırdan başka ne kalmış

Bir kere yüzümüz gülmese de

Gariban ve boynu bükük olsak ta, mert çocuklarız biz türküsünü söyler

İnatlarına Devrim marşları okurduk ,duyunca daha çok gıcık olsunlar diye...

Bence iyi ki öyle yapmışlar...

Sayelerinde koministliği öğrendik.

Gariban çocuklardık biz!

Gariban büyüyeceksin ki yüreğin kocaman olsun anlayışıyla yetişmiş

Arkadaşlarını satmayı günah

Kavgadan kaçmayı da dinden çıkmış gibi gören

Üstü başı eski üskü

Cebinde parası olmayan ama

Yüreği kocaman olan gariban çocuklar!

Teknoloji yoktu bizim zamanımızda.

Telefon ,mesajda!

Biri ıslık çaldı mı bilirdik ki birinin başı dertte.

Deli taylor gibi koşar yetişirdik

Top tüfekte değil elbette.

Yumruklarımızla...

Anlayacağını gariban çocuklardır biz!

Baba parasıyla hava atmayı sevmeyen

Rakıyı haram olduğu halde içen

Hak yemeyi de haram bilen

Sakalıda bıyığı da şekilcilik olsun diye bırakmayan

Ve derdi olanın derdini dinleyen,dert çıkarmanın derdi olan ancak dalımızı kırmaya kalkanın ağacını kökünden söken

,hayallerini kendisine yastık yapmış GARİBAN ÇOCUKLAR!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873051/gariban-cocuklardik-biz.html>

Urfalıydı Adı Ramazan!!!

Canım yazmak istemiyor, yazmayım diyorum.
Yaz diyor hanım!
Sabah gördüğümüz adamı yaz.
Yazmayım, hulkumdar...
Darlandığımda yazdığım yazılarda ağır olur.
Ağır olunca da okuyan siyasete bağlar hanım, iyisi mi yazmayım diyorum.
Zorluyor, yaz...
Peki ,emir demir keser yazayım.Yazayım ama Fatma ablayı yazdım ne oldu?
Boyacı Selo, Salıbabalı Ahmet , Aşık Muro ile Seba abla ve Refikayı yazdım nettiler?

Olsun sen yaz.
Balık bilmezse Halık bilir.
Eyi baba ,yaz yaz...
Ama şunu bil ki yazmak bir şey değil,okumak ta kolay ama okuduğunu doğru algılamak zordur yeni Türkiye'de.Hele de yeni Elazığ'da!
İyi ki birşey istedim senden.
Herşeyi yazisin bunu da yaz.
Tamam yazayım.

Ama önce türküsünü dinle Ramazanın.
Hikayesini sonra okursun.
Türkü okumadı ki adam?
Okumaz olur mu?
Sen görmedin.
Nasıl yani.
Sen suratına baktın hanım,
Bense ciğerine!...
Dikkat ettiysen çay demle kızım dedi.
Benle sense yok ,içmeyelim sağol dedik.
Yoksa siz fakirin çayını mı içmezsiz ağam dedi.
Bende kendisine sende fakir misin?
Ben fakirliği senden çok çektim.
O meretin ne olduğunu iyi bilirim.
Madem öyle düşündün demle içelim.
Demle ama biryandan da hayat hikayeni anlat ki yazayım dedim ya
Oda neyim var ki neyimi anlatayım beğim deyip ağlayarak sarıldı ya bana
İşte ozaman
Aynen şunu okudu adam .
Ruhumda bir sıkıntı var.
Getsin diyom getmiyor ki.
Fakirlik başıma bela bitsin diyom bitmiyorki.
Yoksulluk başıma bela bitsin diyom bitmiyorki.
Bilmiyorum nasıl etsek
Başım alıp nere getsek
Beş nufusa birtek ekmek yetsin diyom yetmiyorki
Beş nufusa yarım ekmek yetsin diyom yetmiyorki.
Bugün kafam bozuk dostlar
Çalsın sazlar garip kuşlar
Yavrularım ekmek ister
Yatsın diyom yatmiyorki
Yavrularım ekmek ister
Yatsın diyorum yatmiyorki.
Şu fakirlik nede zormuş
Yıllardır hep beni sormuş
Avereyim birde şaşkın
Derdim sorma başımdan aşkın
Ben Ramazanım
Eşimse iftar
Hergün derim Allah'ım kurtar.
Sizde dua edin sebep olan olan görsün dostlar diyordu.

Olamaz ,bu imkansız.
Sen müneccimmisin?
Ne alakası var yavrum.
İnsanların anlında bir yazı var.
Onu ancak anlayan okur.
Oradan okudum ben adamın ciğerinden süzülüp gelen türküsünü.
Hatta misafirleri gelmeden söylemeye de çalıştım bir kirtliğini.
Fark etmedin mi?
Evet ettim.
Ozaman hele sen hüş, get işen bak bende Ramazan'ı yazam.
Babe sen Urfa merkezden misin?
Evet dedi Ramazan.
Peki burada ne işin var?
Buraya pancar çıkartmaya gelmişim yıllar evvel.
Bu nedenle birkaç tanıdığım oldu.
Babamla arayı bozunca da kinederişli Osman'ı aradım.
Gel dedi bana.
Pancar yok ama bir iş buluruz sana .
Bende pılımı pırtımı toplayıp geldim.
Eeeeeee.
Esi bu, geldim iş bulmadım.
Bende kağıt toplamaya başladım.
Yazın iyiydi ama şimdi kağıtlar yaş olunca alan yok.
Daha doğrusu almıyorlar.
Kuru kağıtta ortada yok
Haliyle durum kötü ağam dedi.
Kaç aydır buradasın? 6 ay.
Ev kiran ne kadar?
Valla 250 dedi ama 10 kağıt kırdık çok şükür.
Evde ev olsa!
Yıkık dökük
Bacası tütmez
Odun yok.
Çalı çırpıdan idare edim birde kağıt!
Çocuk kaç?
3 dedi.
Buna sevinmişim.
Çünkü 3 çocuğa teşvik ediyor hükümet...!
Biri gördüğün kız
Bir oğlum küçük benden beraber kağıt toplar
Biride Mardin'de asker dedi.
Vula apemin yaş kaç sende?
Kaç gösteriyorum?
Elli varsın dedim.
Güldü.))
75 doğumluyum dedi.
Kafa bulma benimle ne 75 i?
Senin yaşında tut ağacı kalmadı dedim.
Kızım kimliği getir.
Getirdi ki gerçekten 1975 doğumlu.
Abe sende kalsın araştı.
Bugüne kadar bir suçum yoktur.
Haramda yemem.
Verirse helal versin Allah dedi.
Engüzeli de bu ya dedim.
Haram yeyenlerin evine git bakalım böylesine sıcak mı?
Çok şükür dedi.
Günde 5 vakit namazımı kılıp şükrediyorum
Bana namazını söyleme Ramazan !...
Namaz senin borcun.
Ben insanlığına bakarım
İnsansan başımın üstünde yarın var
Olmasan da çeker giderim dedim.
Anlattı. Çok şey anlattı.
Ailesinden neden koptuğunu
Yedi kardeşinin kendisine bakmadığını

Babasıyla konuşmadığını
Falanını filanını hepsini birbir aldım ağzından.
Aldım almak istediklerimi ama bir şey daha vardı.
Oda siyasi görüşüydü.
Aslında tipinden tahmin etmiştim görüşünü ama yinede sormalıyım.
Sorduğumda önce biraz çekindi.
Neden sordun abe?
Bir şey yok.Sadece merak ettim.
Baktı ki samimiyim,falanca parti dedi.
Rahatlamıştım bunu duyunca.
Birer tütün doladı
Bir çay daha koy kızım diyerek başladı anlatmaya.
Abe ben fakir adamım.
Siyaset nedir bilmem.
Harran ağası kime ver derse biz ona veririz.
Bizde ağalık var halen, sen bilirsin.
Ağa ne derse odur.
Bilirim Ramazan bilirim.
Fakire gelince din iman
Kendine gelince" LİMAN" hayalleri kuranları iyi bilirim.
Bunu birde sen gibiler bilse var ya!
İşte ozaman düzelecek bu ülke dedim.
Sonra :
Peki sizde başlık parası var mı Ramazan?
Valla varda ben eşime vermedim.
Vermediğin içinde yoksul kalmışsın dedim.
Para verseydin sende zengin olurdu.
Herhalde para vermedin diye abla har vurup harman savurdu ki
Senin iki yakan bir araya gelmedi Ramazan?
Yok abe yok.Allah hanımımından razı olsun.
Valla tenekede su kızdırıp yemek yapıyor.
Çamaşır ,bulaşık, banyo,hepsi gördüğün bu tenekeden geçer.
Ondan olmasa ben ne yapardım?
Bende az değilim.
Karı kocayı kızıştırıp birbirine düşürmek istiyorum.
Lakin Ramazan yemiyor.
Baktı ki şakacıyım dua etmeye başladı.
Etme dedim Ramazan...
Bana dua edeceğine seni bu hallere koyana beddua et.
Etmedi mübarek.
Yalavuz şunu söyledi.
Kapı komşum hepsi Suriyeli
Onlara veriyorlar maaş.
Ramazana gelince ,Ramazan sen yol saç baş diyorlar dedi.
Tam da Ramazan, seni bu hallere kimler düşürdü farkında mısın?dedim, çat kapı.
Girdi içeri 4 büyük adam.
Biri sakallı hacı.
Hanımlar var diye yüzünü sakladı kaçtı oyanı.
Hanım sen yan odaya geç, hacı emmi sende yanıma gel.
Hacı emmi beni dinlemedi bile.
Boş odaya geçip kapıyı da kapadı
Ramazan' da yanlarına tabi.
Harekete üzüldüm ve kalktım.
Ramazan hatırobo to bıra dedim.
Dış kapıya kadar yolçuladı garibim.
Kapıda yine insanlar vardı.
Kömür getmişlerdi
Üzerinde de parayla satılmaz yazıyordu.
Dedim ki kendi kendime:Ulan hacı !
Bu Ramazan bu kömürü alıp yakar.
Yollayana da dua eder.
Düşünmez ki ben kimim bade kim?
Benim hakkım kimde, kim zıkkımlanır?
Neden Hasan ağa sarayda yaşarken ben merekteyim? Demez.
Baharı gördüğünde de gider kendisine bu dar günde yardım edene basar möhrü çıkar.
İyi mi sen, Allah kurtarsın Ramazan deyip ayrıl.

Karışma .Kimin ne hali varsa görsün ama ne et et, Ramazanı tek yakala Türküsünü sölet!
Saygı ve sevgilerimi sunuyorum ama üzülüyorum.
Bu asırda Ramazan gibilerin olmaması lazım.Olmaması hacı!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/891996/urfaliydi-adi-ramazan.html>

BAŞLIĞI SİZ ATIN

Mutluluğun resmini çizen Abidin Dino'ya söyleyin de birazda hüzünlere yazılmış ömürlerin resmini çizsin.Hep mutlu göstermek olmuyor insanları.Arada bir dokunsun bam teline,dokunsun da hepimizin yüreği birdir aslında,batıda yaşayanın da bir doğu,kuzey ve güneydekinin de bir.

Tek farkımız var birbirimizden,oda şudur.Kimimizin orta yerinden yaralı yüreği kimimizinse yoktur dalağı...Kimi saraylarda geçirir ömür,kimide gördüğümüz gibi toprak damlarda çeker cefa.

Sıkıntı şurdadır. Mutluğun gölgesinde oturan kırmızı şarabı doldurur kadehe ve delice içer bulur kafa,kerpiç damlarda oturan yarına nasıl çıkacağını düşünür!

Söyleyin Abidin Dinoya...

Deyin ki;Halis gakgo deyidi gözlerin ihanete ihbar taşırken aklın neredeydi?

Avluda kendini asan çocuk haykırdığında dünyaya yoksulluğunu fırçan yok muydu?

Sevdiği kızın saç telini kendine umut yapıp gurbet elde ona sarılarak yatan yağız delikanlı mektubunun en başında öyle özledim ki seni ,aklıma her düşende sanki kamyonlar geçiyor üzerimden dayanamıyor

ağlıyorum ,ömrümden düşürdüğüm anahtar sol yanıma sancılar veriyor sevdiğim,Eski bir anarşist gibi paslanmış kimliğim. Yorgun söylentiler kanıyor solgun yaralarımndan.Ya gel beni al yada sen gel bize kurban diye şiirler yazarken nerdeydi?

Görmedi mi yoksa görmek mi istemiyor?

Gizliden ölmek isteyen adamın akrep sızarken içine...

Çok davullu senfonileri görürken neden görmedi gözleri “yağmurlar bile ıslatmıyor artık beni

Gidişinden sonra yıkıldım en sessiz harften bile nefret ediyorum .”Ey benim hasret kokan sevgilim bu acıya dayanır mı yürek deyip haykırsam ismini dünyaya ve gel,ne olursun gel desem gelir misin diye türkü yakan gencin isyanı “havar” haline dönüşürken nereye kaymış ta görmemiş kulaklarından kıpkızıl kanlar akan ülkem delikanlısını?

Biliyorum,okurken mırıldanacak bazılarınız.

Belki küfredecek bana,belki devrimci ,belki de bu işlerin “FITRATINDA “var.Abidin Dino ne yapsın buna diyecek ama öyle değil dostlar öyle değil.

Eğer, senin benim ve mazlum hakkı yiyerek köşeyi dönen Bilal gibileri görüyor ve onlara mehdyeler dolusu şiirler yazıyorsa nemalanmak için bir şair ,şakağına namluyu dayayan intihar acemisi Hilalide görecek.!Yok öyle üç kuruşa beş küfte.

Doğum sancısından titreyen kadını da görecek hasta yatağında ,şu odasına yağmur damlamasın diye damı loğlayan anayı da!

Görmek zorunda mı peki?

Bizde bir laf vardır.”Ne kör gördü nede sağır işitti.”olmaz öyle.Körde görecek sağır da işitecek.

Biri görmemezliğe biride duymamazlığa verirse olmaz.

Bilen bilmeyene yetişecek.

Duyan duymayana

Görende görmeyene.

Nasıl ki; Sevmek için direnmek lazımsa ölmek içinde mezar lazım deyip saldıracak.

Güneşe çıkmak için dua eden çocuğu da görecek Dino,domino taşları gibi deliği deliğine denk getiren Hırsız ve gördüğü her resme yüreği yanarak şiirler yakan şairi de.

Zeytinyağlı barbunya yiyeni de görecek ülkesinde,bir zeytine muhtaç halde yaşayan aileleri de.

Tren hatı altında tiner çekerek büyüyen gencinde vatandaş olduğunu bilecek,evine ekmek götürmek için çöpten ekmek toplayan babayı da!

Sadece mutluluğun resmini çizerek Hayaldi gerçek oldu demekle olmaz.

Sustuk sustuk sustuk ,Kime sevdalı olduğumuzu unuttuk deyip asluhu neslihu diyerek olur.

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/896704/basligi-siz-atin.html>

AH HARPUT AH

Yine takmışım kulaklıkları,ışıkları söndürmüş, koltuğumda tek başıma oturuyorum.

Yanımdaki sehpa da içi izmaritlerle dolu kültablam yanında da az evvel yediğim portakalın kabukları var.Hayalimde onca şey yazmak varken ben şiir yazmak istiyorum.İlhamımda , sesini son vitesine kadar açtığım Enver abenin nostaljik türküsü "BİR KARAKAŞ BİR ELA GÖZ SENDE VAR...BİR TÜKENMEZ BELALİ GÖNÜL BENDE VAR...YEDİ YILDIR DERDE DERMAN ARADIM, HEÇ DEMEDİN DERDE DERMAN BENDE VAR" oluyor...Dönüp dönüp aynı türküyü defalarca dinliyorum.Maziye dalıp üzülüyor, üzülükçe de sigara üstüne sigara yakıyorum.Geçiyorum "Deli gönül" türküsüne.Onu da aynen şöyle okuyor rametlik."DELİ GÖNÜL MELUL OLUP AĞLAMA,AĞLAMANIN ELBET BİR GÜLMESİ VARDIR...İNTİKAM ADİLERE KALIR MI SANDIN,HERKESİN FELEK ETTİĞİ KADAR BULMASI VARDIR."

Dinlerken bir şimşek çakıyor beynimde.Ardından şöyle başladım şiirime... Ve birgün bu şehirde sabah olmayacak benim için...Çekip gideceğim özlediğim hayata doğru... Kırılısın ellerim neye yarıyor gençliğim gidiyor tutamıyorum şarkısı eşliğinde "Ölüm seni arar oldum nerdesin türküsünü mırıldayarak"...Yıldızları da şahit tutacağım... Hani durmazdı dünya hep dönerdi diyerek...

Gözlerindi cennetim Hülya!Günlerim hep sensiz geçiyor, nerdesin gözbebeğim? Ne olursa olsun beni unutma sakın...Kime sorarsan sor, ben olmasam da çalacak radyolarda hep benim şarkım...Kader ayırmayacak bizi..Biz ayrılacağız...Yani kopacağım senden...Sonbaharda düşen yaprak bile acıyacak gidişime...Anıları çalacak kemancı silooooo...Duyunca dayanamayacak ağlayacaksın...Saçların henüz beyazlaşmıştı nereye gidiyorsun arkadaş? diye soracaksın...Cevap veremeyeceğim soruna...Çünkü artık yaşamıyor olacağım derdemez bir damla gözyaşı döküldü çoktandır ağlamak için can atan sağ gözümden... Titreyen elimin üstüne düşünce kendime geldim. Ne yapıyorum? dedim.

İçimdeki ses hele sen bide "Dertli koyunla sıralı dağları" dinle Halis gakgo dedi.

Açtım onları da açtım.Birinde ,"AH HELE ZALIM DERTLİ KOYUN DERTLİ KOYUN,SÜRÜDEN AYRILMIŞ DARDADIR DERTLİ KOYUN,VALLA BEN ÖLÜRSEM O YARSIZ ADIMI DA ANIKOM DERTLİ KOYUN"diyordu,öbüründe de "DUMANLI BAŞLARIN GÖKLERE ERMİŞ,YEDİ RENK ÜSTÜNE HARELİ DAĞLAR,YANYANA YASLANMIŞ ELELE VERMİŞ,EZELDEN EBEDE SIRALI DAĞLAR,BEN DİRDİMİ SÖYLERSEM BU DAĞLAR ERİR DERELER SUSSADA KAVAL SÖYLENİR, SESİM DAĞDANDAĞA YANKILAR VERİR,NEREDE GÖYNÜMÜN MERALİ DAĞLAR"diyordu.

Dinledikçe mest oldum.Hatta bir ara nefes almakta bile zorlandım.Biranda buz kesmişti bedenim ama soğuktan değildi , efkardan!...Derinden bir ah çekerek,tekrar yaşamak istediğim onca şey varken ve sonumuz kara toprak iken ben nereye yetişmeye çalışıyor da canımı alıyorum?diye sordum.Nereye olacak ulan?Uğruna bir ömrü feda edip yalan olduğunu bile bel bağladığın yalan dünyaya demez mi. Şöyle bir irkilip yayıldığım kanepeden doğrulmaya çalıştım.Çünkü ölecekmişim gibi bir his oluştu içimde.Hatırlamak istediğim o kadar çok güzellik varken ben bağirmaya başladım yersiz yersiz."NE BÜYÜK MUTLULUK HARPUT'LU OLMAK...SAZI VE SÖZÜYLE ONU YAŞAMAK...TARİHİ KARIŞTIR TANI HARPUT'U...BÖYLE BİR DİYARDAN MÜMKÜN MÜ KOPMAK?HAFIZLAR MENBAĞI,ALİM KAYNAĞI,EVLİYA YATAĞI ŞAİR OTAĞI...PERVAZ EDER HARPUT'TA NİCE SEDALAR.İŞTE BUDUR HARPUTLUNUN HAYAT KAYNAĞI,deyip ,Hanım hanım yetiş ölüyorum galiba dedim.Dediysen de sesi çıkmadı.Saate baktım gecenin 2.30 unu çoktan devirmişti.Bir sigara daha yakıp, şimdi ne yapacağımı düşünmekle vaktimi harcayamam.Geçmişte neler yaptığımı düşünmeliyim Ayrılık kimin kapısını çalması ki gakgo? "Bu dağlar kömürdendir ,geçen gün ömürdendir salla gide her şeyi, Bir şuhi sitemkarda etsen boştur,sinemde bir tutuşmuş yanmış ocağ olaydım desende boş...Anlamayan anlamayacaktır gözen heyran,yorma boş yere kendini,eser badı sabah zülfün teline deyip öylece yıkılıp kaldım.Kaldım ama suratımın ortasına bir tokat yemiş gibiydim.Çünkü ben sanıyordum ki koca şehre maziye hatırlatarak yeniden geçmişi yaşayacağım.Oysa delilikmiş yaptığım. Hemde tam bir delilik..!Bilmek zorundayız artık...Ne Elazığ eski Elazığ nede benle sen eski adam gakgom...!Onun içinde diyorum ki cümlelenize, dinleyin popu vurun topa gide,nedesiz yara bende, yar içerden kes bağrımı ta içerden gibi dertli türküleri ,nedesiz Enver Demirbağ gibi zatı muhteremleri.???

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/902926/ah-harput-ah.html>

YÜZÜ HEP GÜLEN ÇOCUKLARDIK BİZ

İçi kan ağlarken bile yüzü gülen çocuklardık biz.
Kimimiz Mardin Midyat'ta doğmuştuk,
Kimimiz Elazığ Palu'da!
Birimiz Kürtçe yakarken ağdını,
Ötekisi Zazaca haykırırdı,
Arının yaptığı balı ayının da yediğini !
İçi kan ağlarken bile yüzü gülen çocuklardık biz.

Kimiz Urfa'da doğmuştuk,
Kimimiz Maraş Elbistan'da!
Birimizi çağırırken "Babe" derlerdi,
Birimize de "Ede!"
İçi kan ağlarken bile yüzü gülen çocuklardık biz.

Aşıklar veren vatana,
Ozanlar,
Şairler,
Pir sultanlar,
Ve de hiç yok yere verdiğimiz Şehitler !
İçi kan ağlarken bile yüzü gülen çocuklardık biz.

Farklı farklı bölgelerde doğsak da
Yoktu birbirimizden farkımız,
Kaderimiz hep bir, kültürümüz hep aynıydı.
Yoksulluğumuz,
Çektiğimiz acılar,
Ve de etrafa gülücükler saçmaya çalışırken az evvel ağladığı her halinden belli olan gözlerimiz.
Aynıydık işte...

Çamurdan arabalar yaparak mutlu olmaya çalışan,
Harmanlarda pırnat toplayan,
Gemle tanışan,
Su testisini kafaya diken,
Ve ağanın da kimse bakmazdı yüzüne, kapısında üç beş mal olmasaydı anlayışıyla büyüyen.
İçi kan ağlarken bile yüzü gülen çocuklardık biz.

Farklıydık batıda doğanla.
Rengimizde farklıydı, konuşmalarımız da.
Tahsilimiz de farklıydı, cesaretimiz de.
Yetişme tarzımız da farklıydı, sokak aralarında yaşadığımız acılar ve sevinçler de.
Onlar beğle bacanak olup felekten alırken nasip,
Bizim bir yanımız hep ezikti dostlar.

Çünkü bizler yer sofrasında aynı kuşhanadaki pilava sallarken kaşık, onlar mantar soslu filamingo yiyip, Arap Yarımadası'nda Makedon Dansı oynuyorlardı.

Sözde kardeşlik.

Kardeş !!!

Nasıl kardeşdik ise?

Dert, keder hep biz,e

Sevinçler ve eğlenceler hep onlara düşerdi.

Her şeye rağmen arkadaşlık.

Komşuyduk,

Paylaşırdık,

Aza kanaat etmesini bilirdik,

Çevremizle yoktu sorunumuzzzzz.

Nasılsa aynı bayrağın altında yaşıyoruz der;

"Biz, hangi dağın ardındasın sevdiğim,

Bulmak için dönem dönem ağlayam.

Bir mektup gönder kurban olduğum,

Yüzlerime sürem sürem ağlayam" türküsünü söylerken onlar hop hopik yapardı.

Arada da bizleri hor görerek,

Geri kalmış, kiro gibi sözler sarf ederlerdi.

Dn bu yapmacık zevatlarla beraberdim.

Bir bizlerin, yani içi kan ağlarken bile yüzü gülen çocukların yaşantısına baktım,

Bir de onların kokuşmuş hayatlarının yaşantısına.

Sonra da dedim ki kendi kendime;

“ırp ulan Halis Gakgo bunlarla aynı halayda mendil ama halaydan sonra git yaz. Belki okurlarda onlar da bulurlar kendini bu yalan, bu alçak, beş günlük dünyada onlarda insanlık yolunu.”

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/906175/yuzu-hep-gulen-cocuklardik-biz.html>

sallan güzel sallan

Sallan güzel sallan açılısın gerdan
Pınar başlarında kurmuşum mekan
Dilerim Allah'tan birgece yatam
Bu bedenimden canım çıkmadan.
Dilerim Allah'tan kavuşuruz bu canımda bedenimden çıkmadan.
Kavak uzun olsun dalın olmasın
Yarin güzel olsun malın olmasın
Şu fani dünyada verseler yari
Bir gecelik yatacak yerim olmasın.
Bu fani dünyada alaydım yari
Bir gecelik yatacak yerim olmasın.
Dinlemek için linki tıklayın lütfen.

<https://www.youtube.com/watch?v=hfy899BfeBw>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/910392/sallan-guzel-sallan.html>

Adını sen koy

Belki çıkmak nasip olmayacak yarın ki sabaha.
Görmeyecek belki doğan güneşi gözlerim.
İşitmeyecek boş uğultuları kulaklarım.
Tutmayacak ellerim,
Koşmayacak yarınki nevaleyi kazanmak için işe ayaklarım.
Olmayacak ekmek tasam.
Düşünmeyeceğim partımı daha çok büyütme için
Sabah, öğlen, akşam yemeklerini...
Söylemeyeceğim ,
Bülbül aşık olmuş güle
Yanmaz mı gönül bürhan bürhan ile
Biraz zamanlar saki doldurur bade ben içerdim
Şimdi halim perişan
Her gece söyler söyler ağlarım
Ağlatma beni zalim felek, ben derdi çekerim
Tek yandığım dosttan gelen darbedir.
İnan yıkamaz kimse Allah'tan başka
Ya al başına beni taç et
Yada al kapına hizmetine beni kul et.
Bil ki kimsem yok cihanda senden başka .
Bir boynu bükük garip köpeğim var
Birde adını boynunda taşıdığım künyen!
Onlarla birlikte hergece sokaklarda seni anar durur
Kara gözlerine ok olan kaşı
Vurup ta bağrıma batırma türküsünü...
Haykıramayacağım belki bu dünyanın yalan olduğunu
Tek başına kalmanın ölümden farksız
Kardeşten gelen darbeninse ölümden beter olduğunu .
Vuramayacağım yalan konuşanın yüzüne yalanını.
Anlatamayacağım insanlara
Her yakınlaşmanın çıkar amaçlı olmadığını
Gözümde düşenlerin gönlümde yerlerinin olmadığını artık.
Ölmenin, göçüp gitmenin bir şey olmadığını ama
Arkada bıraktıklarımın düşmanın taşıyla su içmelerinin ölümden beter olduğunu
Sığmayacağını denizlere acılarımın
Suskunluklarımın da göklere!
Ne takatim olacak artık o an
Nede yerimden kalkacak mecalim.
Biliyorum hesap melekleri gelecek kabrimin başucuna
Sualler soracaklar
Şunu sormalarını isterim ilk
"Sanmaki ölümdür ömrün feci işi ,müşkül budur ki ölmeden evvel ölür kişi" sözü kime aittir?
Ve ne demektir bunun manası?
Vereceğim cevabında şu olmasını isterim.
Beni ırgalamaz dostum!
Ben öldükten sonra bile adı ölmeyecek yaşayacak canlardanım
Siz varın gidin ,onu varlığına güvenerek koca atmosferde feleğin süzeğinden geçmeyenlere
Birde vefanın sadece İstanbul'da bir semt adı olmadığını bilmeyenlere sorun.
Yaşarken ölmek???
Allah'ım kimseyi bu duruma düşürmesin.
Ölümlerin en acısı ve en kahpecesidir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/925602/adini-sen-koy.html>

Elimde Sigaram

Elimde sigaram ve ben eski bir zamandayım bu akşam.
Radyolar, uyan ya uyan yar, birgeldim uyanmadım birde geldim uyanıyar türküsünü çalıyor.
Mercumutlu Cafer tam karşımda,
Topal Sılonun meyhanesinde oturmuş kafa demliyoruz.
Zincirlere vurulmuş sevdamızı hayalimizde bulmak için...
Düşler kurup,
Çekilmez oldu artık karanlıklar
Neredeysen çık gel Sevda!
Yokluğun canımızı acıtıyor deyip sarılıyoruz kadehlere.
Birden irkiliyor Cafer!
El atıp kulağa
Çağırın anam gelsin
Derdime yanarım gelsin
Yüzde yanarı nedem
Ciğerden yanarım gelsin dedi.
Bu kadar güzel bir sesi olduğunu bilmiyordum
Vula topal kıcına s....ım sılosu
Bu ne ses la Cafo'da ?dedim.
Valla bende ilkez duydum abi
Namusuzda dana ciğeri gibi ciğer varmışda haberimiz yokmuş dedi.
Demeye kalmadı Cafer baba bu sefer el atıp kulağa
Muradı böyle
Akar gider gardaş muradı böyle
Ben derdimi felekten sordum
Felek dedi gardaş muradı böyle...
Gül idim gardaş figan oldum
El kahrını gene böğün yudar oldum
Gündüzler hayalimde
Geceler şirin uykumdan oldum.
Bizi neden koparmışlar,
Kutuplaştırmışlar,
Yalnızlaştırmışlar,
Esaretin bedelini hergün ödemek zorunda bırakmışlar...???
Kimdir daha tutsak olan,
Parmaklıkları demirden olan mı görünmez olan mı?
Bazen bırakıp gidesin gelir herşeyi...
Dünya çok kalabalık gözükür gözüne,
Korkutur
Bazen elini uzatıverirsin yanbaşımda tutuverecek biri varmış gibi....
Tutmaz...
Çünkü yoktur...
Yüreği parçalanmışlara sesleniyorum
Bir yanı her daim yıkıklara...
Eğer bir gün gelirsen ;
Tutar mısın elimi?
Sebepsiz yaşları kurutabilir misin ?
Dünyayı anlamama yardımcı olabilir misin ?
Yolumu bulmama,
Beni dengeler misin ?Var git işine Halis Kako!uğraşma benimle deyip çekip gitti.
Hayret etmiştim.40 yıllık arkadaşım Cafer ve bu denli harika söyleşiler...
Gör ulan Silo bizim hesabı
Akşam akşam kendimi yine yalnızlığımaya mahkum ettim
Sen olmazsın olum deyip,
Bana benden yakın
Sürekli boğazımda düğümlenen hıçkırık olan
Gözleri gökkuşağından farksız
Düşüncelerimin ortak anarşistini anarak
bende sıvıştım ordan kadehimi ve acılarımı yarım bırakarak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/925971/elimde-sigaram.html>

Hangimiz Elazığ

Hangimiz sevmedik seni Elazığ?
Hangimiz düşmedi bu kara sevdaya
Hangimiz çıkmadı yalınayak Harput'a?
Hangimiz ölmedi uğruna toprağının
Hangimiz germedi seve seve göğsünü al bayrağa?
Ve hangimiz koşmadı duyunca vatana dil uzatanların üstüne ölümüne ölümüne?
Hangimiz yaşamadık silinmesi zor hatıraları?
Hangimiz ağlamadı kırk ikindi yağmurları gibi,kırklara karışan dostu için?
Hangimiz çıkıp ta bağırmadı kalene avaz avaz sesi çıktığı kadar sevgiliye...
Haydi susma söyle,
Hangimiz asmadı çaresizliğini ulu çınarın gıkgiliğine?
Ve hangimiz çıkmadı it yokuşundan yorula yorula...
Hangimiz çimmedi göllü bağında?
Hangimiz katmadı bulamaca aluçalar
Hangimiz loğlamadı kerpiçten yapılan damı?
Hangimiz kalkmadı duyunca gırnatanın tıngıltısıyla halaya
Hangimiz yemedi kudret buzunu?
Ve hangimiz sürmedi hırniğini hınç ter içinde kalmışken koluna?
Hangimiz bilmez kar mı yağmış şu Harput'un başına türkün ile
Deli gönül melun olup ağlama ağlamanın elbet bir gülmesi vardır
İntikam adilere kalır mı sandın herkesin felek ettiği kadar bulması vardır ağdını.
Hangimiz kıydık sana?
Gurbet elde olsak bile...
Hangimiz içmedi kana kana çift puharlarından suyunu
Ve hangimiz içmedi gülmez tepesinde yeni rakını?
Hangimiz Elazığ hangimiz???
Hangimiz söylemedik efkarlanınca maya
Hangimiz bilmez telgrafçı Akif'e yakılan
Hüsenikten çıktım şehir yoluna
Kol ağrısı tesir etti canıma yaradanım merhamet et kuluna
Yazık oldu,yazık şu genç ömrüme
Bilmem şu feleğin bana cevri ne .
Telgrafın direkleri sayılmaz
Ati hanım baygın düşmüş ayılmaz
Böyle canlar tenesire koyulmaz.
Yazık oldu,yazık şu genç ömrüme bilmem şu feleğin bana kasti neyin hikayesini?
Ve hangimizin dökülmedi dimağından duyduğumuzda Mezireden çıktım türküsünü
Hafonun evi...
Hangimiz kılmadık sara hatunda namaz?
Gece bocükleri vızıldarken kayabaşında.
Hangimiz tanımadık deli CEVDET,
ALİYE BACI
DÖMBEKÇİ SELO ve Çayda çıra heykelinin mimarı deli NURO hocayı!
Hangimiz Elazığ hangimiz?
Hangimiz giymedi kırk düğme yelek
Bağlamadı beline kuşak
Vurmadı sekiz köşe şapka
Çekmedi şalvarın
Kırmadı potçığıni sivriburun ayakkabının
Ve babası olmadı DEMOKRAT!
Seni her şeye rağmen seviyoruz Elazığ!
Aziz toprakların yüreği güzel insanlarına ufaktan bir hatırlatma yapmaya çalıştım umarım beğenirsiniz. saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/929606/hangimiz-elazig.html>

BÜLBÜL GÜLE AĞLAR BENDE ANAMA

Gülmezin altında Alman bağları vardı ben çağaken.
Hüseniğin altında ise Kırtutlar!
Nerden bilirsin diye sormayın
Az otarmadım orada inek!
Küçüktüm!
Tose mose bir çocuk.
Anam bir çihına biraz kuru ekmek
Biraz kurtlu çökellik
Bir başda kuru soğan koyup hayde oğlum!
Al götür bunları otar ama "Alman bağlarının" oraya gitmeyesin derdi
Sorardım ana niye?
Orda bir celep kesmiş deyiler mahkumlar.
Bende dinlerdim anamı.
Hayvanlarımı salardım tutların dibine
Çıkardım tuta!
Kırmızı ,siyah, beyaz.
Herçeşidi vardı mubareğin.
Karnımı onlarla doyurur
Sac ekmeğini sonraya saklardım.
Şimdiki gibi kalabalık değildi oralar
İn Cin top oynardı.
Birini gördüğüm zaman hem korkar hemde ürkerdim
İneklerimi alır da giderse diye!...
Sonra Hızır emmimi çağırırdım
Bir Fatıha yedi Kulhu okur, sultan "Kubeys" kurtar bizi felekten diye dua ederdim.
Hep böyle olmazdı tabi.
Arada nahırcılarda gelirdi,Morniğin asi çocukları da!
Kalabalık olduğumuz zaman acılarımıza ağlayacağımıza türküler okurduk.
En güzel türküde arkadaşım Coşkunundu.
Soldu bahçemizin gonca gülleri
Bülbül güle ağlar bende anama der ciğerimizi yakardı.
Allah var ,sesi de obicimdi hani...
Hiç unutmam.
Birkeresinde
Gülmezin altında alman bağları
Haber edin dayım gelsin gülmeze
Soldu bahçemizin goncagülleri
Bülbül güle ağlar bende anama
Beyaz leçeğini sarın yarama
Bülbül güle ağlar bende anama
Dolanı dolanı Hozat'ın yolu
Geçit vermez gidem Keban'nın gülü
Bu kimin ahıydı bu kimin feli
Bülbül güle ağlar bende anama
Dostlar fatihayla yandı yürekten
Varmadan Hozat'a döndük Pertek'ten
Sultan Hızır kurtar bizi felekten
Bülbül güle ağlar bende anama
Beyaz leçeğini sarın yarama
Bülbül güle ağlar bende anama demişti.
Demişti ama sanki yer yarılmış biz içine girmiştik.
Çünkü hepimizde ana acısı vardı.
O mahsun,o garip,o kimsesiz anaların acısı...
Sonra nemi yapardık?
Orasını ne siz sorun nede ben söyleyim.
Bıyıkları yeni terlemiş Nazifin doladığı gogoya vurur
Kafaları binbeşyüz eder deli koyun gibi dolanır dururduk.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/949915/bulbul-gule-aglar-bende-anama.html>

Balkon çocukları

Balkon çocukları değildik biz!
Harmanlarda doğup zibliklerde büyüyen çocuklardık.
Onun içinde bir yanımız bahar bahçe
Bir yanımız hep hüzün kokar.
Baba parasıyla hava atmayı bilmezdik biz!
Daha çok Tezek dumanıyla haşır neşir olurduk.
Kusura bakmasın balkon çocukları
Farklıyız onlardan.
Harmanlarda doğduğumuzdan mıdır
Yoksa zibliklerde büyüdüğümüzden mi bilmem ama
Tarla tumumuzda sağlamdır bizim
Temelimizde!
Onlar gibi ağızımızı çarık gibi açmaz
Oturup kalkmamızı da biliriz.
İnanın bana her şeyimizle farklıydık onlardan.
Mesela?
Bizle topluca bir eve gittiğimizde arkadaşlarla
"İt doydu Haydo kaldı" demezdi analarımız
Herkesi kucak açar
Sofra kurardı telaşla.
Sonra içimizden aşık olan arkadaşına döner
Sevdiği kız için
Göger bostanım göger
Su gelir bendin döğer
Merak etme güzelim
Birgün baş başa değer diye mani yakardı.
Bizde ,
Konuşmalarımıza dikkat eder kelimeleri özenle seçer
Boşboğazlık etmezdik.
Hamit unutursun türküsünü söylerken
Murtaza O kara gözlerinde Leylam sürmemi çektin demezdi.
Bir edep bir haya vardı anlayacağınız.
Potçığıyle inatlaşan adam kıkısını tumanına ederdi bizde
Onlar gibi yanar döner olup
Ele vermediğimizden yakayı!
Dava adamıydık vesselam...
Kürtlük Türklük bilmez
Alevisine Bıra
Zazasına can deyip
Vatanımıza ihanet edene
İki kurşun ayırmışam biri sana biri bana
Ya kendine gel
Yada son gördüğün biz oluruz derdik.
Sonra ne olduysa bizde balkon çocukları gibi oluverdik.
Kork Nisanın beşinden camuzu ayırır eşinden demeyi bırakıp
Alışmış kudurmuştan beterdir dedik.
Oysa biz farklıydık.
Köğengin pınar başını bırakıp
Çertefelli işlere bulaşamazdık.
Ama bulaştırdılar.
Daha doğrusu alıştırdılar.
Hemde Hortut çırpısından ataş olmaz diye diye...
Şahsen ben bunu bizlere reva görenlere Kürt kardeşlerimizin meşhur sözüyle cevap vermek istiyorum.
Ez kabul dıkım Hude kabul neke inşallah!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/956254/balkon-cocuklari.html>

MEMETALİ

Sokaktayım!

Etraf karanlık.

Yanımda kimse yok

Birbaşım yürüyorum.

Elimde sigaram yüreğimde acılarım var.

Saçlarını yan tarayan çocuğu vurmuşlar diyor radyom.

Suçtu saz çalmakmış.

Bir umuttun hayal oldun sevdiğim

Acı oldun ,zindan oldun,keder oldun en sonunda da mezar oldun diye türkü okuyormuş.

Arada birde ,Al içimdeki çocuk al

Bundan sonraki yaşam hakkım senin olsun ama

Bırak ta boğazımızda kalan mutluluğu sırtıma vura vura çıkartanlardan

Hesap sorayım diyormuş.

Kıstırmışlar keratayı.

Yoksa teke tek döğüşte baş edemezlerdi.

Boylu poslu aslan gibi bir devrimciydi o.

İsmi MemetAliydi.

Yakından tanırdım.

Zaza olduğu için kısaca Zaza Mehmet derlerdi sevenleri

Bense Memko diye çağırırdım hep.

İyi, hoş ,delikanlı biriydi.

Yüzünü ekşitmeyi hiç bilmez, kalem tutan ellere ve türkü okuyan insanlara hayrandı birde uğruna canını verebileceği sevdiği kıza...

Yine böylesi bir akşamda yağan yağmurla birlikte Ankara Kızılay'da kol kola yürüyorduk.

Birden,ben gündüzdüm sen gecem oldun

İsyanımdın kaderim oldun sevdiğim diye şiir yakmıştı aşık olduğu kadına

Duman rengi bir gecede parmaklarının arasına yapışmışken tütün.

İçme la Memko

Nekadar içiyorsun şu zıkkımı olum!

Derdin nedir ?diye sorduğumda

Onu ne sen sor nede ben söyleyim gakgom!

Sen umutla bakarken yarınlara

Ben hep "ÜMİTLE" bekledim dünü

Belki çıkarda gelir gittiği cehennemden Ahmet!diye.

Cehenneme gittiği ne malum olum!

Sizin gözünüzde öyle değilmi la

Soran sorgulayan hakkını arayanlara kominis demiyormusunuz olum?

Kekeleyerek evet.Kominis diyoruz ama şahsen ben kimsenin dünyasına da ahretine karışmıyorum be olum!

İnsan olanın başımın üzerinde yeri var nereye gideceği beni bağlamaz.

Ona senle ben değil ,Yüce Yaradan karar verir dediğimde,gel şurada oturup iki çay içelim de sana birşey sorayım diyince Lüks bir cafeden daldık içeri.

garsonu çağırıp bize iki kapiçino verirmisiniz demişti kibarca.

Bende bu meretin adını yeni duyduğum için ne oluyor la o dediğin şeyde nedir?diye sorunca Öyle bir kahkaha patlatmıştıki rahmetlik anlatamam.

Tüm cafe bize bakıyordu.

Daha önce duymadın mı adını gakgo!

Nerden duyayım olum!.

Biz çay içmesini bilmiyoruz doğru dürüst.

Kapakçımı kapakçıkınomu herne zıkkımsa adı nerden bileyim ben zavallı.

Darbe yapmayı biliyorsunuz da kapiçino demeyi bilmiyor musunuz siz?

İşinize gelmiyor olum.İşinize gelse öyle bir bilirsiniz ki deyip, dur la dur sana sormak istediğim soruyu sorayım.

Beni kaç yıldır tanıyor sun?

30-35 yıl var herhalde.

Nasıl biriyim?

Züğürdün tekisin olum nasıl olacaksın diyince bir kahkaha daha patlatmıştı.

Hay senin babana rahmet gakgo!

Evet.Züğürdüm ben.

Yıllardır aynı MemetAli!

Omzumda gördüğün parkem ,elimdeki kitabım,kalemim ve sevdiğim kızdan başka hiçbirşeyim yok.Evim bile...

Kazancım beni ancak ayakta tutuyor.
Ölmeden sürünüyorum anlayacağın.
Şimdi sana göre ben dinsiz imansız birisiyim.
Haramı helali bilmeyen azılı bir kominis yani.
Peki nasıl oluyor da ben ve benim gibiler zengin olamıyor da dinden imandan bahsedenler havuzlu villa sahibi oluyorlar gakgo!
Allah'ı seven aşkından erimez mi?
Helal yoldan kazansalar bu ülkede bir insan 50 yılda ancak bir ev birde araba alabilir.Bilemedin yanında ufaktan birde dükkan.
Nerden geliyor bu paranın kaynağı var mı bilgin ? gibi saçma bir soru sormuştu ama biraz düşündükten sonra haklısın la!
Gerçekten haklısın.
Ben bunu hiç düşünmemiştim.
Benim adım bilmez olum!
Bildığım tek şey "El kirliyse para temizdir."
Beni katma bu işe.
Dur Rıfki'ya sorayım o bilir diyerek telefonu çevirmiştim.
Aynı soruyu Rıfki'ya sorunca Rıfki şöyle demişti.
Başka işiniz yok mu olum?
Allah veriyor.Bundan sizene diye bozuk atan Rıfki'ya
Ben bir şey sormadan ,niye size hergün Cumadır bize Perşembedir size veriyor da bize vermiyor diye araya giren MemetAli telefonu elimden alarak Rıfki! Yusuf'da senin gibi diyordu geçen gün gittiğim çiftliğinde.
Bende ona ,
Günaydın Helo dayı günaydın...
fakirliğin sembolü ,sadakatin timsali olan Helo dayı günaydın
Sen çavdar değirmeninde karın tokluğuna çalışan
21.asır Türkiye'sinde halen Hırsızlarla boğuşan
insanların kurbanı uygarlığın yabani adamı Helo dayı günaydın şiirini okuyarak,işinize bakın aslanım işinize.Sadece ekmeğinizi kazandığınız işinize.Unutmayın ki yel değirmenlerinin suyu birgün kesilecek ve bu ülkenin Deli gönül melun olup ağlama ağlamanın elbet bir gülmesi vardır,intikam adilere kalır mı sandın,Herkesin ettiği kadar bulması vardır diye şiir okuyanları datlı datlı yediğinizi acı acı kusturacaktır sizlere deyip "Eden bulur beğim eden bulur "vallahi eden bulur demiştim.
Şimdi aynısını sana da diyorum. Eden bulur Rıfki abe!
Eden bulur.
Bugün bulmasa yarın.
Yarın bulmasa öbürgün illa bulur.
Unutma ki;Etme kulum etme bulursun meğer etmemiş olasin sözü boşuna değil diyip kızdırmıştı adamı.
Şimdi toprağa düşmüş.
Bir hiç uğruna.
Hoylamın barış ,hoylamın savaşmayın sevişin olsun dediği için!
Bu meyanda tüm savaşçıları kınıyor onların kurşunlarına hedef olanları rahmetle anıyor bu güzelim ülkeyi daha fazla kanatmamalarını ümit ediyorum.
Saygılarımla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/959383/memetali.html>

Elimde sigaram

Elimde sigaram ve ben eski bir zamandayım bu akşam.
Radyolar, uyan ya uyan yar, birgeldim uyanmadım birde geldim uyanıyar türküsünü çalıyor.
Mercumutlu Cafer tam karşımda,
Topal Sılonun meyhanesinde oturmuş kafa demliyoruz.
Zincirlere vurulmuş sevdamızı hayalimizde bulmak için...
Düşler kurup,
Çekilmez oldu artık karanlıklar
Neredeysen çık gel Sevda!
Yokluğun canımızı acıtıyor deyip sarılıyoruz kadehlere.
Birde irkiliyor Cafer!
El atıp kulağa
Çağırın anam gelsin
Derdime yanarım gelsin
Yüzde yanarı nedem
Ciğerden yanarım gelsin dedi.
Bu kadar güzel bir sesi olduğunu bilmiyordum
Vula topal kıcına s....ım sılosu
Bu ne ses la Cafo'da ?dedim.
Valla bende ilkez duydum abi
Namusuzda dana ciğeri gibi ciğer varmışda haberimiz yokmuş dedi.
Demeye kalmadı Cafer baba bu sefer el atıp kulağa
Muradı böyle
Akar gider gardaş muradı böyle
Ben derdimi felekten sordum
Felek dedi gardaş muradı böyle...
Gül idim gardaş figan oldum
El kahrını gene böğün yudar oldum
Gündüzler hayalimde
Geceler şirin uykumdan oldum.
Bizi neden koparmışlar,
Kutuplaştırmışlar,
Yalnızlaştırmışlar,
Esaretin bedelini hergün ödemek zorunda bırakmışlar...???
Kimdir daha tutsak olan,
Parmaklıkları demirden olan mı görünmez olan mı?
Bazen bırakıp gidesin gelir herşeyi...
Dünya çok kalabalık gözükür gözüne,
Korkutur
Bazen elini uzatıverirsin yanbaşımda tutuverecek biri varmış gibi....
Tutmaz...
Çünkü yoktur...
Yüreği parçalanmışlara sesleniyorum
Bir yanı her daim yıkıklara...
Eğer bir gün gelirsen ;
Tutar mısın elimi?
Sebepsiz yaşları kurutabilir misin ?
Dünyayı anlamama yardımcı olabilir misin ?
Yolumu bulmama,
Beni dengeler misin ?Var git işine Halis Kako!uğraşma benimle deyip çekip gitti.
Hayret etmiştim.40 yıllık arkadaşım Cafer ve bu denli harika söyleşiler...
Gör ulan Silo bizim hesabı
Akşam akşam kendimi yine yalnızlığımın mahkum ettim
Sen olmazsın olum deyip,
Bana benden yakın
Sürekli boğazımda düğümlenen hıçkırık olan
Gözleri gökkuşağından farksız
Düşüncelerimin ortak anarşistini anarak
bende sıvıştım ordan kadehimi ve acılarımı yarım bırakarak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962789/elimde-sigaram.html>

Öylesine

Yine duman rengi bir gecedeyim.
Parmaklarımın arasına yapışmış tütün.
Radyomda bu tahta çürük tahta bade doldur bardakda
Aha ben gidiyorum, Elazığ kalsın sizlere diyor kuytu bir köşede alem yapan gençler.
Gençliğimi hatırlıyorum.
En çokta ,Hano gilin puniğinde sabaha kadar vur patlasın çal oynasın alem buysa kral sensin kirko baba dediğim
gecedeki gençliğimi!
Coşkun geliyor gözlerimin önüne.
Türk sanat müziğine birde okul arkadaşım Ayten'e deli gibi aşık olan Coşkun!
İki tek attıktan sonra ayağa kalkmıştı.
İçtiği herdubleden sonra çaybardağını kıtır kıtır yiyen ciyoya kafa tutup
Öyle dudak büküp hor gözle bakma
Bırak güçük dağlar yerinde dursun.
Çokdan unuturdum ben onu çokdan
Ah bu şarkıların gözü kör olsun Ciyo deyip oda yemek istemişti bardağı.
Tam dişlerinin arasına almıştiki,Oğlum Ciyo bu bardak içimi kesmez değil mi?
Bana bir şey olursa seni yaşatmam olum!
Senin pijliklerin çoktur doğrusunu söyle bana demişti.
Hep birlikte kahkaha patlatmış olanlara gülüyorduk.
Çok saf ve temiz bir çocuktu Coşkun!
Ciyoyla onun tam tersine süzme bir piçti.
Ver olum elindeki sana göstereyim nasıl yenildiğini diyince Coşkun erkekliğe b..k sürmeyip bardağa sarılmış bir
kırtığını kıt etmişti .Ufacık cam parçası dişlerinin arasındayken kırnatcımız bizim pisik evlenecek parası yok dileneceği
çalmaya başlamıştı.
Yaşar Coşkuna yapma delimisin sen diyor, bizde korkudan yüzü kızaran Coşkuna gülmekten kendimizi alamıyorduk.
Zavallı çocuk bir defa bir halt etmişti ama ağızındaki camı çiğnemeye de korkuyordu.
Coşkunun vaziyetini gören Cevdet birden bağırıldı.
Coşkun!
Çıkart oğlum ağızındakileri ,uyuma sen Ciyoya.
Aşkını düşün.
Güzelsin güzelsin
Yok mu benzerin
Goncadır ilk hali bütün güllerin
Aklımdan çıkmazdı yüzün ellerin
Ah bu şarkıların gözü kör olsun de.
Şiirler yaz Ayten'e!
Sonunda tuz bastın gönül yarama
Nice dağlar koydun nice arama
Seni terk edipde gitmek var mı
Ah bu şarkıların gözü kör olsun diye.
Bunu duyan Coşkun ağızındakileri tükürüp
Dömbeleği eline aldı ve başladı
Ciyo seni çul çaputa saranın
Sahan meme verenin
Nenni diye beşiğe koyanın
Beşiğin sallayanın
Pudra sepenin
Bezin değişenin
Gibi bir sürü şeyi bir çırpıda söyleyip hepimizi müthiş derecede rahatlatmıştı.
Sonra nemi oldu?
Orasını ne siz sorun nede ben söyleyim.
Sabaha kadar devam eden güzellikler ve kardeşliklerle dolu olan dolu dolu yaşanan bir gece.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964912/oylesine.html>

Bir Türkü Tutturdum Kayabaşında

Bir türkü tutturdum kayabaşında
Ezan sesi gelirken SaraHatundan!
Yarım aydır yarım aydır
Onbeşgün yarım aydır
Gökteki ayı nedem
Karşımda yarım aydır.
Yanan yar yanan yar
Tutuşan yar yanan yar.
Acep ogün olur mu
Canım verem sahan yar diye.
Türküden sonra Abbas emmi geldi hetirime.
Ne güzel okurdu rametlik
Ah hele zalim feleğin anam altın teşti
Ben ölürüm.
Hele zalim benim bu genç ömrüm beyhude geldi geçti
Ah hele zalim gel ispat eyle
Zalim felek ispat eyle anan öle.
Ah hele zalim benim hangi günüm oğul hoş geçti
Vah ölüm ölüm
Neçe yavruları da yuvada koyan ölüm
Neçe kapıları da kitli koyan ölüm türküsünü.
Eyice Doluklandıktan sonra
Yayanım yayanım
Sen atlı ben yayanım.
Yavaş get bende yetem
Atlı değil yayanım.
Yazı bilmem yazı bilmem
Okuram yazı bilmem
Bu kışı burada geçirdik
Gelecek yazı bilmem deyip Aman geze gezeyi söyleye söyleye indim Mezireden aşağı doğru.
Beyaz puhara varınca bide baktım gakgolar oturmuş kafa demliler.
Selamınalekim deyip bi çırpıda yıkıldım yanlarına.
Gırnatacı Kemal'e yanaşarak ,çal kirvam dolan gözleri
Çalda efkar dağıtsın millet deyip
Ah hele zalim dolan gözler dolan gözler
Dolukmuş anam dolan gözler
Digel o güzel gözleren kurban ben olam
Ah hele yavrum bana derler yeter ağladın
Durur mu yavrum dolan gözler
Digel o kara gözleren kurban ben olam dedimse
Musto başladı
Yaramsızlar
Yaramsızlar.
Yyandı canım yaramsızlar vay
Oğul ok değmiş nedem
Yaramsızlar vay anam vay.
Yaralının halından ne bilsin yarasızlar
Görürsen selam söyle Divana Rasim'e
Deki senden sonra veran oldu Morniğ!
Tut büşürende yok
Bastuk serende.
Yağız atı saldılar tarladaki kazıktan
Ne Harput kaldı nede Hırhırık!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979458/bir-turku-tutturdum-kayabasinda.html>

Kirvem

Munzur neyin olur? dedi kader gemisine yükünü yükleyen adam.

Kirvem olur dedim güldü.

Neden güldün?

Munzur'a kirvem demene.

Çok mu komik?

Yok değil.

Ozaman sorun ne dostum?

Yine güldü.

Bak dedim dostum.

Bizde kirve namus ortağıdır.

Candır Kirve!

Tuhafına gitmesin boşyere.

Kirve kardeş gibidir bizde.

Peşine kan damlamasın birkere.

Ölene kadar unutmaz

Kirveden kız alıp kızda vermezler.

Bilmiyorsan öğren...

Karabağın boz yılanı değil Kirve!

Korktuğun başına gelmez

Aradan kaç mevsim geçse de

Adın gibi emin olabilirsin ondan.

Helede Munzurluysa Kirven!

Birde geçmişse mürşidin süzeğinden

Asla korkma ondan.

Derde derman olur Munzur!

Akar akar coşar.

Sen bir gidersin, o on gelir.

Hızır'la eder yoldaş

Nevşehir'deki Hacı Bektaş!

Gül tükenmez onda

Pirleri de!

Onun için ona hep kirvem derim.

Oda bana,

Erzurum'da bağ olur mu?

Kara üzüm ağ olur mu

Küçük yaşta yetim kalan

Yüreğinde yağ olur mu? Diye sorar.

Olmaz kirvem olmaz.

Bilirim yetimlik zordur.

Kaç yaşında olursa olsun insan

Arayıp ta durur söyleyerek Şafak türküsünü.

Arada birde

Erzurum'da kerpiç evler

Sevdiceğim yolun gözler

Bu devran size de kalmaz

Bizi birbirimize vurduran beyler der.

Kısacası gül yanaklı çocuğa benzer benim Kirvem!

Sana tavsiyem hiç zaman kaybetme.

Var git Dersim'e!

Kendine bir Kirve bul.

Çık Munzur babaya

Yedi gözelerden kana kana su iç.

Sonra kaldır ellerini Semaya

Yarab!Yarab!Yarab!

Sen herşey kadir olan Rabsın!

Soğuk durmasın kimse kirveme.

Şaşıda bakmasın.

Söyle kullarına Erenler gerçeğini bulsunlar.

İnsanların diline ,dinine,ırkına ve tipine bakmadan

Sadece ve sadece insanlığına baksınlar.
Unutmasınlar ki;Bir canın bir cana her zaman ihtiyacı var.
Tıpkı Cahilin kâmile
Derdin tabibe
Tabibin dermana ihtiyacı var.
Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985061/kirvem.html>

ÖYLE BİR ŞEHİRDİR Kİ ELAZIĞ

Öyle bir şehirdir ki Elazığ!

Hiçkimse, ben orada yaşananları unuttum artık, birdaha gelmez hatırıma diyemez.

Bukonuda iddialıyım, çünkü hiç ummadık zamanda gelir insanın aklına.

Yok yav deyip küçümsemeyin gâkgolar.

Bir kemanın gijiltisinde, bir cümbüşün tıngıltısında, bir kırnatanın dile gelişinde ister istemez hatırlarsın çok uzaklarda olsan da doğup büyüdüğün, havasına suyuna aşık olduğun memleketin tozlu yollarını.

Ölümüne sevdiğin kızın dokunamadığın saçlarını da hatırlatır sana Elazığ, muradı gözünde kalan arkadaşın tüpçü Kenan'ın acı ölümünü de!...

Sülük gibidir Elazığ !

Yapıştı mı bir cana asla koyvermez.

Nekadar uzakta olursan ol, biranda gelir hetirine.

Hemde ummadık zamanda!

Sıcacık evinde oturken de gelir, uzun bir yolculukta açtığın radyondan çıplak sesiyle yangın yerine dönen çatalyürekli pala Memet gibilerin ciğerden söylediği türkülerden de.

İtten alemete, gurttan kıyamete galsanda gelir aklına, silahlı bir çatışmanın ortasında mermisiz kalsan da!

Elazığ'dır bu!

Dedim ya, hiç ummadık zamanda gelir adamın aklına.

Otururken de gelir salaş bir meyhanenin kuytu köşesinde zulada demlenirken de.

Sevdiğin birinin cenazesinde de hatırlasın Elazığ'ı, bir dostunun düğününün ortasında da.

Sadece buralarda mı?

Hava almak için yürümekte olduğunuz yolda ufakdan hoyrat okuyan birini gördüğünüzde de gelir aklınıza Elazığ!

Defi dömbeleği alıp bir heymede gönül harabayı okuduktan sonra yüzen kurban, yüzen kurban, terlemiş yüzen

kurban, ya gel beni size götür yada sen gel bize kurban diyerek alem yapan gençlerin yanında oturan Kato dayınının, efkarını yenmek için el atıp kulağa

Böyle bağlar böyle bağlar

Yar başını böyle bağlar.

Kuş uçmaz kervan geçmez

Yıkılsın anam böyle bağlar.

Güne düştüm güne düştüm

Gölgeden güne düştüm

Felek muradın olsun

Dediğin anam güne düştüm dediğinde de hatırlarsın Elazığ'ı!

Kısacası dert ve kasevettir Elazığ!

Lakin biryanı da hep güzelliştir.

Aşktır.

Aşık olmaktır.

Nefes alabilmektir Elazığ!

Bağlanmak olsa da körü körüne...

Sevgiliye yazıp ancak ayıp olmasın diye gönderemediğin süslü püslü, işlemeli pembe mektup gibidir Elazığ!

Deliliktir Elazığ!

Garbın afakını saran çelik zırhlı duvar gibidir.

Ne kadar kaçsan da ondan unutamazsın.

Kırnatacı şansına benzer ama yaşamasını ve yaşatmasını bilene büyük bir sevdadır Elazığ!

Unuttum deme sakın, veran olursun diyor hepimizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994541/oyle-bir-sehirdir-ki-elazig.html>

Çek iki gözüm çek.

Çek iki gözüm çek.

Sen kayıkların küreğini çek,villada oturan ipek perdeleri.

Ali dayının tornu kurma kolunu çeksin ,Talip emminin oğlu gemicikleri!

Benim annem gözyaşlarını güneşe asarak kuruturken,seninkisi konken partilerinde karo as çeksin, zorda kalınca da hop. ne oluyoruz de.

Dünyanın kanunudur deme hemen.

Garibanlığın fitratında varda!

Sen sen olurda istemediğin kadere boyun eğmezsen kader sana çektirmez be gülüm.

Kızma hemen.

Kadere eyvallah,ona inancımda tam!

Ama bu ülkede birileri sokaklarda balley çekerken birileri garip gurabanın hakkı olanı kendine doğru çekiyorsa ben buna karşı gelirim,sende gel!

Bana ne deme.

Bana dokunmayan yılan bin yaşasın da!

Birileri katarken bu ülkede kuru soğanı yavan bulgur aşına ve birileri katık yaparken ekşimiş ayrana doğrayıp kuru ekmeği o kendini elit olarak görenler muhabbetle, gururla paylaşırsa tencereler dolusu pişmiş eti kaldırabiliyorsan gelmeyebilirsin.

Ancak şunu unutma.

Eğer bu dünyada varsa üç beş dostun ve diyebiliyorsa on kişi sana Allah razı olsun,paylaşabiliyorsan riyasız bir yudum sevgini,dile getirebiliyorsan mazlum insanların sorunlarını,bölüşebiliyorsan yoksulla bir tas çorbanı,yeri geldiğinde malı cana verip sövebiliyorsan doyasıya hak edene ve karşı durabiliyorsan ipi kopuğa ozaman insansın.

Kusura bakmayın...

Ben süslü laflar söyleyip insanları kandırmayı bilmem.

Özümde sözümde düzdür.

Onun içinde imalı konuşmayı sevmem.

Herzaman doğruya doğru, yanlışa yanlış deyip gereğini söylemeye çalışırım.

Şunu yazarsam Ahmet benden gücenir,Resul okuyunca sevinecek,riyakar Mustoya dokunursam olmaz gibi bir düşüncem asla olmaz.

Herkesi sever sayarım ama iş altı delik lastik ayakkabıların soğuşunu ve kokusunu çekenlere gelince, yamalı elbise giyenlerden yana çekerin kılıcımı.Çünkü bilirim ki;Bu halde olanlar kenar mahallerin günahsız çocuklarıdır.

Sen bu gibilerin hakkını korumaz ,ben karşı çıkmazsam düzenlerine pijamasını vicdanlarına kadar çekip bacakları üşümesin diye son derece modern çizmeler giyenlere, onlar kendi daha çok üstün görüp azdıkça azacak, azdıkça da derdi kederi bizlere çektirip kendisi çekirdek çıtlatacak.

Okurken kulp takma hemen.

Ben sadece şunu istiyorum.

Bu güzelim ülkede herkesin insan hakları ülküsü içerisinde kardeşçe,insanca, kimseye mihnet eylemeden adam gibi adam olarak yaşamasını.

Kavga etmeden kimseyle.

Dövüşmeden.

Kan akıtmadan .

Kuyular kazmadan.

Sorunları medeni bir şekilde çözüme kavuşturup bir göz odanın içinde yanan gaz lambasının yansıttığı ışıkla değil ,bu memleket bizim.

Bu ülke bizim.

Bu insanlar bizim.

Aydınlık bir Türkiye için el ele verip

Bastığın yerleri toprak diyerek geçme tanı.

Düşün altında binlerce kefensiz yatını.

Sen şehit oğlusun incitme atanı

Verme dünyaları alsan da bu cennet vatanı deyip

En büyük servetimiz yokluk içinde ki sevdiklerimizin gelecekle ilgili umuduydu.

Bir olursak yine olur.

Bana sevdanın yolu sana bol çekmeli yoksulluk düştü, herkes kaderine boyun eğsin dersek olmaz.

Ancak ve ancak "Gözlerdeki ışıltıyı, yüreklerde hissederde birlik beraberlik içinde hareket edersek sevgi dolu sıcaklık olur."ozamanda dokunmaz bize hiç bir acı ile elem.

Öz cümle olarak yegane varlıklarımız olan canlarımıza daha fazla çektirmemenizi rica eder saygı ve sevgilerimi sunarım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995624/cek-iki-gozum-cek.html>

Adını sen koy

Bir türkü yak diyor deli gönlüm bu gece.
Ey erenler,yaşarken sizler doyasıya
Arada bir olsa da Öksüzler ile garipler geliyor mu aklınıza?
Şahın bahçesinde öten bülbülü görenler,
Efkârı artıp hali pek müşkül olanları görüyor musunuz siz?
Malta da volta atan Şerif!
Sen canımsın ,
Sen damarımda kanımsın diyebiliyor musun en yakın arkadaşın deli Osman'a!
Peki ya sen ,ünlü bir sazende olduğunu iddia eden Hısto!
Sen çalabiliyor musun gönlümün sultanını fülürt ile?
Sana ne demeli bilmiyorum ulu şair!
Dünyalara değişmeyeceği Evladını bir hiç uğruna kaybeden babanın "Uyanıyorum bakıyorum oğlum yok"sözlerine yazabiliyor musun şiirler?
Yazamıyorsun değil mi?
Hangi acıları yazdın ki zaten fasa fisodan başka.
Romanlar yazmaktan bıkmadın mı?
Allah aşkına birazcık gururun varsa vede adamsan şu mürekkep yalamaktan bıkmayan kalemine birazda
"Yoksulluk,Yolsuzluk ve de Yasaklar ile mücadele edeceğiz deyip bu ülkede yoksulluğunda
,yolsuzluğunda,yasaklarında içine edenleri yazdır.
Gelmiş bahar,geçmiş yazlar neyleyim deme.
Çiçek dağı yazanda bir şairdi
Fırıldak adam diyen Mahsuni Şerif'te!
Onlar yazdılar da sen yazamaz mısın?
Yüreğimin başı yangın yeridir demek bu kadar zor mudur?
Sen!
Evet sen büyük ressam!
Sen Çizebilir misin bana çıplak kadın resmi yerine sofrta başında dokuz kişinin bir kuru soğan ile bir kuru ekmeği nasıl bölüşüklerinin resmini?
Çizebilir misin soğuk kış gününe rağmen sırtında ceketi olmayan garibanların sokaklarda nasıl aç sefil dolandıklarının resmini?
Ondan kolay ne var deme.
Çizebilirsen bana yoksulluğun resmini çiz.
Yakılmış ama Yok olmamış Umutlarımızı
Yürek yangınlarımızı ve tek suçu adaletsiz bir dünyaya gözlerini açan,
tertemiz küçücük yürekleri çiz...!
Biliyorum.
Sıkıntısını sana yağı kuyruklarında anlatanlar var bu ülkede.
Oltu taşı tesbihini alınca eline kendini kabadayı olmuş zannedenler bu ülkede...
Birde g.....t korkusu Allah korkusunun önüne geçmiş **lar.
Onun için türküler yakmayacağım bu gece Anne!
Beni affet...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003201/adini-sen-koy.html>

Şimdi ne güzeldir Elazığ!

Şimdi ne güzeldir Elazığ!

Kuzey

Doğu

Batı

Ve güneyiyle cenneti andırır.

Kayabaşı

Alman bağları

Hele de o eşsiz Mornik!

Kekik kokuyordur şimdi.

Rengarenk çiçekler açmaya başlamıştır payamların diplerinde.

Karpuz çatlatan Kehriz gözesi coştığı için gümbür gümbür akıyordur deresi.

Çocuklar çelik çubuk oynuyordur Dursun dayının gecekondusunun önünde.

Bugün bu saatte orda olmak vardı, üç beş arkadaş birde birkaç büyük (dert sökenle.)

Sofrada beyaz peynir,

Acı biber, yoksulun vazgeçilmezi hıyar ile domates

Azıcıkta çiğkiyma.

Hatırlayarak sevdiğim kızın kara gözlerini

El ataydım kulağa

Bana kara diyen dilber gözlerin kara değil mi?

Siyah gözler sürme sürter,kahve de kara değil mi?

Ağalar beyler içenler ,Kahve de kara değil mi? Sevdim sevdim türküsünü ağlayarak söyleyip

Arabi farsiyi bilmem ben.

Zalimin tar ettiği yola da mihnet eylemem.

Şimdi ne güzeldir Elazığ!

Bir acayip derde düştüm herkes gider yoluna.

Bugün buldum bugün yerim

Zerrece tamahım yoktur bu dünyanın malına

Rızkımı veren Hüdadır kula mihnet eylemem diyeydim.

Tutaydı Kominislik!

Malı cana verip doyasıya söveydim ana avrat.

Ülkem vatanım ve insanıma zindanları yaşatanlara.

Büryan olaydı ciğerim,dağlanıp yok olaydı.

Teki ben orda olaydım.

Çalaydı radyom Enver Demirbağ!

Master dağı ben mi oldum duman kalkmaz başımdan.

Sana dağlar.

Ben Harput'tan çıktım.

Yara benden yara benden

Gidin selam deyin yara benden.

Şimdi ne güzeldir Elazığ!

Verana bağlarda ölse de baykuşlar,Ah hele oğul bu yurtlar eski yurtlar der Paşa Demirbağ!

Asılır birisi Oku Yareye

Bir diğeri sinemde yer kalmadı der.

Tam zamanıdır bu mevsim.

Biryanda Tomurcuk açan Gül

Biryanda naçar kaldığı için ağlayan kul

Biryanda gündür geçer oğul!

Bir kapıyı kapatan bir kapıyı açar diyen ile

Öteyanda gülü üşüten Çiğ vardır.

Onun içinde bu mevsimde çok güzeldir Elazığ!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003993/simdi-ne-guzeldir-elazig.html>

Nazlıcan!

Ortada hiçbir sebep yokken ve birlikte kol kola yürürken Kordon'da, artık seni sevmiyorum, ayrılmalıyız demişti sevdiğim kız Nazlıcan!

Gülerek ne o kız,

Sen sevgiyi Haşim beğin danalarını bağladığı ahır mı sandın da böyle konuşuyorsun? dedim.

Yok!

Ben sevginin ne olduğunu iyi bilirim.

Ancak yapamıyorum.

Seni sevmekten bıktım artık.

Elazığ gibisin

Ne tadın var nede tuzun.

Keşke seni sevmeseydim .

Yar diye de sarılmasaydım dedi.

Bunu duyunca afallandım ama karşımdaki yardı!

Yüzen yüzen kurban

Terlemiş Yüzen kurban

Ya gel beni yanan götür

Yada sen gel bize kurban deyip

Sandım ki yarsın bana acırsın.

Çekelim ayrılığı belki gönül alıştır diyecektim ki; Aklıma şey geldi.

Eskötek nerden bilsin benim gohucu Silo'nun yanında büyüdüğümü.

Rahmetli Rasim amcadan ilim irfan, Muhuttin amcadan da gelenek görgü ile hayat dersi aldığımı.

Hazır cevap Mamoş emmiden beraber ekmek yediğimi.

Önce ben senin Hizmetkârınım sevgilim deyip nazını aldım.

Sonra el atıp kulağa

Niye inkar ettin sevmedim diye?

Kapıdan geçerken el etmedin mi?

Helkeler kolunda suya giderken

Çeşmeye gel diye el etmedin mi?

O ince beline kemer bağladım

Duvarın dibinde öptüm ağladım

Yarın bayram diye kına yolladım

Bayramım karalı sen etmedin mi?

Kayalar kayalar

Feri kayalar.

Kayanın dibinde yarın koyanlar.

Anma ağlama

Yar ikimizi bir kabre koyalar

Dağların kurdu belimi kırdı.

Yar ikimizi bir kabre koyalar

Dağların kurdu belimi kırdı.

Anam ağlama

Ciğer dağlama.

Evimizin önünden gelip geçersin.

Kanımı kadehe koyup içersin

Ya beni alısın yada vazgeçersin

Anam ağlama

Ciğer dağlama dedimse boynuma sarılarak ağlamaya başladı.

Sonra nemi oldu?

Oda bende kalsın diyeceğim ama merak edersiniz.

İyisi mi açıklayayım:

Özellikle günümüz insanların sevdikleriyle konuşmaya ihtiyacı var.

Konuşmadan kesip atıyorlar sonrada pişman oluyorlar.

Varsın bir tarafın bir lafı fazla olsun dostlar.

Hayat kısa.

Beni dinleyin ve taş atacağınıza gül atın, gülücükler saçın ömrünüzün bereketi olan sevgili ve sevdiğinizinize.

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014501/nazlican.html>

Gün Batarken Koçkale'de

Gün batarken Koçkale'de ördekler su kenarında,Gülcan'la Yasin'de kıyıda eğleniyorlardı.
Selamunaleyküm diyerek sokuldum yanlarına.
Aleykumeselam deyip mangalda pişen etlerinden yemem için buyur ettiler.
Etler güzeldi ama benim gözüm çilingir sofrasındaydı.
Mezeler ve Rakı bizim çavuşun dediği gibi duruyordu.
Ne derdi rametlik Çavuş?
Rakı masada duruyorsa konuşulacak çok şey var demektir.
Yasin galkoma dönerek Yasin!Senin böyle huylarında varmış ta haberimiz yokmuş la dedim.
Ne yapalım ?Arada bir demleniyoruz
Ecel gelip çatmadan
Gülüp oynayalım ömür bitmeden.
Kara toprak üstümüzü örtmeden
Bizde eğlenek birzaman dedik abi dedi.
İyi yapıyorsun.
İyi yapıyorsun da bir şey eksik be galkom!
Nedir abi?
Tıngıltı yok la!
Hele büküver şu radyonun kulağını da bakalım neler var.
Açtı ki ne aç mübarek.
Rametlik Enver abenin felek eyleme eseri.
Sevinmiştim.
Doğrusu genç olduğu için bunu beklemiyordum Yasin'den!
Ben daha çok pop müziği dinleyeceğini tahmin edip konuşulacak sözleri de bu yönde yapmak istiyordum ama Yasin galkom gereğini yapmıştı.Bana da sükut etmek düşerdi.
Aynen öyle yaptım...
Felek eylemeyi dinledikten sonra ardından geldi geçti diyince Enver baba
Acılar içinde geçiyor hergünüm Yasin'im!
Ne yapsam olmuyor,
İki yakam bir araya gelmiyor oğul!
Doğumun anama hamallıkmiş
Çalışıyorum çalışmıyorum cebimde kuruş kalmıyor.
Ne parada var gözüm nede malda!
Başım darda canım zorda.
Ben yorgunum oğul!
Ben yorgun...
Tek sermayem yoksul ömrümün zenginliği olan sevdiğimdir.
Derdime ortak olacak bir postum yok babo heyran!
Yokki bende adına türkü yakıp
Mühür gözlüm bu güzellik sendeyken
Gel eğlenek birzaman
Gençlik gidip ihtiyarlık gelmeden
Gel eğlenek birzaman deyip sarılaydım oğul !deyip kendilerine afiyetler dileyerek ayrıldım yanlarından.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017251/gun-batarken-kockale-de.html>

Ada gerek yok adamlığa ihtiyaç var

Farklı doğmuştuk biz balkon çocuklarından,
61 ihtilalinin hemen ardından doğan çocuklar...
Farkınız neydi?
Herşeyden önce Allah'ımız tekdi bizim.
Kuran anayasamız,
Aynı Peyğamber'ede ümmet idik...
El ele gönül gönüle büyürdük arkadaşlarımızla,
Kenar mahallerin zibliklerinde mutluluk içerisinde...
Yaşanmış hikayeler ezgilerde uzun havalarda hayat bulurdu bizim zamanımızda.
Komşuluk vardı.
İnsanlık
Adamlıkta!
Büyük büyük
Küçükte küçüktü bizim zamanımızda.
Yalpalamak nedir bilmezdik.
Riyakarlık
Döneklik
Ve ibnelik bizim işimiz değildi.
Menfaat için kimsenin önünde eğilmez
Namerde muhtaç olmamak içinde gece gündüz çalışırdık...
Ayrı gayrı da bilmezdik biz.
Gül olanların fidan olması için mücadele eder
Yaradılanı severdik Yaradan'dan ötürü...
Bir yanı yıkıklar en büyük ızdırabımızdı.
Onlar için Oynamağımız değil ağlamağımız gelirdi hep.
Neden? Diye sormayın.
Bir yanı hüžün kokarken bir yanı acılara gam olmuş çocuklar vardı bizim zamanımızda.
İnsanlıktan nasip almış Koçyiğitler...
Para pulun önemi yoktu ozamanlar.
Sevgi ve saygı vardı.
Karakaçanlarla dost olmazdık biz.
Bizi biz yapan değerlere bağlı olduğumuz için...
Bir başkaydı bizim zamanımız.
Bağlıydık vatana.
Daldalanım daldalanım
Dalım yok daldalanım
Ben feleğe neyledim
Koymadı ki sevdalanım dedi mi birisi hangi dindensin demez koşardık.
Aramıza almazdık eşek oğlu eşekleri
Salaş meyhanelerde içerken şarap!
Çünkü onların önünden gitsen dişlerlerdi
Arkasından gitsen çıtma atarlardı.
Anlayacağınız ,bilirdik onların yalavuz çifte koşulacağını
Onun içinde onlardan uzak durur tezek dumanıyla büyümüş çocuklarlar olurduk dost!
61 ihtilalini görmedim,68 kuşağından olduğum için.
Ama "İMAM KİMİN SELASINI OKURSA ONUN ANASI.....İRİ ADAM OLANLARDAN ÖĞRENDİM!"
Saygı ve sevgilerimle her şeyden önce adam olmanız gerektiğine inanmanızı ümit ederim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1018173/ada-gerek-yok-adamliga-ihtiyac-var.html>

SEVGİLİYE

Şimdi olmak vardı total Silo'nun meyhanesinin dalda bir köşesinde...
Masada bir büyük,
Yanında beyaz peynir
Azıcıkta kızarmış ekmek.
Kavun olsa da olurdu olmasa da
Karşımda halden anlayan bir dost,
Hayalimde sevdiğim kız
Elimde bir kalem,
Yanında da bir kaç beyaz kağıt olsaydı yeterdi bana.
Yazıp yazıp çöpe atacak şeyler yazar efkar dağıtırdım.
Neden kahrettiğimi yazardım mesela hayata.
Taparcasına sevdiğim karagözlümün İçimde nasıl öldüğünü.
Nasıl başlayacağım, ne diyeceğimi bilmiyorum demeden direk konuya dalar,
Gittiğin o yerlerde söyle huzurlu musun?
Bırakıp gittin beni
Geride bıraktıklarının farkında mısınız?
Söyle bana ey vefasız sevgili.
Mutlu musun?
Yoksa kocaman bir hayal kırıklığı mı yaşıyorsun?
Korkma beddua etmeyeceğim sana.
Vatan sağolsun deyip ah edeceğim
Birde aklına geleyim diye arada türküler okuyacağım sevda üzerine.
Sana dinlettiklerinde kendini bul diye...
Kurumasın gözyaşların hep aksın
Kanasın yaraların kabuk bağlamasın
Tanrıdan tek dileğim bensiz gittiğin hiç bir yol açık olmasın.
Bağlansın kolların
Sadece üzdüğün kadar üzül dediğimi duyunca
Kalbin küt küt atıverip ellerin titresin
Yaktığın kadar yansın canın
Şimdi susuyorum.
Hayalin gözlerimde
Kulaklarımda sesin.
Yaşayan ölüsün benim için ,bunu bil.
Beyazlasa da saçım
Bıraktığın yerdeyim der rahatlardım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019683/sevgiliye.html>

ANNELER GÜNÜ

Her sabah okunurken ezan
Namaza kalkardı zavallı Anam!
Önce ahıra koşar inek sağardı
Sonra sütü kazana kor ateş yakardı.
Bir düzine çocuk,
Onca hısım akraba
Bir de asabi babama bakardı...
Çamaşır makinası yoktu onun zamanında
Onun içinde Esbaplarımızı elden yıkamak zorunda kalır
Başımızı da esbap yıkadığı teşte yıkardı!
Artık yapamıyor ama ozamanlar yaptığı yoğurdun kaymağını bize saklar
Ayranı ise yok fiyatına satardı ...
Candı Anam!
Evimizin hizmetçisiydi gibiydi.
Günde bir teşt sac ekmeği yapanda oydu
Kurut ezip gömme yapanda o!
Ondan geçtikten sonra ne yedim zerabet
Nede datladım onun yaptığı keşkeği!
Fakir yoksul vede garibandık ozamanında
Fakat O usanmak nedir bilmez ,haline de hep şükrederdi...
Üç gözlü kerpiç damamız da bile
Evimize gelen misafire buğz etmez
Mercimek çorbasıyla babamın yüzünü ağ etmeye çalışır
Komşularıyla iyi geçinmeyi bilirdi...
Temizlik maddesi diye bir şey bilmezdik.
Zaten bir anahtarlı yeşil sabun vardı piyasada
Birde MİNTAX!
Ama benim anam Sabundan çok kül kullanırdı
İnanın başımızı bile külle yıkardı!...
Kara lastiklerimin kokusundan hiç rahatsız olmaz
Arada bir yırtık çoraplarımızı da yenilerdi.
Donlarımızı şeker çuvalından diker
Gömleğimiz ve pantolonumuzu da sürekli yamardı!
Yarpuzlu Ayran aşısı vazgeçilmezimiz
Bulgur pilavı ile soğanı bol acılı salata ise
En birinci yemeğimizdi!,,
Salçayı da kendisi yapardı
Bayramlık baklavayı da!
Kelleyi bumbarı çok yedik ama
eti ancak kavurma zamanı birde kurban bayramında görürdük...
Çok zavallı biriydi, benim zavallı Anam !
Ömrü çocuk büyütme ve dertlerle mücadele etmekle geçti.
Sabırlı ve inançlıydı.
Anası,babası,kardeşleri,çocukları birde kocası öldü ağlamadı
Şimdi yatalak!...
Hergün ağlıyor.
O ağladıkça benim devranım tersine dönüp
Çıkıyorum zıvanadan
Buzul zamanlardan arta kalan bir kalenin ortasında olduğu düşünüyör
Ruhumda bir sıkıntı var gitsin diyom gitmiyor ki
Anamın derdi bana geleydi
Teki o yürüyebilseydi
Türküsünü çığırıyor,
Şiirlerimde yanık hikayeler anlatmaya çalışıyorum.
Arada birde babamın çok sevdiği kılaamları dinleyip ağlıyorum.
Ağlıyorum ama sessizce...
Anam görüp te üzülmesin,
Birde isyan ettiğimi bilmesin tezek yaptığı günlere! Diye...
Arada bir takılıyorum ona neşelendirmek için

Senin kadar acılı bir ana daha var mıdır bu coğrafyada?

Saçlarına aklar düşmüş,

Gel kuaföre gidip sarıya boyalayalım diye ...

He oğul he!

Bir acı kahvenin

kırk yıl hatırı varsa,

Kimbilir bu acıların kaç yıl hatırı vardır

pas tutmamış vicdanlarda? diyor bana.

Kusura bakmayın eski günleri hatırlayıp doluklandığım için devamını yazamayacağım.

Sizlerden de ricam sağlarsa ve aranız bozuksa bugünü bahane edip gidin kapanın ayaklarına

Öpün, koklayın ve sarılın Analarınıza.

Çünkü ana gibi yar olmaz bu fani bu boş beleş dünyada...

Namlu değse bağrınıza il o koşar

Dur vurma! diyen o olur düşmana

Yüreği en çok yananda odur evladına.

Onun için diyorum ki; Haydi hiç değilse bugün koşalım anamıza da gönüllerini alıp onları boynu bükük koymayalım. Bu

vesileyle tüm Annelerin ama Ana olanların anneler gününü kutlar ellerinden öperim.

Saygı ve sevgilerimle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019800/anneler-gunu.html>

SEBA ABLA

Üç kızı üçte aslan gibi oğlu vardı Seba ablanın.
Tabi birde koca yürekli eşi!
Az daha unutuluyordum birde kardeşi vardı benim bildiğim.
Namı değer Mehe dayı .
Seba abla tıpkı Ayşe teyze gibi gönlü ve sofrası her daim yerde olan birisiydi.
Hayatta yüzünü ekşitmezdi bize.
Birgün olsun kapısının önünden sürmez,aksine daha çok gelmemizi isterdi.
Rahmetli eşi Resul emmide öyleydi.
Ulan keratalar yine burada mısınız derdi hep.
Elinde filesiyle çarşıdan evine geldiğinde.
Boyu fazla uzun değildi Resul emminin.
Ama gönlü çok geniş bir adamdı.
Ecevitçiydi rahmetlik.
Çok severdi Karaoğlan'ı.
Onun şapkasının aynısını vururdu kafasına.
Hurdacıydı.
Daha doğrusu Hurdacı Heyri dayının yanında çalışırdı.
Zararsız, temiz ,pırıl pırıl bir insandı.
Rabbim nur içinde yatırsın.
Kefini nur dolu ola.
Hakkını ödeyemeyiz yazmakla.
Salıbaba 'da yaşayan birçok adam gibi onunda...
Gelelim Seba ablaya.
Çünkü o hala ayakta.
Arada gider elini öper hayır duasını alırdım.
Dün gece hastaneye kaldırdıklarını duydum.
Beyin kanaması geçirmiş zavallım.
Derdi yetmiyordu birde hastalık musallat olmuştu ,ortalıkta bukadar hasta olması gereken varken.
Öz anamdan hiç farkı yoktur benim için dostlar.
Çünkü oda anam gibi çileli bir kadındı.
Ekmeğini de çok yemişim.
Allah razı olsun.
Giderken kavak meydanına kabuk soymaya benle ablam
Onun evinin önünden geçerdik.
Ham bir yemek varsa onu verirdi yoksa salça ekmeğe yada üzerine toz şeker serpilmiş sanayağlı ekmeğe.
Anam bacım olsunlar.
Kızları da onun gibi bonkördüyle.
Yoktu ayrımız gayrımız.
Sever sayardık birbirimizi.
Biri daha küçüktü Resul dayı öldüğünde oğullarından.
Öteki ikisiyle çok mazimiz vardır Salıbaba'da!
Sezayi'yi Almanya yedi.
Yaşar'ı İstanbul sevdası!
Resul dayıdan sonra devranı tersine dönmüştü anamın.
Bir başına yıkık dökük bir evde yaşamaya çalıştı Salıbaba'da!
Düne kadar da öyle.
Şimdi yoğun bakımda.
Allah'ım hayırlı bir kapı açsın kendisine.
Umarım elden ayaktan etmez.
Yükü ağır olur insanoğlunun.
Onun içinde hayırlı bir kapı açsın kendisine.
Geçen kurban bayramı evine gitmiştim.
Birlikte dertli bir türkü okumuş
Kabuk bağlayan yaralarımızı deşmeye çalışmıştık.
Bana viraneye dönen evini gezdirmişti.
Ev demeye şahit lazım olan evini!
Haraba demek daha doğru olur ama ben evden çok onun çektiği çilelere üzülmüş
Gel seni evereyim de rahat et demiştim.
Oğul!Bu zamanın adamı sünepe gibi.

Küçük kuşlar gibi yuvamda kalayım yeter bana.
Resul dayı gibi adamı nerde bulayım ki evleneyim?
Ben ancak karatoprakla evlenirim demişti.
Devlet sana bakmıyor mu seba abla?
Diye sorduğumda dünyanın bedduasını etmişti.
Muhtardan başlayıp yardıma muhtaç olan insanlara bakmakla yükümlü olan herkese...
Ogünden sonra birkaç kez daha gördüm.
Artık yol gidemediğini
Elinde baston olmadan da dolaşamadığını söylemişti.
Durumunu gören ben buna içerlenmiş
Arabama atıp Morniğ'e doğru yola koyulmuştum.
Biraz hava alsın
Dertleşelimde kendini bulsun diye.
Giderken
Feleğin anam altın teşti
Neden yoksulluk hep bizi seçti Halisim?demişti.
Felek vurdu ayırdı beni yavrularımdan
Sezayi'yi unutamıyorum oğul!
Kim kıydıysa çağama evi verana döne demişti.
Hiç aklımdan çıkmaz oğün ettiği beddualar.
Birde bana anana iyi bak oğul!
Oda ben gibi dertlidir.
Düşenin dostu olmaz oğul!
Ceht etki düşmeyesin.
Öldüğüm gün kefenim sana ait
Ama tabudumu kaldırmayasın .
Yaşar gelmeden değişini...
Rabbim şafi ismiyle şifasını versin diyor hepinizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1026544/seba-abla.html>

VURUN LAN VURUN

VURUN LAN VURUN

Vurun sizden olmayanı.

Kürdü vurun, Türküm diyeni vurun.

Vurun Alevi'yi ,

Sunni'yi vurun.

Ayırın lan insanlığı fırka fırka,

Sizin gibi düşünmeyeni vurun.

İrkına bakın Allah'ın yarattığının,

Rengine bakın.

Diline bakın,

Dinine bakın.

Tipi yatmadıysa aklınıza vurun.

Takmayın hiçbirşeyi

Ne kanunu ne nizamları nede Allah'ın adaletini takın.

Sadece öldürün yok edin gitsin.

Fransız kalmayın,

Vurun Fransız kurşununa siper olanları.

Vurun gitsin gün Namus günüdür diyenleri.

Madımakta yatanları da vurun

Estergon kalesine bayrak dikenleri de...

Bilim ve fenle uğraşanları da vurun.

Vurunda ister doMuzbağıyla vurun

İsterse kuyularda yakarak vurun.

Nerden çıktı demeyin lan.

Ferman padişahındır,önünüze kim çıkarsa vurun.

Dadaloğluda çıksa önünüze vurun,

Avşar kızı da çıksa vurun.

Ahmet Ariftir bu demeyin,

Pir sultan

Ve hacı Bektaşî veli de.

Karnında çocuğu var kıymayalım demeyesiniz

Bu küçüktür

Buda yaşlıdır da...

Perçemi mavi boncukluluları da vurun.

Kadrinizi bilmeyeni de.

Yanan çıgaranın külü gibi gelsin sizlere

Gözleri kör sürüngenler gibi.

Asın ,kesin ,celladı olun gülün.

Düşünmeyin 33 kurşunu

Akşamın erken ineceğini de mapushaneye.

Siz sadece vurun.

Polisi vurun

Vatan bekçisi askeri vurun.

İnsan bulamadığınız gün hayvanları vurun.

Yeter ki kan aksın oluk oluk

Ormanlar su yerine kanla sulansın .

Katın ordularınıza bıyıkları yeni terlemiş Nazifleri

Ayşe Fatma ve Gülbaharları.

Karanfil sokak

Eflatun sokak

Ve asi Fıratlılarla alabildiğince dövüşün

Sakın ola çıkarmadan durmayasınız göz bebeklerini size karşı duramayanların.

Bakmayın saksıda boy verdiğine çiçeğin

Kökü altın saksıdadır onun,onu da vurun.

Şafaklarda balığa çıkanları da vurun.

Çoluk çocuğunun rızkı için ekmeğini kazanmak için dağa çıkanı da!

Türkü okuyanları unutmayasınız

Amana geleni

Şiirler yazanı da...

Bakışlarında birşeyler anlatmaya çalışanları unutmayasınız haaaaa.
Onlara da sıkın kurşunlarınızı.
Hasret kaldım sevdiğime kıymayın bana diyeni de.
Unutmayın, siz vurmaZsanız günü geldiğinde onlar vuracak sizi.
Oruç ağız vurmak daha sevaptır ,
Üzerine iki rekât şükür Namazı kılmayı da unutmayın
Vurduktan sonra GAVURU!!!
Son olarak size şunu söyleyeyim kapatalım gitsin.
Allah'ın yarattığını yok etmeye çalışan en büyük ŞEREFSİZDİR.
Onun için insan kanından beslenen herkim olursa olsun
ŞEREFSİZDİR diyor, içtiği su dahi kendisine zehir zıkkım olsun,
Ne bu dünyada nede ahrette murat almasın diye beddua ediyorum
İnsanlıktan Nasipsiz yarinsiz veledi zina çocuklarına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041325/vurun-lan-vurun.html>

DI KALK ANAM

Di kalk anam!

Di kalk da ,Çale çimentodan getirdiğim beyaz toprakla evimizi boyala.

Boyala ki ; Bayramda evimize gelenler hanemizi temiz görsünler.

Di kalk anam!

Di kalk da ,yağmur yağınca damlamasın diye damımızı samanı bol çamurla siva yapalım.

Yapalım ki ; Kışın çatlaklardan su akmasın.

Di kalk anam!

Di kalk da ,Hersabah yolladığın gibi beni yamalıklı elbiselerimle okuluma yolla.

Yolla ki ; Yoksulluktan kurtulmak için geleceğimizi tayin edelim.

Di kalk anam!

Di kalk da , Otarmaktan getirdiğim ineklerin sütünü sağ.

Sağ ki ; Süt kaynatıp yoğurt ayran yapasın.

Doğmaz olaydın sen beni anam!

Doğmaz olsaydın da yaşamasaydım çerden çöpten yuva yaptığın günleri...

Doğmaz olsaydın da kaybolmuş bir anahtar gibi sahipsiz kalmasaydım ortada!

Biliyorum ,kalkmayacaksın yattığın yerden.

Babamda!

Suçum neydi ana!

Sen beni taş diye mi doğurdun,

Yoksa eziyet için mi ?

Bence kendi acılarına ortak olmam için doğurmuşsundur.

Öyle olmasaydı doğduğum günden beri ağlamazdım

Sevinçler ele, dertler kederler hep bana düşmezdi .

Neyse ana!

Duman rengi bir gecedeyim yine.

Parmaklarımın arasına yapışmış tütün.

Devam edemem yazmaya.

Kafam allak bullak.

Çayı demle

Babama haber ver.

Olmayan aklımı dar ağacına çekip

Yakın zamanda misafiriniz olacağım!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043810/di-kalk-anam.html>

Yok Biribirimizden Farkımız

Yok aslında biribirimizden farkımız,sen Urfalı 'san ben Elazığlı!

Aynı acılarla yoğrulmuşuz.

Aynı dili konuşurken.

Kader mi yoksa başka bir şey mi bilmem ama

Sanki anadan babadan beddua almış gibiyiz gahgom!

Oysa en çok duayı onlardan aldık.

Neden bu haldeyiz ?

Onun da açıklaması yok...

Aslında biliyorum halimizin neden böyle olduğunu

Biliyorum, biliyorum da karşımda beni anlayacak birileri yok Babeeee!

Sizden Kerküklü Ömer, bizden dalağı dokuzbuçuk kilo olan Koçyiğitler göçtükçe güzelim topraklarımız karnından osuranlara kaldı.

O yüzden de siz Babeligizi bizde gahgoluhu kaybettik.

Yok yav deme.

Onlar kör gecelerimize ışık olan insanlardı.

İnsancıl duygularını kaybetmedikleri için koca yürekleriyle yolumuzu bulmamıza yardımcı olurlardı.

Türküler okur

Gönülleri feth ederlerdi,

Kazancı bedihler

Celal Güzelsesler

Enver ve Paşa Demirbağ kardeşler gibi baboşlarıyla.

Şimdi ben gidiyorum Urfalı!

Azıcık işim var.

Sen okumana devam et.

Çiğküftemi hazırla

Aslan sütünü de unutma.

Noksanlığım varsa eksik kalan yanımı da sen tamamla.

Saygılarımla.

Ne anlatmaya çalışıyor bu Elazığlı diye düşünmeyesin.

" Hüznü derin olanın, neşesi göğü delermiş babeeee"

Ben Zaza yurdundanım sen Kürt diyarından.

Yok bir birimizden farkımız, aynı bayrak altında yaşamayı bildikten sonra...

Diyarbakırlı Hamlete de yer var gönlümüzde

Ağrı'lı

Mardin'li

Van'lı

Kısacası Türkiye'li olan herkese de...

Yeter ki;Gel çikalım seninle bir dağ başına.

Ben içerken aşk şarabından sen vur bıçağın bağrıma yavaş yavaş diyebilelim türküler okurken sevdadan aşkdan yana ,ayrı gayrı bilmeden!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1063328/yok-biribirimizden-farkimiz.html>

Güle Güle Anam

Güle güle babamın evini kilitli koyan kadın güle güle.
İçimde hem sevinç var hemde hüzün.
Sevincim acılarından kurtulduğundan
Hüznüm çektiğin acılarıdır.
Sanma ki unutturum
Gece gündüz anarım adını
Yüce dağ değildin duman sarmış başını türküsü eşliğinde
Dilerim Allah'tan alırsın muradını der
Üşümesin ellerin yere düşen kar çatlasın
Sen ölmedin gönüllerdesin
Buraya kadarmış anam!
Nasibin ve yemen içmen buraya kadar...
Rabbim sana gül bahçeleri nasip eylesin.
Görürsen babama selam söyle
Nasıl diye sorarsa
İyi değildi
GÖNÜL KOYMUŞTU AZRAİLE!
Mezarını kazmış ölümü bekliyordu.
Tez zamanda oda gelir merak etme.
Derdini meze yaptığı için kâr etmiyordu meyler ona
Sapla samanı da ayırabiliyordu.
Sana layık bir evlat olmak için canını dişine takmış hayata çelme takmaya çalışıyordu de.
Arada da türkü okuyordu
Buraların çimeni de yeşermiyor sensiz
Ne tütünü nede çayı içiliyor sensiz
Nerdesin babam?
Hangi dağın ardındasın oyana da dönem dönem ağlayam
Bir mektup gönder kurban olduğum
Yüzlerime sürem sürem ağlayam
Ya bir komşun saysan
Yada dost sansan
Yataklara düşüp hastaysan
Dizlerime vuram vuram ağlayam deyip deyip deli koyun gibi dolanıp duruyordu.
Şimdi bende geldim hepten yalnız kaldı çağam.
Dua et ona herif!
Kemiklerinle dua et.
Tıpkı ölmeden önce ettiğin gibi hemde...
Canım anam can anam!
Kusurum varsa af eyle.
Ben senden razıydım Rabbim'de senden razı gele.
Umarım sende bizden razı ve hoşnut olarak ayrıldın.
Bundan sonraki hayatında Resul'e komşu olasin.
Uğurlar ola anam uğurlar ola.
Kardeşlerimi de unutma.
Onlara da selamımı söyle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1063555/gule-gule-anam.html>

GİDENLER

Gidenler

Ah şu gidenler!...

Bir hiç uğruna sevdiğini hiçe sayanlar.

Radyoyu kapadı diye şarkıların yarım kalacağını düşünenler.

Gidince dertlerinin biteceğini zannedenler.

Terk ettiklerini küçücük ,kendilerini de kocaman görenler.

Deyiversin birileri bunlara ,

Yada öğretsin, gafil gezme şaşkın,birgün ölürsün.

Dünya kadar malın olsa ne fayda ?

Söyleyen dillerin söylemez olur.

Bülbül gibi dilin olsa ne fayda ? Türküsünü.

Öğretsin de giderken sanmasınlar ki kalanlar hep ağlıyor.

Gidenler radyoyu kapattı diye şarkılar yarım kalmıyor ki ağlasınlar.

Varın gidin, keyfinize bakın siz.

Terk edilenleri umursamayın.

Onlar doğduğu gün ölmüşlerdir ,terk edildikleri gün değil dostum!

Neden? Derseniz eğer.

Onların suçu sizler gibi heran gitmeye hazır olanları sevmek ve uğruna canlarını vermektir .

İnanın bana hayatlarını zindan eden sizlersiniz ardınızda bıraktıklarınızın.

Sırf onların gözyaşını görmek ve onunla mutlu olmak içindir gitmeleriniz.

Aksini iddia eden varsa gelsin tartışalım.

Karaları bağlatan değil misiniz siz gidenler?

Yavuz elinde ,yavuz elinde bir sevdiğim kaldı yavuz elinde türküsüne sebep olan ?

Ellerin oldu ağdını onlara yaktıran?

Söyleyin bana ey gidenler...

Haydi gelinde söyleyin.

Dumanlı dağları var mı da aşan?

Seven sevdiğine var mıdır kavuşan?

Bırakında yanam yanam tutuşam

O yar ellerin olmuş

Kesildi can damarım

Kırıldı kol kanadım

Şimdi kazın kazın benim mezarım

Ben ölürem o yar ellerin olmuş.

Kime soram nazlı yârin yerini

Deren dermiş benim gonca gülümü

El ne bilir ayrılığın derdini

Ben ölürem o yar ellerin olmuş .

Kesildi can damarım

Kırıldı kol kanadım

Şimdi kazın kazın benim mezarım

Ben ölürem o yar ellerin olmuş derken şair hayalinde siz gibi bir giden yok muydu?

Yapmayın...

Gelin beni dinleyin sevdiklerinizi bırakıp bir başına giden olmayın.

Hayatla birlikte mücadele edip olumsuzlukları yenmeye çalışın.

Bu daha güzel ve daha kolaydır çekip gitmelerden.

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1064622/gidenler.html>

Diyarbakirliyem

Diyarbakirliyem ,adım Nusret!
Sac ekmeğiyle büyümüşem
Kurtlu çökeliç ,bumbar ile!
Ayırmamışam Urfa Mardin!
Herkesi gardaş bilmişem.
Suça bulaşmamış
Haram lokma yememişem.
Kendi kültürümden,
Kendi örf alenemden
Babamın güzel ahlakı
Birde anamın helal hamuruyla yoğrulmuşam.
Dedim ya Diyarbakirliyem !
Ben diyara kurban olmuşam.
Küçelerine
MelikAhmedine
Gazi köşküne...
Tablacı Rüştü'ye
Datlıcı Ömer'e
Hamal hamlete
Ahmed Arife,
Büyük usta Kadri Göral'a!
Olmuşam işte.
Ben,Diyarbakire ...
Bağrında yatan
Öldükten sonra bile adı rahmetle anılan
Cığzlık yapmayan ,
Vatanını namus
Bayrağını ele kurban etmeyen herkese!
Sayı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1069777/diyarbakirliyem.html>

BAŞLIĞI SİZ ATIN

Eski bir zaman dilimindeyim bu gece.
Uzakta çalan hafif bir müzik sesiyle uyanmak istiyorum yarınki sabaha.
Bir balıkçı teknesinden gelen ,
Ah bu şarkıların gözü kör olsun diye haykıran Türk sanat müziği ile!
Duymak istiyorum bir balığın sessiz çılgınlığını
Evrenin duyulmayan yüzünde.
Boram boram kokan sıcak bir ekmekle kahvaltı etmek istiyorum.
Limonu sıkılmış, pul biberi serpilmiş, üç beş zeytin, bol tereyağı ve köyümün peyniri ile!
Ne yastığa düşen gözyaşlarım olsun umurumda nede soğuktan üşüyerek çatlayan ellerim.
Çalsın tüm aşk şarkılarını radyolar,
Zemheri ayında rüzgara inat yakası açık çocuk bağırsın
Göğsünü gere gere...
Demli çayı koy geliyorum diye arkadaş!
Mazi filim şeridi gibi dönsündü tersine
Canlansaydı hatırlar .
Varsın olmasını cebimde beş kuruş para.
Kucaklayabilseydim kuşları, kedileri , köpekleri.
Gülümseyebilseydi bana aç kurtlar.
Olsaydı sofu dedem karşımda .
Tütün tabağası yanbaşımda.
Serkisoflu köstekli yeleği ile!
Nenem Huriye kadın süt kaynatsaydı
Ağaçların altında otursalardı eskisi gibi .
Gözlerde gülücükler, ağızda güller olsaydı.
Ben ben olsaydım.
Komşularımda eski komşu!
Yine duman çökmüş urum eline
Dizlerime vuram vuram ağlayam deseydik hep birlikte.
Yada Hazandan geçmeyen, Hüzünden ne anlar oğul türküsünü!
Ah ulan Murtaza!
Özledim seni la!
En çokta ,şarap getirin bana, ayık kafayla olmuyor bu işler. Sövülecek çok kişi yazılacak çok şiir var sözünü...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1071811/basligi-siz-atin.html>

EZE

Bakma yüzümün güldüğüne senin yanında Eze!
Vallahi yalandan gülüyor billahi yalandan.
Eze ana yarısıdır demiş şair.
Allah için boşta konuşmamış.
Doğrusu neyse onu demiş.
Bende onu örnek alarak eze mi kaleme dökmek istedim.
Umarım beğenilir Eze!
Dün aklıma bahardan güze dönen bacın geldi .
Resimlerine bakıp avundum.
Vakit epey geç olmuştu.
Efkarlandım Eze!
Çığara üstüne çığara yakıp savurdum dumanını gökyüzüne.
Daldıkça uzaklara üşümüştüm.
Odamın soğukluğundan değil,
Çiğinden yaralı olan anamın çektiklerinden Eze!
Hasretinden tutuşmuş,tir tir titriyordum.
Güller gibi solan bacının verdiği acıyla!
Anandı,bilirim nasıl yandığını ,üzülme!
Bende onun kokusu var.
Eze ana yarısıdır,
Gel sarıl bana oğul !demeni nede çok istedim birlikte çektiğimiz bu resmi görünce.
Hatırlasan bu resmi onun ölümünden sonra çekmiştik.
İkimizde kan ağlarken yüreği sen beni teselli etmeye çalışıyordun bende seni.
Gardaşındı...
Onu benden çok sen bilirsin.
Birlikte çektiğinizi acılar,ortak olduğunuz kederler vardı mutlaka.
Anlat hele diyeceğim, seni üzmemekten korkarım Eze!
Onun içinde anlat demeyeceğim sana.
Ben anlatacağım anamla seni cihana!
Belki okuyan olurda yolunu bulur diye...
Anamı on iki yaşında kocaya kurban eden zihniyet
Eze -mide aynı şekilde kurban eylemiş dostlar.
Henüz kendiler çocukken karışmışlar çoluk çocuğa.
Sırf ana babaları kendilerine kızmasın
Kocalarına çocuk
Vatana evlat versinler diye...
İnanın bana aklıma geldikçe çıldırıyorum.
Bazen küfürler ediyor ,bazende bu nasıl bir cehalet tiki gencecik çocuklarını kendilerine kurban edip onları bir ömür
mutsuzluğa mahkum ediyorlardı.
Aklım almıyor.
Bu nasıl bir vicdan?
Nasıl bir insanlık?
Ve nasıl bir dindi ki buna müsaade ediyordu diye kafa yoruyorum ama çıkamıyorum işin içinden.
Çıkamayınca da daha çok asabileşiyor kendi kendimi yiyip bitiriyorum.
Türküler yakıp kuytularda ağlıyorum olmuyor,
Dinmiyor içimdeki derin sızı.
Sebep evin yıkıla diyorum yıkılmıyor.
Kader demeye de dilim varmıyor dostlar.
Çünkü bu işlerin kaderle alakası yok.
Allah'ın verdiği akli kullanamamak var.
Buda Cehalete kurban olmak Kocaya köle olmakla sonuçlanıyor.
Bir mal gibi kullanıp kullanıp atıyorlar sığırlar.
Yüce yaratıcının değer verdiği kadını.
Peki bu hakkı nerden alıyorlar?
Toplum içerisindeki deyyuslardan diyebilirim.
Kandırıyorlar şerefsizler kadını erkeğimizi kandırdıkları gibi.
Şerefsiz diyorum.bence az bile bu tiplere.
Daha ağır sözlerle yad etmek lazım ama edebim el vermiyor buna.
Sabah sabah yine kafam allak bullak oldu

Ne diyeceğimi bilmiyorum.
O yüzden de burada kesmek istiyorum .
Ben ana kokusu Eze kokusu almak istiyorum.
Hayattalar ise koşun sarılın gençler.
Kırmayın onları.
Ben kırmadım bugüne kadar ne anamı nede Ezelerimi.
Öpün ve koklayın derin nefes çekerek tenlerinin kokularını
Allah onlardan razı olsun.
Melekler kadar temizlerdi valla.
Tek suçları vardı bu dünyada oda cehaletleriydi.
Cehalet derken yanlış anlamayın beni.
Yüzlerce okumuşa ders verecek kadar bilgileri vardı ama korkuları ve arları buna müsaade etmedi.
Nasıl yaşamaları gerektiğini öğretmediler onlara.
Önce İtaat et kocaya
Sonra Kıl namazı yat aşağı git cennete dediler.
Kandırdılar yani.
Sizlerin de kanmaması için çok okumanızı ,hayatınızı nasıl yaşamak istiyorsanız ona göre dizayn etmenizi istiyorum
sevgili gençler.
Sizlere benden birde abi tavsiyesi diyeyim kapatalım konuyu.
Şerefli bir yaşam sürmek kadar güzel birşey yok bu dünyada.
Onun içinde şerefli yaşamaya bakın.
Saygı ve sevgilerimle.
Sende üzülme resmi görünce Eze!
Seni ve anamı anlatmak istiyorum, biraz gidince tıkanıyor boğazım.
Ağlamaklı oluyor yazamıyorum.
Beni af eyle.
Ellerinden öper bahardan güze dönmemen içinde dua eyle hem sana hemde bize.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1075769/eze.html>

Mehmet Emmi

Hozan tarlası gibiyken
Bugün yine karlar yağdı gönül dağıma.
Nedenini sormayı dostlar.
Bu akşam gözlerim yaşlı yollarım çamur.
Fırlarlardayım!
Tutma beni, yazayım içimden geçenleri dedim kalemime.
Yazayım da belki birileri okurda kendine gelir...
Az evvel bir mesaj aldım bir dosttan.
Malatya ili Arguvan ilçesinden yazmıştı
Yalnız başına yaşam mücadelesi veren Mehmet emminin hayat hikayesini.
Işığa hasret,sıcak bir çorbaya ,birde yatacak bir odaya muhtaç olan Mehmet emmin yoksullukla nasıl mücadele ettiğini, ona kimsenin sahip çıkmadığını.
Okuyunca gözlerim doluklandı,
Hulkum daraldı,
Nutkum tutuldu...
Kendime gelince önce teşekkür ettim dostuma.
Bu güzel insanlık dersini benimle paylaştığı için.
Sonra ona şöyle yazdım.
Bence Yoksulluk kader değildir.
insanları yoksulluktan kurtarmak için mücadele etmeyenlerin adıdır ŞEREFSİZ!
Bunu okuyunca aynen şöyle yazdı.
Sana da birşey söylenmiyor be olum!
Hemen konuyu başka yerlere çektin deyip,
Neyse Yüzündeki çizgilere dikkat ettin mi gakgo!
Yüzündeki her çizgi , her ifade geçmişinin izidir dedim
Onu bu hale koyanlar gibi hedik suyuyla yıkanmadığı için olsa gerek
Çektiği acıları anlatır.
Hayattan yediği kazıkları...
Aklını kullanamadığı için ezenler tarafından ne kadar çok ezildiğini.
Onun hakkıyla mutlu olanların haysiyetsizliğini.
Bırak onu kendi haline,
Bırak gakgom!
Önünde eğildiği insanlarla başbaşa bırak diyeceğim kıyamıyorum.
Çünkü suç sadece onun değil.
Annesinin ,babasının ve aile efradınıdır da.
Geçip giderken ömürleri ahu zar ile
Ne evlatlarının durumunu gördüler neden kendilerinin ne halde olduklarını.
Gazel düşerken bağlarına
Onlar bunu görmeyip ,dantelli don giyen Tijen ablanın yolda giderken nasıl kıvrıldığına baktılar.
Daha doğrusu dikkatlerini o yöne çektiler.
İdrak kabiliyetleri eksik olduğu için Essalatu vesselat diye sala okuyan imamın neye haram neye helal dediğini anlatıp durdular bir birlerine.
Öğrenmediler insan olarak haklarının neler olduğunu.
Öğrenmek istemediler.
Bilmediler Yüce yaratıcının kendilerine neler bahşettiğini.
Mektep yerine medreseye koştular.
Onu da anlayamadılar.
Sanki medrese onlara okumayın diyordu.
Okumaya ,anlamaya çalıştıkları Kuran'da!
Onlara göre okumak.öğrenmek ve bilmek büyük günahlar arasındaydı kardeş!
Öyle öğrettiler eşekoğlu eşekler...
Aldanmayın dünyaya dediler.
Ölüm var.
Bi lokma ekmek elinize alıp şükredin.
Eti ne yapacaksınız?
Domates yeter size.
Kırın yanına kuru bir soğan
Birazda kurtlu çökelek koyun tabağınıza
Dayanın gide...

Başınızdan fazla sizin dediler.
İnandılar onlarda körü körüne.
Araştırmadılar
Acı neymiş keder neymiş
Yaşamak ne ölmek neymiş.
Küle dönen hayatlarının kimler tarafından organize edildiğini.
Düşünmediler ...
Kendileri Gecekonuda yaşam savaşı verirken ellerin saraylarda neden oturduğunu.
Ağa dediler Beğ dediler.
Fitrat dediler kader dediler.
Oysa ortada bir zulüm vardı.
Ve bu zulme sebep bizzati kendileriydi.
Biliyor musun?
Bizde güzel bir söz vardır.
Dana *okuyla siva olmaz der.
Bunlar yaşamı aynen öyle zannettiler.
Kendilerini bulan sıkıntıları sıvayınca geçer sandılar.
Kaldırmadılar baş.
İsyan etmediler kendilerini basamak olarak kullanıp zirvelere çıkanlara.
O yüzden de bu haldeler.
Mehmet emmisi, Seba ablası ,Rıfkeside,Fatma anası da o yüzden bu halde.
Arkadaşımda az değildi.
Sen değişmişsin be olum!
Kafayı mı yedin yoksa sende mi yoldan çıktın ?dedi.
Git işine yavru kuş!
Zaten kafam allak bullak oldu bu yazın ve resmimden sonra hersimi senden alırım.
Susun siz.
Susun.
Bana değmeyen yılan bin yaşasın deyiverin.
Gelsin para gitsin iman deyin.
Ama şunu unutmayın.
İnsanlarımızı bu hale getirenlere karşı sesinizi yükseltmediğiniz için işlemiş olduğunuz bu suç sizlere hem bu dünyada hemde ahirette huzur vermeyecektir.
Vallahide vermeyecektir billahide vermeyecektir.
Tarih sizi af etse de vermeyecektir,
Mehmet emmi gibiler iki kilo bulgur verdiniz diye af etse de
Yerin göğün ve gece ile gündüzün sahibi asla af etmeyecektir.
Saygılarımla deyip kapadık konuyu.
Sizlere de saygılar sevgiler.
Ben zıbarmaya gidiyorum.
Umarım ülkemizde aç açık edebiyatı yapıp garip gurabanın hakkını yiyenlere
Birde kendilerine gelince hergünü Cuma görüp vatandaşa Perşembe olarak görenlere
Mikrofonda konuşurken hadisden Peyğamberden dem vurup yaşantısını firavun gibi yaşayanlara karşı çıkar Mehmet emmi gibilerin yaşamına katkı sağlarsınız.
Esen kalınız.İyi geceler dostlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084656/mehmet-emmi.html>

URFALIYDI ADI BEDİRHAN!

ROMAN TADINDA AMA HAYATIN GERÇEKLERİNİ ANLATAN BİR HAYAT HİKAYESİ..UZUN MUZUN AMA OKUYUN VE DEVAMINI TAKİP EDİN DOSTLAR.

URFALIYDI ADI BEDİRHAN !

Geçen hafta Urfa ilinden gelmişti yanıma,
Benden bir araç almak için,
Atmışdört yaşındaki Bedirhan amca oğlu Mustafa ile birlikte.
Tabi yaşını sonra öğreniyorum.
Görüntüsü yetmiş yetmişbeş yaşında olan emminin.
Görür görmez kanım ısınmıştı amcaya!
Giyimi kuşamıyla tam bir Urfa beyefendisiydi.
Güleryüzlü
Samimi ve babacan bir tavrı vardı.
Kalbinin güzelliği de yüzüne vurmuştu mübareğin.
İnsan sarrafı olan birisi olduğum için görünce emmiyi
Bedirhan amcadan öğreneceğin çok şey var Halis gakgo!
Konuştur onu alışverişten önce.
Konuştur da hayat hikayesine şahit olasınız sende arkadaşlarında dedim kendi kendime.
Ayıptır demesi aynen öyle yapmıştım.
Çay faslından sonra
Amcaya kıymet verip, bırak hele araba işini o iş kolay ,
Ben seni tanımak istiyorum Bedirhan amca dedim.
Hayırmıdır yeğen?
Ne yalan söyleyim;Bedirhan amcanın konuştuğu Türkçe bende yoktu valla.
Okadar güzel konuşuyordu ki dinleyen Urfalı değilde İstanbulludur sanırdı.
Hyırmıdır? Diye sorunca şaşırmıştım.
Hayırdır demesini beklerken ben!
Aradığımı bulmuştum dostlar...
Bende kendisine "Ez huleme bawe teme apo!"
Ben senin baban hizmetkarıyım amca !
Senden birşeyler öğrenmek istiyorum.
Senin gibi dalağı dokuz buçuk kilo birini bulmuşken kaçırmamak lazım diye cevap verdim.
Sevdim seni yeğen!
Nerelisin?
Kafa kağıdımda Palu yazar amca.
Ancak ben Mornigde doğmuşum.
Yerlisiyim buraların.
Orijinal gakgoyum
Yansanayi değil dedim.
Duyunca güldü ,gülüzlü güzel amca .
O nasıl oluyor keke!
Yansanayiside mi var insanın?
Olmaz mı amca !
Sen benden daha iyi bilirsin bu işleri hele anlat kurban olduğum.
Neyi anlatayım?
Kendini anlat.
Benim eserlerim pahaldır yeğen!
Ozaman birer kahve içelimde ondan sonra anlatırsın .
Hele yak ,sen önce ciğaranıda dumanını savur gökyüzüne
Deyip sigara uzattım.
İçmem ben onu babo deyip kaçak tütün tabağasını uzattı.
Tabağası aynen rahmetli babamın tütün tabağasına benziyordu.
Görünce babamı hatırlayıp hüznlenerek açtım
Tıka basa dolu olan tütün tabakasını.
Saramadığımı görünce ver yeğen ver
Bu iş senin işin değil.
Verde amcan sana sarsın ağız tadıyla içesin dedi.
Utana sıkıla vermiştim ,sarmaya çalıştığım sigarayı tabağasıyla birlikte.
Sararken sigaramı bir yandan da söyleniyordu.

Kulaklarım sağır olduğu için duyamamıştım
Sormaya utandığım içinde sormadım ne dediğini.
Bu arada kahvelerimiz gelmişti.
Neneyi sordum kendisine.
Emmi nene sağ mıdır?
Allah eksikliğini vermesin, sağdır dedi.
Aranız nasıl?
Sesi gelsin yeter evladım!
Bu yaştan sonra aramız iyi olsa ne olur kötü olsa ne?
Nasıl ki gavura göre Türk Müslümandır bana göre de neneden daha iyisi yoktur.
Allah ondan ve kocasına eş çocuğuna analık yapanlardan razı olsun.
Olsun emmi olsun.
Olsun da Kötü mal verenin babasının evini yıksın derdi benim Hüsen amcam!
Demek ki sen hayır görmüşsün neneden
Yoksa böyle söylemezdin deyip nene üzerinden siyaset yaparak konuşturmaya çalışmıştım
Ama emmi kolay lokma değildi.
Babamın anama yaptıklarından tutun tanıdığım yaşlı amcaların eşlerine yaptıklarının hepsini anlattım emmiye.
Onun konuşması gerekirken ben konuşuyordum.
Bunun farkındaydım.
Mesele üstüne mesele anlatıp bazen gülüyor bazende hüzünleniyorduk.
En son rahmetli Bedri dayının eşine yaptığı şakayı anlattım.
Bir ayağı çukurda olduğu halde akli uçkurunda olan Bedri dayının hikayesini.)))
Neydi o?
Allah rahmet eylesin canı rahmet istedi ama oda bende kalsın kardeşim.
Herşeyi anlatmak hoş değil bu zamanın adamına.
Anlatınca başka yerlere çekebiliyorlar hemen.
Onun içinde Bedri dayıyı anlatmayacağım.
Merak edip düşünsünler okuyanlar biraz.
O koca yürekli koç yiğitlerin neler yapabileceklerini.
Tabi düşünme yeteneğine sahiplerse!
Malum bu aralar insanlarda akıl kalmadı
Dalga geçile geçile beyinlerle çok insan akıl tutulması yaşıyor ülkede!!!
Neyse lafı fazla gevelemeyeyim lafı da işimize bakalım biz.
İşire şişire ,evire çevire öğrenmek istediklerimi almaya başlamıştım Bedirhan amcadan.
Şiir tadında bir konuşma yapmaya başlamıştı, oğlu Mustafa araçlara bakarken.
Benle emmide baş başa vermiş dertleşiyorduk içeride.
Aşiret çocuğuyam adım Bedirhan!
Urfalıyam babo!
Kenar mahallelerin günahsız çocuğuyam
Tezek dumanıyla büyümüşem.
Siyasete karnım toktur
Ben gerçekleri konuşuram.
Anamı görmemişem,
Babamı küçük yaşlarda kaybetmişem.
Onun içinde mutluluk fotoğrafım yoktur .
Gülerken çekilmiş bir resmimi bulamazsın,
Yavan ekmek yerken çoktur.
İki gözüm iki çeşme ağırlarkende!
Dedimya, ben kenar mahallelerin günahsız çocuğuyam
Kerpiç damların yan yana yaslandığı sokaklarda doğmuşam.
Caddelerde volta atıp
Sokaklarında bela arayan çocuklardan değilim ama bende adam vurmuşam,
Mapus damına düşmüşem.
Ali Paşa konağının hemen altında otururduk
Babam hamaldı gardaş!
Karlı bir kış günüydü
Akşam olmak üzereydi.
Sirtında yükü ile ilerlerken eve gitmek için babamla
Sultanın dükkanının önünde kıştırıp gözlerimin önünde katlettiler.
Küçüktüm ben ozaman.
Henüz onbir yaşında küçücük bir çocuk!
Yorgun kuşlar gibi düşmüştü önüne avcının.
Kanı oluk oluk akmış hayata veda etmişti.
Kapandım üzerine ağladım, elimden başka birşey gelmeden.
Görmediğim anamdan sonra babamı da kaybetmiştim.
Zordur oğul düşman sahibi olmak.

Nerden geleceğini bilmezsin kurşunun.
Rahat bir şekilde dizine koyamazsın başını sevdiğin yârin.
Doya doya öpemezsin çocuklarını
Komazlar!
Korka korka yaşarsın.
Bir elin tetikte, gözlerin herdaim pencereden gelecek kurşunda olur!
Anlayacağın Lele mere türküsünü ezbere okuturlar adama.
Okuma yazma bilmezken!
Neyse ağırtmayayım kafanı.
Okul okuyup babam gibi hamal olmayacaktım keko!
Takmıştım bunu kafama.
Çünkü benden başka üç kız kardeşim vardı.
Nazlı ile Goze benden büyük
Gülbeyaz ise benden iki yaş küçüktü.
Okuyarak hem kendime hemde onlara güzel bir gelecek sunmak istiyordum.
Ben bunu hayal ederken evimizin direği babamı düşmana kurban vermiştim.
Bizim oraları bilirsin.
Alınmalıydı biran evvel intikam!
Amcam Seyit'le tam altı ay gezdirdik gardaş!
Babamı vuranın yirmibeş yaşındaki oğlunu vurmak için.
Hiç unutmam.
Zavallı genç elinde iki ekmekle fırından çıkmış evine doğru gidiyordu.
Amcam kolumdan çekerek tam zamanı Bedirhan!
Göreyim seni oğlum dedi.
Yapamadım...
Gençti!
Kıyamadım çekmeye tetiği.
Silahı elimden aldığıyla bir jarjör boşalttı .
Sonra silahı tekrar bana verip ben öldürdüm diyeceksin tamam mı ?dedi.
Tereddüt etmeden evet demiştim.
Bir yerde demeye de mecburdum da.
Amcamın kardeşi olsa da o benim babamdı.
İntikamını ben almış olmalıydım.
Gittim devlete teslim oldum oğul!
Benim vurduğum belli olsun diye
Yoksa kaçır sığınır dım dağlara.
Töre yüzünden ömrümün en güzel yıllarını hapishanede geçirdim .
Tam yirmidört sene verdiler babo!
Elde avuçta birşey yoktu.
Nasıl geçirdiğimi bir ben birde Allah'ım bilir.
Kırılan ışgın gibi olmuşum, dağlarda kalan...
Zaman geçmek bilmez dört duvar arasında
Hele birde benim gibi sahipsizsen hiç geçmez.
Durur saatler.
Ahu figan fayda etmez
Yanık yanık türküler okumakta!
Allah'tan ,arada ciğaramı getirirlerdi bizim aşiretin gençleri görüş gününde.
Yoksa dayanamaz oracıkta öldürdüm.
Çıktığımda kırka merdiven dayamıştım.
Saç sakal beyazlamış
Belimin bükülmesine de ramak kalmıştı.
O yaşlarda birşey olmaz deme sakın,
Mapus insanı çökertir oğul!
Bacılarımı çoktan evermişlerdi,
Üçü de çoluk çocuğa karışmıştı.
Onlara uğradım ,gidecek başka yerim olmadığımdan.
Hoş beşden sonra Baba ocağımız verana dönmüş Bedirhan ! dedi Nazlı ablam!
Ne olacak halimiz?
Ne olacak, abla deyip sarılarak doyasıya ağladık ikimizde.
Allah büyük!
Sana güveniyorum gardaşım.
Çalışır ekmeğini kazanırsın ,
Rızkını verir Allah! korkma dedi .
Benim derdim başka iken...
Arkası yarın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090247/urfaliydi-adi-bedirhan.html>

Şiir değil Sitemimdir

Efkârliyim yine bu gece.
Aklımda sen,masamda bir büyük var!
Kıçı kırık topalın mekanındayım sevgilim.
Yaralarım parçasını çalıyor radyosu.
Başka birşey bulamadın mı lan Sılo dedim?
Meterisden attık gurbete kurşun.
Alın yazımız kanadında kuşun.
Ne güzel yakışmış başında puşun.
Ezildik erpüldük gurbet elinde gakgom!
Yaralarımı çalmayıpta çarelerimi mi çalsaydım?dedi.
Çal ulan çal...
Çalda ne çalarsan çal.
İstersen Zıkkımın kökünü dahi çalabilirsin.
Hiçbirşey umurumda değil Sılo!
Bıraktım aşkı sevdayı.
Kafamı dinliyorum artık.
Neden?
Orasını ne sor nede ben söyleyim.
Baban başını seversen söyle abi,merakta bırakma beni,
Yatamam söylemezsen bu gece dedi.
Güldüm:
Gerçekten yatamazdı.
Çünkü çok meraklı biriydi bizim Sılo!
Meraklı Melehat hanım halt etmiş desem yeridir.
Huzuru kaçmasın diye söyledim.
GEREKSİZ insanlara verdiğim, GEREKSİZ ilgiyi farkettimde ondan.
Biraz geç oldu ama insanların DEĞİŞMEYECEĞİNİ öğrendim nihayet.
Bu yüzden de çektim elimi ayağımı.
Kimin ne hali varsa görsün Sılo!
Anladın mı,yoksa lafın tamamını diyeyim mi sana?
Doğrusunu sorarsan ne demek istediğini anlamadım.
Ama sormaya kalksam, lafın tamamını eşeklere söylerler dersin ozamanda ben eşek olmuş olurum dedi, gülerek.)))
Bende gülerak karşılık verdim bu sözüne .
Haşa eşekten la!
Bizimkisi bakan oli oğlum!
Sen hala atlar çalışsın eşekler yesin derdindesin.
Durda kafamı dinleyeyim.
Yok gakgo yok.
Sen susma.
Sen susarsan konuşur şeytan!
Daha farklı ,şöyle milleti tatmin edecek cümleler bulsak diyorum.
Mesala: Göz odur ki dağın arkasını göre,akıl odur ki başa geleceği bilse desek nasıl olur?
Git işine olum!
Bırak değişik cümlelerle konuşmayı ,şartlanmış bu millete "HYS" yi de yazsan imzalayıp eline de cersen azdır.
En sevdiğimiz bile bidaha bidaha, haydi bidaha deyip el çırpıp aynı dağın yeliyiz diye türkü okuyor olum!
Vatandaş Müslüman gibi konuşup Hristiyan gibi yaşayanlardan hoşlanıyor.
Örneği Peyğamberden verip yaşantıyı firavun gibi yaşayanlardan.
Kendi çocuklarına limanlar kurup benimle senin çocuğuna iman diyenlerden!
Onun için uzak duralım, derdi bizi almasın merekteki Hasan emminin.
Dostsun.
Cansın.
Adam gibi adamsın.
Bu yüzden de severim seni.
Biz gülmeye bakalım olum!
Yeter hep el için ağladığımız.
Yarın bakışlı çocuklarınız ,tezak dumanıyla büyüdük dediysek eşekte değiliz hani.
Hepyek kadar değeri olmayanlar car atıp şeş oynuyorsa bizlerde kafamızı çalıştırıp 'Dubarayla' onları nasıl alt edeceğimizi düşünmeliyiz artık!
Beni yakından tanıyanlardan birisin .

Ben ,hergece hüzün yağdırırken sol yanıma ,bazıları hep sağdan köşeyi dönerde bana el sallarlardı Silo baba!
Kızardım bu hareketlerine...
Kızır da, yüreğinizin dibine kadar yolunuz var,
Gidin gidebildiğiniz kadar diyerek tepki verirdim.
Köşeyi dönmenin ne demek ve nasıl olacağını onlardan iyi bilirken ben!
Şahitsin!
Dakikalarca ağlayıp, gülmelerimi saatlerce uzatmaya çalışırdım hep, üzülmesin diye Çavuş gibiler.
Onlar ne yaptılar?
Nemi yaptılar?
Yağmur duası etmediler olum.
Kendi tarlalarının suya kavuşması için.
Yaşadıkları vaziyete bakmadan başkalarının daha lüks yaşaması için alkış çaldılar.
Daha ne yapsınlar? Diye sorunca bizim topal ,sen olmazsın deyip kalktı masamdan.
Kaçma olum!
Öğrenmek isteyen sendin ,biz ne ayrılıklar görmüş adamız türküsünü söyle de öyle git dediysemde işim var abe deyip seğirtti dellek!
Saygı ve sevgilerimle deyip bende konuyu bitirmeye çalışırken birde bunlar geldi olmayan aklımın dar ağacına.
Bunuda sizler için yazayım kapatalım gitsin konuyu.
Hayat ,birileri için feda edilecek kadar ucuz değil dostlar.
Kıymetini bilin ve kendiniz için yaşamaya bakın.
Bırakın kimin ne hali varsa görsün.
Yazık günah değil mi?
Nabalınız bana dostlar...
Sen ki bu konulardan en çok müzdarip olan birisisin ,
Nasıl böyle birşey söylersin?
Osuruk beleş olup çala çocuğun karnına dolmuş. Sen onlar için canını alırken onlar ulu orta osurup karınlarını doyurmaya bakıyorlar canlar...
Bunadır üzüntüm.
Bu yüzden söylüyorum.
Değmez ,elinizi atmayın kimseye diye.
Sen atmayacak mısınız?
Ben doydum!
Anlatıyorsun olmuyor kolunu bırakın ayağından tutuyorsun olmuyor gardaşlar.
Ezilmek daha çok gidiyor hoşlarına onların.
Omuzlarına basıp yükselenler en değerlidir onlar için.
Anlamazlar adamlıktan.
Anlamazlar insanlıktan.
Anlamazlar bir profesörün onlar için kendi hayatını zindan ettiğini.
Onun için diyorum, açmayın elinizden geldiğinde pencere böylelerinin zindanlarına:
Bırakın hep karanlıkta kalsınlar.
Çünkü onlar aydınlığı değil karanlığı severler.
Kimdir bu bahsettiklerin?
Aydınlık Türkiye'nin karanlık çocuklarına köle olmuş ,daha çok köle olmak içinde çaba sarf edenlerdir.
Haline ahvaline bakmadan pepuk kuşu gibi divane dolananlardır.
Hıyarı görünce tuzu alıp koşan, iyi niyetli ama yarınılardan nasipsiz, et yemeyi bilmeyip domatese şükrederek gününü gün edenlerdir.
Kusura bakmayın yine şişirdim kafanızı.
İki kelimeyle anlatsan kısıdan hisse ile olmaz mıydı?
Olurdu.
Hemde bal gibi...
Ancak, lafın tamamını söylemeyince anlamayanlar var.
Birde okuduğunu doğru algılamayanlar şehrinizde!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093919/siir-degil-sitemimdir.html>

USANDIM

USANDIM

Neden?

En başta böylesine vurdumduymaz bir ilde yaşamaktan.

Sonra, aynı tohum ve tarlada ekilen ama başak veremediği için başak veren öz kardeşin bile kardeşini alt etmeye çalışmasından.

Canımdan!

Ana babasını bir üsküfe kurban eden "Hayırsız evlatlardan."

Amcadan,dayıdan, bibiden, teyzeden,yeğenden , kısacası dar günümde ortalıkta görünmeyip benimle birlikte ağlamayan ama sevinçlerime hep ortak olan hayırsız akrabai tahlukattan.

Huzuru kendi içinde aramayıp başkalarının mutluluğu bozarak mutlu olacağını zanneden köprü altı güvercinlerinden. Tereyağı gibi eridiğini görmeyip siyaset uğruna koca bir ülkeyi ve şehri kendi menfaati uğruna kurban eden ahlaksızlardan.

Amacı memleket olmadığı halde vatansever görünüp memleketin içine eden ama kendisini kamuoyuna süper güç olarak lanse eden siyasetçi bozmasından.

Dindar görünüp gerçek dindarları aldatan dinsizden.

Üzerinde Yiğınla kul hakkı olduğu halde Namaz kılarak cennete gideceğini düşünen Müslüman'dan.

Karnındaki haram lokma yüzünden karnının şiş olduğunu görmeyip hakkıyla çalışan adama sen işini bildiysin oğlum diyen şişko patatesden.

Hacı Malik ve Hacı Zalim abelerden.

Allah'ın verdiği akıllı kullanmayı bilmeden yaşayan ve teknolojik atılımı hor görüp domatesteki Allah yazısına bakarak "Fesuphanallah"olamaz böyle şey diyen adamdan.

Birde geçen gün bindiğim İstanbul uçağında hemen arkamda oturan iki sakallı gencin buradan İstanbul'a kadar kendi kafalarına göre cennetliklerle cehennemlikleri ayırmasından ama size bir şey sorayım gençler ? bu uçağı yapan adam ile bulan adam da cehenneme mi gidecek diye sorduğumda soruma cevap vermeyen beyinleri olumsuzluklarla dolu gerici yobazlardan.

Usandım!

Atatürk resmi altında dolap çeviren beygirden.

İnsanları şucu bucu diye ayıran kırlangıç görünümlü tilkiden.

Zinaya fetva bulan imamdan.

Faize kendi yediği için helal diyen alimden.

Sapla samanı ayırt edemeyen kuldan.

Allah'ın varlığına inanıp ama emirlerini yerine getirmediği halde Ataist-e gavura bak diye yürek soğutan hacıdan.

Bir hurma ile karnını doyuran Peyğamberi meht eden ama kendisi saraylarda oturan padişahdan.

Yazmanın bir şey olmadığını okumanın da kolay olduğunu bilen ama okuduğunu doğru algılamakta zorlanan emme basma tulumbası pas tutan tulumba tatlısından.

Aile saadetinin dünyanın en güzel şeyi olduğunu bilmeyen ana ve babadan.

Kendi türküsü yerine estergon kalesi türküsünü dinleyip Arapyarımadasında makadon dansı oynamaya çalışan kültürden bihaber yosundan.

Usandım!

Sivrisinekten bile...

Artık onun vızlaması bile bana davul sesi gibi geliyor,ona bile dayanamıyorum.

Köşe başını mesken tutan **dan ve yolu kavşaklar yerine zibliklerde kesişen çülçaputlardan.

Yıllarca Emek verdiğim halde kadrimi bilmeyen sığır demeye dilim varmıyor devenin önünde giden zillerden.

Eşekleri atların önüne bağlayarak büyük düşünenlerin önünü kesmeye çalışan p...ç katırlardan.

Bana gelince din iman deyip kendi evladına liman sağlayan alacakaranlık puştlarından.

Riyakar dosttan.

Menzil almak isteyene gönül sabr eyle sabr eyle deyip kandıran ama kendisi Amerikalarda yaşayan Yatsı namazından sonra melekeleri yatırıp saban Namazına kadar yaptığı her işi mübah sayarak patos vuran kenar kayışlarından.

Var daha çok usandığım var olmasına varda kafam bozuk bugün.

Okursam bir uzun hava Her taraf sabahtır okunur Ezan.

Gözlerim görmüyor Harput'un etrafını gezem.

Ellerim tutmuyor bir dertli mektup yazam

Yazam yazam da güzelim azizem diyem.

Yar eylen ,

Gül eylen

Hersabah gel geç buradan

Dil usansa da gönül ayrılmıyor gözü karadan

Bizi usandıranlar bula Allah'tan diyeceğim gücenenler olacak.

Onun için ben burada kesim siz deyin haksızın gelsin hakkından ulu Yaradan!

Saygı ve sevgilerimle beni usandıranlara mezarımın etrafımı olsa da gül diken ne unuturum zülüfleri bana açanı,
nede unuturum ekmeğimi yeyip kuyum kazan diyor hayırlı günler diliyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106020/usandim.html>

Mustafa Dayı

Yüzen kurban yüzen kurban
Terlemiş yüzen kurban
Ya gel beni yanan götür
Yada sen gel bize kurban.
Ya gel beni yanan götür
Yada sen gel bize kurban.
Diyerek daldı dükkanımdan içeriye Mustafa emmi!
Kafası azbuçuk dumanlı ama keyfinin yerinde olduğu halinden belliydi.
Gözlerinin içi gülüyordu .
Onu hiç böyle görmemiştim.
Türkünün devamını getirmek için
O güzelim göğsünü hangi mimar işlemiş
O kiraz dudakları hangi gavur dişlemiş
O badem yanakları hangi hayın
Hangi zalim vay, diyerek ben getirdim.
Vay senin Allah'an kurban deyip sarıldı boynuma.
Uzun süredir görmediğim ama dört gözle aradığım Mustafa emmi!
Hoş beşden sonra , yav bu türkünün devamı neydi gakgo!
unuttum dedi.
Bağla bohçan güzelim burdan gidelim
Yücedağbaşında çadır açalım
Kahve bulamazsam kenger içerim
Nasıl olsa güzelim beslerim seni
Rakı bulamazsam duman içerim
Nasıl olsa güzelim beslerim seni.
Kaçırırken seni görseler beni
Üç dört poles beş jandarma sarsalar beni
Mavzer kurşunuyla vursalar beni
Yakarım bu canı vermezem seni dedim.
Bunu duyunca,Kinederiş rampasını çıkar gibi asıldı mubarek
Aman çıkam yücelere çıkam, çıkamda oturam
Var mıdır anam benim gibi yarın yitiren?
Yolunu da bilmemki gidem getirem.
Aman evlerinin önü bostan sekili
Sekisinde de gam ekili
Ben ölürsem kimler vekilim
Bende bu bahtımı yar yar karalı gördüm.
Yar yar zalimsin yar yar derdemez.
Kırk ikindi yağmurları gibi dökmeye başladı ,az önce gülen gözlerden yaşları...
Yerimden kalkıp boynuna sarıldım.
Hayr ola abe?
Hasret kaldım ben babamın yüzüne
Şefkat ile bakamadım onun gözüne
Kıymet vermediler doğru sözüme
Çektiğim çileye dayanamaz yürek.
Babasız kalana zulüm mü gerek
Anasız kalana zulüm mü gerek
Halis gakgo!
Mekansız kaldım kendi ilimde
Yaralandım hergün farklı yerimden
Kurtar beni Rabbim azap telinden
Çektiğim acıya dayanmaz yürek
Babasız kalana zulüm mü gerek
Anasız kalana zulüm mü gerek?
Yav sen daha baba olmuştun abe.
Nedeceksin babayı?
Sen öyle san.
Baba üzerindeki bulut
Sirtını güvenle yasladığın dağdır yeğen!

Aklına gelince içmeden sarhoş olursun.
Bilir misin_
Bende bilseydi Halep'ten gelmezdim
Bu tatlı canımı da bir kurşuna vermezdim
Haberim olsaydı da küre size gelmezdim
Aniden avladılar bizi ,öldürdüler ikimizi
Öksüz koydular çağamızı ,çiramızı söndürdüler
Anam ağlama
Ciğer dağlama
Ben öldükten geride düşmana bel bağlama.
Ağama söyleyin de atıma binsin
Sırmalı mavzeri de delale versin.
Nişanlım güzeldir de Mehmet beğ alsın
Aniden avladılar bizi
Öldürdüler ikimizi
Öksüz koydular çağamızı ,çiramızı söndürdüler türküsünü benim rahmetli babam yakmıştır, vurulduğu gün kahpe düşman tarafından.
Nur içinde yatsın.
Kefini nur dolu ola
Hele sen bana çağırdım yana yanayı da söyle boş koy gitsin.
Kim öldüyse Allah rahmet eylesin yapacak bir şey yok deyip çekmek lazım dersi sineye Mustafa emmi!
He vula dedi birden bire.
Ve el atıp kulağa
Çağırdım yana yana
Çağırdım yana yana
Zalim yâri
Çağırdım yana yana.
Oğul çağırdım yana yana ,yar uykudan uyana
Yar uykudan uyana
Anan öle...
Oğul neçe bir yalvarayım
Neçe bir yalvarayım
Zalim yâre neçe bir yalvarayım?
Master dağını bürümüş kar ile duman
Çok içmişem halim yaman dedi.
Sonrasını sormayın dostlar.
Sevgi saygı ve bir tutam hüzün ile bir tutam sevinç kaldı bize sevgiliden esen , Harput kokan yelden!
Teşekkürler Mustafa emmi!
Kendisine yazacağım dedim,benim şaftım kaymış ,nereye yazarsan yaz ulan dedi.))
Bende yazdım. Onunla geçen bu güzel günü.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108063/mustafa-dayi.html>

BAŞLIĞA GEREK YOK

Bugün bayram!

Ne sen varsın yanımda nede babam!

Yüreğim bi kırtık olmuş,

Canımda çok sıhili Ana!

Neden ? diye sorma kurban olduğum.

Sen yoksun kimse sarmaz yarımı demeyeceğim bu şiirimde,

Yaz gününde yaşasam da kış!

Merhabası küfür sevgisi işkence olanları yazmak istiyorum bu bayram.

İnsanı insandan ayıranları.

Garip gurabanın hakkını koruyacağız deyip başa geldikten sonra en çok yetim hakkı yiyenleri,

Çerçevesizleri yazmak istiyorum ana!

Yazmak ,bu ülkenin düçar insanlarını daha çok düçar edenlerin üçkağıtçılıklarını.

Biliyorum,

Suyla güneş birleşmedikçe tohum canlanmaz ana!

İnsanoğlu da çok garip!

Hep şunu söylüyorum , insanı hayvandan ayıran vicdan ve akıldır,

Aklınızı kullanarak olmayın bunlara maşa diye ,anlamıyorlar ana!

Malum, kurban bayramındayız.

Bende iki gündür toplumdun adeta dışlanmışların kapılarını çalarak bayramlarına gittim.

Ne bahçesi nede bağı olanlara ana!

İki odalı bir harabede yaşama savaşı verenlere selam vereyim de Rabbimde onlarda sevinsinler dedim.

Keşke gitmeseydim.

Onlar sevindiler ama ben görünce hallerini vallahi kahroldum ana!

Gönülleri kocaman ama bedenlerindeki takatsizlik onları çok kötü fena vurmuştu.

Görünce acıdım.

Üzıldüm ve birazda olsa asi oldum.

Kızma!

Haklıydım ana!

Boynu bükük rengi solmuş, karnı aç,

Çalışır çırpınır adları da enayidir hep!

Bir kaçına sordum.

Neden bu haldesiniz?

Kader diyende oldu,

İstemediği Kadere boyun eğende...

Gavur bile görse üzülür kahrolurdu gördüğüm insanların haline.

Ne hikmetse onlar acımıyorlardı kendi haline.

Soğan bulamazken bal yiyene veriyorlardı omuz ana!

Karabahtlarına bakmadan hemde.

Çelişki içerisindeydim iki gündür.

Bugünde sorayım dedim.

Kerpiç damlarda doğanlarla saraylarda doğanlar arasında ki bu uçurum neden var?

Eşek bile arpaya aşikken ,bu bizimkiler neden ele hayran?

Durmuş dayı

Fadime nene

Hasan emmi

Delal abla

Neden kendi cellatlarına bağlılar bu kadar?

Yoksulluk gerçekten kader miydi yoksa insanlarımızı yoksulluğa muhtaç edip onu yenmeyenler midir şerefsiz ?

Dost perişanın bu güzel sözü geldi aklıma.

Bağırmana gerek yok can!

İnsanlar kendini bildiği zaman düzelir aşk ile sevda.

Boynu ince olanların beynine kan az gider oğul!

Onlar için boynu kalınların mutluluğu kendi mutluluklarından üstündür.

Kendi çocuklarının geleceği de onların çocuklarından üstün!

Senin için yoksa anlat Zelha hanıma!

Bir toplumda paylaşmak yoksa savaşlar mecburidir diye.

Yada oku istediğin kadar anladığı dilden şiirler.

Bir yaşlı nene gördüm birde dede.

Oturmuşlardı Salıbabada da bir duvar dibinde.

Biri muhtaç olmuştu oğul geline.
O eski halinden eser kalmamış.
Yüzüne aylarca su değmemiş...
Sadece burnundan ve gözlerinden akan damlalar yıkıyordu yüzünü.
Sordum halini ehvalını.
Devletimiz imkanlarından yararlanıp yararlanmadığını?
(600) lira aylığı olduğunu söyledi.
Yetiyor mu peki Durmuş emmi?
Zazaca,,, hakkımız mı var oğul!
Allah razı olsun dedi.
Bunu duyunca, temel taşıyı koyanın eli kırıla gurbet türküsü
Ve ayıya kaval çaldıran kader seninle çıkılmaz başa deyip ayrıldığını.
Anlamaz Zelha teyze oğul anlamaz.
Çünkü ona kıl namazı yat aşağı git cennete dediler.
Açmasın , ne sen nede çocukların gözünü.
Size din iman biz sizin yerinize kurarız liman dediler.
Şükredin halinize, ayırık otlarıyla iç içe yaşarken.
Bizim çocuklar sizin yerinize de atarlar diskolarda göbek.
Siz yeter ki emeği zay etmeyin,
Bizi görünce önümüzde sıraya dizilin, bizde size bir lokma lapav veririz gül gibi geçinir gidersiniz dediler.
Onlarda Lokması tatlıdır helal kazancın deyip hallerine hep şükrettiler.
Kahreder mi bilmem ulu Yaradan!
Meleklerde yazar mı yazmaz mı bilmem insanoğlunun hakkı olanı yiyenleri.
Sen öldün kurtuldun, Kurut ayranına ekmek doğrayıp yemekten.
Ben 50 yaşındayım ,yakından tanıdığım bu insanlar hep aynı halde Ana!
Saygı sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114987/basliga-gerek-yok.html>

HARPUT'TAN İNCİLER

Ben Harput'ta doğmuş,
Mazranın altında ki şirin Haymede gelmişim dünyaya...
Babamı göremedim
Onun içinde baba kelimesine hasretim!
Anam derdi sen altı aylıkken vurdular baban.
Ben öksüz büyüdüm oğul ,sende yetim!
Bir bahar akşamı başlamıştı sel gibi yağmur,
Baban şehirden dönmüş geliken
Bağların orda kıstırmışlar düşmanlar.
Bir tüfek patlaması duydum
Üç el ateş ettiler...
Tahmin etmiştim.
Çünkü peşinde gezidiler...
Seni düşünmeden yerimden sıçradığım gibi koştum.
Son nefesini vermeden yalınayağ seğürtüp yetiştim.
Sırtından vurmuşlardı.
Yani haptan!
Yoksa baban gelürdü haklarından.
Sarıldım!
Üstüm başım kana belendi.
Halil sana ne oldu gözen heyran?
Dedi akşamdan başladı sel gibi yağmur
Kurşunun sesine yarım uyanır
Üstüme kapanır kana boyanır.
Ağlama sen sevdiceğim
Beni vuran Allah'tan bulur.
Çağam sahan emanet
Sende yaradana...
Mezarımı derin edin
Su serpin serin edin
Ben muradım almadım
Dua et yavrum alsın...
Baş ucuma çınar dikesin
Cücüğüm gelür gölgelenür deyip
Beni toprağa gömdüğüz gün
Yüreğini de benimle birlikte göm.
Ona,kokusunu almadığım için üzgün olduğumu
Büyüyünce de kimseye karışmamasını söyle.
İntikam adilere kalmaz,elbet alır yaradan.
Harput'tan çıha şehre yerleşesiz
Mavzerimi de kıra atasız
Tek ricam var senden
Yavruma kıyada eziyet etmiyesin
Birde Hak yoldan sapıp gemiğimi sızlatmayasın...
Bilirisin,kimsesiz büyüdüm ben.
Ne gardaşı gördüm nede ana baba!
Onun içinde tabudumu kaldırmayın altında yok gardaşım demeyeceğim sana
Su uyur düşman uyumaz Nesibe!
Dikkat edesin!
Namusuma zeval getirmeyesin.
Benim içimde yanan bir ateş var
Oda Yar ateşi ve uşağ ateşidir .
Hani bazı geceler yastığa akardı ya yaşım
Sende sorardın
Derdin nedir herif
Neden tökisin kırk ikinci yağmurları gibi?
Bende sahan yoh bişe hanım.
Canım sıhili der kandururdum ya
İşte bu yüzdendi!

Bugünleri düşünüp ağlardım.
Benden sonra iyi yaşayın ki mezarımda ahıtmayasız...
Heç bişeden korkmayasın
Allah'ımda ruhumda sizinledir.
Başın dara düştüğünde çağırasın.
Bedenim ölür ama ruhum seninledir karıcığım dedikten sonra
Şahadetini getirip ele yıhıldı...
Kimim kimsem yohtu oğul!
Gonşular gelip kaldırdılar.
Anla işte garip halimden
Seni doğana ten gözüme uyku girmede oğul!
Emanete hıyanet olmasın diye hep sakındım.
Aklıma geldikçe halımız
Bi lokma babana ağlardım bi lokma da gendimle sana.
Deli koyu gibi olmuştum
Az kalidi aklımı atam.
Kimsem yohti ki yanına sığınam.
Rametlik baban dostu >Reşit abe vardı
Arada o gelür hal hatırımızı sorar
Birezimde öteberi birahır giderdi.
Allah ondan razı gele
Hakkı çoktur bizde oğul!
Baban kimin bilesin
Birgün olsun incitmeyesin.
Kadir kıymetini bilip değer veresin
Yoksa Südü mü helal etmem sahan derdi.
Şimdi İstanbul'dayım
Aklıma geldikçe çektiklerim
Açım Enver abeyi, Ben Harput'tan çıktım indim bağlara
Mazranın altında düştüm ağlara-yı dinlim
Peşinden,
Yaş gözümden yaş gözümden
Tökülsün yaş gözümden
Felek komadı murad alam
İşalla kör olsun gözünden deyip avunim gaggom!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1115815/harput-tan-inciler.html>

Elazığ'da Elazığlı Arım

Elazığ'da Elazığlı arım babo!
Ekmeği yiyilip suyu içilen bir Elazığlı!
Sekiz köşe şapkası başında,
Şalvarı kuşağı ve sivri burun ayakkabısıyla feleğe meydan okuyan!
Ayrınlı çorbası kazanda ,
Etli dolması içli köftesi herdaim sofrada hazır olan bir Elazığlı!
Elazığ'da Elazığlı arım babo!
Sizler gibi dimdik gezen,
Düğünlerde halay çekip göğsümüzü kabartan!
Yardımlaşma ve dayanışma da ülkeme örnek olan!
Hayır hasanatta birbiriyle yarışıp,
Yolda ve darda kalmışın imdadına koşan!
Elazığ'da Elazığlı arım babo!
Yol gidiken ,
Her geleni buyur ettim gönlüme
Varımı yokumu alıp gittiler.
Göz koydular geri kalan ömrüne
Azrail'e haber salıp gittiler.
Kimine can dedim kimine canan
Hiçbiri derdime olmadı derman
Ruhumda fırtına koptuğu zaman
Beni bir başıma koyup gittiler türküsünü mırıldamak yerine
Göğsünü gere gere
Kar mı yağmış şu Harput'un başına
Kurban olam torpağına daşına
Yârim girmiş on üç on dört yaşına
Küçük yaşta bir yar sevdim oy nenni!
Bir of çeksem karşıki dağlar yıkılır
Bugün posta günüdür canım sıkılır
Ellerin mektubu gelmiş okunur
Benim yüreğime hançer sokulur türküsünü çığıran!
Elazığ'da Elazığlı arım babo!
Kıratına bingel Süleyman diyen.
Özünü kaybetmeyen
Ve günün adamı olmayan.
Güce göre hareket etmeyip
Paraya esir olmayan Elazığlı!
Hani hep derdin ya, Harput yiğit yatağıdır.
Bende tam kale kapısının önünde durmuş etrafıma bahim babo!
Hem bahim hem ağlim.
Gelen gideni tanımım.
Sordum birisine
Buralı mısın?
Evet dedi.
İsak nerde?
Kore gilin mamı
Hafız Osman Öğe
Bu yurtlar eski yurtlar diye gazel okuyan Paşa
Merhem koyup onarma sinemde kanlı dağı
Söndürme öz elinle yandırdığın çerağ diyen Fuzili gibi ciğer dağlayanlar nerede?
Abe sen kafayı mı sıyırdın?
Yok dedim.
Elese eski zaman diliminde yaşisin dedi.
Ayıp mı babo?
Yok ayıp del ama o ismini saydıkların göçüp gittiler bu dünyadan.
Peki onlardan sonra gelen olmadı mı?
Onlarda kaçıp kurtuldular dedi.
Niye la?
Bilmim dedi.

Hadi diyelim akıllılarız kaçtı kurtuldu,peki bu delilerize ne oldu?

Ona da bilmim diye cevap verdi.

Bence senin adın bilmez oğluım!

Süzülürken civanlar meydana sen hangi kunciktedin?

Konulurken şamdanllara mum!

Olurken ergenler sıra

İnerken davula tokmak

Sen bu diyarda yaşmimidin?

Dediki abe ,”Siverekli Siverek'te Siverekli bulamıyor, Elazığlı Elazığ'da Elazığlı!

İşin yoksa sorgulayıp dur ne olacak bu gidişatın sonu beğim diye!

Baktım adam haklı ,bende çekelim derdi sineye, busene gülmedik belki seneye deyip sebep olanlara kalmaya deyip yol aldım.

Saygı ve sevgilerimle bu şehrin yeniden imara ihtiyacı var, ne olur elinizden ne geliyorsa onu yapın diyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1118663/elazig-da-elazigli-arim.html>

BABAMIN OTUZBEŞLİK RAKISI

Babamın otuzbeşlik rakısı nar ağacının altında sulanmış,
Bense dünden sarhoşum!
Radyoda dengbej Şakiro, diyor devrane!
Gülcan iki katlı evimizin tahta kapısını çalıyor.
Anam, kimdir o ? diyor.
Ben bakarım ana deyip kapıya koşuyorum.
Abi, babamın tütünü bitmiş ,bunu doldursun deyip tütün tabağasını bana uzattı.
Gel ,dışarıda durma Gülcan bacı deyip avluya aldım.
Babasının benzinin sararıp solduğunu söyledi tütün yüzünden.
Günde iki tabağa yetmediğini...
Sanki benim rametlik Hasan emmiden geri kalıyordu.
Hasan emminin hiç değilse rakısı yoktu.
Varı yoku tütünüdür garibimin.
Karışma kız ,bırak ta içsin adam dedim.
Zaten içiyor abi!
Kimse karışmıyor, daha doğrusu karışamıyoruz.
Ağzımızı açtığımızda küfür ediyor bize.
Kör düğüm atmayın sizde düğüme
Yakında çağırır Hak bilesin dedim ,güldü.
Uzanınca musalla taşına düşler ,ne kalır geriye
kabuslu bir uykuya dönüşen hayattan başka? Diye sordum.
Yürekler kanamadan önceydi bu dediklerin.
Sevgiler vardı gelincik tarlalarında açan ,umutları kırmızı.
Şimdi görmemek için kötülükleri gözlerimizi kör ettik.
yetmedi , köreliyoruz git gide .
Umut ömürden bönce bitmeli abi dedi.
Nefretlerin zafere ermediği günlerde yaşadık biz, Demirel baba önderliğinde beyaz umutlarımızla Gülcan bacı.
Bazen bir rüzgardık, sıcacık bir meltem ,bazen de mutluluğuyla süzülüp giden bir dere idik.
Ne güzel kabarırdı çocuk gönlümüzdeki sevinçlerimiz eskinden.
Tebessümle direnirdik kederlere.
En çokta hüznlendiğimiz zamanlarda olurdu bu.
Yine hüznlendirdin beni.
Var git işine, bende gideyim babamın otuzbeşlik rakısını yazayım kardeş.
Yok gitmem abi!
Madem açtın konuyu
Sonunu getirmeliyiz dedi.
Baktım kız fena.
Ben bir biliyorsam o on biliyor.
Hadi yukarı çıkalım.
Annem bir kahve yapsın bizde tartışalım.
Olur dedi.
Yukarı çıktık ve mikrofon sende dedim.
Olmaz önce sen dedi.
Kararan ruhlara varlığımızı bir ışık gibi sermek isterken bizler , uğursuz gözlerle dolaşanlara gülümsüyor ,umut olmaya çalışıyorduk.
Sevgiydi bunun adı.
Değerini kaybetmeden önceydi .
Yüreklerdeydi...
Dedim ya kız fena diye.
Umut bağlayarak iyi dediklerinize yaşamaya çalışıyoruz bizde.
Buruk bir tat bırakıp gittiniz kursaklarımızda.
Gittikçe , eksileceğimizi bilemediniz.
O yüzden bu haldeyiz...
Sevgisizdiniz !
Karanlık bir bulut gibi
Yıldırımlarınızla salladınız dünyayı .
Haydi !
Şimdi korkularımızı söküp alın bizden
Alabilir misiniz?

Baş kaldırmayalım lütfen.

Sevgiler paramparça ,
İnsanlık yerlerde sürünüyor.

Çarpıyorken yüzümüze yıtmelerin sillesi mutlu olmaya ne gerek, diyebilir misiniz? Dedi.

Farkındaydım çetin bir cevize çattığımı.

Kaçmak için bahane ararken annem kahvelerimizi getirmişti.

İçimden Allah ede içede gide diyordum.

Çünkü baş etmek imkansızdı onunla.

Kahvesini yudumlarken, katırların servet olduğu yıllarda insanların çoğunda diploma yoktu demiştin, gerçek mi bu?
Evet...

Yoktu ama günümüz insanları gibi diplomalı cahilde yoktu.

O dönemlerde diplomalı olanlar kendilerini ülkenin en iyi üniversitesinde okumuş gibi lanse etmez , ellerindeki kağıt parçasıyla da böbürlenip hava atmazlardı.

Atı olanı parmakla gösterir ,katırı olanı da orta sınıf vatandaşdan sayarlardı

Sonra ne oldu?

Atçıları ve atları yok edip katırlar ile katırcıları da öldürdüler.

Neden?

Katırcıları ayak bağı gördüler de o yüzden.

Hiçbir sosyal hadise nedensiz değildir. Yaşadığımız ve üst üste gelen travmaların kökeninde elbette ciddi sorunlar, nedenler yatmaktadır abi!

Konunun uzmanı olmamakla beraber, gözlemlerime dayanarak diyebilirim ki, insan; insanlığından çıkma noktasına doğru hızla sürüklenmektedir. Bilinç kaybı, hızla değişen gündemin ağırlığı ve yoğunluğu, ekonomik sıkıntılar, bilinçsiz tüketim...vs sebep oldu buna.

Sevgiye, saygıya, birliğe dair güzel olan ne varsa tükettik, ıradıkça arkadaşlıktan, dostluktan. En vahimi de akrabalar ve aile fertlerinde yaşanan kopmalardan.

Kendisine güvenmeyen, sürekli bir biçimde rol yapan, inandığını değil, inanmadığını savunan, savunmak zorunda kalan insanlarımız varken sen kalkmış babamın otuzbeşlik rakısını yazıyorsun.

Bilmiyor musun ,bu ülkede rakı içeni dinsiz ilan edip , hırsızlık yapanı baş tacı ederler abi!

Yazma!

Senin saygı çerçevesinde bilgi toplama ve topluma bilgi verme gayretini biliyorum.

Gel beni dinle,gidelim buradan...

Göğsünü sıkın, içini daraltın o laneti geride bırakıp gidelim.

Burada yağmur bile güzel yağmıyor artık.

Yağmuru güzel yağın bir yerlere gidelim. Gidelim buradan... İlaçlarını yanına alma.

Kitaplarımı almayayım ben de.

Biraz da onlar çıldırtmıyor mu bizi?

Havası ilaç, denizi kitap bir yerlere gidelim..."diyince, dedim anam kalk git, sen kominismisin nesin?

Bilmek zorundayız artık...Ne Elazığ eski Elazığ, nede benle sen eski adam gâkgom...!

Okuyana ,sorana, sorgulayana kominis demekle olmuyor bu işler.

Aşka, insana ve devrime inancı olmayanlar kaybetti.

Bir sazın telinde, bir çocuğun gözyaşlarında boğulup gittiler habersiz.

Bir gülümsemeye, tatlı bir söze boynu bükük kaldılar.

Misket oynayan çocukları öldürenleri görmemek için.

Misket bombaları yapan aptal insanların;Bu kadar akıllı bombalar yapabilmelerine şaşırımdım kaldım dedi.

Duygu denizinde bir balıkçiyim ben.

Kah lezzetli balıklar yakalarım,

Kah boş döner tekmem.

Gözlerim kapalı olsa da bilirim renkleri,

Bir tuvale yamanmış dünyalar gibi,

Dalgaların dansını yaparken yüreğim, umuda sevdaya şiirler yazarım
yeşerecek diye bu şehir.

Verecek cevap bulamadım ve boynumu bükerek eyvallah kardeşim.

Sende haklısın deyip yolculadım.

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131456/babamin-otuzbeslik-rakisi.html>

Yine yağmur var

Yine yağmur var bu gece,
Yine karanlık sokakların Elazığ!
Çiğ düşmüş sanki odama.
Üşüyorum!
İçimi ısıtacak sen yoksun yanımda,
Hüzünlüyüm!
Sensiz cehennemleri yaşıyorum yar!
Sensizlik zor olsa da ,
Karanlığa inat, aydınlık bir yanım yar!
Gel geceyi beyaza çalalım bu akşam.
Ben türküler okuyayım ,sen karanlığa ışık ol.
Aydınlık için mumlar yakalım.
Saliverelim umutlarımızı ,
Şehirler arası bir otobüsün otobanda yol gidişi gibi.
Usul usul,
Sessiz ve sakin.
Rüzgar eşlik etsin isyanlarımıza.
Mutluluğu mazide bıraktığımız günleri hatırlayalım.
Kar yanığı gidişleri düşleyerek.
Yüreğimin sızısı olan hasretleri yar!
Yaşayıp yaşamadığımızdan emin olmadığımız mutluluğu hayal edelim.
Hasretle sarıldığımız Arguvan ağacının altını.
Solgun gecelerin dolunayını yar!
Sen süngü ver ben yüreğimi!
Al ömrümü koy ömrünün üstüne.
Senden gelsin ölüm başım üstüne.
Umutum umudun olsun,
Gözlerinse benim sevdam!
Kırmızı şarabı doldur kadehe
Delice içip sarhoş olalım.
Şiirler yağdıralım geceye
Elazığ koksun.
Koksun ki karanlık olmasın yüreklerimiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1134216/yine-yagmur-var.html>

Yeni yıl

Kaldır ellerini gökyüzüne,
Kaldır ,2018 yılına girerken yar!
Umut olsun Allah'ım !
Ümit olsun insanlığa bu yıl.
Avuçlarına yıldızlar dökülsün Hak yolunda olanların.
Vede Haktan ayrılmayanların.
Kazanları hep kaynasın .
Mutlu ve mesut olsunlar ,insanlığa faydası olanlar.
İki dağın arasında kalmasın , insanlıktan nasib alanlar.
Yosun tutmuş duvar gibi olmasın, tezek dumaniyla büyüyenler.
Sıkıntısını gözleriyle anlatanlara sevgi ,barış ve kardeşlik getirsin2018!
Canına kurt düşürsün Yezidin!
Benim daha aydınlık görmemiş hayallerim var ,
Bekle şafak sökülsün diyenlere de aşk ve şans nasib eylesin Yaradan!
Hep yeşersin kurak topraklar.
Rızıkları bol olsun yaşartıp yeşertenlerin!
Rahmet okumasınlar boş yere yaşamış lavuklara!
Kendilerini kandırarak güçlenen dilencilere!
Söyle ulu Yaradana akıl fikir versin .
Versin ki; kerpiç damlarda oturan desteklemesin saraylıyı,
Alaylı ve kalaylıyı aşkım!
Sevmeyene karınca yük,
Sevene filler karınca /
Dağı bile taşır insan,
Aşık olunca, inanınca diyor Şems-i Tebrizi !
Biraz kulak versinler bu güzel söze.
Vura vura yünden keçe yapanların sözü de hoştur.
Zulmü yer yüzünden yıkmaya çalışan şahsiyetlerin de!
Kendi bahçesine ağaç eken mutlu olur,
Gözü başkasının meyvesinde olan değil der onlar.
Dinlesinler biraz,
Huzuru başkasının mutluluğunu bozmakta arayanlar.
Hidayet iste Allah'ından!
Düştüğü hale acımayıp ,kendisini bu hale düşürene alkış çalanlar için.
Hep aynı dağın yeli olmasınlar,
Arada Barzıgan'da dinlesinler,
Seyidin ağdını da!
Haram yememiş kulların duası daha çok kabul olur onun yanında.
İnşalah sende onlardansın.
EvladıKerbela çocuklarına atlas okyanusu gibi ver de Allah'ım!
Çalışana ,
Hak edene,
Hakkı konuşana yolla Hızırını!
Yalancıya,
Riyacıya,
Dindar görünüp gerçek dindarları aldatana değin Yarabbim !de.
Çiçekler yetirenin kırmасыn dalını arılar...
Baharı görmeden yazıda ölenlere el uzatsın Yaradan!
Hayırlı günlere koysun evlatlarımızı.
Ayağını taşa değdirmesin genç kardeşlerimizin.
Bahtlarını ve geleceklerini aydınlık eylesin Huda!
Allah her dilden anlayandır sevgili eşim.
Zazaca da edebilirsin duanı Kürtçe de!
Ama herkes anlasın diye, beni dinlersen sen Türkçe yap!
İyileri bir pula satanları da unutma.
Onlar içinde yalan dünyada kalsınlar,
Ahreti onlara haram kıl de Rabbim!
Dilde , yaradılanı seviyoruz yaradandan ötürü deyip
Gerçekte ,İnsanı insandan ayırana mutluluk haram olsun.

Yeryüzünde yaşayan kaç milyon insan varsa acı çeken,
Urfalı ona ağlar Allah'ım!
Sen bizi salih zümreden eyle.
Rahmetimiz gazabımızı aşacak diyenlerden değil.
Rahmetini üzerimizden eksik eyleme
Yargılarkende Merhametinle yargıla Allah'ım !de.
Sorarsa sana eğer,bu kulum hep kendisi ederdi duasını,
Bu defa neden seni seçti diye...
Ona aynen şöyle de.
Sen ulu Yardansın.
Bizde aciz kullar.
Cennetini bahşettiğin kadınların yüzü suyu hürmetine bu defa bana ettirdi.
Sende benim duamı kabul et,
Oda mutlu olsun ,yeryüzünde yaşayan iyi kullarında Allah'ım! de.
Saygı ve sevgilerimle ,mutlu ,huzurlu, aydınlık dolu bir ülke ve ülkenin insanları olmanızı diliyor,
Hoş geldin 2018!
Gidişin ola gelişin olmaya 2017!
Yaşattığın acılar yüzünden sürüm sürüm sürünesin diyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1136137/yeni-yil.html>

Gelme Oğul

Var git işine oğul!
Geçme bizim köyün yamacından,
Göbelekler çıkana ten!
Karaçadır is,
Mardin tüfek pas tutana kadar!
Ağlayalım anam bacım,
Elin kızı yas mı tutar diye türkü çığırana kadar şair!
Var git işine oğul!
Tarlalarda biten kamış
Yemiş vermeyene ,
Yemen'deki Mehmet ile Memiş dönme-yene kadar ,
gelme bizim köye!
Karacadır çukurda ,
Karavanımız da bakırdan olduğu sürece
Ve Zenginimiz bedel verip askerimiz fakirden olduğu sürece
Gelme oğul!
İstemem, gözlerine hayran olduğum!
Geceye yakışan karanlık yüreklerimizi aydınlatmadan gelmeni.
Vallahi istemem .
Verana dönen köyümde,
Buğday tarlalarındaki boynu bükük kalan başakları görmeni.
Gönlüm çığ altında kalan ışıltılı bir ırmak gibi sana akıyor
Kavuşmak da kavuşmamak da ince bir sızdır bende deme.
Elimi kalbine götürür;
"Burası var ya ,taşa toprağa gerek kalmadan insanın gömüldüğu tek yerdir." derim
Aklın şaşar diyerek çekip gitti şair.
Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1146939/gelme-ogul.html>

Ali Kemal Dursun Emmi

Birgün, büyük bir radyo alacağım,
İstanbul, Ankara, İzmir ve daha uzaklarda neler olup bittiğini öğrenmek için derdi
Beni soluk ,bir ayağı çukurda fakat adam gibi adam olan Ali Kemal Dursun emmi!
Bilip te ne yapacaksın emmi?
Bilenle bilmeyen bir olur mu yeğen?
Yok ,olmaz emmi derdim.
Bilelim ki; Portakalın rengini bilip içinin tadını bilmeyenler kurtulsun derdi.
Tabi anlamazdım ne dediğini.
Çünkü bende bilmezdim!
Sordum birgün ona, yaşamadan ölenlerin hikayesini bilir misin?
Soğuktan can verenleri,
Eli ayağı şişik halde karlar altına gömülenleri?
Mektepli misin yoksa medreselimi ?
Hiçbiri de değilim Kemal emmi!
Cumhuriyet çocuğuyum ben, Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı yaşamayı seven
Kadere inanan ama cüzzamın alın yazısı olmadığını bilen.
Gülerdi rahmetlik...
Bu sözü benden duyunca hep gülerdi.
Güldükten sonra da,
Sen ! Portakal yerken, portakal yiyemeyenlerin yalnızlığı kadar yalnızsın oğul!
Kar altına gömülenlerin köyleri kadar ıssız,
İlk izlediğim günden beri etkisinden kurtulamadığım , günlük yaşantım içerisinde sık sık hatırladığım film olan
derman filmi gibisin.
Seni çözmek yürek ister.
Aladağlı Halil gibi!
Bilir misin?
Yok emmi!
Radyoyu almış olsaydın öğrenirdik.
Radyolar herşeyi öğretmez insana.
Çok şeyi hayat öğretir oğul!
Yaşayarak, acı çekerek derdi.
Peki ,neden insanlar doğdu yerde doymazlar da doyduğu yerde doyarlar?
Diye sorduğumda ise ,
Çorba sadece bir karışımdır...
Ama aşure 12 tadın örgütlenmiş halidir.12 imam adına derdi.
Ben yine anlamazdım ne dediğini.
Ancak bilirdim ki , yine birşeyler anlatmaya çalışıyordu rahmetlik.
Kısık sesi ile kulağa gelen hoş şeyler...
Rabbim kefenini nur doldursun.
Yattığı mezar kendisine yün döşek gibi olsun.
Günümüz yandan yaralamalıları gibi değildi o!
Kardeşdi!
Candı Ali Kemal Dursun emmi!
Hayalindeki radyoyu aldı mı bilmiyorum.
Güzel bir şiiri var bende, adı herkes öldürür .
Mısraları Tuncel dayıya, sözleri Ali Kemal Dursun emmiye ait olan.
Onu yazayım da kapatalım konuyu.
Herkes öldürür sevdiğini,
Kimi bir bakışıyla yapar bunu
KİMİ DALKAVUKÇA SÖZLERLE...
KORKAKLAR ÖPÜCÜKLE ÖLDÜRÜR
YÜREKLİLER KILIÇ DARBELERİYLE YEĞEN!
KİMİ GENÇKEN ÖLDÜRÜR SEVDİĞİNİ,
KİMİ YAŞLIYKEN...
ŞEHVETLİ ELLERLE BOĞAR KİMİ
KİMİ ALTINDAN ELLERLE...
MERHAMETLİ KİŞİ BIÇAK KULLANIR ,
ÇÜNKÜ BIÇAKLA ÖLEN ÇABUK SOĞUR derdi.
Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1147321/ali-kemal-dursun-emmi.html>

DAR'IN KIŞI

Dar'ın kışı çıkar mı hacı abi?

Bir daha görür müyüm bahar'ı?

Merak etme yeğen!

Darlık veren Allah, genişlikte verir .

Her kışın sonu da bahardır.

Yeter ki; Gözlere çekilen perdeleri söküp atalım

Ömrümüzün son çaresizliğinden dedim...

Kaldıktan sonra dürülmüş ıslak elbiselerimizin girdiği o çanta duvar dibinde naçar , neye yarar hacı abi, kalmaz mı ölümüz dahi , yalnızlığımızın anavatanı olan kimsesizliğimizde? diye sordu bu sefer de.

Ölünüz mutlaka birgün, o soğuk betonların içinde.

Ama kış çıkar.

Ancak yol çıkar mı baharda elmalı köye, onu bilmem.

Düşürmüştür zulüm dar'ın en çıkmaz derinine bizi birkere.

Bize elmalı köy değil, hep tahtalı köy düşer hacı abi!

Ulan ne karamsar bir herifsin sen?

Çık dışarıya bak.

Hava güneşli.

Tarlalara vurmamış don!

Darda değil toya gidenler.

Sıkma canını bu kadar .

Dinle beni.

Dinle de ,usulca gir aşkın menevşesine.

Hüzünleri ve dar'ı geride bırak.

Dudakların özlem dolu türküler mırıldasın,

Gelmeden güz! Dedim.

Fırtına delirdi ,deniz bunaldı hacı abi!

Aklımızla alay ediyorlar.

Rüyalarımızı dahi çaldılar .

Kışın dar'ı bize düşerken

Mantarsoslu filamingolar hep onlara düştü.

Bu konu hakkındaki görüşlerini alabilir miyim?

Sen hiç miyavlamaya çalışan köpek gördün mü?

Yok, dedi.

Kerpiç damlarda oturan saraylarda oturana hayran olmuş kurban.

Kimse durup düşünmüyor.

Neden bize kurşunlar düşerken size hep sevdanın yolları düşer? diye sorgulayan yok.

Hakkâri'de 5 metre kar olsa kimene?

Göz gözü görmez bir is ve sis de yaşamıyor adamlar.

Sıksa köşklerde hayat bambaşkadır yeğen!

İstanbul'dan bakınca Elazığ'da farklı görünür,

At arabacı Resul dayı da!

Sorun Mercimek tarlasında ömür yitiren insanlardadır.

Tabareke süresini ezbere bilenleri severler.

İnsanlıktan, sevgiden, saygıdan nasibini alanları değil yeğen!..

Onun içinde dar'ın kışı hiçbitmez bu ülkede.

Sen haklısın.

Ben haksız.

Sen kıştasın ben yazda.

Sen dünyanın öbür ucundasın ,

Ben öbür ucunda.

Sana mutluluklar diliyorum.

Kışın dar'ından kurtulmak senin elinde.

Kurtulmak istiyorsan ,gel otur yamacıma sana türküler okuyayım.

Her türkücünün okuyamadığı , güneş görmemiş, mor sümbüllü türküler deyip kapadık konuyu gitti.

Saygı ve sevgilerimle kışın darında olanlar.

Boşuna sevinmeyin aklını kiraya vermiş olanlar.

Size gönderecek birşeyim yok dar ağacımda...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1147690/dar-in-kisi.html>

Şimdi olmak vardı

Şimdi olmak vardı,
Müjgan ablanın dağ başındaki toprak kokan küçücük evinde.
Oturmak vardı,
Meşe odunuyla yanan teneke sobasının kenarında.
Sobanın üzerinde kestane...
Dışarıda kar!
Dünyaya açılan küçük bir pencere ...
Ve uzun hava okuyan bir radyo !
Radyoda Enver Demirbağ!
Müjgan ablada hüzün dalgası,
Bende yürek yarası.
El ataydım kulağa,
Mastar dağı ben mi oldum,
Duman kalkamaz başımdan diyen Enver abeye eşlik edeydim.
Dalaydım uzaklara,
Hatırlayaydım,
Dumanlı başların göklere ermiş,
Yedi renk üstüne harelî dağlar.
Yan yana yaslanmış,
El ele vermiş ezelden ebede sıralı dağlar.
Ben derdimi söylesem bu dağlar erir,
Dereler sussa da kaval söylenir.
Sesim dağdan dağa yankılar verir.
Nerede gönlümün meralı dağlar türküsünü...
Ağlatsaydım Müjgan ablayı,
Zivanadan çıkarken ben!
Çekeydim olmayan aklımı dar ağacına.
Bir karakaş bir ela göz sende var.
Bir tükenmez belalı gönül bende var.
Yedi yıldır derde derman aradım
Heç demedin derde derman bende var.
Ey hamamcı ,hamamına güzellerden kimler gelir kimler gider?
Ne bileyim Adil efendi
Günde bin güzel gelir bin güzel gider.
En sonunda bir can gelir bir can gideri okuyaydım ciğerden.
Dile geleydi Harput!
Yanaydım tutuşaydım ben!
Hasan dayı uyanaydı uykudan.
Baba bugün dağda duman yeri var.
Kaşta keman yeri var.
Çöz göğsün düğmesini
Sende güman yeri var.
Baba bugün dağ ayrı duman ayrı .
Kaş ayrı keman ayrı.
Düşman gözün kör olsun,
Gezdik bir zaman ayrığı okumayacak mısın ? diye soraydı.
O türküyü bilmiyorum diyeydim.
İstersen sana çok tan beri dostu gördüğüm yoktur.
Onun için gönül berbata gider türküsünü okuyayım Hasan emmi!
Yok diyeydi,
O ince ve narin sesiyle...
Gavur dinime döne okumadan bırakmam .
Dağlar dağımdır benim.
Gam ortağımıdır benim.
Söyletme çok ağlarım,
Gençlik çağımdır benim.
Dağlar başıma felek
Gözüm yaşına felek
Akibet kuş kondurur

Mezar taşına felek türküsünü.
Okuyaydım!
Birlikte mest olaydık.
Çayı koyardı sobanın üzerine,
Kaldı işte oğul!
Hasretimiz içimizde.
Çayımız demlikte,
Aşımız sofrada.
Umutlarımız yarınlarda.
Kurban olam verene,
Nerden gelip nereye gidersin ?
Diye soraydı Müjgan abla!
Soru sorma abla ,
Sorma bana soru diyeydim.
Buradan bir atlı geçti mi?
Evet...
Yarama bastı geçti
Tabip yaremi elleme,
Yaremin vakti geçti.
Kurbanam er gelene.
Zülfünden ter gelene.
Mezarımı yüce yapın.
Yavrularım gele gölgene diyordu.
Ne yana gitti?
Hafo gilin evine doğru gidiyordu.
Kimdi o?
Can yoldaşım,
Ciğerimin bir yarısı
Ömrünü boş geçirmeyen
Kenan'dı o, ana!
Er kişidir,
Yerine göre erik olan değil!
Gidip te bulayım deyip
Gönül fırtınasında kaybolaydım.
Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1148904/simdi-olmak-varidi.html>

Dayımı ara hancı

Dayımı ara hancı!

Bugece çok üzgün olduğumu söyle.

Şişeleri birbiri ardında insafsızca devirdiğimi!

Küfür ettiğimi ,

Yoksulu olduğu şereften bahsedenerlere...

Dayımı ara hancı!

Artık dayanamadığımı söyle.

Harra hurra şaralop yapıp mazlumun hakkını cebe indirenlere.

İsyan ettiğimi ,

İnsanlığı öldürüp betonları yaşatanlara...

Dayımı ara hancı!

"Bağlanmam" dediğimiz şeylere, nasılda kördüğüm olduk diye mırıldanıyor .

Filmin bu kadar kötü olduğunu bilseydim idareli kullanırdım çocukluğumu .

Kızma hancı!

Mart ayına benzerim olduğumda,

Bir yanım gökte dolu ,biryanım dalda çiçek olur gördüğüme yoksulu diyor ,de!

Dayımı ara hancı!

Gel seninle rakı içip sevişelim, günahı neyse bana yazılsın sevgilim!

Kaç hayat daha var ki, yapmak istediklerini erteliyorsun !? Deyince

Yapma!

Günaha giriyorsun dedim.

Keşke alkol ve seksten çekindiğiniz kadar, kul hakkı yemekten de çekinseniz! Diye cevap verdi , de!

Dayımı ara hancı!

İki gözüm iki çeşme ağladığımı söyle.

Uçurumun gecesine düştüm, uyku beni tutmaz .

Ahretliğini dünyalığına değişenlere kızgın olduğum için içtiğimi hancı!

Dayımı ara hancı!

Gel bunu alda git,

Karabulut çökmüş gibi olmuş kurudereye!

Bazı şeyler karanlıkta söylenir.

Hiç zorunuza gitmesin okurken.

Ben; yaptıklarımın doğru olduğunu bildikten sonra, sizin yanlış anlamanız zerre umurumda değil diyor' de!

Sende boş durma, dünyayı sessize al sevgilim!

Yalnızca ağaçlar ve çiçekler değil, insanlar da kurur demiş şair.

Bıktım herkese renk saçıp, kendimize siyah olmaktan!

Şimdi ben ölüyorum.

Elveda dünya!

Saygı ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1158738/dayimi-ara-hanci.html>

Başığa gerek var mı?

Bakma ayağımdaki kara lastiğe ,
Ben, bahar sularının ortalığı talan ettiği ,
Toprak damlarımızın başımıza yıkıldığı yerden gelmişim .
Kulak ver bendeki tele.
Kınarsan başına gele...
Sevinme gülüşümle çiçek açtığıma.
İçim mezar taşı gibi ölüdür benim!
Sebebi?
Sebebi ellerimin çatlaklığı değil elbet.
Herkes bir şey alıp götürdü hayatımdan.
Kimi güvenimi çalıp gitti ,
Kimi en güzel yıllarımı alıp gitti ...
Gülmeyen yüzümün,
Ağlayan gözlerimin,
Tutamadığım yeminlerimin,
Sebebi oldular.
Umutsuz paramparça yarınlarımın
Başı boş kavgalı hayatımın yeğen!
Aynı ateşte yanan mum gibi olduğum bile acımdan taktı çelme,
Umutluyken yarınlardan!
Her şiirin bir hikâyesi vardır yeğen!
Hikayesini kendim yazdığım şiiri sana okutmamam lazım .
Bunu biliyorum ama benim okumam yazmam yok yeğen!
Onun için sen yaz...
Efkâr birikmiş dudaklarımın kıyısına;
Yaklaş ta dertleşelim...
Yüreği bu kadar mı kırgın olur aşka bir insanın?
Bu kadar mı nefret eder sevdiğinden?
Acıya müptela olmanın ne alemi vardı,
Hayatı hafifletmek varken? Diye başla, okuyunca anlar o demek istediğimi.
Sen bana ait olmadığın halde memleket gibi seviyordum seni.
Neden bu ihanet?
Neden gülüm, neden?
Varto bilmez se kalanda mı bilmez ,
Birbirine kırgın duvarlarda insanların neler çektiğini?
Söyle bana:
Beton yığınlarında mutlu musun?
Yoksa , insan ait olmadığı insanın yatağında sürgün,
Başını koyduğu yastıkta mapus,
Sevmediği insanın hayatında rehindir türküsünü mü okuyorsun bensiz?
Şimdi ne yazsam da geçer kalbimin küsü?
Yokluğunun ağır bastığı her geceye, günah yazmalıydı Tanrı!
Tenine dokunmak bile ibadetlerin en makulüydü mü diyeyim?
Bunu duyunca olur musun mutlu? Dedi emmi!
Emmi hayırdır?
Hayırdır yeğen!
Şerden işim olmaz benim.
Elazığlı değil misin?
Evet diyince ,
Benim bildiğim , yaşamadığı acılara türkü yakmaz Elazığlı!
Sen nasıl Elazığ'lısın?
Ben Mornik'liyim emmi dedim.
Mornik Elazığ'a bağlı değil mi?
Bağlı ama her şer'den bir hayır ,
Her zorluktan bir ders çıkarır onlar.
Sırtından vurana alnından ,
Kalplerini kırana da yüreğinden öperek uğurlarlar.
Ooooooooooooo sende az değilmişsin yeğen!
Şair 'in dediği gibi ;